

نەبەز گۆران
میرتشیینی خاك و خۆل

میرنشینى خاك و خۆل

(۱)

تازه مه تاو له نیوان کتوه کان سه ری دهر هیتابوو.

کوڅه که ی که وتیوو قه دپالیکه وه. دهر گایه کی ته خته و په نجه ره یه کی بچو وکی ته خته، دوو ترو و سکایی بوون له کوڅه که یه وه ده یانروانییه دهر وه. له به رده م کوڅه که ی دارتوویه ک و دار سووره چناریکی ناشتیوو. ته مهنی هه ردوو داره که، ته مهنی دروستیوونی کوڅه که و ته نیاییه که ی دهر ده خست. له ته نیشتییه وه جوگه ئاویکی به فراوی له شاخه سپییه که وه ده هاته خوار و به به رده م کوڅه که دا خوږه ی ده کرد و دهر ژایه دوله که وه. زستانان هینده به فر ده باری، پرووی ده دا پروژیک تا ئیواره خه ریک بیت تا دهر گاکه ی بکاته وه.

له م قه دپاله دا تووله پتییه کیش کوڅه که ی ده به سته وه به باخه که ی پشته وه و کتوه که ی پستی. له و باخه ی که خوی چاندبووی، زوربه ی نه و میوانه هه بوون که له دله وه ئاره زووی ده کردن. که ره سته کانی ناو کوڅه که ی به ده سته خوی دروست کردبوون. نه وه ی پتیویست بوو له م ژیا نه

بچكۆلەيەيدا بۇ خۇي دايىن بىكات، دايىنى كىردىبوو. تەنھا
كىشەي لەگەل ئەو دەدا بوو ھەندىك لەو خۇراكە دەگمەنەنەي
پىشتىر تامى كىردىبوون، لەناو ئەم كىوانەدا بۇي نەدەچىنران و
تاميانى بىر چووبوويەو.

لەو بەيانىيەدا بەبى بىر كىردىنەو، كاتىك تىشكى
ھەتاو كە داي لە لى سەرەو ھى سوورەچنارە بەرزەكە،
كەمىك نان، گۆزەيەك شەراب (كە خۇي دروستى دەكرد)،
دەستىنوسەكانى، خستە نىو تىشوويەك و بە لايەكى
كەرەكەو ھى بەستەو، دەستىكى ھىنا بە پىشە درىژەكەيدا،
پىلاو كۆنە بەدەستچىنراو ھەكانى دەستى خۇي تەكاند و
كردىنە پىنى، كىلويكى كىردە سەرى و قژە ماشو بىرنجىيەكەي
لەقەرەغى كىلواو كەو ھى بىرسەكەي دەھات، مىزەرىكىشى پىچا
بە كىلواو كەو ھى پەشەو ھى كەرەكەي گىرت و بە توولەرىكەدا
ھىواش ھىواش ھاتە خوارەو ھى لەقەرەغ توولەرىكە دىركى لى
بوو، دەچەقىنە قولاپەي پىيەكانى. لە ھەر چەقىنىكدا ئازارىك
دەگەيشت بە قاچى و زەردەخەنەيەكى دەكرد!

(ئازار بۇ ھىشيار كىردىنەو ھى مەرقۇف پىويستە.)

ئاسمان سامال بوو. تىشكى ھەتاو كە وردە وردە تىنى بە
زەوى گەياند. گەرمایەك دەيدا لە پىشتەملى و دىلۆپەئارەقەكانى
لاملى بەنەرمى بەر دەبوونەو ھى بۇ ژىر كراسە بۆر و
بەدەستچىنراو ھەكانى دەستى خۇي، داربەروو ھەكانى ئەمبەر و
ئەوبەرى توولەرىكە ھىشتا بەتەواو ھى چىرۆيان نەكردىبوو،
بەس پۇچىك ھاتىبوويەو بەريان، كەچى تىشكى ھەتاو كە
عارەقەي بە مەرقۇف دەكرد. بەدەم پىو ھى سەپرى دىمەنەكانى
ئەمبەر و ئەوبەرى پىگاكەي دەكرد: (چى وات لى دەكات ئەم

هه موو جوانييه جى بهيلىت؟

به ئاسمانى دۆلەكه وه دوو باز شهقهى باليان دههات.
له گهل فرينه ريك و سه ربازييه كه ياندا قيژهيه كيان ده كرد و
دهنگى قيژهه كيان به سه ر دۆلەكه دا ده رزا.
كنوه كهى برى و كه وته به ردهم دهشتىكى رهنگاوپرهنگ.
له و شوينانهى زهوييه كان تازه كىلر ابوون، بۆنىكى خوش
له ناو كىلانەكه وه بهرز ده بوويه وه.
(مروفت نه توانيت خهونه كانى بكىلت، ناتوانيت ئومىديك
دروست بكات.)

(۲)

په له گه نمه كان به ده ست - با - وه په ريشان بوون.

تووله پړنى ناو زه وييه كشتوكالييه كان خوى ئالاند بوويه
نهمبه ر و نه و به رى كينلگه كان و به شيويه كى نازك به رچاوى
پړيوارى بوون ده كرده وه. پولىك بالنده كى لى له ناو زه وييه
كىلراوه كاندا سهرىان نابوويه يه ك، بو دان ده گه پان. يه كينيان
له شوينى خوى به رز ده بوويه وه و يه كينيان سهرى نابو
به زه وييه كه وه، له م جووله خيرايانه ياندا، هر نه وه نده ت
ده زانى پيكه وه به رز ده بوونه وه و ديسانده وه ده نيشته وه.
هيشتا روزه كه باويشكى به يانى ددها. پورىك له ناو جارپك
كه نمدا دى له شه قه ي بال و بيده نكيه كه ي شكاند.

(هه موو فرينيك جوانه.)

تا چاو برى ده كرد، په نگ ديار بوو، په نكي سه وړ،
زور سه وړ، په نكي قاوه يي توخ، قاوه يي كال، په نكي
خوشه له ميشى، هه زاران په نگ به ته نيشته يه كه وه قه تاره يان
به سته بوو، له و نيكاره كوئانه ده چوون، كه كاتى خوى به
ديوارى ناوه وهى كلتساكاندا دهنه خشيتران. له وسه ره وه وهك

تاقانه یه ک، دارنیک به ته نیا له ناوه پراستی کیلگه یه کدا سنگی
خوی دهر په پړاندېوو، به ته نیا سهیری کیلگه کانی ده کرد.
(ته نیایی ئومیده.)

دهنگی چهند کلاوکوپه یه ک ده هات. دهنگه که یان ته نها
ئاماره یه ک بوو بۆ بانگی سروشت. هه تا دهنگی کلاوکوپه کان
نه یه ت، هیشتا هه ست به بوونی سروشت ناکه یت.
(هه موو دهنگیک له سروشته وه دیت.)

له سهه توه له پیری ناو کیلگه که، جووتیک کلاوکوپه، یاریان
له گهل پریواره تازه که ده کرد، له بهرده می ده نیشته وه تا
نزیك بیه وه، که نزیك ده بوویه وه، هه لده فرین و ده چوون
له ولاره دیسانه وه ده نیشته وه، بهم شیوه یه که وتبوونه
گه مه کردن له گه لیدا.

به سهه ته پۆلکه یه کدا سهه که وت، کاتیک گه یشته سهه
ته پۆلکه که، هه ستی به دوور که وتنه وه کرد له خوی. تاوئیک
پوانیه پئگا که ی بهرده می و پاشان سهیریکی دواوه ی خوی
کرد و زور به ئه سپایی، که ته نها خوی گوئی لی بیت، ده ستی
کرد به وتنی گورانی.

(مروف زور به ئاسانی له جوانیه کان دوور ده که ویتنه وه.)
نیگه رانییه کی تیدا بوو، ئه ما بر واکانی له نیگه رانییه که ی
گه وره تر بوون، هیشتا ئه وه ندهش دوور نه که وتبوویه وه،
که چی بیری تاکه کوخه که ی خوی ده کرد.

ویستی تاوئیک دانیشیت، بیری کرده وه هیچ ماندوو بوونیک
شک نابات تا دانیشیت. هه ر چۆن یه که م جار به نه رمی
ده ستی کرد به جیهیشتنی شوینه که ی، به هه مان شیوه
که وته وه پئ، له سهه گرده که وه ده ستی خسته سهه

نىۋچاۋانى تا بەر بە خۆرەكە بگرىت و بۆ دوور بېروانىت.
لە دوورەۋە ھەندىك پەلەي رەش ديار بوون، پوون نەبوو
ئاۋەدانىيە، يان ئەۋانىش كىلگەن. لەتەنىشت پەلە رەشەكاندا
برىسكەي پووبارىكى گەۋرە دەھات، لەتەنىشت پووبارەكەۋە
تەپوتۆزىك بەشۋىن غاردانى ئەسپەكانەۋە دەر دەكەوت.

(۳)

له نشیتو یکدا گویی له خوږه ی ئاو بوو.

له دهنگی خوږه که نزیك بوویه وه. چاوی به ئاوینکی پاکی ږوون کهوت، ئاوه که له نیوان دوو به رده وه ده هاته دهره وه و به نهرمی زهوییه که ی لا دابوو، ږینگای بو خوی کردبوویه وه، به ناو گیاکان و کیلگه کیلراوه کانددا دهر ویشته. لغاوی که ره که ی شل کرد و دهستی کرد به فیکه لیدان. که ره که ی تیغه یشت خاوه نه که ی بانگی دهکات تا پیکه وه ئاوینک بخونه وه. هه ردووکیان، نه و به لموزی، نه م به دهسته زبر و پرده ماره کانی، دهستیان کرد به ئاو خواردنه وه. که تینوویتی خویان شکاند، که ره که سه ریکی به رز کرده وه، لووشکه یه کی بو کرد و به چاوه ږهش و پاکه کانی سهیریکی خاوه نه که ی کرد. (وهک بلینت: سوپاسی دهکات.)

نه میش دوو مشته ئاوی ږرژاند به دهموچاویدا و فینکی ږوخساری داگرت. هه لسا دهستی برد له ناو تیشوو وه که ی پارچه یه ک نانی دهر هینا و ژهندي به ئاوه که دا و خستیه دهمیه وه. له و کاته دا خه ریکی خواردنی نانه ته ږه که بوو،

چاۋى لى بوو لەناو گياكانەو ماریک، بەبى ئەوھى بترسیت،
هات بۆ سەر جۆگەئاوھەكە و دەستى كرد بە خواردنەوھى
ئاو. ئەمیش ھەر لە جیگای خۆیەوھ لە جوانیى ئەو دیمەنە
رادەما.

(مروڤ دەستى نەبووايە، جوانترین گيانەوھەر دەبوو.)
حەزى نەدەكرد چاۋ لەو دیمەنە ھەلكەنیت. مارەكە لەگەل
تیربووندا، پىچىكى خوارد و بە شوینی خۆیدا رۆشت.
ئەمیش جەھوى كەرەكەى گرت بەدەستىوھ و بەشوین
یەكترىدا كەوتنە پى و چوونەوھ سەر توولەپى بارىك و
دریژەكە. چەند ھەنگاۋىك لە ئاوھەكە دوور كەوتنەوھ، پۆرىك
لەسەر رینگاكە كەوتبوو. كە دەستى بۆ برد، بىنى پۆرەكە
مردار بووھتەوھ. شوینبرىنىك لەسەر سنگى بوو. بە شوینی
برینەكەدا دیار بوو راۋچىيەكان راویان كردوھ و لەكاتى
ئازارى مردندا فریوھ و بۆیان نەدۆزراوھتەوھ.
(راۋچىيەكان لە ھەموو شوینىك ھەن.)

قاچى پۆرەكەى گرت و لە یەكىك لەو زەویيە كیلراوانەدا
چالێكى بۆ ھەلكەند و دوو مشت خۆلى كرد بە سەرىدا.
پیاۋىكى ناسك نەبوو، بەس لەو ھەموو سالەى لە ژيانى
تەنیاى لەو كیانەدا، بۆ جارێكىش بىرى لەوھ نەكردەوھ
بالندەيەك، كەرویشكىك، كەلىك راۋ بكات و گوشتەكەى
بخوات.

(سەیركردنى گيانەوھەران بەچىژترە لە خواردنیان.)
دەیزانى مروڤ بەبى گوشتخواردن نامریت و بەبى
گوشتخواردنیش نابیتە فریشتە. بەشتىكى زیادى دەزانى
لەبەر خاترى چىژىكى خۆى گيانىك بكیشت. مروڤەكان

له بهر خۆيان له م سهرزه وييه چييان پى خوش بيت ده يكه ن،
ئه وانه شيان كه خۆيان زۆر له خوداوه به نزيك ده زانن،
ددانيان تيزتره له دداني درنده يه كي گۆشتخۆرى ناو دارستان.
دهسته كانى خۆى ته كاند و دهستينكى خسته سهر ملي
كه ره كه ي و هاوړتيانه پيى وت:
(تۆش تا ئه و كاته خوشه ويستى، خزمه تى مروّف بكه يت.)

(۴)

ئاۋەدانى ديار نەبوو.

بەبى ئەۋەى دلەراۋكى بىگرىت، بەئارامى بە سەيرکردنى
دېمەنەكان، بە رېگاي خۇيدا دەپۇيشت. كەۋاكەى بەرى
قورس بېوو، نەيدەۋىست داي بگەنىت، دەترسا دوۋەۋا
بگەۋىت و نەخۇش بگەۋىت.

نىۋەپۇ نىزىك بوۋىەۋە. خۇر ھاتبوۋىە نىۋەپاستى ئاسمان.
بە شىۋەيەكى خۇنۇنئانە لە نىۋەپاستدا ۋەستابوو، سەيرى
زەۋىي دەکرد. ئاسمان لەلەي كىۋەكانەۋە دوو پەلەھەۋرى
سېپى لەخۇ گرتبوو. كە سەيرى دواۋەى دەکرد، سى
جۇر كىۋى دەبىنى. كىۋىك پەش، كىۋىك سەۋز، كىۋىكى
مەيلەۋسې. ھەتا كىۋەكان بەرزتر بن، سېپىترن.

(لەناۋ كىۋەكاندا ھىزىك ھەيە، ھەركەسىك لىئانەۋە نىزىك
بىت، ئىرادەى بەھىزتر دەبىت.)

چاۋى دەگىرا سىبەرىك، ئاۋىك بدۇزىتەۋە و خوانى
نىۋەرى تىدا بخوات. خەيلى پۇيشتن ھىچى بەرچاۋ
نەكەۋت. پىدەچىت ئەم دەشتە تەنھا كاتى كىلان مروف

پرووى تى بىكات. چارەگەنمەكان، چارەجۇكان، زەويىيە
كىلراۋەكان شوئىندەستى مرقۇف بوون، كەچى لەم پۇژەدا
كەسىك ديار نەبوو. لەم ماخۇلانى چاۋگىرانەدا بوو، لە
كەنارىكىدا تىدەپەرى، بريسكەى جۇگەئاۋىك ھاتە بەرچاۋى.
بەرەو بريسكەى جۇگەئاۋەكە پۇيشت. كانىيەكى بچكۇلانە،
بەھەلقولان ھەوزىكى بچكۇلانەى بۇ خۇى دروست كىردبوو،
زىخەكانى ژىرزەۋى لەگەل ئاۋەكەدا ھەلدەقۇلان و سەمايان
دەكرد.

(ھەر شتىك پاك بىت، لە ھەرشوئىتىك بىت، گەر
شوئىنەكەش پىس بىت، ناتوانىت پاكىيەكەى ئەو شتە كال
بكاتەۋە.)

دىسانەۋە بە فىكە كەرەكەى بانگ كىرد. ئەم چارەيان
كەرەكە تىنوۋى نەبوو، لەتەنىشت كانىيەكە ۋەستا و دۋاى
سەيركىردنىك، دەستى كىرد بە لەۋەرىن. ئەمىش كالاۋەكەى
لەسەر سەرى داگرت و مىزەرەكەى ژەندە بە ئاۋى
كانىيەكەدا و دای بەسەر گياكاندا، پاشان خستىە سەر شانى.
بە تەركىردنى مىزەرەكەى و دانى بەسەر شانيدا، تەزوۋىەك
ھات بە گيانيدا. تەزوۋەكە ئەو شەۋانەى بىر ھىتايەۋە،
كە زستانىكى سارد بوو، لە كوخەكەى بەتەنيا ئاگرىكى
كىردبوۋىەۋە، لە ترسى دوۋكەلى ئاگرەكە پەنجەرەكەى
كىردبوۋىەۋە، كزەى سەرمايەكى زۇر لە پەنجەرەكەۋە
خۇى دەكرد بە كوخەكەدا و تەزوۋىەكى دەھىنا بە گيانيدا.
زووزوۋ دارىكى دەخستە ناو ئاگرەكە و بە لىفە جاجمەكە
خۇى دەپىنچايەۋە و بە پووناكىى ئاگرەكە دەستى دەكرد بە
نووسىنى بەيتىك.

هه ندىك جار وای لی دههات له سه رمادا تا به یانی
نه خه ویت. ئه و میزه ره ته ره ی به سه ر شانیه وه بوو، شه وی
زۆر سه ختی دههینایه وه خه یالی.
(یاده وه ریی مرووف زۆر سه یره، هه میشه سه ختییه کان
ده پارێزیت.)

(۵)

تیشووەكەى لەسەر پىشتى كەرەكە داگرت.

كەواكەى خۆى داكەند و كردى بە سفرە. پارچەنانىكى
دەر هینا و خستىە دەمىەو، سەرى گۆزە شەرابەكەشى
كردهو و قومىكى كرد بەدواى پارچەنانەكەدا.
(شەراب بۆ مەستبەون نىيە، بۆ تامكردنى سروشته.)
جارجارە دەستىكى دەكرد بەناو كانىاوەكەدا و قومىك
ئاویشى دەكرد بەشوين نان و شەرابەكەدا. دانىشتەكەى
لەتەنىشت كانىاوەكە و گىا سەوزەكان، لىدانى دلى نەرمتر
كردبوو. جگە لە خۆى، كەس نەيدەزانى بۆچى بەرەو
ئاوەدانى بارگەى خۆى پىچاوەتەو.

(مەرچ نىيە لەناو مرۆڤەكاندا بژىت تەنيا نەبىت.)

تەنيايىيەكەى لەو تەنيايىيانە نەبوو بە تىكەلبوونى مرۆڤ
ئاوەدان بکرىتەو، يان بە دوورى مرۆڤ زياتر بىت. جۆرىك
تەنيايى ھەيە لە ناخدايە و پەيوەندىي بە دەرەو نىيە، ئەو
تەنيايىيەى لە ناخدايە خەمى گەورەى ھەلگرتوو. ئەو
تەنيايىيەى دەرەو بۆ مرۆڤى دروست دەكات، تەنيايىيەكى

كاتىيە و بەرھەمى نىيە، لەو جۆرە كەسانە بوو تەنبايىيەكەى بەشىك بوو لە ژيان و بىرکردنەوەى، لە ھەرشوێنكى ئەم سەرزەمىنە بووايە، ھىچ لە تەنبايىيەكەى نەدەگۆرا. لۆمەى خۆيشى دەکرد، كە بۆچى مرقۆڤىكى واىە تەنبايى بوو تە سروشتى. گوناھى خۆى نەبوو، ئەو پرووناكييەى لە ئەودا گەشەى دەکرد، پرووناكييەك نەبوو بەبى تەنبايىيەكى راستەقىنە دەر بکەوێت.

تا تىربوون ھەلنەستايەو، كە زانىى تىر بوو، نانەكەى پىچايەو و خۆئاسا سەرى گۆزە شەرابەكەى توند كردهو و خستىو و ناو تىشو وەكەى و ديسانەو دايەو بەسەر كۆلى كەرەكەدا. ھىشتا ماندوو نەبوو بوو تا سواری كەرەكە بىت. وەك ھاوړىيەك لەگەلیدا بوو، ھىندە دەمىكىش بوو پىكەو لە ئاوەدانى دوور بوون، كەرەكە نالى پىو نەمايو، ھەر بە سمە رەش و رەقەكانى خۆى رىگاكانى دەبرى. پىلاو بە پىست و دەست چنراوەكانى دەستى خۆيشى، كە لە پىيدا بوون، شىوہى كەشتىيەكى بچكۆلانەيان دەنواند لە پىيدا. ھەرچى پى بوو، برىتى بوو لەو شتانەى خۆى چنبوونى، خۆى دروستى كردبوون، چ لە كورتانى كەرەكە، چ لە پىلاو و شەراب و نان و تەنانەت كەواو سەلتەكەى و كلاوہكەى. (مرۆڤ ئەو كاتە خەسار بوو، فىرى چاوەروانى بوو.)

جلوبەرگ و مالى دونيا بە باى خەيالیدا نەدەھات. نىوہى ئەم دونيايەت پى بدايە، نەيدەگۆرپىيەو بە خەونىكى بەدينەھاتوى خۆى. تەنھا پرووتورەجال نەبووايە لەبەر سەرما و گەرما، ئىتر ئەوہى لەبەرى دەکرد، چ رەنگ، چ شىوہىك بووايە، گوىى نەدەدايە. ئەم خووەى لە گەنجىيەو

بۆ دروست بووبوو. له گەنجیشدا له هاوته‌مه‌نه‌کانی خۆی
نه‌ده‌چوو، پارچه‌په‌رۆیه‌کی کۆنی ناو مه‌عه‌به‌ده‌کانی ده‌ست
بکه‌وتایه بیکات به کراسیک، به‌شی دوو سالی ده‌کرد.
(مروقه‌کانی ئیستا به شیوه‌یاندا هه‌له‌سه‌نگینرین، نه‌ک به
بیرکردنه‌وه‌یان.)

(٦)

ههتا دهمه و عهسران پئی کرد، هه دهشت بوو.
نزیکهی ئیواره تارمایی پهلایهکی کهوته بهرچاو. که
نزیک بوونهوه، زانیی ئه و پهلایه باخیکه.
باخهکه له قههپالی تهپۆلکهیهکدا بوو، به داری وشک به
هه رچوار دهویدا پهژینیکی شیواوی بۆ کرابوو، له چهند
لاوه پهژینهکه شکابوو.
(ئه و کاتهی مرووف پهژینی دروست کرد، ژههراوی
بوو.)

باخهکه قشت و جوان بوو، دیار بوو باخهوانهکهی
کهسیکی سهلیقهداره. پیزیک دارگوینز له بهشی سهرهوهی
باخهکه بالایان بهرز بوو بوویهوه، لهخوار ئهوانهوه، پیزیک
قووغ و ههرمی، له بهشی خوارهوهی باخهکهش پیزیک
دارمیو. کیلنکی بچکولهی کونیش له بهشی لای دهستهپاستی
باخهوهکهوه دروست کرابوو، کیلهکه پرووی کردبوویه
ههتاوی بهیانیان. بچوویتایه سهربانی کیلهکه، تهواوی ئه و
دهشتوده ره له بهردهمتدا بوو.

له بهردهم باخه که دا وهستا، درهخته کان لیتره به ته واوه تی
 گه لایان کردبوو. سیپهری درهخته کان نه یانده هیشت ناو
 باخه که ی لیتره دیار بیت. ناچار به دهنگی بهرز چند جاریک
 هاواری کرد، کهس جوابی نه دایه وه. سوکنایی نه هات،
 دیسانه وه هاواری کرد. (هو مرقوف...) کهس جوابی نه دایه وه.
 پیته چوو هیشتا مرقوف لهم ناوه نه بیت. ئیتر له یه کییک له
 پهژینه شکاوه کانه وه ههنگاوی نا و چوو یه ناو باخه که وه.
 هه ندیک له درهخته کان هینده هه لاله یان کردبوو، خویان
 کوشتبوو. بۆنی هه لالان ئه و ناوه ی ته نیبوو. چند بالنده یه کی
 کتویش له ناو باخه که دا خهریکی که یفوسه فای خویان بوون.
 (هه موو شتیک به و جوړه جوانه، دهستی لی نه دهیت و
 لیگه ریت خوی بیت.)

به دهست یاریی بالنده کانه وه هه لاله ی درهخته کان لی
 ده بوونه وه و شنه باکه هه لاله کانی ده پرژاند به ناو باخه که دا.
 کاتیک با هه لاله یه کی بهرز ده کرده وه، بالنده یه ک له خوشیی
 بهرز بوونه وه ی هه لاله که ده فری و به خیراییه کی زور خوی
 لی نزیک ده کرده وه و یه ک ده نووکی لی دها و له گه ل خوی
 ده یهینایه وه خواره وه. زهرده واله کانیش به ده وری هه لاله کاند
 گیزه یان ده هات.

له سه ره وه ی باخه که وه هه وزیکی پرئاوی لی بوو.
 کاریژیک هه لکه نرابوو و له بناره که وه چوو بوویه ناوه وه،
 ئاوی کاریژه که راکیشرابوو بۆ ناو هه وزه که. کاریژه که
 هینده ی لاشه ی به شه ریک کون کرابوو، ئه مبه ر و ئه و به ری
 کونه که به به ردی بچووک که له کی بۆ کرابوو، له ته نیشت
 که له که کانیشه وه کۆله که ی بچووک بچووک چه قینرابوون

و لەسەر و کۆلەکانە وە ریزە چنار دانرا بوون، تا ئەگەر
زەوییه که فش بوو، نەتەپیت و کاریزه که کویر بیته وە.
لەتەنیشت حەوزە که وە بەردەنویژیک بە بەردی ساقی پان
دروست کرابوو.

(ئەو هی جاریک توانی سەری نەوی بکات، دەبیت گومان
لە عەقڵی بکەیت.)

لەسەر بەردەنویژە که دانیشت و کردی بە مەیخانە هی ئەو
شەو هی خۆی. کەرە که هی بەناو باخە که دا بەرەللا کرد. ئەوان
هیندە هۆگری یەکتەری بوون، نەیان دەتوانی یەکتەری جی بهیلن.
(هۆگر بوون لەگەل درندەترین گیانە وەردا، باشترە لە
هۆگر بوون لەگەل مەرفئیکی خراپی ئەم سەردەمە دا.)
کەرە خەریک بوو لەناو باخە که دا بەخۆشی گیا و
سەوزییه وە هەلی دەتووزان، هەلتووزان و لووشکە کردنە که ی
بائندەکانی لەم درەختە وە دەفراند بۆ ئەو درەخت.

(۷)

شنه بایه کی فینک لقی درمخته کانی هینابوویه سه ما.

که ره که بوخوی له ناو گیا که دا ده له وده را. نه و که مه ناوه ی
به سه ر حه وزه که دا ده رڅا، جوگه یه کی دروست کردبوو،
به ژیر لقی درمخته کاندای پینچاوپینچ ده چوو له بن دارمیوه کان
گوماوئیکی ده به ست. له سه ر به رده نویژه که وه سه یری ناسمانت
ده کرد، سنگی خوی کردبوویه وه و شین شین نه چوویه وه.
ده موچاوئیکی بو شوست و که میک قاچی خسته ناو
حه وزه ناوه که وه، تا به ته واو ده تی گیانی فینک بوویه وه. هه لسا
له سه ر پشتی که ره که لیفه جاجمه به ده ستچنراوه که ی ده ستی
خوی داگرت و له بان به رده نویژه که رای خست. ده ستی
کرد به گه ران به ناو باخه که دا. کتوپر له گوشه ی لای چه پی
باخه که وه کومه لیک شیلکی بینی سوور ده چوونه وه. هه ندیک
له شیلکه کانی لیکرده وه و چاوئیکی گنپرا شتی تر په یدا بکات،
کاتی گه یشتنی هیچ میوه یه ک نه بوو.

(به مار وهرزی کوشتنی ناومیدییه.)

ناره زووی له وه بوو به پنی په تی به ناو گیا کاندای بگه ریت.

گیاکان بەبەینی پەنجەکانیدا سەری خۆیان دەر دەهێنا و خوتووکهیان دەدا و ئەوانەشیان بەرز بوو بوونەوه، دەئالان لە قولاپەیی پێیهکانی و نەرمایی زەوییهکه خورپەیهکی دەدا لە ژیرپینی، خورپەکه لەژیر پێیهکانیهوه تا تەوقی سەری هەست پێ دەکرا.

شیلکهکانی کردە ناو حەوزەکهوه و گۆزەشەرابەکهی دەر هێنا، نانیکیش لەگەڵیدا. دەستی کرد بە خواردنی نان و شیلک و شەراب. که تۆزیک سەری گەرم بوو، دەستی خستە بناگویی و گۆرانیهکی خەمگینی کۆنی وت. بە وتنی گۆرانیهکه، ئەو بنارە دەنگی دەدايهوه. خۆر خەریک بوو لەو خوارەوه لە کێوهکان بچیت بەودیودا.

(هەموو ئاوابوونیک، سەرەتایهکه بۆ دەستپێکردنیک.)

پەنگە زەردەکهی خۆر لەسەر لا خۆی ئەکێشا بە گەلای باخەکهدا و بریسکهی دەهات. سەرگەرمبوونەکهی و دیمەنە خەمگینهکه نەشێیان دەخستە دایهوه.

(پاشایهتی ئەوهیه ئاسوودە بیت، نەک کۆشک و لەشکرت

هەبیت.)

خەپەردیکی هێنا و میزەرەکهی لوول کرد و لەسەر خەپەردەکه دای نا، شانیکێ خستە سەری و لەسەر لا بەدیار گۆزەشەرابەکهوه خەیاڵی ڕۆیشت بۆ لای کۆلانی گەنجیتی. لە گەنجیتیدا تێر بە کامی خۆی ژیانی نەبینی، خۆی گەمارۆ داوو بە کۆمەڵیک خەونەوه، خەونەکانیش بۆ دەسکاریکردنی سەردەمهکهی خۆی بوو، بێئاگا لەوهی سەردەمهکهی نە پێویستی بەو خەونانەیه، نە ئامادەشە وەریان بگریت. ئاخیرییهکهی خەونەکانی تەنگیان پێ هەلچنی

ميرنشينى خاك و خۆل

و تەننەت سەردەمەكەى خۆيشى جى ھىشت.
(خاوەنانى خەونە گەورەكان، غەرىبەكانى سەردەمى
خويانن.)

(۸)

ئاسمان تارىكى كىرد.

وردە وردە ئەستىرەكان سەريان دەر ھىنا. لەگەل
سەير كىردنى ئەستىرەكاندا، چاوى پىر بوو لە تەماشاكىردنى
پەرچوۋەكانى سىرۇشت. لەبەر خۇيەۋە باسى لەۋە دەكرد، كە
دەيىت ئەۋ ئەستىرانە چىيان تىدا بىت. ئاسمانىك بەم ھەموو
بەرىنىيەۋە، بەم ھەموو ئەستىرە و مانگ و ھەتاۋانەۋە، بەم
پىكوپىكۈەستانەۋە، ئەيىت چ ھونەرىك، چ ژىرىيەك پىكى
خستىت. ھىچكام لەۋ ئەستىرانە بۇ چركەيەكىش ھەلە ناكەن.
لەۋانەيە مەۋف بەر ئەۋ ھوشيارىيە كەوتىت، بۇيە كەمىك
ھوشيارە و لە شتەكان تىدەگات.

(ھەموو ھوشيارىيە مەۋفەكان، ناگات بە ھوشيارىيە
ئەستىرەيەك.)

ئەۋ ھوشيارىيەي لە ئەستىرەكاندايە، قەبارەكەي زۆر
گەرەترە لەۋ ھوشيارىيەي چەندىن سەدەيە مەۋف بەشۈيىدا
دەگەپىت. مەۋف تا زۆرتر بەر ئەستىرەكان بىكەۋىت، زۆرتر
بەر ئەۋ ھوشيارىيە دەكەۋىت، ئايىنە كۈنەكان نەيانتۋانىۋە

بەتەواوەتى ئەستىزەكان بناسن، ھۆكارەكەى دەگەرپتەوہ بۆ
ئاستى كەمى ھوشيارى مرقۇقەكان. لەم سەردەمەدا ئايىنىك
دروست بىيت، بىگومان ئايىنەكانى دىكە لەناو دەبات، چونكە
ئايىن زادگەى ھوشيارى مرقۇقە.

ھەمىشە برۋاى وا بوو، خودا لە دەروەى ئايىنەكانە.
خودا ھوشيارىيە بالاكەيە، ئەمانەش ناويان ئەستىزەيە،
بەشىكى كەمى ئەو ھوشيارىيەن كە پارچە پارچە بووہ بەسەر
گەردووندا. كەى بىت مرقۇق پەى بەم ھوشيارىيە بچووكانە
بىات و كەى بىت بگاتە نزىك ھوشيارىيە بالاكە.

گەر ھەريەكە ئەستىزەيەكى خۆى ھەبىت (ئەستىزەكەى
من تەنياترىن ئەستىزەيە). پتۈيستە بەبا ، سەيرى ئاسمان
بكەم، بگەرپم، تا ئەستىزەكەى خۆم بدۆزمەوہ. سەرى لە
ئاسمان لا نەدەدا و بەتەواوەتى ئەستىزە دواى ئەستىزە لىيان
ورد دەبوويەوہ.

(ئەم ئاسمانە بەرىنە لە بەرچاوى مرقۇقدايە، كەچى
مرقۇق بۆ جارېك ھەست بە بچووكى خۆى ناكات.)
نەشئەى شەرابەكە و شنەبا فېنكەكە و بەرىنى ئاسمان
خەيالى بەرەو فرىن دەبرد. مېزەرەكەى لەژىر شانى دەر
ھىنا و دای بەسەر شانيدا. خەرىك بوو كزەيەك دەھات،
شانەكانى دەتەزاندا. خورەى رۆشتنى ئاوەكەش بەسەر
لىواری ھەوزەكەدا، ھىندە دەنگىكى خۆشى دەھات، دلى
نەدەھات لەو دەنگە دابىرپىت و گۇرانىيەك بچرپىت. لەولاوہ
كەرەكە تىر بووبوو، لەسەر لا بۆى پاكشابوو. سەرنجى
چوويە سەرى و بىرى چووبوو كورتانەكەى دابگرپىت. ھەلسا
كورتانەكەى لى كەردەوہ و دەستىكى كەردە مىلى و چرپاندى

بە گوێیدا، "هاورپى بىزيانم، ئىسراحتى خۆت بکە، ژيان
هەمووى ماندووبوونە."

شەرابە نەفرەتییەکە بە دوو قوم وای لى دەکرد بىر لە
شەگەورەکان بکاتەو. پێکەنینى دەهات بەوانەى لە گەنجیدا
باسیان لە مەستى شەراب کردبوو. خۆى دواى هاو دەمبوونى
لە گەل شەرابدا، لەبرى ئەوێ بگاتە مەستى، دەگەشت بە
بىرکردنەو. کە نەشەکەشى زۆر دەبوو، لە کوخەکەى خۆى
هاواری دەکرد، "بۆیە پێغمبەرەکان شەرايیان نۆشیو،
ئەهلى بىرکردنەو بوون."

(۹)

شهوانی سامال و فیتک، شهوانی بیرکردنه وهیه.

دهستی له خواردن و خواردنه وه هه لگرت. له گهنجیه وه تاكو ئیستا شهرابی دهخوارد، هیچ کات پرووی نه داوه مهست بییت. هه میسه هیندهی دهخواردنه وه، نه شئهیه ک بیگریت و خوشیه ک بخاته ناو گیانیه وه. پالی دایه وه به داریکه وه و دهستی کرد به بیرکردنه وه له م گهردوونه. ئه وهی بیرى لئ نه ده کرده وه، خوی بوو. کاتی خوی که بریاری دا له مروڤ دوور بکه ویتنه وه، دواى بریاره که ی جاریکی دیکه بیرى له وه نه کرده وه بۆچی ئه و بریاره ی داوه. سه رده می دوور که ویتنه وهی له مروڤ زۆر گهنج بوو، ئیستا پیاوینکی سه روړیش ماشو برنجیه. نزیکه ی چل ساله له بناری کینویک به ته نیا ده ژیییت. هه رچی میراتی هه یه، ئه و شتانه یه خوی دروستی کردوون. له ناو تیشوو وه که یدا دهستنووسه کانی دهر هینا. له بهردی په شی ناو چه مه کان مه ره که بی دروست کردبوو، له قامیش قه له م، له کوتینی توینکی دار و باریککردنه وهی و وشککردنه وهی، تیانووسی دروست

کردبوو. بەرگی تیانووسەکەشی توێکلی داربەپوو بوو. جوان توێکڵەکەیی خستبوویە ناو ئاوەوە تا نەرم بێت، پاشان باش کوتیبووی و پان و پێکی کردبوویەو، ئینجا دیسانەو خستبوویەو ناو بوولاییک و لەبەر خۆر دای نابوو تا وشک ببێتەو. بەرگیکی پەقی پوختی لێ دروست کردبوو. بە تیسکی دارمێویش، تیانووسەکانی ناوی بەستبوو بە بەرگەکەو و کتیبیکی شیوێ جیاوازی لێ دروست کردبوو. سەیری کتیبەکەت دەکرد، یەکسەر دەتزانێ وەستایەکی دەستپەنگین دروستی نەکردو. دەستووسەکانی لە باوەشیدا بوو، هات بە خەیاڵیدا شتێک بنووسیت. دەمێک وەستا و نەیتوانی هیچ بنووسیت.

(هەرچی نووسینی دنیا هەیە، ناتوانیت وا بکات درندەکەیی ناخی مەرۆف بکوژیت.)

بەناچاری دەستووسەکەیی دانایەو و هەرچۆن پالی دابووێو، بە هەمان شیوێ چووێ خەیاڵەو. کاتێک شەنی باکە دەهات، دەیدا بە سەر و چاویدا و گۆناکانی گورج دەکردو، زەردەخەنەییکی بۆ دەکرد. دەستی برد پارچەپەرۆکەیی، کە هەم بەمێزەر دەیبەست و هەم دەیدا بەسەر شانیدا، پای کیشا و خستیه سەر دەموچاوی. لەژێر پەرۆکەو سەیری ئاسمانی دەکرد. ئاسمان لە بەینی تاوێ دەزووێکاندا بووبوو بە هەزار پارچەو. چاویکی دادەخست و چاوەکەیی تری تیل دەکردو و لەنیوان تاوێ دەزووێکانی مێزەرەکەیی سەر دەموچاویدا بۆ ئەستێرە دەگەرا.

(ژیان تروسکایییەکیشت بێت، مەرۆف دلی نایەت دەستی لێ هەلگریت.)

(۱۰)

خەوی لی کەوت.

لە خەونەکانیدا، وەک هەمیشە، لەناو دارستانیکی چێدا بوو، لایەکی دارستانەکه سووتابوو، لاکەی تری سەوز سەوز. ئەمیش لەنیوان هەردوو لاکەدا دەووستا، سەیری ئەمبەری دەکرد دارەکان بە وشکی و کوتەرەیی بەسەر یەکدا کەوتبوون، دلی تەنگ دەبوو، سەیری ئەوبەریشی دەکرد، سەوز و جوان و پڕ لە بالەندە و گیانەوەر، دلخۆشییەک دای دەگرت.

(ژیان دوو دیو.)

مرووف زمانی خراپە، زمانی باش بووایە، لە شتەکان تێدەگەیشت. کێشەکەش لەو دەست پی دەکات، پیتی وایە لە پێگای عەقل و زمانەو لە گیانەوەرەکانی تر گەرەترە، کەچی ئەو زمان و عەقلە هەیەتی، هێندەیی بۆ خراپە و وێرانکاری بەکاری دەهێنیت، بۆ باشتەکردنی ژیان بەکاری ناهێنیت. بنەوانی خراپەکانیش لە نەبوونی زماندا یە. (دەبێت زمانی مرووف بگۆردرێت)، تا بتوانێت بەرامبەرەکەی

تېڭىگە يەنىت و خوشى تېڭات.

لەو كاتانەدا كە سەيرى لايە سووتاوەكەى دارستانەكەى دەكرد، دەنگى مرقۇف دەھاتە بەر گوئى. لەو ساتانەشدا سەيرى لايە سەوزەكەى دارستانەكەى دەكرد، دەنگى گيانەوەرەكانى تر دەھاتە بەر گوئى. ئەمىش لەم نىوانەدا، ھىزىك لە ناخيدا بەرەو سووتانەكە راي دەكىشا، جوانى و پروو سەوزەكەى لاکەى تىرش بەرەو لاي خۇى راي دەكىشا. نەيدەزانى كاميان ھەلېژىرئىت. خۇى لە دلەو پىنى خوش بوو لايە سەوزەكە ھەلېژىرئىت، بەلام دەنگەكەى ناخى، كە دەنگى مرقۇف بوو، نەيدەھىشت.

دیمەنى زۆر سەیر دەھاتنە بەرچاوى. خەونەكانى ھىندە ئالۆز بوون، ھەرگىز بۆى لىك نەدەدرانەو، كەچى كاتى خۇيشى، لەسەر خەون پىشتى لە ئاوەدانى كرد. لە دیمەنىكدا لە لايە سووتاوەكەى دارستانەكە، دوو لەشكرى گەورە لە بەردەم يەكدا وەستابوون. لە ئاوەراستى لەشكرەكانى ھەردوو بەرەكەدا، چەند ئەسپسوارىك وەستابوون. دواى كەمىك، ئەسپسوارەكان شمشىرەكانيان دەر دەھىنا و پىر بەدەم ھاواريان دەكرد بۆ پىشەو. لە چاوترووكانىكدا لەشكرەكان دەياندا بەيەكدا و ئەو ئاوە، بەلقى درەختەكانىشەو، پىر دەبوو لە خوئىن و سوور ھەلدەگەرا.

(زەوى كاتىك وىران دەپىت، خوشەوئىستى ئاۋ دلەكان نامىنىت.)

ھىندە بەھەشمەتەو بەرەو يەكترى رايان دەكرد، كاتىك بەر يەك دەكەوتن، چاوى خۇى دەنووقاند. بەرگەى

ميرنشىنى خاك و خۆل

نەدەگرت سەيرى ئەو بەريەككەوتتە توندى شەپكەرەكان
بكات. لى ئەوان بە تامەزرۇيىيەكى زۆرەو بەرەو پووى
يەكترى دەچوون!

(۱۱)

به زه پینی که ره که خه بهری بوویه وه.

ئاسمان پروونی کردبوو. له ناو تیشووه که ی مشتیک کوته ای
دهر هینا. به یانیان تۆزیک بخو، ئیتر تا ئیواره بیخه م برسیت
نابیت، هه م له گهرما ده تپاریزیت، هه م له سه رما. ئه میش
به یانیان که میکی ده خوارد و ئیتر باکی به برسیتی نه ده بوو.
خوی کو کرده وه و کوپانه که ی دا به سه ر پشتی که ره که دا
و که لوپه له کانی دایه وه به سه ر که ره که دا و که وتنه وه ری.
هه ر هه نگاویک دهینا، دوور که وتنه وه بوو له ته نیایی و
نزیکه وتنه وه بوو له ئاوه دانی. ماوه یه ک رۆیشتن، له
چه میک نزیک بوونه وه، چه مه که ئاوی زور بوو نه یانده توانی
به ئاسانی بپه رنه وه. له دهره تانیک ده گه را ببپه رنه وه، سوودی
نه بوو. داریکی هینا خستیه ناو چه مه که وه و داره که گیر بوو
له بهرده کان. خوی دهستی گرت به داره که وه و که ره که شی

۱ کوته: قه زوان و کاکله ی گویز و تووه، پیکه وه ده که یته ناو هاوه نیک
باش ده یکو تیت. هینده ده یکو تیت تا هه رسیکیان پیکه وه تیکه ل ده بن
و وه ک بنیشتی لی دیت. سه رده مانی زوو قافله چییه کان و راوچییه کان
به کاریان ده هینا.

بەشويىن خۆيدا رادەكىشا. ھەرچەندە ئاۋەكە فشارى دەخستە
سەر، بەر دارەكە دەكەوتن و ئاۋ نەيدەبردن. بە ھىلاكىيەكى
زۆرەۋە توانىيان بپەرنەۋە. ھەموو گيانيان خووسابوو.
باشىيەكە لەۋەدا بوو رۆيشتەكەيان بەرەو گەرميان بوو،
پشتيان لە كوستانان بوو. بەتەرى رېگاي خۆيان بەر نەدا.
لە ھەندىك شوين چلەگياكان زەرد ھەلگەرابوون.
وەرزەكەشى ۋەرزى كۆتايىھاتنى باران نەبوو، لەۋانەيە
ھىي ئەۋە بىت، پەلكەگياكان زۆر ناسكن و بەرگەي تيشكى
خۆرىكى تىندار نەگرن. لەناو گيا سەۋزەكاندا، پەلكەگيايەكى
زەرد، دەنگى پىرييە.

ئەۋەندە لە كىۋەكان دوور كەۋتتەۋە، كە سەيرى دواۋەي
دەكرد، بەحال كىۋەكان ديار بوون. لە خۆيشى نەدەپرسى
بۆچى برىارى دا بەرەو ئاۋەدانى بچىت. دەنگىك لە ناخىدا
بانگى دەكرد، ئەۋ دەنگە يەككىك بوو لەۋ دەنگانەي لەۋەتەي
تەنيا بوو، ۋازى لى نەدەھىتا.

(مرۆڧ ھەۋلى زۆر دەدات خۆي بنوينىت، ھەۋلەكانىشى
بىسوودن و لە كۆتايىدا تىدەگات، ئەۋ مرۆڧە، شتىكى دىكە
نپيە.)

ھەرچەندە ماۋەيەكى زۆر خۆي دوور خستەۋە، لە
كۆتايىيەكەيدا بارگەي خۆي پىچايەۋە. گومانىشى لەۋە نەبوو
ھاتنەكەي بۇ ئاۋەدانى، بەبى پەيام نابىت. خودا بكات ۋەك
جارى پىشوو ئاۋاۋەيەك بەشويىن خۆيدا نەھىتىت.

(۱۲)

گه‌یشتنه ناو بیستانیکی کاله‌ک.

بیستانه‌که هیشتا تازه گه‌لای دهر کردبوو. له‌و ناوچه‌یه
گهرما وا تینی هینابوو، بیستانه‌کان خهریک بوو کاتی
گولکردنیاں ده‌هات. چاوی به‌ناو بیستانه‌که‌دا ده‌گیرا،
ته‌رزه‌کانی به‌سه‌ر زه‌وییه‌که‌دا خشابوون و نه‌رمه‌گه‌لای
سه‌وزی کالیان دهر دابوو. له‌ناویشیاندا هه‌بوو، له‌ناوه‌پاستدا
گولیکی سپی، که‌ه‌میره‌یه‌کی زه‌ردی تیدا بوو، ده‌می
کردبوویه‌وه. که‌سه‌ری به‌رز کرده‌وه، له‌دووره‌وه تارمایی
مروفتیک دهر که‌وت.

(مروفت تارمایی‌یه‌که‌ی جوانتره له‌خوی.)

به‌ره‌و تارمایی‌یه‌که‌ه‌ریشته. نزیک بووه‌وه، جووتیاریک
بوو خهریکی بژارکردنی بیستانه‌که‌ی بوو. سلاویکی لی کرد
و‌ه‌ویش سه‌ری به‌رز کرده‌وه و وه‌لامی دایه‌وه. جووتیاره
به‌روویه‌کی خوشه‌وه به‌ره‌و پیری هات، فه‌رمووی لی کرد
پنکه‌وه له‌ژیر نه‌و که‌پره‌ه‌چوکه‌ه‌دانشن چایه‌ک بخون.
که‌ناوی چای هینا، نه‌ژنوی شکا. سالانیکی زور بوو

چاى نەخواردبوويەو، بىچايسى لەو كىوانە تووشى دەردى
ژانەسەرى كردبوو. هەفتەيەك تىنەدەپەرى سەرى ژان نەكات.
ناوى چايەكە واى لى كرد بەيىدەنگى لەگەل جووتيارەكە
بەرەو كەپرە بچوو كەكە رۆيشتن و جووتيارە خەرىكى لىتانی
چايەكە بوو. كاتى دەمكردنى بۆنىكى خوشى لىو دەهات،
بۆنەكەى واى لى كرد لە خوشيدا چاوى داخات و بۆن بكات.
چايەكى بۆ تىكرد. كە كلۆشەكرەكەى خستە دەمىەو
و لىوى نا بە پيالە بارىكە بەتەختەدروستكراو كەو،
گەرمایەكى زۆر بەر لىوى كەوت و چزەى لى هەلساند.
گوێى بە سووتانى لىوى نەدا و چايەكەى هەلقوراند. تامىك
بەناو دەمیا بلأو بوويەو، سالانىكى زۆر بوو ئەم تامەى
نەكردبوو. جووتيارە زانى رېبوارەكە تامەزرۆى چايە، دواى
تەواوكردنى، دانەيەكى ترى بۆ تىكرد. ئەويش بەبى وەستان
دەيسانەو هەلى قوراندەو. هەستى كرد سەرى گىژ
دەخوات! بەلام تامەكەى هيندە پى خوشبوو، گەر مەستيش
ببووايە، باكى پى نەدەبوو و دەخواردەو.

دواى چايەكان جووتيارە لى پرسى، "كاكى رېبوار لە
كوێو هاتوویت."

"لە كىوكانەو!"

جووتيارەكە گوتى، "بۆ لە كىوكانەو؟"

"مەنزلى من لەناو كىوكانە."

"فزولى نەبیت، ئەتوانم بپرسم بۆ؟"

"چونكە بىزار بووم لە خراپەى مروڤەكان، بۆيە كىوكانم

هەلبژارد."

"يانى بە دوورى لە مروڤەكان، چاكە دىت؟"

”نا، چاکە نایەت، بەس خۆ دەتوانی لانی کەم دوور بیت
لەو خراپییە.”

جووتیارەکه باش تێنەگەیشت و لەسەری نەپۆیشت.
بەبێدەنگی دانیشت و کەمێ سەیری کرد، وەک دیوانەییەکی
هاتە بەرچاوی. ئەویش زانیی جووتیارەکه جووریکێ تر لێی
دەروانیت، مائاواویی لێ کرد.

(۱۳)

نیوہرق بوو.

له دوره وه کومه لیک جووتیار دیار بوون، خه ریکی
کیلانی زه وییه که یان بوون.
به ته نیشته جووتیاره کاندایه ری. به سه رسامیه وه سه یریان
ده کرد. ته نهاده ستیکی بق بهرز کردنه وه و نه وانیش وه لامیان
دایه وه. له خوار نه وانه وه شوره بییه که لار بوو بوویه وه. به ره و
شوره بییه که داچوو. کانیه که له ژیر شوره بییه که هله ده قولا.
بارگهی خوی خست و خوی و که ره که ی ئاویان خوارده وه و
خوی فینک کرده وه. دیسانه وه ژهمیک نان و شهرابی خوارد.
تاوینک له ژیر سیبهری شوره بییه که پال کهوت، به بی نه وه ی
به خوی بزانیته، خه و چوویه چاوه کانی.
له خه وه که یدا، شهری دوو له شکره که گرمه ی ده هات.
نه سپسواره کانی هه ردوو لا، که له ناوه پراستی له شکره که دا
وه ستابوون، ده ستیان راده وه شانده. پنده چوو فرمانده کانیان
بن و هانیان بدن یه کتری بکوژن. شهرکه ره کان زور
بیزه حمانه که وتبوونه ویزه ی یه کتری. شمشیره کانیان ده کیشا

به گیانی یه کتریدا، له هر شمشیروه شاندنیکدا، سهریک، قاپچیک، دهستیک دهپه پی و خاوه نه که ی هاواریکی لی بهرز دهبوویه وه.

(جاری واهیه مردن فریای شه ره کانی مروف ناکه ویت.)
سهیری ئه مبهری کرد، بینیی چی گیانه وهر هیه، به چوارپی و بالنده و خشوکه وه، له سهر لیواره که وه ستاون و به سه رسامیه وه سهیری شه پی مروقه کان ده که ن. چه په سانی گیانه وهره کان له بهردهم شه ره که دا چاویانی واکیشابوو، سه د هاوارت بکردایه هیچیان رانه ده چله کی.

دوای یه کترکوشتنیک زور، ههردوو لا پاشه کشتیان کرده وه بو لای ئه سپسواره کان. ئه میش له ته نیشتیانه وه به وردی چاوی لیان بوو. که میک ماندوویتی خویان دهر ده کرد و دیسانه وه دهستیان پی ده کرده وه. ناو دارستانه سووتاو که پر ده بوو له تهرم، پر ده بوو له هاوار و ناله و خوین. که سیک له ناو ئه وانه دا نه بوو به زهیی به وی تردا بیته وه. تینه ده گه یشتن ئه م شه ره خویناویانه له پینا و چیدا ده کرین.

(مروف له بریی عه قلی، پشت به هیزی خوی ببه ستیت، له دوای خوی جگه له ویرانه، شتیک جی ناهیلایت.)
چه نده هه ولی دها سهری بسوورینیت و ته ماشای شه ره که نه کات، نه یده توانی. ته نانه ت له ناو خه و نه که شدا، ده نگه که ی ناخی بانگی ده کرد ئه ویش به ته نیا نه وه ستیت و سه یرکه ر بیت، شتیک بکات شه ره که به لای یه ککیاندا بشکیته وه!

(۱۴)

دەمە وئىتوارە خەبەرى بوويەو!

سەرى سوور ما لەوەى بۆچى ئەمىرۇ بەبى ماندووبوون،
بەو شىۋەيە خەوى لى كەوتوۋە. پىدەچىت ھۆكەى ئەو
بىت، لە ئاۋەدانى نىزىك بوۋەتەو. بەپەلە خۆى پىچايەو
تا ئەمشەۋىش لەم چۆلەۋانىيە نەبىت، تا نىزىك كەوتەو لە
گوندىك، تارىكى كرد. چراى مالا گوندىيەكان داگىرسابوون.
ويستى بەرەو پرويان بچىت، گوئى لە دەنگىكى بەرز بوو
لەناۋ گوندەكەو بەرز دەبوويەو. وەستا تا بزانىت ئەو
دەنگە چىيە. دەنگى مەلايەك بوو.

(ئەم گوندە بەو دەنگە ژەھراۋى بوو.)

لەبەر خۆيەو ئەمەى وت و لاي نەدا و بەتەنىشت گوندەكەدا
تىپەپى. كاتى خۆى يەككىك بوو لەو كەسانەى لە شارە
بچكۆلانەكەى خۆيان، بە گەنجە ھوشيار و خويندەۋارەكە
ناسرابوو. مېژوۋى ھەزاران سالى ژيانى شارستانىيەتەكانى
خويندەبوويەو. لەناۋ حوجرەكان فېرى چەندىن زمان بووبوو.
ھەۋلى زۆرى دەدا گەنجەكان پشت لەو ژيانە بىھودەيە بكن

و پروو بکهنه کتبه کان. که چی گهنجه کان هر خه ریکی کاری
پروپوچ بوون و گالته یان پی ده کرد. مه لاکان به مه یان زانی
و وهک لاده ریک ناویان دهینا. ئیدی له هر شوینیک ناوی
مه لایه کی بیستایه، دهیگوت، "ئهم شوینه ژه هراوی بووه."
هیشتا له سهر باوه ره کونه که ی خوی مابوو. برپای وا بوو
هه تا مه لاکان بینه ده مرستی خودا و ئیمان، خودا و مروڤ،
خودا و ژیان، مروڤ به خه بهر نایهت. ئه وان بو ئه وه ی
بوونه ته مه لا، وهک بيشکه یه ک چون مندالیک ده خه وینیت، ئاوا
مروڤ له بیتاگاییدا بخه وینن. هوی لانه دانی له گونده که ش
ده گه راپیه وه بو ئه وه، مادام گوندنشینه کان گوی له مه لایه ک
ده گرن، واتای ئه وه یه خه یال و بیرکردنه وه یان ژه هراوی
بووه و که لکی نزیک بوونه وه یان نییه.

کیشه یه کی گه وره ی له ته ک گه یه نه رانی ئاییندا هه بوو.
له میژووه کونه کاندای خویندبوویه وه، هرچی گه یشته ده می
مروڤ، نیوه ی به راستی ده گه یه نیت. ئیتر ئهم چیرۆکی
نیوه راستیه بوو به ملۆزمیک و برپای به زور شتی
مروڤه کان نه ما. هه میشه لای هاوپی گهنجه کانی باسی له وه
ده کرد، زمان بنه وانی کیشه کانه. تا ئهم زمانه چاک نه کریت،
جوان نه کریت، سهرله نوی دروست نه کریت وه، شته کان وهک
خویان ناگهن.

گونده که ی تپه پراند و ئه ستیره کان دهر که وتنه وه. له
رپی گونده که به ره و شاره بچوو که که، چهند باخیکی سیوی
لی بوو. له یه کیک له باخه سیوه کان لای دا و شهوی تیندا
به سهر برد.

(مروڤ ده بیت هه میشه به رگری له خوی بکات و نه هیلنیت)

برواكانى پيس بېن.)

لەژىر دارسىئوكدا كەلۈپەلەكەي خۇي خست و بەئارامى
بۆي پال كەوت. كەرە بۆرەش لەولايەوۋە تاوئ گىيائ خوارد
و دوائ تاوئ تەپوتلىكى كىرد و بۆي پاكشا.

به یانی به رهو شاره بچکوله که رۆیشت.

له نزیک شاره که پیاویکی کامل، نه پیر، نه گهنج، له ته نیشته
 رینگاکه پال که وتبوو. له پیاوه که نزیک بوویه وه، بینیی
 خه وتوو. (ئیه ده میکه خه وتوون.) خه زی ده کرد به خه بهری
 بهینیت. دهنگه که ی ناو سهری هاواری کرد به سه ریدا.
 (ئه وانه ی خه وتوون به خه بهریان مه هینه، له وانه یه به خه بهریان
 بهینیت یان بین به بکوژ، یان بین به کۆیله.) دهستی بردبوو
 رای وهشینیت، دهستی گنپایه وه و وازی لی هیتا و به رهو
 دهروازه ی شاره که رۆیشت.

له یه کهم ههنگاوی بۆ ناو شاره که، دوو کۆل بهر به
 قولاپهکانی دهستیانه وه پهلاماری یه کتریان دها. خه لکه کهش
 به بی ناو بژییه که به پیکه نینه وه سهیریان ده کرد و چیژیان له وه
 ده بینیی یه کیکیان قولاپه که گیر بکات له قورگی ئهوی تریان.
 که وته نیوانیان و هه رچونیک بیت جیای کردنه وه. خه لکه که
 سهریان سوور ما، پیاویکی به ته مه نی میزه ره به سهری
 عاباله شان له و ناوه پیدا بوو، نه یه هیشته ئه وان چیژ له

يېنىنى شەپكە بېينىن.

(زۆرىنەي خەلك بۇ چىژ دەژىن.)

دەستى ھەردو كۆلبەرەكەي گرت و بىردىنە كەنارەو.
لېيانى پرسى بۇچى شەپ دەكەن؟ ھەريەكەيان خۇي بە
خاوەن حەق دەزانى. ئەويش تىگەيشت شەپكەيان لەسەر
گواستەنەوئەي كۆلىكە، بەزەردەخەنەو پىنى وتىن، يارمەتتى
يەكتىرى بدەن، باشتر نان پەيدا دەكەن، وەك لەوئەي شەپ
بەكەن و ناننى يەك بخۇن. كىشەي ئىوۋە زمانتانە، زمانتان
لاوازە بۇ دەربىرىن، بۇيە ناتوانن يەكتىرى تىگەيەنن.

دو كۆلبەرەكە توورە بوون لە يەكتىرى. بەو ئاسانىيە
نەدەھاتتەو سەرخۇيان. خەلكەكە بلاوئەيان كرد، ئەمىش زۆر
لەگەليان نەمايەو و بەرەو بازارى شارە بچكۆلەكە چوو.
زۆربەي دوكانەكان بچكۆلە بوون، بە دار دروست كرابوون.
ئەو كەلوپەلانەي لە بازارەكەدا بوون، بەشىكى زۆريان ئەو
كەلوپەلانە بوون كە ئەم لە كىوۋەكان بە دەستى خۇي بۇ
خۇي دروستى كردبوون. لە جياكردنەوئەي دوو كۆلبەرە
شەپكەرەكەدا تىگەيشت، ھاتتى ئەم بۇ ئاوەدانى، ئامانجىكى
ھەيە. كە وايە دەبىت ئەو ئامانجەي لەبىر نەكات و بەردەوام
بىت لەسەرى.

(تەنھا خەونت ھەبىت، ئامانجىشت ھەيە.)

سەيرى لى ھات دوو كۆلبەرى ھەژار نىشتىبوونە سەر
يەك. دايەي خوا ھەژارەكان شەپكەكان دەكەن و دەستەيەكى
خاوەن داراش، بەرھەمى شەپكە دەخۇن.

(گەر زمان ھەبىت بۇ تىگەيشتن، شەپ پروو نادات.)

(۱۶)

بازارەكە شلوق بوو، جمەى دەھات.

كړپارەكان له دهوړى شتومەكهكان كؤ بوو بوونه وه. يه كڼك
له ناو هه موو فروشياريه كاندا به دهنگى بهرز هاوارى دهكرد،
وه ره سيؤ بهر وه. ئه و سيؤه جوانه ي ئاده مى له سه ر دهر
كرا. تهنه ا تامى بكه يت، له م دونيايه ش دهر ده كړييت.
گوڼى له هاواريه كانى بوو، ده ستى كرد به پڼكه نين.
ده ميك بوو گوڼى له درؤكان نه بوو بوو. كه ده ييڼى خه لكه كه
ده وړى كابر اى فروشياريان داوه، به پڼكه نينه وه به كه ره كه ي
خؤى وت، "هيچ شتيك هينده ي درؤكردن مروؤف له ده وړت
كؤ ناكاته وه."

ړاستى دهكرد، خه لكه كه خوشباوه ړ بوون، ده توانى
به هاواريكى ناراست كؤيان بكه يته وه، كه چى له به رده م
ړاستييه كدا هه زار گومانيان ده خسته ميتشكى خؤيانه وه. هه ر
له ويدا هاواريه بكر دايه ړاست نيه، سيؤ هه ر سيؤه، له وانه يه
په لاماريان بدايتايه. هه زيان له درؤكردن بوو. ئه م له جيگاي
خؤيه وه درؤكردنه كه هينا بوويه پڼكه نين. كه چى خه لكه كه

هینده شهیدای پیاوه‌لدانه ناراسته‌که بوون، به چاوترووکانیک
سنوی فروشیاره‌که‌یان کری. ئه‌ویش پاره‌کانی خسته گیرفانی
و له ناوه‌راستی که‌پره‌که‌دا بسکه‌ی سمیله‌کانی ده‌هات.
(ئهم خه‌لکه خراپ ژه‌هراوی کراون.)

ده‌بیت پیش ئه‌وه‌ی پاره دروست ببیت، بازار هه‌بووبیت؟
ده‌بیت که یه‌که‌م جار بازار دروست بوو، چۆن بووبیت؟
له‌میشکی خۆیدا ئهم پرسیارانه‌ی ده‌کرد. ئه‌یزانی بازار
گه‌وره‌ترین فریوده‌ری مرۆقه. هه‌ر کالایه‌ک و هه‌رخۆراک
و که‌ره‌سته‌یه‌ک که‌وته بازاره‌وه، به‌شیکی کالا و خۆراکه‌که
فریوده‌رانه‌یه. جا وهره له‌م سه‌رده‌مه‌دا بازار به‌م گه‌وره‌یه‌یه،
له‌شاریکی بچکۆلانه‌ی وه‌ک ئهم شاره، ئهم بازاره‌ی هه‌بیت،
ده‌بی له‌شاره گه‌وره‌کاندا چی روو بدات.
(هه‌تا بازاره‌کان گه‌وره‌تر بن، فریودان گه‌وره‌تره.)

نیگه‌ران نه‌بوو له‌بینینی ئه‌و دیمه‌نانه. سوپاسی خۆی
ده‌کرد هیشتا نه‌بووته که‌سیک بازار بتوانیت فریوی بدات.
رازی بوو، به‌که‌وا کۆنه‌که‌ی و میزه‌ره کاله‌وه‌بووه‌که‌ی،
له‌ته‌نانیک و قومی شه‌راب و چنگیک (کوته‌ی پی بووایه،
گرنگی به‌هیچی دیکه نه‌ده‌دا. هه‌ر له‌قه‌راغ شاره‌که
ده‌یان باخی سنوی لی بوو، شارییه‌کان له‌بریی په‌لاماردانی
سیوفروشیک، بچوونایه له‌و باخانه‌تیریان ده‌خوارد و به
سه‌به‌ته‌ش ده‌یانه‌یتنایه‌وه، لی پیده‌چوو هونه‌ره‌که له‌هاواره
فریوده‌رانه‌که‌دا بیت، نه‌ک له‌سیوه‌کاندا، بۆیه لی گرد
بوونه‌وه.

(۱۷)

له تەنیشت گۆزه که ریک وه ستا.

له بهردهم دوکانه کهیدا له سهه بهردیک دانیشته.
گۆزه که ره که پارچه قورپیکی خستبوویه سهه ره وره وه که ی و
دهستی دههینا به شانوملی قوربه که دا. به بی ئه وه ی سهه ی
بهرز بکاته وه، وتی، "مامه پیره تو له گۆزه که ناچیت!"
ئه ویش له وه لامدا وتی، "راست ده که ییت، من کپیار نیم،
ریبوارم و که میک ماندووم، دوکانه که ی تووم کرده شوینی
حه وانه وه، گهر پیت ناخوش نه بیته."

گۆزه که سهه ی بهرز کرده وه و به ئه سپایی ته ماشای
کرد. له گهل ته ماشا کردندا زوو زوو دهسته قورپاوییه کانی خوی
دهژهند به ئاوی ناو قاپه که ی ته نیشتی و دیسان دهستی به
قوربه که دا دههینایه وه. خه ریک بوو قوربه که ملیکی به رزی بو
دروست ده بوو. به دهه کاره که یه وه که وته قسه کردن له گه لی.
"ئه زانی مامه پیره، ژیان وه که گۆزه وایه، خوت چونی
دروست ده که ییت، به و جۆره دهر ده چیت!"

وہلامى نہ دايہ وہ، ئەويش بەردەوام بوو لە قسەکانى
خۆى، "ئەم شارەى ئىمە شارىكى سەرسوورھىنەرە، گەرچى
بچووکە، کەچى بەم بچووکىيەى خۆيەو زۆر دلگيرە. من
خۆم گۆزەکەر نەبووم، لای يەکیک لە وەستاکان فير بووم،
لەو پۆژەوہى دەستم چووەتە ناو ئەم قورەوہ، ھۆگرى بووم.
راستىيەکەى، ھۆگرى ھەرشتيک ببیت، ئەبیت بە بەشتیک لە
ژيان، تەنانەت ئەو شتە پارچەقورنکيش بىت. ژيانم بەبى
قور شتيكى کەمە. بىر لەو حىکايەتە کۆنە دەکەمەوہ کە
خۆمان لە قور دروست کراوين، ھەست دەکەم گالتەجارىيە
و لەوانەشە عەقلى من لەوہ لاوازتر بىت و گالتەجارى نەبىت.
چۆن دەبىت لە قور دروست کرابين؟ ئەى بۆ نابىت؟ ئەوہ
نييە من بە قور گۆزە و کووپ و چەندىن شت دروست
دەکەم. بۆ نابىت خولقيتەرىنکيش مرقى لى دروست کردىت.
وا نييە، مامە پيرە؟"

ديسان وہلامى نہ دايہ وہ. گۆزەکەرەکە زانىى پىبوارەکە
قسەکەر نييە، خۆى وہلامى خۆى دايہ وہ و وتى، "نامەويت زۆر
سەرت بيشينم، ئەزانم مادوويت. بەم دەستە قوراپويانەشەوہ
ناتوانم قومىک ئاوت بدەمى، گەر نەرک نەبىت خۆت ھەلسە
لە ژوورەوہ مەرکانەکە ئاوى ساردى تىدايە، دەمت تەر بکە.
وہلامى نہ دايہ وہ و بەبىدەنگى سەرىكى کرد بەناو
دوکانەکەدا، تا بنمىچى دوکانەکە گۆزەى جوانى جۆراوجۆر
ھەلچنرابوون. لەناو مەرکانەکە دۆلکەيەک ئاوى دەر ھىنا و
بەدەم خواردنەوہى ئاوەکەوہ لە گۆزەکانى پوانى.

ھاتە دەرەوہ و پەشووی کەرەکە ی گرت و بەر لە
خودا حافیزی بە گۆزە کەرەکە ی وت، "ژیان ھەمیشە ھەنگاوێک
لەپیش مرقفەوہیە."
خودا حافیزی لی کرد و پۆیشت.

(۱۸)

گولفرۆشیک له و بهری گۆزه که ره که وه بوو.

ویستی تینی په پینیت، جوانیی گوله کان وه ستان دیان. شیوازی دانانیان ته و او سه رنجراکش بوو. به شیوهی پلیکانه گوله کان له ناو فنجانی بچۆکه له بچۆکه دا، له ته نیشته یه که وه دانرا بوون و بۆ سه ره وه هه لچنرا بوون. ریزیک گولی زهره و له ناوه راستیاندا گولیکی سوور، ریزیک گولی سوور و له ناوه راستیاندا گولیکی زهره. هه رکه سیک به و ناوه دا تیده په ری، خوی نه ده گرت و سه یریکی ده کردن. کابرای فرۆشیاریش به خوی و میزه ریکی گه وه ری سه ری و سمیلیکی قیته وه، له ناوه راستیاندا کورسییه کی دانابوو، قاچی خستبوویه سه ر قاچ. که بینیی ئەم له به رده م گوله کاندا سه راسیمه وه ستابوو، به گالته پیکردنیکه وه پینی وت، "تۆ ته مه نی ئەم شته جوانانه ت نه ماوه!"

ئه میش وه لامی نه دایه وه و له جوانیی گوله کان را ده ما. کابرای فرۆشیار دیسانه وه به تانه لیدانه وه دهستی کرده وه به قسه کردن، "ده بایه له کاتی جوانیتدا جوانییه کان سه رسامت

بکەن.

ئەم قسەيە ئازارى پى گەياندا و ناچار وتى، "لەناو ھەموو جوانيەكدا، ناشيرينيەك ھەيە." پىك مەبەستى ئەو بوو لەناو گولەكاندا دانىشتوو.

كابرەي فرۆشيار لە قسەكەي تىگەيشت و كپ و كر سەري خۆي داخست. ئەميش وەك بلىي دەمىكە جوانيەي لەو جۆرەي نەديوە، لە بەردەمياندا وەستابوو. دەنگەكەي ناخي پىي وت:

(ئەوانە جوانيەي كاتىن، بۆ جوانيەك بگەري ھەميشەيى بىت).

يەكەم جار بوو ئەو دەنگە شتىكى باشى پى بلىت. بەلام ئەم نارازى بوو لىي و بە خۆي وت، "جوانى گەر بۆ ساتىنكىش بىت، ھەر جوانيە." لەم كاتانەدا كەرەكەي ھەتا ھىزى تيا بوو دەستى كرد بە زەرپىن. زەرپىنەكەي راي چلەكاند. كەچى خەلكى ناو بازارەكە گوڤيان نەدايە. سەيرىكى خەلكەكەي كرد، سەرەتا وا تىگەيشت بە دەنگەكەي بىزار بن، كە زانيى بىزار نابن، وەستا تا لە زەرپىنەكەي بوويەو و بەشوين خۆيدا راي كىشا و رۆيشت.

(زۆربەي خەلك بە دەنگى حەقىقەت بىزار دەبن.)

گولە جوانەكان لە بەرچاوى نەدەرۆيشتن و سەيرى ھەرلایەكى دەكرد، يەكەك لە گولەكان دەھاتەو بەرچاوى جوانى شتىك نيە پەيوەنديى بە تەمەنەو وە بىت. پىرتريىن مرقۆي دونيا دەتوانىت ھەمان ئەو جوانيە بىيىت، كە گەنجترىن مرقۆف دەيىيىت.

(۱۹)

ئىۋارە نىزىك بوۋىيەۋە.

منارەى مزگەۋتىك ديار بوو. بەرەۋ منارەكە چوو.
گەيشتە بەردەرگاگەى و خۇى كرد بە ژووردا. مزگەۋتەكە
حەۋشەيەكى گەۋرەى تيا بوو. لەتەنىشت دەستشۋرىيەكان،
حەۋزىكى پىر لە ماسى، دارتوۋىيەكىش پىر لە ھىلانەى چۆلەكە
خۇى دابوو بەسەر حەۋزى حەۋشەكەدا. لە دەرەۋە كەرەكەى
جى ھىشت. دواى خۇتەكاندن و شوشتنى قاچوقولى، لاي
حەۋزەكەۋە لەژىر سىبەرى دارتوۋەكە دانىشت. كەمىك
برىسى بوو، بەلام بىرى لەۋە دەرەۋە غەرىبە بەم شارە،
شەۋ چى بكات؟

يەكىك لە مزگەۋتەكەۋە ھاتە دەرەۋە. سەرەتا زۇر گوۋى
پى نەدا، كاتىك زانىى بەرەۋ پوۋى ئەم دىت، سەرى بەرز
كردەۋە، پياۋىكى پىرى پشتچەماۋە بوو. بەبى سەلام و كەلام
وتى، "ئەمە تۋىت... ئەمە تۋىت مىرزاي بالدار!"

كە سەرى بەرز كردەۋە، يەكىك لە ھاۋپى كۈنەكانى
خۇى بوو. ئەمىش بەزەردەخەنەۋە ۋەلامى دايەۋە، "ئەمە

تۆیت... ئەمە تۆیت... ژەھراوی کراویت!

دەستیان کردە ملی یەکتەری و دانیشتن باسی خۆیان
بکەن. ھەرچەندە ئەم پێی خوش نەبوو باسی خۆی بکات،
کە چی دەکات و لەکوێیە، ئەما ھاوڕێکە ی نەیبڕییەو. ھەر
لەو پۆژەوێی یەکیان ناسیبوو، تا ئەو پۆژە ی میرزای
بەلدار شاری جی ھیشتوو، ھەمووی گێرایەو. میرزا ھەر
گوینی دەگرت و سەری بۆ دەلەقاند. لە گەرمە ی قسەدا بوو،
کەرەکە لەودیو دەرگای ھەوشەو دیسانەو تا ھێزی تیا
بوو زەراندی. لەگەڵ زەرینی کەرەکە میرزای بەلدار وتی،
"ئەو دەنگە پاکتر و خوشترە لە دەنگی مرقۆی ژەھراویکراو."
ھاوڕێکە ی لە دلی گران بوو، بەس نەویست دەری بخات.
دوای قسەکە ی ئەویش بێدەنگ بوو. ماوەیە ک بەبێدەنگی
سەیری ماسییەکانی ناو ھەوزەکە یان کرد. ئینجا ھاوڕێکە ی
پێی وت، "ئەزانم غەریبی بەم شارە، ئەمشەو میوانی من بە."
میرزاش ھێچی نەوت و بێدەنگییەکە ی نیشانە ی رازیبوونی
بوو. پێکەو ھەوونە دەروە و رەشووە ی کەرەکە ی گرت بە
دەستیەو و بەرەو مالی ھاوڕێکە ی. پێش گەشتن بە مالیان،
سەری لە گوێچکە ی کەرەکە ی نزیک کردەو و چرپاندی بە
گویتدا:

(بەرستی من نەک بەم شارە، بەم مرقۆی ژەھراویکراوانە ی
ئەم سەردەمە ش غەریبم.)

(۲۰)

پیش خوی ناوبانگی گه یشتبوو.

میرزای بالدار ناویکی کونی ئه و بوو. له گه نجیدا هیندهی له سهر بالندهکان خویندبوویهوه، به دهستی خوی کتیپیکی له سهر نووسیوون. له سهر بهرگی کتیبه که له باتیی ئه وهی ناوی خوی و باوکی بنووسیت، نووسیووی میرزای بالدار. دواي کتیبه که ئه و ناوه برآ به سهریدا، به لام ئه وهی ئاژاوه کهی بۆ دروست کرد، کتیپی خه ونه بالداره کان بوو. ئه و کتیبه ی وای لی کرد چی ئایینه ره ور و چی کونه په رستی سهردهمی خوی بن، دهمی لی بکه نه وه. له و کتیبه دا باسی ئه و خه ونانه ی کردبوو، که بالیان هه یه و مرووف له سهرزه مینیکه وه ده بن بۆ سهرزه مینیکی تر. باسی له و خه ونانه کردبوو، که ته نانه ت مرووفی بیده ستوپیش ده توانیت بفریت و دوور بکه ویته وه له و ژيانه کونه ی تییدا ده ژیت.

پاش ئه وهی شاره که شی جی هیتشتبوو، خه لکه که چیرۆکی سه یرسه یریان له سهر دروست کردوو. هه ندیک ده یانوت، به ره چه له ک ده چیته وه سهر ئه و په یامبه ره ی له زمانی

بالىندەكان تىگە يىشتوو. ھاورپىيە كىشى بۇ خۆھەل كىشان لەناو چايخانەكاندا باسى لەو ە كرەبوو، گوايە چەندىن جار خۆى گويى لى بوو ە لەگەل بالىندەكاندا قسەى كرەوو ە و زمانى ھەموو بالىندەكانى زانىو.

ھەر لە مندالييەو ە دايك و باوكى مردبوون. دواى مردنى دايك و باوكى، قەشەيەك لاي خۆى گلى دابوويەو ە و بەختوى كرەبوو، بەھىواى ئەو ەى رۆژىك لە رۆژان گەورە بىيت و بىيت بە قەشەيەك و ئايىنى ئاشتى بلاو بكاتەو. كەچى ئەم ھەتا گەورەتر دەبوو، لە ئايىن دوورتر دەكەوتەو. قەشە نەيدەويست ئازارى بدات، بە شىوازە نەرمەكەى خۆى لەسەرى دەو ەستا و ئامۆژگارىي دەكرە. ئامۆژگارىيەكانى لەم گويىەو ە دەھاتن و لەو گويىەو ە ەر دەچوون، تا واى لى ھات قەشە لى بىزار بوو، بەلام ەرى نەكرە و دەستى لە ئامۆژگارىكرەنى ھەلگرت.

مىرزاي بالدار كەوتە شوين كتيب و ميژوو و ناسىنى بالىندەكان و گيانەو ەرەكان و خەونە بالدارەكان. كە شارەكەشى جى ھىشت، زۆر كەس برىوايان وا بوو كەسيكە لە جنسى مروق ناچيت. ھىچ گۆشتىكى نەدەخوارد، لە ژيانىشيدا ئازارى بە ميژوولەيەك نەگەياندبوو. تا بلىنى خوينەوارىكى قشتى سەردەمەكەى خۆى بوو. دواى بلاوكرەنەو ەى كتيبەكەشى، گالتەى زۆرى پى دەكرا. خەلك پىيان دەوت، "ئاخر مالكاول لەم ھەموو شتە گەورەيەى دونيا، بۇ لەسەر بالىندەكان و خەونە بالدارەكان دەنووسيت. ئەو بىزمان و بىكەلكانەى بيانناسى يان نەيانناسى، سوودى چيىە؟ ئەوانە بەس بۇ ئەو ە باشن بخورىن. خەون چيىە بالى ھەيت يان نا!"

(گهر جوانیی فرینی بالندهیهک سه رسامت نه کات، گومان
له جوانییهکانی ناخت بکه.)
ئه وهنده چیرۆکی سه یرسه یریان له سه ره باس کردبوو،
تهواوی شاره که دهیانناسی. خو گهر خه لکه که بیانزانیبایه
ئه م میزه ره سه ره میرزای بالداره، بیشک لئی کو ده بوونه وه
و پرساری چیرۆکهکانیان لی ده کرد.

(۲۱)

شەۋىكى فېتىك بوو.

ھاۋرىيانە پىكەۋە لە بەرھەيوانەكە دانىشتىن. بەرھەيوانەكە ئەپروانى بەسەر ھەۋشەيەكى پىر لە تەپەتيزە و پىياز و كەۋەر و تەماتەدا. دىيار بوو دەمەۋ بەھاران ھەۋشەكەي كىردۈۋە بە كىلگەي ئەۋ سەۋزە و ميوانەي پىۋىستىن بۇ سەر سفرە. ژنىكى خانومانى دەموچاۋسپى، ھەرچارە بە شتىكەۋە دەھات بۇ لايان. ئىۋارەكەي مشتىك بىرنىچ و نۇكاۋىكى لىتابوو. بىرنىچەكە بۇنىكى خۇشى لىۋە بەرز دەبوۋىيەۋە. لە كاتى نانخواردندا، دىيار بوو ھاۋرىكەي ھىشتا قسەي ناۋ ھەۋشى مزگەۋتەكەي بىر نەچۈۋبوۋىيەۋە، بۇيە پىرسىي، "بۇچى ژەھراۋى بووم؟" "شارەكانى ئەم سەردەمە، چ بچووك بىن يان گەۋرە، مەرۇف ژەھراۋى دەكەن!"

"ئاخر ھەز ئەكەم ھۆكەي بىزاتم؟"

"ھۇي ناۋىت، يەك پۇژ كە دەچىتە دەرەۋە، ورد بەرەۋە لەۋ ژەھرانەي دەخرىنە ناۋ خەيال و بىر كىردنەۋە و ژياننەۋە،

ئەوسا تېدەگەي مەن باسى چى دەكەم.

ئەي چارە چىيە؟

مەن چارەي خۇمم كىرد، تۇش بە رېڭاي خۇت چارەي
خۇت بىكە.

مەن ناتوانم وەك تۇ بىكەم. تەنھا بۇ شەۋىك، بەس يەك
شەۋ، لەۋ ژنەم دوور بىكەۋمەۋە، ئەمىرم. بەردەۋام لە خەمى
ئەۋەدام رۇژىك پىش مەن بىرەيت. دەيت رۇژىك بەبى ئەۋ
ژنەم چ ژيانىكى سەخت و پىئازار بەسەر بەرم. ۋا مەمبىنە
زەردەخەنە و رۇۋخۇشم، خەمى مەن ژنەكەمە، ژنەكەم بوۋە
بە ھەموو ژيانم، ئەۋ بىرۋات ژيانىشم دەۋات. تۇ ھىشتا
نازانى لەگەل ژنىكدا بوۋىت بە يەك جىابوۋنەۋە چ ئازارىكى
ھەيە.

بۇ رىزگار بوۋن لە ژەھرى شارەكان، تەنھا رېڭەي
تەنپايى چارەسەر نىيە.

دە باشە تۇ پىم بلى، كامە رېڭا؟

مەن لە ژيانى تۇدا نىم، رېڭاكانى ژيانى خۇت، خۇت
باشتر دەزانى كامانەن.

شىتىكى نەۋت و رەدەكارىي تىدا يىت. ھاورپىكەشى
دەيوست بەباشى تىبگات و رېڭا و رەدەكەشى پىشان بدات.
مىرزاي بالدار، بە ئارەزوۋىيەكى زۆرەۋە نانەكەي دەدا بەسەر
برىنجەكەدا و بە دەستە زىر و بارىكەكانى فشارىكى دەخستە
سەرى و لەۋسەرەۋە تىكەيەكى پىر لە برىنجى دەھىنا و بەنەرمى
دەخستە دەمى و كەۋچكىكى نۇكاۋىشى دەكىرد بەسەرىدا.

هەوايەکی فینیک دەهات، سەر و ملی دەتەزاندا. تا درەنگانی
شەوئ پیکەوێ دانیشتن و باسوخواسی سەردەمەکیان کرد.
(سەردەمیکە، بێ ئەوێ بە خۆت بزانی، ژيانە ژەهراوی
دەکریت.)

(۲۲)

شهو له بهردهم هه یوانه که خهوتن.

خهونی بیینی، بو یه کهم جار خهوه کهی ئەم جارهی
جیاواز بوو.

له خهونیدا کۆمه لیک کتیب بالیان هه بوو. (من ئەو
کتیبانه م خۆش دهوین که بالیان ههیه.)

هه ر کتیبه به سترابوو به دهزوویه که وه و دهزووه کانیش
به سترابوون به دهسته کانی ئەمه وه، کتیبه کان دهیاندا له
شه قه ی بال و ئەمیشیان له گه ل خویاندا راده کیشا. هه ندیک
کاتیش خه یالیکیان پی ده به خشی، که خوی ده توانیت بفریت.
باله کانی به یه کدا ده دان و به بی فشار خسته سه ر دهزووه کان،
خوی ده فری.

به سه ر کتوه کان، ده شته کان، باخ و گوند و شاره کاند
ده فری، به رز ده بوویه وه، هینده به رز ده بوویه وه، زهوی
بچووک ده بووه وه له به رچاوی. له و به رزایییه وه سه یری
زهوی ده کرد، له نا کاو میرووله یه ک ده جوولا، که ورد
ده بوویه وه، سه یری ده کرد ئەوه میرووله نییه، مرقه! له گه ل

پۆلەكتىبەكەدا بووبوون بە پۆلى بالدار. خەلكتىكى زۆر، كە لە
مىروولە دەچوون، لە خوارەو سەيرى ئاسمانيان دەکرد.
بەسەرسامىيەو لە فرىنى پياويك و كتيبەكان رادەمان،
لە ھەموو لايەكەو پەنجەيان بۆ رادەكيشا و مندالانىش
بە سادەيى خويانەو بەرديان تىدەگرت و بەردەكانيان
نەدەگەيشتنە ئەو.

بەسەر دارستانىدا فرىن، ھەمان ئەو دارستانە بوو
لە خەوەكانى تريدا بينىبووى. دارستانەكە دوو بەش بوو،
بەشە سووتاو و بەشە سەوزەكە. ھەر كە گەيشتنە بەشە
سووتاو، يەككە لە كتيبەكان، كە سەرقافلەى فرىنەكە بوو،
بە دەنگىكى خەمگىنەو وتى، "ئەو دارستانەيان نەسووتاندایە،
لانى كەم ھەزاران كتيبى پى دەنووسرا."
(درەختەكان كتيبن، لىيانەو نزيك بيت، لىيانەو فىر
دەبيت.)

كتيبيكى تر وەلامى دايەو، "تۆ راست دەكەى سەرقافلە...
تۆ راست دەكەيت. لەم جىھانەدا باخەوانىك نىيە گەمژە
بيت، ئەو ھەشى باخەوانەكان ژىر دەكات، درەختەكانن... بەلى،
درەختەكانن."

كتيبەكان لەناو خوياندا خەرىكى باسکردنى درەخت بوون،
ئەمىش لە جىگای خويەو شەرمى دەکرد، شەرمى لەو
دەکرد، لەم سەرزەمىنە ئەو ھەموو شتە باش و جوانە ھەيە،
بەردەوام مرقۆف تىكيان دەبات، وىرانىان دەكات، خراپيان
دەكات. لە كاتىدا ئەو ھەى خاوەنى زەوييە، مرقۆف خويەتى،
ئەو ھەى بەريو ھەى دەبات، مرقۆف خويەتى. كە دەزانىت ئەم
سەرزەوييە مولكى ئەو، ئيتىر بۆ وا بىرەحمانە دەست لە

ميرنشینی خاک و خۆل

جوانییه کان ناپاریزیت.

(زهوی به مرقهوه ئاوه دانه و هه ر مرقه خۆشی ویرانی
دهکات.)

(۲۳)

چو بۆ لای بنوسه كه.

بۆ به يانييه كه ي دواي ناشتايي، به ره و بنوسه كه رويشت.
له گوشه يه كي بازاره كه، دوكان يكي بچكوله ي
به ته خته دروستكراو، كورسييه ك له ناوه پاستيدا و ده رگايه كي
بچكوله ي هه بوو، له ده رگا كه وه ده چو و يته ژووره وه،
له پشتي دوكانه بچووكه كه وه، ده رگايه كي ديكه هه بوو، له و
ده رگايه شه وه ده چو و يته ژووره وه، يه ك هۆده ي گه و ره، كه
پري بوو له كتيبي ده ستنوس، له سه ر ره فه كان دانرا بوون.
پياويكي ته مه نما منا وه ندي سميلزهر د له پشت كورسييه كه وه
دانيشت بوو، خه ريكي تيگرتني كتيبيك بوو. پياوه كه هينده
سيغاري كيشابوو، له گه ل تووكه كان ي لووتي، له ريكي
كونه لووته كان يه وه بۆ خوار، دوو جۆگه له ي زهر د هات بوونه
خواره وه و هۆده كه ي قانگ دابوو.

له خوشي بييني كتيبه كان، بيري چو و سلاو له پياوه كه
بكا. پياوه ي خاوه ندوكانيش گوي نه دايه و واي زاني هه مان
ئه و خه لكه يه كه رۆژانه دين سه ير ده كه ن و له ژيانيشياندا

كتيبيك ناكړن، گهر بيشيكرن، ناخويننه وه و له ماله وه له شوينيك دادى دهنين تا خلك بيت بيبينيت، تا دهرى بخات نه هلى كتيبه.

به ناو كتيبه كاندا ده گه را، چندين كتيبي نه مديوونه وديو كرد. (واى... كتيبه كانى نه م سهردهمه چندين شتى پوچيان تيدايه.) كتيبيكى به رچاو نه كهوت به دلى بيت. زوربهى كتيبه كان ژه هريك بوون بو خهوتنى مروځ. به شوين كتيبيكا ده گه را ژه هري تيا نه بيت. خهوتنى تيا نه بيت، شه پوليك بيت مروځ تا كه نارى هوشيارى ببات.

دهستى نه كهوت. له ناو ميدا له ناو د راستى هوده كه دا وهستا و بيرى له خوى كرده وه. پياوه سهرى به رز كرده وه و كه چاوى پنى كهوت، به شادومانيه وه وتى، "نه مه توى بالدار؟" نه ویش سه يركى كرد و بينى هه مان نه و دوسته كونه يه تى، كه له كاتى فقيه تيدا له سهر كتيبخويندنه وه گالتهى پى ده كرد. به پيكه نينه وه پنى وت، "ده بايه بزانه نه م كتيبه بيكه لكانه هى تون! تو كهى نه هلى كتيب بوويت تا نه مرو كتيبي باش له لات دهست بكه ویت. هه ركه سيك گوى له قسه كانت بگريت، ده زانيت نه هلى كتيب نیت. نه مه توى ههى په نجه شين!"

دا يانه قاقاي پيكه نين و دهستيان كرده مى يه كترى. پياوهى سميلزهر د و په نجه شين چوويه دهره وه، له وسه ره وه له گهل خوى دوو پياله چای هيتا. پياله كان زور زهرى بوون، مليكى باريك، به گولى سوور و سپى رازينرا بوونه وه. "نه وه پياله كانى بوخاران، قافله چييه كان له گهل خوياندا ده يانه نين، چای ناويان زور خوشه." په نجه شين به م جوړه باسى پياله كانى كرد.

(٢٤)

بۆنى كتيبه كانى ده كرد.

به بۆن كتيبه باش و خراپه كانى له يهك جيا ده كرد ده وه. له مسهرى رهفه كانه وه تا ئه وسهرى، يه كبه يهك بۆنى كتيبه كانى كرد. هيچ كتيبيكى به دل نه بوو. بووى كرد ده دۆسته كهى و به خه مبارى پى وت، "داخه كه م، زۆربهى كتيبه كان ژههر ده رينژن."

دۆسته كهى، كه ناوى سالمى په نجه شين بوو، سيفاريكى پيچايه وه و به دهم پيچانه وهى سيفاره كه وه زهرد ده خه نه يهكى بۆ كرد و به رسقى دايه وه، "گوى مه ده رى. سه رده ميكه هه مووشت ژهه راوى كراوه، خو ناكريت له م ژهه راويبوونه دا كتيبه كان تاقانه بميننه وه، راستيت بوويت، له بنه ره ته وه به شينك له كتيبه كان بوون مروقيان به و ده رده برد."

"تۆ راست ده كهى... تۆ راست ده كهى. به لام ئه وهى حه قيقه ت بيت، كتيب ده بى وهك بالنده بيت، بالى هه بيت، گهر نه شتوانيت له گهل خوى به رزت بكاته وه، ده توانيت خه يالى فرين بخاته ناو ژيانته وه، (پيده چيت ئه ركه راسته قينه كهى

كتىب كوتايى ھاتىيت).“

خەمىكى زور داي گرت و لە گوشە يەكدا دانىشت. دوو كەس خويان كرد بە دەستووسخانەكەدا، يەككىيان يەكسەر دەستى برد لەناو رەفە يەكدا كتيبيكى دەر ھىنا و ئەمدى و ئەودىوى كرد و بە ھاوريكەى تەنیشتى خۆى وت، “ئەمەى بۆ دەكرىت، ئەمە يەككە لەو كتيبانەى يەك جار بىخوينەو، بۆ ھەمىشە خەوت لى دەكەويت. تۆ نازانىت كتيب چۆن خەوت لى دەخات، كتيبيكى ئايىنى نىيە مروۇف فيرى خەوليكەوتن نەكات، ئەم كتيبەش يەككە لەوانە.”

نەويست تىكەلى باسەكەيان بىيت، قسەى كرىارەكە بۆ ھاوريكەى راست بوو، يەككە لەو كتيبانەى زورترىن ژەھرى پىوھىە، كتيبە كۆنە ئايىنىيەكانن. ئەوانە زىندانىكن، ھەر خوينەرىك چوويە ناويانەو، بۆ ھەمىشە لەو زىندانەدا گىرۆدە دەبىت. ھىندەش شەرمى لە خۆى دەكرد، لە پرووى نەدەھات دەرى بخات كتيبيكى دەستووسى پىيە و حەز دەكات بلاوى بكاتەو، دەترسا لەوھى پرووناكىى ناو كتيبەكە ھىندە بەھىز بىت، خەلكى شارەكە بەرگەى نەگرن و ديسانەو نەفردتى لى بكەن. دەمىكش ناارام بوو، لە دلى خۆيدا دەيوت، “بالدار لە چى دەترسيت، تۆ گەر رەشەبايەك نەبىت لەو كتيوانەو ھاتىيت، ئىتر بۆ ھاتوويت.”

(ئەو مروۇفەم خۆش دەويت، ئىرادەى ھىندە بەھىزە، ھىچ سەردەمىك ناتوانىت بىشكىنىت).

بەناو شارەكەدا دەگەرا.

يارمەتیی لە سالمی پەنجەشین خواست و ھاتە ناو
شارەكە.

جارچیەك لەسەر سەكۆیەك ھاواری دەكرد، "خەلكینە،
ئەمرفۆ میری گەورە خەوتوو، با هیچ كەسێك بە دەنگی
بەرز لە نزیک كۆشكا قسە نەكات و بەخەبەری بەئینیت،
ھەر كەسێك بەخەبەری بەئینیت، سزای دەدەین."
(ئەوانەى لەسەر كورسی دەسەلات دادەنیشن، زۆربەیان
گەژەن.)

خەلكەكەش سەرى پەزامەندییان بۆ پادەوہشانە. میرزای
بالدار نەیدەزانى كۆشكەكە لەكوێیە، لە یەكێكى پرسى،
ئەویش بە دەست ئاماژەى بە لای چەپ دا و بەرەو كۆشكەكە
كەوتە پى. كە گەیشتنە لای كۆشكەكە، چرپاندی بە گوێی
كەرەكەیدا، "شتێك بكە." ئەویش خۆیئاسا بە دەنگی بەرز
دەستى كرد بە زەرپىن. ئەو ناوہ شلەژا، خەلكەكە خۆیان
لێ دوور دەخستەوہ. دوو پاسەوان ھاتنە دەرەوہ و میرزای

بالدار و که ره که یان را کیشایه ژووره وه. میر به سه رو چاویکی
ترشاوه وه هاته حه وشه که و به بیته ده بییه وه هاواری کرد
به سه ریدا، "ناتوانی ئه و که ره بیده نگ بکهیت؟"

"قوربان، که ره همیشه هاوار ده کات و بیده نگی نازانیت."

"ئه سته غفوره لالا، یانی مه به ستت منه؟"

"نا قوربان مه به ستم که ره."

"تو خه لکی کویت؟"

"ئه و بناره."

"ئیشته چییه؟"

"رېبوارم."

"بۆچی که ره که ت منی له خه و هه لساند؟"

"ئیشی که ره که م ئه وه یه خه و تو وه کان له خه و هه لسنیت!"

"به نه فرهت بیت. دووری بخه نه وه له بهر چاوم تا شیتی

نه کردووم. ئه م شارهش پر بووه له شیت."

قۆلی خۆی و په شووه ی که ره که یان گرت و تا بهردهرگای

حه وشه رایان کیشان. یه کیک له پاسه وانه کان دلی پی

سووتا، به ترسه وه وتی، "مالت ئاوا بیت، تا شیلاقکاری

نه کراویت، دوور که وه له م ناوه."

(ترسنۆکه کان هه میشه له ئازار ده ترسن.)

که یفی به خۆی هات، خه وه که ی میری به زه پینی که ریک

تیک دا. گهر یه ک-دوو جار خه بهریان بکردایه ته وه، ئه ویش

ئاوا که رانه هاواری نه ده کرد.

(دانیشتن له سه ر کورسی، گهرهت ناکات.)

(۲۶)

به کولانیکی باریکدا تپیه‌ری.

مناره‌ی مزگه‌وتیک له ناوه‌راستی کولانه‌که‌دا خوی قیت کردبوویه‌وه.

له‌ژیر سییه‌ری مناره‌که دانیشته و کوپه‌شهرابه‌که‌ی دهر هینا و دهستی کرد به خواردنه‌وه‌ی شهراب. هیشتا دوو قوم شهرابی خواردبوویه‌وه، مه‌لای مزگه‌وته‌که له بازار گه‌رایه‌وه، بینیی که‌سیک له‌ژیر سییه‌ری مناره‌که مه‌ی ده‌نۆشیت، چاوی چووه پشت سه‌ری، هه‌ر له دووره‌وه دهستی کرد به هه‌ره‌شه‌کردن و جنیودان. "هه‌ی بی‌ئابروو... هه‌ی له‌خوانه‌ترس... هه‌ی دوژمنی خوا... هه‌لسه، هه‌لسه لیره، تا ئه‌م ناوه‌شت پیس نه‌کردووه! تو شهرم ناکه‌یت به‌م سه‌ر و ته‌مه‌نه‌ته‌وه مه‌ی ده‌نۆشی؟"

خوی تیک نه‌دا، دهستی برد گۆزه‌شهرابه‌که‌ی به‌رز کرده‌وه و پر به دلی خوی یه‌ک قومی تری لی دا و قولپینه‌یه‌کی بو کرد و هه‌ل‌سایه سه‌ر پی، دهستی خسته سه‌ر سنگی مه‌لاکه و به شیوازی خوی جوابی دایه‌وه،

"من ئەم شارەم پيس كردووە يان تۆ. ئەم منارەيەى پىشتى سەرم دەيىنى، ئا ئەم منارەيە رۆژانە ئىشى ژەھراويکردنى ژيانى خەلكە. تۆ بۆچى تۆزىك دەمت پاك ناكەيتەو، ھەست ناكەيت دەمت زۆر پيسە!"

مەلاکە نىوچاوانى دا بەيەكدا و پالېكى پىنو، نا، "برق ئەولاو، بۆنى دەمت رۆژەپىيەك دەروات."
"جا بۆنى شەراب پيسە، يان بۆنى ئەو ژەھرەى لە دەمى تۆو دەتە دەر. خۆ من خەرىكە دەخنىم كە دەمت دەكەيتەو، ئەزانى بۆنى وشەكانى ناو دەمت چەند پيسە."
"يا حەولە وەلا... ئەمە چ ئەھرىمەنىكە بەرۇكمان بەر نادات."

"من ئەھرىمەن نىم، لە تۆش زۆر باشتەر خودا ئەناسم. ئەشزانم خودا لە ھەموو شوپىنىك بىت، لەناو ئەو دلە پيسەى تۆدا نىيە. ھاتووم تا پىت بلىم، ئىتر ژيانى خەلك ژەھراوى مەكەن. با باش بزانىت مەستىش نىم، تەنھا ويستم تىت بگەيەنم لەژىر سىيەرى ئەم منارەيە بۆيە شەرابم خواردەو، تا رۆحم لەو ژەھرە بپارىزم كە لەو منارەيەوە بلاو دەكرىتەو."

مەلا رەنگى سوور و شىن بوويەو، نەيدەزانى چى بكات. نە لە رووى دەھات پيايدا بكىشىت، نە پىشى دەكرا جوابى بداتەو. ميرزاي بالدارىش رەوتى خۆى تىك نەدەدا، تا دەھات، دەنگىشى بەرزتر دەكرەو بەسەريدا. بەگالتەپىكرەنىكەو چاكى مەلاکەى گرت، "چىيە خۆت لەژىر ئەم چاكەدا شاردوو، تەو، وا دەزانى بە چاكىكى لەم جۆرە ئىتر ژەھرەكەى ناخت دەبىتە دەرمان. دە برۇ ھەى

ژەھراوی...“

مەلا زۆر لەسەری نەرۆیشت و خۆی کردەووە بەناو
مزگەوتەکەدا. ئەمیش شەرابەکەى پىچایەووە و بە ھەمان
کۆلەندا بەرەو خوار بوویەووە.
(خەنجەرەکەت دەر بێنە، بیدە لەو شوێنەى مەرۆف بەئاگا
دینیتەووە.)

(۲۷)

هەوریک ھات.

لە چاوترووکانیکی بارانیکی بەخوڕ دای کرد.
میرزا و کەرەکەیی خۆیان دایە ژیر پاساریک. بارانەکە
بارانی بەھاران بوو، هیندە بەخوڕ بوو، لە چاوترووکانیکی
تەپۆزی ناو کۆلانەکانی شیلا و کردنی بە قوڕاویکی
خەست و جۆگەئاوی قوڕاوی بەرز بوویەو.
(هیچ بارانیک ئەم شارە پاک ناکاتەو.)
لەبەر ئەوەی قوڕاوی نەبیت، کەواکەیی ھەلکرد و
پانتۆلەکەشی تا نزیکەیی ئەژتۆکانی ھەلکیشا. میژەرەکەشی
لەسەر سەری داگرت و خستیە ژیر بالی.
سەیری دیمەنی بارانبارینەکەیی دەکرد. تێتۆکەبارانەکان
بەشوین یەکدا، بەخیرایی لە سەرەو دەھاتن و دەکەوتنە
سەر زەوی و لەگەل کەوتنیان بۆ سەر زەوی، بەرز
دەبوونەو و دەنگیکیان لێو دەھات. لەوسەری کۆلانەکە لە
خۆشیی باران و قوڕاوی، کۆمەلێک منداڵ ھاتبوونە دەرەو،
لەناو قوڕ و چلپاوەکەدا کەردبوویان بە پوژی خۆیان.

(مندالان ھەمیشە بەشوین شتە جوانەکاندا دەگەرین.)
 سەوزەفرۆشیک عەرەبانەکەى سیخناخ کردبوو لە سەوزە.
 لە خوشیی بارانەکە و تەرکردن و شوشتنەوێ سەوزەکان،
 لە ژێر بارانەکەدا بە دلیکی خوشەوێ پالی بە عەرەبانەکەوێ
 دەنا و ھەر لەخوێوێ پێدەکەنى. (باران خەمگینی دەسپێتەوێ.)
 کابرای عەرەبانچی گەیشتە لای میرزا و بە ڕوویەکی
 خوشەوێ پێی وت، "حەیف... حەیف... بۆ تۆ، خۆت لەم
 جوانییە لا دەدەیت!"

میرزا بە خۆیدا چوویەوێ. راستی دەکرد. خۆلادان لە باران،
 خۆلادانە لە جوانی. قسەى عەرەبانچیەکە لەگەڵ تنۆکەکاندا
 بەر بوویەوێ سەر زەوی و بوو بە جۆگەیک ئاو بەناو
 کۆلانەکەدا بەرەو خوار ڕۆیشت. عەرەبانچیەکە تۆزیک دوور
 کەوتەوێ، میرزا ھەنگاویک لە ژێر پاسارەکە ھاتە پێشەوێ، دوو
 تنۆک باران بەر لووتی کەوت و زەرەخەنە یەکیان خستە
 سەر ڕوخساری. میزەرەکەى لە بن بالی دەر ھینا و خۆی
 دایە بەر بارانەکە.

(گەر باران پاکمان نەکاتەوێ، ھیچ ئایینیک پاکمان
 ناکاتەوێ.)

تا چیژ لە بارانەکە ببینیت، ماوێەک بەبێ جوولە وەستا.
 تنۆکەکان نەرم نەرم شان و مل و سەرلووتیان تەر دەکرد،
 ھیندە بەشوین یەکتەیدا ھاتنە خوارەوێ، لەسەر لووتیەوێ
 دلۆپە ئاو قەتارەى بەست و بەر بوونەوێ سەر ڕیشی و
 تەریان کرد. ئینجا کە تەر بوو، ڕەشووەى کەرەکەى
 گرت و بە کۆلانە قورباویەکەدا شلپەشلپ بۆ گۆشەى لای
 دەستە راست ڕۆیشتن.

(۲۸)

زەنگى كەنيسەكە

لەگەل لىدانى زەنگى كەنيسەكەدا، خۇي و كەرەكەي
راچلەكىن.

(واي خودايا، ھەموو شويىنكى ئەم شارە تەنراو ھە
ژەھر.)

كەرەكەي كەوتە پىنشى و جلەوئەكەي بۇ شۆر كىرد.
شوين كەرەكەي كەوت و خۇي كىرد بەناو كەنيسەكەدا. كە
قەشە لەوسەرەو ھەيى پىياويك و كەرىك وەژوور كەوتىن،
بەھەلەداوان ھاتە بەردەميان و دەستەكانى كىردەو، "بۇ
كوي؟"

"دەچىنە ناو كەنيسەكە."

"ئەم كەنيسەيە پىرۈزە نايىت، كەرىك بچىتە ناويەو."

"ئەم كەرە چ جاوازيەكى ھەيە لەگەل ئەو كەرەنەي

ھاتوچۇي شويىنە پىرۈزەكان دەكەن؟"

"زىمانت بگرە پىرەپىياو. ئىرە شويىنى خوداپەرستىيە،

دەتەويىت بەم كەرەو ھەيىتە ژورەو ھەيىتە بىجورمەتى بکەيت؟"

“نا قەشەى بەرپىز، من نەھاتووم كەرەكەم بەيىنم، كەرەكەم
ھاتووە و منى ھىناوە. شويىنى من ئەم ژەھر خانانە نىيە، كەر
بۆچى بۆ ئەم شويىنانە نايىت؟ بۆ مەگەر پەيامبەرەكەت
كەرىكى لەگەڵ نەبوو؟”

“با لەگەلى بوو.”

“باشە پەيامبەرەكەت پىرۆزە يان شويىنەكە؟”

“بىگومان پەيامبەرەكەم.”

“كە وايە، ئەو بۆچى بە كەرىكەووە بۆ ھەموو شويىنىك
دەچوو؟ كەچى نايىت كەر بىتە ناو شويىنە پىرۆزەكانەو؟”
قەشە دەمى بوو بە تەلەى تەقيو. نەشىدەتوانى رىگەى
بدات بچىتە ژورەووە. وەلامىكى قايىلكەرىشى لا نەبوو،
سوور ھەلگەرابوو. مىرزا زەردەخەنەيەكى تىگرت و جلەوى
كەرەكەى گرت و بە دەنگى بەرز، بۆ ئەوھى قەشە گوئى لى
بىت، بە كەرەكەى وت، “ئىرە شويىنى تۆ نىيە، كەر ئەوھنە
زۆرە، ھەرگىز رىگا نادەن شويىنى تۆ ھەبىت.”

قەشە قسەكەى زۆر پى ناخۆش بوو، لە مەترسىيە جواى
خراپتر، بىدەنگى ھەلبژارد. مىرزا و كەرەكەى لە دەرگاگەى
حەوشەكە بەدەر كەوتن و ون بوون.

(ھەتا شويىنە ئايىنىيەكان زۆر بن، عەقل كەمە.)

(۲۹)

تەقەتەقەك دەھات.

تا زیاتر نزیك دەبوونەو، دەنگی تەقەكە زیاتر دەكەوتە
بەر گوی.

دوو ئەسپ لە بەردەرگاكه وەستابوون، سەمكۆلانیان
بوو. سەریان خستبوو و ناو توورەكە ھەلواسراوێكەى ملیان
و دەلەوەرەن. دەنگی تەقەكان لە ژوورەو دەھات. میرزا
سەریكى لار كردهو و بۆ ژوورەو، بینى نالکەرىك خەرىكى
نالکردنى ئەسپىكە. یەكسەر دەستى برد بۆ توورەكەكەى
بەر كەمەرى. لەناو توورەكەكەدا چەند درەھەمىكى دەر ھینا و
خستى سەر لەپى دەستى. دەستى درىژ كرد بۆ نالکەرەو
و پى و ت، "ئەم درەھەمانە بەشى نالى ئەم كەرەم دەكەن."
نالکەرەكەش یەككىيانى ھەلگرت، ھەر ئەمە بەسە.

میرزا دەستىكى خستە سەر ملی كەرەكەى و وەك
بلىنى قسە بۆ مەرقىكى زور ئازیز دەكات، پى و ت، "ئاخر
ھاوسەفەر، تۆ بۆچى خۆت دەكەیت بە شوینانىكدا شوینى
تۆ نییە، ئەمە شوینى تۆیە. ئەمە بۆ جووتىك نالى باش و

دەنگخۆش دەخەمە ژێر سمەكانت. بە كەیفی خۆت غار بدە
و هەلبەزودابەز بکە.

لە بەردەرگا کە دەستان تا ئەسپەکان تەواو بوون. دەستاکە
چوار نالی تازەى دەر هێنا و کەرەكەیان ڕاکێشایە ژوورەو.
کەرە بەبى هیچ لاساریکردنیک قاچیکى بەرز کردەو و میرزا
قاچی کەرەكەى خستە سەر ئەژنۆى و نالکەرەكەش تۆزیک
سمەکانى بۆ تاشى و نالەکانى خستە سەر سمەکانى و بە
بزمار کوتینی. ساتى نالکردنەكەى دووسى جار خەریک
بوو بزمارەکان خوار بکەن و بیپیکیت.

لەناو هۆدەى نالکردنەكەدا، کوورەیهك هەبوو، کوورەكە
سوور سوور بوو بوویەو. گەرمای کوورەكە ژوورەكەى
هالاوی کردبوو، دەستای نالکەرەكەش هەموو گیانی لە
ئارەقەدا خوسابوو.

(گەرمى ناخى مرۆف، لە گەرمى کوورەیهك دەچیت،
رەقیبەکان دەتوینیتەو.)

بەبى لاساریی کەرەكە، نالکردنەكەیان تەواو کرد. دواى
نالەکان، کەرە وەك شتیكى غەریبى بەسەر هاتییت، دووسى
جوولەى بە دەست و پێیهکانى کرد. لەتەك هەر جوولەیهكدا،
دەنگى نالەکان بەرز دەبوویەو.

میرزا ئاسوودە بوو. کێشەى نالی کەرە بۆرى نەما. لە
ڕینگادا کە دەهاتن، لە ترسى بینالى بە شوینیکدا دەڕۆشت،
بەردەلانى تیدا نەبییت. ئیستا ئیتر خەمى بەردەلانى نەما،
دەتوانییت بە دارودیواردا بڕوات.

(هاوسەفەرەكەت هەرچی بییت، بەشیکە لە ژيانت.)

(۳۰)

رەوتى رۇيشتى كەرە گۇرا.

ملى خۇي بەرز كىرەبۇيەۋە و بەئەسپايى قاچەكانى
خۇي دادەنا.

لەگەل ھەر قاچدانانىك، دەنگى خورپەيەك بەرز
دەبۇيەۋە و قاچە بۇرەكانى دەچەقىن بەناو قوراۋەكەدا. وا
رەوتى رۇيشتى گۇرابوو، لە ئەسپىك دەچوو لە مەيدانىكى
ئەسپسوارىدا. زووزوو سەرىكى با دەدا و پىرمەيەكى بۇ
دەكرد و كلكى خۇي دەكىشا بە كورتانەكەدا، شلپەي دەھات.
مىرزا دەيزانى كەرە شانازى بە خۇيەۋە دەكات و

دەيەۋىت رەوتى رۇيشتى خۇي دەر بخت.

بارانەكە خۇشى كىردەۋە. چاۋە گەۋرە و رەش و تەرەكانى،
ۋەك مزراحىك دەسوورانەۋە و سەيرى ئەملا و ئەۋلايان
دەكرد. توۋكە بۇرەكانى سەر مىلى دىرئىر بۇوبوون. كە با
دەھات، لەمدىۋەۋە دەيخستىن بەۋدىۋدا. رەنگە بۇرەكەي بە
ھۇي چاخىيەۋە، ھىندەي تر بۇر بۇوبوو. لەخوار رانەكانىەۋە
پەلەيەكى سىپى تا سەر سىمەكانى رۇيشتىبوو.

كورتانىكى سوورى كالى بەسەرەو، قەپۇزىكى مەيلەو
 رەش، تووكى سەرئەژنۇكانى وەرىبوون و سىپيان دەكرەو.
 دوو گۆنى قوت، تووكە ناسك و نەرمەكانى گۆنىەكانى
 بارانەكە نووساندبوونى بەيەكەو و جۆگەلەيان بەستبوو.
 مىرزا بە گۆرىنى رەوتى رۆيشتى كەرەكەى پىكەنىنى
 نەدەھات. دەيزانى گيانەوەرەكانىش بەشىك لە جوانىيەكانى
 خۇيان دەبىنن و شانازى پىو دەكەن، بەتايىبەتى چوارپىكان.
 ئەسپ يەككە لەو گيانەوەرەكانەى كە خۇى دەزانىت جوانە.
 بىەوئىت جوانىيەكەى خۇى پىشانىت بدات، زۇر بەنازەو
 پىشانىت دەدات و بەبى ئەوەى زمانى بەكار بەئىنىت، پىت
 دەلىت، "من جوانم."

كەرە بۇر ھەستى بە جوانىيەكەى خۇى كەردبوو.
 بەلاى دەستەچەپدا سوورپانەو، لەوسەرى كۆلانەكەو
 رېرەوئىك دىار بوو، رېبواران ھاتوچۇيان پىدا دەكر.
 گەيشتە سەر سووچى رېرەوەكە، لەوسەرەو دوو
 ئەسپسوار پىش قافلەيەك كەوتبوون. خەلكەكە خۇيان لا دا و
 دواى ئەسپسوارەكان قافلەيەك ھات. لە ناوەرەستى قافلەكەدا
 ئەو مىرەى كەرەكە لە خەو ھەلى ساند، لەناو ەرەبانەيەكى
 ئەسپدا پالى دابوويەو. پىش و دواى ئەسپسوار بوون.
 (خەيف نىيە بەو چوارپىيە دەلىن كەر و بەوانەى سەر
 كورسىي فەرمانرەوا دەلىن مروۇف.)

گەيشتە ئاستى ئەمان، مىر بەمۆنى چاويكى تى برىن.
 مىرزا زەردەخەنەيەكى بۇ كرد و كەرەش وەك بلىت
 دەيناسىتەو، ھەتا ھىزى تيا بوو زەراندى.

(۳۱)

شاره‌که ته‌واو پيس بووبوو.

خه‌لکی ناو شاره‌که به‌و شتانه‌وه سه‌رقال بوون، که شتی کاتی بوون.

ميرزای بالدار هه‌ستی به‌وه کرد ده‌بیت ئهم شاره ده‌سکاری بکریت، یانی هیچ نه‌بیت ده‌سکاری زمان و خه‌یالی خه‌لکه‌که‌ی بکریت. ئه‌وانه‌ی بیر له ده‌سکاریکردنی شاره‌کان ده‌که‌نه‌وه، وا ده‌زانن ده‌بیت ده‌ست بۆ شه‌قام و کۆلان و بازاره‌کان ببه‌ن، بیئاگا له‌وه‌ی ئه‌و شوینانه مرو‌قه‌کان ناگو‌ریت، ئه‌وه مرو‌قه‌کانن شوینه‌کان ده‌گو‌رن. ده‌سکاریکردنی زمان و خه‌یالی مرو‌قه‌کان، ده‌سکاریکردنی دونیا‌یه.

بیری له‌وه ده‌کرده‌وه له‌کوینه ده‌ست پی بکات، کاتی خۆی ته‌نگه‌تاویان کرد و دوور که‌وته‌وه لییان، ده‌ستی بۆ خه‌ونه‌کانیان بردبوو، ئهم جار پیویسته ده‌ست بۆ دوو شتی تر بیات، له‌وه‌ی پیشوو قورستر و زحمه‌تتره. (هه‌موو سه‌رده‌میک، پیویستی به‌ زمانیکی تازه هه‌یه.)

دەستخستەناو خەيال و زمانیان، ویران و شیتیان نەکات
باشە. ئەوان رازی نەدەبوون کەس دەست لە خەونەکانیان
بدات، ئەبێت بۆ زمان و خەیاڵیان چەند ئازار بکێشن، بگۆڕین
بۆ سەردەمیکی نوێ. (هەموو سەردەمیکی نوێ، پێویستی بە
خەیاڵی نوێ هەیە.)

لەسەر سووچی ڕێڕەوێکە، دۆش دامابوو. سەیری
خەلکەکە دەکرد قسە دەکەن. سەیری دوکاندار و کڕیارەکان،
سەیری ڕێبوارەکان و دەستگیرەکان. هەر هەموویان خەيال و
زمانیان هێندە کۆن بوو، لیکتزازانیکى خستبوو یە نێوانیانەو.
ئەوان نەیان دەزانی ئەو سەردەمەکە نییە تا دێت لە یەکتریان
دوور دەخاتەو، ئەو زمان و خەیاڵیانە ئەم درزەى دروست
کردووە. لەم دەرکەردنەدا، بەپەشتووکاوییهو دەستی برد بۆ
تۆشەبەرەکەى، بە دەستەکانى تیشووێکەى گوشى، گومانى
و نێوونى دەستوووسەکەى دای لە بیرکردنەوێ. باش بوو
دەستوووسەکە لەناو تیشووێکەدا مابوو یەو. ئاھێک ھاتەو
بەبەریدا و لەبەر خۆیەو و تى، "دەرمانى دەردى ئێو لای
منە."

لەو کاتەوێ ھاتبوو یە ناو شارەکە، تەنھا شتێک زۆر
لێى ورد دەبوو یەو و سەرنجى دەدا، شتێوازى قسەکردنى
خەلکەکەى بوو. ئەم خۆى لە گوشەگیرییەکەیدا گەشتبوو یە
بەرزاییەک، لەو بەرزاییەدا زمانى نوێ، خەیاڵى نوێ
دەیتوانى بیگەینیت بە پەیبەردن بە خەونەکان. دەشیویست
ھەمان دۆخ بەسەر خەلکى ئەم شارەدا ئەزموون بکات،
بینخەبەر لەوێ دۆنیاکەى ئەو، ئاسۆکەى بەردەمى ئەو،
لەتەک ئەم خەلکەدا ئەرز و ئاسمانى جیاوازه. ئاسان نییە

بته ویت دەست بخه‌یته ناو خه یال و بیرکردنه وهی ئهو
 ههموو خه لکه وه. له وهش قورستر نه ریتپاریزه کانن، که
 ده بنه دوژمنی ههموو دهنگیک و دونیا به کی نوی. خویشی
 دانا بوو پرووبه پرووی چی ده بیتته وه، ئەما بروایه ک بوو لهم
 بروایه دا ویرانیشیان بکردایه، ویرانییه که ی پی باشتەر بوو، تا
 خوگونجانیک له گهل سهردهمه وهستاوه که دا.

(٣٢)

له ناو دهستنوسه كاندا دانىشت.

يه كيك له و كتيبه چاكر اوانه ي له گوشه ي سهره وه ي
كتيبه كاندا دهر هينا.

كتيبيكي شيعري بوو، هي يه كيك له شاعيره كانى ئهم
شاره. به سه بكيكي كونه وه، به زمانىكي چري ئالوزه
نووسرابوو. پيده چوو شاعيره كه ي، گهرچي دهرده دلى زور
له شيعره كانيدا خويان دهر خستبوو، ئه ما ويستبووي به
زمانىكي ئالوزي فره مانا بينووسيت، بو ئه وه ي هه مووكه س
لىي تينه گات. شاعيرانى ئه و سهرده مه، هه ريه كه يان دوو-
سى زمانى بيگانه ي دهرانى. له ناو شيعره كانياندا بالاده ستى
زمانى خويان دهر ده بري. ئه وهنده ي به لايانه وه گرنگ بوو
له ريگه ي بالاده ستى زمانه وه وينه ي جوانى ژيان و مروف
بنه خشين، ئه وهنده به لايانه وه گرنگ نه بوو باسى ئه و شتانه
بكه ن، كه ده بيت شيعر باسيان بكات.

هه نديكيشيان شاره زا بوون له جوانكردى دهرده كانى
خويان و كردنيان به شيعر. به سهرنجه وه به يت دواي به يت

شیعره‌کانی ده‌خوینده‌وه. له به‌یتیکدا روخساری دها به‌یه‌کدا و له‌به‌ر خۆیه‌وه ده‌یگوت، (ئه‌مه زنجیرکردنی مروقه، یان شیعر؟)

له به‌یتیکێ تردا زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی بۆ ده‌کرد و دووباره ده‌یگوت، (به‌نه‌فره‌ت بیت ئه‌وه‌ی پیتی وایه شیعر هه‌ست و نه‌سته.)

به‌م جو‌ره په‌ره دوا‌ی په‌ره هه‌لی ده‌دایه‌وه و له هه‌رشوینیکدا ده‌وه‌ستا، تانه‌یه‌کی پندا ده‌کیشا. شتی‌ک زۆر ئازاری دها، لاوازی‌ی زمانی شیعره‌کان و خه‌یالی شیعره‌کان بوو. ئه‌وه‌ی له گۆشه‌گیریدا بوویه چه‌قی بیرکردنه‌وه‌ی و کردی به‌ خه‌می خۆی، ئیستا له‌ناو کتێبه‌کاندا به‌دی ده‌کریت و وزه‌یه‌کیان دایه‌وه به‌ری. واته هاتنه‌که‌ی بۆ ناو شاره‌که، هاتنیکێ بێسوود نه‌بووه. (به‌راستی ئه‌م شاره پێویستی به بیرکه‌ره‌وه‌یه‌ک هه‌یه تا له‌وه‌موو ژه‌هره‌ بزگای بکات.)

سالمی په‌نجه‌شین له‌وئ نه‌بوو. که هاته‌وه، به‌پێکه‌نینه‌وه سه‌یریکێ کرد. میرزای بالدار وا به‌قوولی چووبوویه ناو شیعره‌کانه‌وه، باش ئاگای لی نه‌بوو. ئه‌ویش خۆی تیک نه‌دا و رویشته ده‌ره‌وه و به‌ دوو چایه‌وه گه‌رایه‌وه. یه‌واشی‌ک چایه‌کانی له‌ به‌رده‌میدا دانا و له‌سه‌ر کورسییه‌که‌ی خۆی دانیشته.

میرزا سوپاسیکێ کرد و به‌ روویه‌کی گه‌شه‌وه، که ئه‌وه یه‌که‌م جاری بوو ئاوا رووی گه‌شی لی ببینریت، پرسیی، "ئه‌مه کێیه‌؟"

"ئه‌وه یه‌کێکه له شاعیره به‌ناوبانگه‌کانی ئه‌م شاره!"
"به‌ه... به‌ه... ئه‌مه به‌ناوبانگه‌کیان و باشه‌کیان بیت،

دەبىت خراپەكەيان چۆنچۆنى بىت.
"بۆچى وا دەلىت، شىعرەكانى زۆر ناسك و جوانن!"
"شىعر بە ناسكى و جوانى نابىت بە شىعر."
"ئەى بە چى دەبىت؟"
"بە خەيالى نوئ، بە زمانى نوئ، بە ياخيپوون دەبىت بە
شىعر."
"شتەكەم لى قورس مەكە."
"نا، قورسى ناكەم، بەس تىناگەيت چى دەلىم."
"تيدەگەم، بەس لە ئىستادا تىناگەم!"
"باشتر، ھەر تيمەگە. رۇژىك دىت تيدەگەيت چ زەنگىكم
لىداوہ."

(۳۳)

دۆستى ئازىز دەپت قسە بگەين!

ئەمەي بە سالماي پەنجەشىن وت و كىتپە شىعەريەكەي
خستەو سەر رەفەكەي سەرەو. ئەو كۈتەرەيەي لە ژىرىدا
بوو، راي كىشايە ئەملاو و لەتەنىشتىو دانيشت. دەسەتتىكى
هينا بە ريشيدا و لووتى خوى خوراند. مىزەرەكەي لەسەر
سەرى داگرت و لەبان يەكك لە كىتپەكان داي نا. پرووى تى
کرد و بە شىوہيەكى پژد دەستى کرد بە قسەکردن.

"من ھەست بە شتىك دەكەم، ھەست دەكەم تەنھا ھەست
نييە، بە بىرکردنەو گەيشتووم بەمە. ئىمە ھاوپرى و دۆستىن،
تۇ ئەتوانىت يارمەتىم بدەيت، تۇ نيوہى كارەكە دەكەيت و
نيوہەي تىشى كە لەسەر شانى منە، تەواوى دەكەم!"

"خەرىكە دەمترسىنىت!"

"نا... ناتترسىنىم. ترسى تيا نييە، كاسپىيەكى باشە بۇ تۇ.
ھەرچى پروبە پرووى كارەكەت بگريتەو، يەخەي تۇ ناگرن،
يەخەي من دەگرن. شەرىك ھەلدەگىرسىنىم، لەم شەرەدا يا
بەتەواوہتى دەر بەدەر دەبم، يان ھەموو ئەوہى تۇ دەيبىنى

لەم ھۆدەيەدا، كەلكى قرووشىكى نامىنىت.

”جا براكەم بۆ مالى خۆم كاۋل بكەم، لە داراي دونيا ھەمە و نىمە ئەم كىتبانەيە، كە بە رەنجى شانى خۆم چاكەم كىردوون، بۆ كارىك بكەم كەلكيان نەمىنىت و بكەوم.“

يەك قاقاي لىدا. واى، چەند سالىك بوو ئاوا پىنەكەنىبوو. قاقاكەي لە دلەوہ بۆ ھات. دەنگى قاقاي پىنەكەنىكەي بەناو ھۆدەكەدا بلاو بوويەوہ و خۆى كرد بەناو كىتپە كۆنەكاندا. كەرەكەي، كە لە بەردەم دوكانەكەدا وەستابوو، بە دەنگى قاقاكە جوولا و سەرىكى كرد بەناو دوكانەكەدا. دوو رېتوارىش تىدەپەيىن، بە دەنگى قاقاكە وەستان و زەردەخەنەيەكيان بۆ كرد.

دەستى خستە سەر شانى سالمى پەنجەشىن و بەدلىابوونىكەوہ دلىاي كىردەوہ، كە ئەوہى ئەم دەيكات، پارەى زۆر زياترى تىدايە لەم ھەموو كىتپەى داي ناون. سالمى پەنجەشىن نەدەچوويە مىشكىوہ. دەيھىنا و دەيىرد، بىرى لە ژيانى خۆى و خىزانەكەى دەكردەوہ، گەر بكەوتايە و ئەمەشى لەدەست بچووايە، ئىتر مالى كاۋل دەبوو.

مىرزاي بالدار، كەيفى بوو. دەستە بارىك و زىرەكانى دەيھىنا بەسەر ئەژنۆكانىدا و بەغروورىكەوہ سەرى بەرز دەكردەوہ و سەيرى رىزەكىتپەكانى دەكرد و دەيگوت، ”وہى بە حالى ئىوہ، رەشەبايەك دىت، پەر و بالتان دەكات.“

سالمى پەنجەشىن ھىندەى تر ترس نىشتە گيانىوہ. خۆى نەگرت و بەترسىكەوہ وەلامى دايەوہ، ”برام، تۆ بەنيازى چىت، ناشىت بەم ئاخىرى تەمەنەتەوہ ھاتىت مالى من وىران بكەيت. خۆ كوفرمان نەكرد دۆست بووين. لەم

ميرنشىنى خاك و خۆل

شاره گهرهيه بۆ پىچاوتە بە كىتبه كانى منه وه، بۆ ناچى
شتىك بكهيت، لانى كه م زهره رى منى تيا نه ييت.
(وهستان له شويىنى خوتدا، مهرگه.)

(۳۴)

له دەرەوہ بوو به دہنگەدہنگ.

له سووچینکی دەرگاگەوہ سەیری کرد، خەلکینکی زۆر کۆ
بوونەتەوہ.

لەناو خەلکەگەدا یەکیک چووہتە سەر کۆتەرەبەک
و بە دەنگی بەرز قسە دەکات و دەستی رادەوہشینیت.
هەلسا چووہ بەردەم دوکانەگە، تەماشای کرد یەکیک له
شاعیرەکانی شارەگەبە، سەرورپشینکی چلکنی هەبە. کراسینکی
بۆری یەخەگەورەئە بەردایە، کتیبینکی کۆنیشی ناوہتە
بندەستی و دەستە درێژ و گەورەگەئە تری رادەوہشینیت و
هەتا هیزی تیایە بە دەنگی بەرز شاعر دەخوینیتەوہ.

خەلکەگە له چواردەوری کۆ بوونەتەوہ و هەرکاتیک
شاعیرەگە دەوہستیت هەناسەبەک بدات، ئەمان پینکرا
چەپلەبەکی بۆ لیدەدەن. دیمەنەگە زۆر سەرنجراکیش بوو.
دۆستەگەئە هاتە تەنیشتیەوہ و پیتی وت، "ئەوہ سەکۆی
شاعیرەکانی ئەم شارەبە، هەرکاتیک یەکیکیان شیعرینکی
نوی دەنووسیت، دیت ئا لیرەدا دەخوینیتەوہ. ئەگەر

خه لک پتی خوش بیت، داوا ده که ن شیعره که یان بۆ بخریته
 سه ر ده ستنووسیگ. شاعیره که دپته لای من و به جوانی
 بۆی ده خه مه سه ر ده ستنووسیگ و به نرخیکی هه رزان
 ده یفرۆشیت به و کړیارانه ی داوایان لی کردووه. شیعره که شی
 خراب بیت، که س نایکریت و دوا ی خویندنه وه، بلاوه ی لی
 ده کریت. چۆنه به لاته وه؟

"زۆر پیکه نیناوییه. یانی ئەمه بازار ی شیعره. شاعر شتیک
 نییه بازار ی بۆ په یدا بکریت. ئەوه ئەو شاعیره پر و پوچانه ی
 شیعریان وا نزم کردووه ته وه، کړین و فرۆشتنی پڼوه ده که ن."
 "مالت ئاوا بیت، تۆش به هیچ رازی نیت. داماوه به و دوو
 قرانه ده ژیت، ئی نه یفرۆشیت چی بکات؟"

"بچیت ئیش بکات. خۆ شاعیر بوون ئیش نییه، پیشه نییه.
 شاعیر بوون بیر کردنه وه و دنیا بینییه. ئەمانه ببحورمه تی به
 شیعریش ده که ن. به نه فره ت بیت. تۆ سه یری بکه چون خۆی
 سوور و مۆر کردووه ته وه، بۆ ئەوه ی سه رنجی دوو کړیار
 بۆ خۆی راکیشیت، له و سه وزه فرۆشه ده چیت، که هاوار
 ده کات سه وزه که ی لی بکرن. ئەمانه شاعیر نین، ئیستا لینی
 بپرسه شاعر چییه، نازانیت و قسه ی قور ده کات."

"ئیشی من ئەمه یه بازار ی ئەمانه بکوژم. ئیشی من
 ئەوه یه شاعر بگه رینمه وه شوینه راسته قینه که ی و له ده ست
 ئەم چه رچیانه رزگاری بکه م."

"به خوا بالدار ی ئازیز، له تۆ تیناگه م. نازانم چ ئاژاوه یه که
 له سه رتایه. خۆت بۆ وا تیک داوه، لیگه ری چون هاتووه
 هه ر وا بیت و بچیت. چیت داوه له م سه رئیشه یه."

به مۆنییه که وه سه یریکی کرد و جوابی نه دایه وه.

شاعىرەكە شىعەرەكەى تەواو بوو. خەلكەكە چەپلەيەكيان
بۇ لىدا و بلاوہيان لى كرد. ديار بوو كړيارى شىعەرەكەى
نەبوون. چۆن ھاتبوو، ئاوا پۇيشت. كتيبە كۆنەكەى بنبالى،
چۆن پەنگى زەرد بوو، شاعىرەكەش ئاوا.
(ئەمانە نەك شىعەرەكانيان، خوشيان ژەھراوين.)

(۳۵)

نیکه‌ران بوو.

به‌نیکه‌رانییه‌وه له شویننه‌که‌ی خوی داندشت.
"بازار هه‌موو شتیکی کوشتوو. سه‌یرکه ئه‌و خه‌لکه‌ی
چی لی کردوو، سه‌یرکه شاعیران و بنووسه‌کان و میرزاکان
و میژوونووسانی چی لی کرد. که‌سیانی نه‌هینشت و کردنی
به‌کالایه‌ک و له‌ناو گۆره‌پانه‌کانی خویدا هه‌راجی کردن.
بازار ئافاتیکه، رووی کرده هه‌ر مه‌له‌که‌تیک، له‌گه‌ل خویدا
ته‌نانه‌ت خودا‌کانیش ده‌کات به‌کالا و ده‌یانفرۆشیت."
رووی کرده سالمی په‌نجه‌شین و به‌تانه‌لیدانه‌وه وتی، "له‌م
شاره‌دا که‌ی خودا‌کانیش ده‌فرۆشرین؟"
"ئه‌سته‌غفره‌للا پیاوی پیر، ئه‌وه تو چی ده‌لینیت!"
"بۆچی ئه‌سته‌غفره‌للا، ئه‌وه نییه له به‌رچاوی من و تووه
نیستا پیاویک هات، خه‌یال و بیرکردنه‌وه و خویان وته‌نی،
هه‌ست و نه‌ستی خوی هه‌راج کرد؟ ئی مروڤ بتوانی شته
تایبه‌تییه‌کانی خوی هه‌راج بکات، ده‌شتوانیت خودا‌که‌ی هه‌راج
بکات."

“ئەو جىايە و ئەمە جىايە!”

“نا دوستى ئازىزم، جىا نىيە. خەلكى ئەم شارە دەينىت
دەرمان بىكرىن. يەكەم جار تۆم بىنى، پىم وتى ژەھراوى
بوويت، نىگەرەن بوويت. پىم وتى چى دەكەى لىرەدا و بۇ
وات لى ھاتووە، تىنەگەيشتى. باش سەيرى شتەكان بکە.
كەمىك پىش ئىستا وتت ئەوە بازارى شىعرە. كە وایە
شىعرىش بوو بە كەلوپەل و دەفرۆشرىت.”
(شتانىك ھەن ھىي ناخى مروقن، ئەو شتەنە بۇ فرۆشتن
نەن.)

“وايە، ئەوە بازارى شىعرە.”

“بەلى، بە چاوى خۆم بىنىم. لىرە نەبوومايە و نەمدىبايە،
بىروام نەدەکرد. وای خودايە، ئەم خەلكە بۇ ژيان وای لى
کردن تەنەت جوانىيەكانى ناخى خۆشيان بفرۆشن ئەمە
ژەھراوى بوون نەينىت، چىيە؟ دە تۇ بىلى، چىيە؟”
“دیسانەوہ دەستت پى کردوہ. ئەھا کوپە، ھىشتا
نەگۇراوئىت. ھىشتا گەنجە سەرکىشەكەى جارائىت. تۇ
بەكەلكى ئەم شارە نايەيت.”

“راست دەكەيت... زۆر راست دەكەيت. مەن بەكەلكى ئەم
شارە نايەم. ئەم شارە شوئىنى ئەوانەيە كە بىياكن، گوئ
نادەنى، بىر ناکەنەوہ و گرنگ ئەوہيە قووتىكيان دەست
بکەوئىت، ئەو قووتە بە خراپترىن رىگاش بىت، رىگاكيان
لا مەبەست نىيە، قووتەكەيان لا مەبەستە. خەيال و زمان و
بىرکردنەوہيان پىس بووہ. مەن ھاتووم پاكى بکەمەوہ، بەلى،
ھاتووم پاكى بکەمەوہ.”

“چۈنچۈنى پاكى دەكەيتەوہ؟”

"زۆر بە ھېمنى، لە رېگەى وشەو. وشە دەتوانىت پىستىرىن
شۈينى مرۇف پاك بىكاتەو. وشە دەتوانىت دونىاش پاك
بىكاتەو. من نالىم دونىا، بەلام بە وشە شۈينىكى كۈن
تازە دەكەمەو، كە شۈينە كۈنەكەم تازە كىردەو، دەرگەى
پاكبۈنەو شە دەكرىتەو."

"تۈ شىتى."

بەم جوابەى دۈستەكەى پىكەنى.

(شىتتەك لە مندايە، جوانترە لە ھەموو ژىرىيەكانى ئىو.)

(۳۶)

چیرۆکه‌کی گێڕایه‌وه.

ده‌ستی سالمی په‌نجه‌شینی گوشتی، به‌ده‌م ده‌ستگوشینییه‌وه،
باسی کاره‌که‌ی خۆی بو کرد. ده‌یویست زمانی ئه‌و سه‌رده‌مه
تیک بشکینیت و زمانیکی نوێ بخاته‌ ناو نووسینه‌وه. زمانیک،
زمانی خه‌لک بیت. زمانیک نه‌بیت له‌ دوره‌وه هاتبیت، زمانیک
بیت له‌ منداڵیه‌وه هاتبیت. ئه‌و زمانه‌ی خه‌لکه‌که‌ قسه‌ی پی
ده‌کات، زمانی منداڵیه‌، رۆحی تیايه، هه‌ستی تیايه، ئه‌توانریت
بکریته‌ زمانی نووسین و شیعر. ئه‌توانریت بکریته‌ بناغه‌یه‌ک
بو خوینده‌وه‌ی دنیا. که‌ ئه‌م زمانه‌ نوییه‌ی هه‌تا، ئیتر دنیا
کۆنه‌که‌ درزی تی ده‌که‌ویت، دنیا کۆنه‌که‌ش درزی تی که‌وت،
واتای ئه‌وه‌یه‌ به‌م زمانه‌ شتی تازه‌ دیته‌ ئاراوه‌ و ئه‌توانریت
ئه‌وه‌ی به‌ زمانه‌ کۆنه‌که‌ ژه‌هراوی کراوه‌، فه‌رامۆش بکریت
و له‌ ریگه‌ی زمانه‌ نوییه‌که‌وه‌ دنیا بخوینریته‌وه.

دۆسته‌که‌ی چه‌په‌سابوو. ده‌می داچه‌قاندبوو به‌دیاریه‌وه‌ و
قسه‌ی بو نه‌ده‌کرا. که‌ قسه‌کانی ئه‌و ته‌واو بوو، چه‌په‌سانه‌که‌
به‌ری دا. پر به‌ دلی خۆی دایه‌ قاقای پیکه‌نین. به‌ده‌م

پنځه نینه که یه وه به گالته پیکردنیکه وه وتی، "به راستی خه وی خوش ده بینیت، ئه وه تو ته واوی یان له و کینو و شاخانه جن ده ستیان لی وه شان دووی؟ تو باسی چی ده که یت؟"
خوی تیک نه دا. وتی، "باسی زمان و خه یال ده که م."
"جا بۆچی ئه م جاره ش وه ک جاری پینشوو شتیک ناکه یت به ردبارانیش بکه ن."

"نا... ئه م جاره که س به ردبارانم ناکات، خه لکه ئاسایییه که له گه لم ده بن، ئه وانیه له گه لم ده بن، زورترن له وانیه دژمن. ته نها ئه وانیه دژم ده وه ستنه وه که قه له میان پییه و به زمانه کونه که نووسیویانه."
"جا بۆ ئه وانیه به که م ئه زانیت؟ هه ر ئه وان نین خه لکه ره شوکه که هان ده دن؟"

"وایه، ئه وانن. چاره ی ئه وه شم دوزیوه ته وه"
"کامه چاره؟"

"ئه وان خه لک هان ده دن دژی من، منیش خه لک هان ده دم دژی ئه وان."
"ئه ی فه رمانه واکان؟"

"کیشیه ک نابیت. وا بیرم لی نه کردووه ته وه کون و قوژبنه کان نه گرم. چیی کون و قوژبنه، به شیوازی خوی چاره ی ده که م."

"وا بزائم سه ری منیش ده ده ی به فه ته راتیکدا. ناخر براکه م، مرووف شیت نه بیت، بیر له وه ده کاته وه هیرش بکاته سه ر زمانیکی هه زار ساله و زمانیکی نوی دابهینیت. ئه مه دیوانه یی نه بیت، ئه ی چی دیوانه ییه؟"
(که شتییه وانی راسته قینه له ره شه با ناترسیت، له ئاوی مه نگ ده ترسیت.)

(٢٧)

لەناو دوکانەکەدا دانیشتن.

سالمی پەنجەشین دوو سیفاری پینچایەو و دانەپەکی
دایە دەستی ئەو.

میرزای بالدار سیفاریکیش نەبوو، چەندی کرد وەری
نەگریت، بە زۆر و سویندخواردن دانەپەکی دا بەسەریدا.
بەدەستی خۆی سیفاریکەکی بۆ داگیرساند، نەفەسیکی قوولی
ناشیانەکی لێ دا، لەتەک هەلمژینی دووکەلەکدا، بە جاریک
لە دەم و لووتیەو دووکەل هاتە دەرەو. دەستی کرد
بە کۆکینیک، خەریک بوو جەرگ و هەناوی بیتە دەرەو.
چاوی پڕ بوو لە ئاو، پەنگی تیک چوو، ئەویش بەدیاریەو
پێدەکەنی!

"مالت ئاوا بیت، خەریک بوو بمکوژیت."

"بەرگەکی هیچ ناگریت، ناسک بوویتەتەو. ناتوانی لە
بەردەم دووکەلی سیفاریکدا خۆت بگریت، ئیتر چۆن دەتوانی
پووبەپووی ئەو هەموو سیفاریکیشە ببیتەو!"
"سیفاریکیش کێن؟"

"ئەوانەى تۆرۈبەروويان دەبىتەۋە، سىغاركىشەن. لىرە
ھەركەسنىك دەبىت بە شاعىر، سەروقۇزى خۇي تىك دەدا،
دەست دەكات بە سىغاركىشان. خۇشىيەكەى لەۋەدايە ۋا
دەزانن شاعىربوون يانى خۇخەمگىنپىشانندان! كاتىكىش
شىعرەكانيان دەخوئىتەۋە، ئەۋەى بەلايدا نەچوون، خەمە
راستەقىنەكانى ئەم دونىايەيە."

مىرزا دايە قاقاي پىكەنن. پىكەننەكەى لەۋ جۆرە پىكەننە
بوو، كە گالتەى بە شتىك دىت ۋ نازانىت چىي لەسەر بلىت،
بۆي پىدەكەنىت. ئاخىر شاعىربوون دەنگىكە پەيوەندىي بە
ھوشيارى ۋ ناۋەۋەى مرقۇقەۋە ھەيە، پەيوەندىي بە روخسار
ۋ شىۋەى كەسەكەۋە نىيە."

(دونىاكە بوۋە بە دونىاي شىۋەكان.)

"سەردەمەكە ۋاى لى ھاتوۋە، بۆ ئەۋەى شاعىرىكى
باش دەر كەۋىت، رىشىكى بۆ دەھىلىتەۋە، سەروقۇز تىك
دەدەى بەسەر يەكدا، دايىمەى خوا سىغارىك لەسەر لىتوتە
ۋ دوۋكەلت لىۋە بەرز دەبىتەۋە. جلىكى رەنگاورەنگ لەبەر
دەكەيت ۋ لە شوئىنىك دادەنىشى، خۆت بە خەمگىن دەر
دەخەيت ۋ لە ناخىشەۋە دلخۇشى تەنگى پى ھەلچىۋىت."
سالماي پەنجە شىن لەم جۆرە گالتانەى زور دەكرد لەسەر
نووسەر ۋ شاعىرەكان. مىرزاش بەخۇشحالىيەۋە گوىى بۆ
شل دەكرد ۋ پىدەكەنى.

تا دەمەۋ ئىۋارە لەسەر گالتەۋگەپ بەردەۋام بوون. چا
لەدۋاى چا ھەلىان دەقوراند ۋ ھۆدەكەيان قان دابوو، كە
ھەلدەستايىتە سەر پى، دوۋكەلى سىغارەكان نەيدەھىشت
بەباشى بەردەمى خۆت ببىنىت.

(تەمىك ژيانى شاردوۋەتەۋە.)

(۳۸)

به دهم رڼه شتيان دهکړی.

خوږ به دوو ته کانی تر دهکوت به وديوی کڼوهکاندا.
زهردهیهک لهو خوارهوه خوځی راکښابوو، تا ناوهراستی
ئاسمانی ته نیوو. دوو په لههه ور له بهر دهم زهردهی
خوږه که دا وه ستابوون. نه ملاو و نه ولای په لههه وره کان له
دوو پشکو دهچوو، ناگریان لیوه بهرز بیتته وه، سوورینکی
توخی دنواند. پولیک مه لیش به ناراسته ی دهشتاییه که دا
قه تارهیان به ستبوو. یه کیک له پښش هه موویانه وه مله
باریکه که ی خوځی دریژ کړدبوو، نه وانی دیکه ش به شوینیدا
خویان نزم دهکړده وه و بهرز دهکړده وه و په له ی گه یشتيان
بوو به شه ونشینییه که یان.

بازاره که قهره بالځ بوو، کریار و فروشیاره کان له گهرمهی
مامه له کردندا بوون. کومه لیک پاسه وانیش به خویان و داریک
به دهستیانه وه له قه راغ هاتوچوځی خه لکه که وه ستابوون و
چاویان له جموجووله کان دهبری.

(گهر ئاگات له خوټ نه بیټ، ده بیټ به پاسه وانی ژیانی

(خەلك.)

دۆستەكەى دەمىك توورى دەكړى، دەمىك وشكه، دەمىك پارچه قوماش، كه ژنهكەى داواى كردبوو. ميرزا ئهوهندهى پى دهكرا كه لوپه له كانى لى وەر بگریت و بیانخاته سەر پشتمى كه رهكەى و دهستیان پتوه بگریت نهكهون.

هاوارى بهقالهكان له دهمه وئيوارانى بازاردا، جوانترین دهنگى مرقفه. دهنگىكه نه خه مگینه، نه شاد، نه زور به نازاره، نه زور نه رم، دهنگىكى پاكه، بونی ئه و سهوزانه ده دات، به سهر گونیه ته رهكانه وه له سهر لا، له تهنیشت يهك پال كه وتوون، دهنگىكى ته ره. ئه و دهنگه وات لى دهكات خوت نه گریت و به سهوزه و میوه وه بچيته وه بۆ مال. ئاوازی ئه و دهنگه سفره ی ماله كهت سهوز و پررهنگ دهكات. ته نها دهنگى سهر به رزی هینده ی دهنگى بهقالهكانى ئيوارانى بازار جوان و پاكه.

له وسهرى بازاره كه وه، بهقالهكه له ناو سهوزه و میوهكاندا دهسپرىكى ئارویشمى ته پرى گرتبوو به دهستیه وه، به دهسپرهكهى دهیكیشا به شانوملى میوه و سهوزهكاندا و هاوارىكى دهكرد، وهرنه وه ئهم جوانیه ببه نه وه بۆ مال، وهرنه وه مه هیلن سفره ی ماله كهت بپرهنگوبۆ بیت. به خوشی ئه و هاواره وه، هه زت دهكرد دوكانه كه بگریت به كۆلته وه و بییه ته وه.

(ئه وهى جوانیه پى بهخشیت، گهر تۆزقالیکیش بوو، وهرى بگره.)

سالمى په نجه شین به کامى دلې شتمى كړى. به كۆلانه پتچاوپتچه كان و دیواره خۆلاویه كانى ئه مبه ر و ئه و به ریدا به ره و مال بوونه وه.

(۳۹)

گەشتنەوە مال، دەستی کرد بە گۆرانپوتن.

کە ژنەکەى دەبینى، پیاویكى تر بوو.

لە گەنجیدا بەو جۆرەش شەیدا دەر نەدەکەوت، کە لەم تەمەنە کاملەیدا دەر دەکەوت. نازانم ئەم ژنە چ پەرچووێکى نواندبوو، ئەو پیاوێکى بەو جۆرە لى کردبوو، ژيانى سەرتاپا بەسترايوو بەووەو. کەمن ئەو پیاوانەى بەسەختى ژنەکانى خۆيان خۆش بویت. بە بینینى ژنەکەى، شیوێکى هەلسوکهوت و قسەکردنى دەگۆرا. چۆن گەنجیک بۆ یەکەم جار لە سووچى کۆلانىک، یان لە ناوبازارێک چاوى بە کچى شۆخوشەنگ دەکەوێت و دەست و پى دەشکێت، بەدلى خۆى تەماشای دەکات، ئەمیش وا بوو. وات دەزانى یەکەم جارە یەکتەر بینن، یەکەم جارە قسە لەگەڵ یەکتەرى دەکەن.

مرۆف بەخیلى پى نەدەبردن، بەلام پیاو دلخۆش بوو بەوێ هێشتا لە سەردەمێکدا دەژین، پیاویکى تیاپە بەو شیوێ جوانە ژنەکەى خۆى خۆش دەوێت. ژنەکەشى تا حەزکەى نەرمونیان، خانومان، ناسک و میهرەبان. لە دەرگای

حه وشه دهكه وتين به وديودا، دههات به پيريه وه. په روانه يه ك
چۆن له دهوړي شه معيځ دهگه ريت، بو پياوه كه ي بووبوو
به و په روانه يه. شه معه كه ش به دهم قسه ي خوش و پيځه نينه وه
سه يري په روانه كه ي خوي ده كرد.

چاو يكي له ميرزا داگرت و به گالته كړنه وه وتي، "ناده م
به گالته دهستي له و به هه شته هه لنه گرت، دهيزاني هم
به هه شته له و به هه شته به هه شتته."

ميرزا به گومانه وه به بيده نكي له به رده ميده وه ستا.
قسه كه ي قسه يه كي جه رگير بوو، نه يده ويست له زهوقي بدا،
پيشي خوش بوو پني بلت، "هم قسانه ش نه زانيت." نه ما
كه ده ييني وهك دوو ماري عاشقه و ماشقه له دهوړي يه ك
ده خولينه وه، پني حيف بوو قسه يه ك بكات كه له سهر دليان
گران بيت.

خيراههستي برد تووره كاني شوشته وه و دهوړيه كي
هينا و تووره كاني قاژ كرد و به ژنه كه ي وت، "چي ترت
دهويت با بوت بكه م."

ژنه كه ي زه رده خه نه يه كي بو كرد و له ژير ليوه وه تو زقاليك
دهنكي دههات، پني وت، "تو خوت عزيهت مده، من به ياني
تا ئيواره بيتي شم، تو زيڪ ئيسراحت بكه، با هم ئيشانه من
بيكه م."

نه ویش هاته سهر سه كوكه و پشتيه خړه كه ي خسته ژير
شاني و به دهم سه ير كړني ژنه كه يه وه نوو زه نوو زيكي كرد.
(خوشبه ختي گه وړه ي خيزانه كان له خوشه ويستيدايه.)

ميرزا له دهري حه وشه كه ره كه ي به سته وه به دارتووه كه وه
و كورتانه كه ي له سهر شاني داگرت. خوشي له ناو حه و زه كه ي

قەراغ حەوشەكە دەست و قاچی شوشت و لەو شوینەى
بۆيان دانابوو، پالى دایەو. لە خەيالى خۆيدا حەزى دەکرد
هاودەمىكى ھەيىت، بە شىوہى دۆستەكەى ژيانى پر بىت لە
خۆشەويستى، ئەما خەمەكانى لەو گەورەتر بوون بىر لە
هاودەمىكى راستەقىنە بکاتەو و تەنھا لە خەيالىدا وىنەى
كەسنىك ھەبوو.

(ئەو خۆشەويستانەى لە خەيالىدا دەمىننەو، ھەميشەيىن.)

(۴۰)

پاش نانخواردن كهوتنه باسى دونيا.

سالمی په نجه شین قسه کانی بیر نه ده چوو، بویه دوو باره ی
کرده وه و پرسیی، "پتم بلن به نیازی چیت؟"
میرزا دیسانه وه باسی کرد، که دهیه ویت زمانی خه لکه که
بگوریت. نهو زمانه ی خه لک قسه ی پی ده کات، ده کریت هه مان
زمان بییت به زمانی نووسین و زمانی فه رمانه واکان. نه م
زمانه کونه ی پره له بیگانه کان، زمانیکه درزیکى دروست
کردوه له نیوان تیگه یشتندا. بۇ نه وه ی درزه که پر بکریته وه،
ده بییت له زمانه که وه ده ست پی بکه ییت. چیرۆکیکی گیرایه وه،
چیرۆکه که هیی سه رده می دروستبوونی وشه بوو. له یه کینک
له شاره ستانییه ته کونه کانی رۆژه لاتدا، کاتیک هه ستیان کرد
ته نها ئاماژه به س نییه بۇ تیگه یشتن، وشه یان داهینا. وشه
زیاده یه ک نه بوو، وشه پرکردنه وه ی بۆشایییه گه وره که ی
مرؤف بوو.

نه ویش قسه کانی پی بری و به گالته یه که وه وتی، "خو
ناشیت خه ریکی ویرانه بیت."
"رینک وایه، نه وه ی مه به ستمه، ویرانه یه. ویرانه یه ک نه

پتووستى بە سوپايە، نە پتووستى بە خويندېشتنە، ويرانەيە
ويران دەكەم، خۇي ويرانەيە. ئەم ويرانەيە بوو تە شوئىنك
بۇ كەسانىك لەسەرى دەژىن، دەبىت ويرانى بکەيت، تا كەس
لەسەرى نەژى و مالىكى نوئ دروست بکريت.

سالمى پەنجەشىن و سەروريشسپى، بە دەنگى بەرن
بۇ ئەوئەي ژنەكەي بەباشى گويى لى بىت، هاواری کرد،
"خانم گويت لىيە؟ گويت لىيە غەربەيەك لەو شاخانەو
هاتووە، بەنيازی تارومارکردنى ئەم شارەيە، لەوئەش خوشتر
دەيەويت شارىكى نوئ دروست بکات. هاتووە پىمان بليت
ئەم زمانەي ئىمە سواو و پتووستە زمانىكى تر فیر بين.
ئاخر ئەمە ئەچیتە عەقلى شىتیشەو.

ژنەكەي سەوزەي دەچنى، خۇي تىك نەدا و بەنيانبيەكەو
جوابى دايەو، "جا بۇ نا كابرا، ئەم شارە وەختى خۇي
دەشت بوو، يەكىك هاتووە دروستى بکات، پوژىكىش دىت
جوانتر دەكرىت، كراسىك كۆن بوو، بۇ چى باشە؟"

كە گويى لەم قسانەي ژنەكەي بوو، هەلسايە سەر
قىچكان، "بە... بە... تۆشى وا لى کرد. ئاخر خانم گيان،
پووناكىي سىنەم، خەونى ژيانم، ئەمە كراس نىيە، ئەمە
شەرە شەر، شەرىكە، كەس نازانىت كى تيايدا پارچە پارچە
دەبىت.

ميرزا گويى گرتبوو. ئەوان خەرىكى قسەکردن بوون،
ژنەكەي شتىكى دەوت و پياووەكەي شتىكى تر قسەكانى
ژنەكەي لەو نەدەچوون پشتى ميرزا نەگريت. پياووەكەشى
ورددەورده نەرم دەبوو برۆای پى بکات.

(گەر پياووەكان لىگەرین، ژنەكان زووتر لەگەل نوڭەریدا
دەگونجین.)

(٤١)

ژن خوی شیعره.

گه یشتنه نه وهی یه کلایی بکه نه وه.

دوسته سه رسپییه که ی، نیوهی ژیانی نا، زوربهی ژیانی،
به تایبته له و ساتانهی چاره نووسی له گهل که سینکا بوو،
دابوویه دهستی ژنه که ی. بر وای وا بوو هر بریاریکی ژیانی
له لایه ن ژنه که یه وه درابیت، سه رکه وتوو بووه تیندا. ژنه که ی
به دهه م چاتیکردنه وه پروویه کی له میرزای بالدار کرد و
به نه رمی پیی وت، "ئه ری هر باسی شیعره تازه و زمانی
تازه ده که یته، هیچیشمان نه دی!"

هیشتا قسه که له ده می نه که وتبوویه خواره وه، میزده که ی
هه لی دایه، "ئه شهه دو راست ده کات، ئه شهه دو وایه، ئه وه
دوو پوژه میشکی منت بردوو، زمانی تازه و شیعره تازه
و دونیای تازه، نه تیگه یشتم، نه نووکه وشه یه کیشم بینی.
براکه م، پیاوی گه وره که م قسه ده کات و کاری باش ده کات.
له باتیی ئه م قسانه، بو شتیگمان پیشان ناده یته؟"
میرزا دهستیکی خسته ژیر چه ناگهی و به زه رده خه نه یه که وه

سەیری ھەردووکیانی کرد. لە دلەو پێی خوش بوو
گەشتوووەتە ئەوێ دوو لە نزیکترین کەسەکانی تامەزرۆ
بن شتیکی ببینن. سەردەمی پویشتنی بۆ کێوەکان، تازە
کتیبی خەونە *بالدارەکانی* نووسیوو، لەو کتیبەدا خەونەکان
قسەیان دەکرد. خەونەکان خاوەنی خەونەکیان دەبرد بۆ
ئەو شوێنە خەونەکە ی تیدا بوو. خەونیکى نەگێرا بوو یەو
بالی نەبیت. کێشەى گەورەى ئەو کتیبە زمانى تیگەشتنەکەى
بوو. زمانەکەى ئالۆز بوو. سەردەمەکەش وا بوو، زمانى
نووسین و زمانى قسەکردن دوو شتى جیا بوون. ئەوێ
بیویستایە بێتە خوێنەوار، دەبایە پیش ھەموو شتیک زمانیک
بزانیت. کەس بەو زمانەى قسەى پێ دەکرد، نەیدەنووسی.
لە نیوێ رینگا بوو، دەنگى بالندەکان وای لێ کرد وا بیر
بکاتەو دەبیت ھەموو مرقۇئیک وەک بالندەکان بە زمانى
خۆى بنووسیت.

لەم خەيالانەدا بوو، کەرەکەى لە بەردەرگا دەستی کرد
بە زەرپن. بە زمانى خۆى میرزای راپلەکان و ھینایەو ناو
بەرھەیوانەکە.

(چى دەبوو مرقۇف عەقلى ھەبیت و زمانى نەبیت؟)
ئەم پرسىارە نیوێ ژيانى لەسەر ھەلچنى، تا دواجار
بريارەکەى خۆى دا.

کلۆشەکرەکەى کرد بەناو چایەکەدا و پرووى کردە خانمە
خانومانەکە و پێى وت، "با وا دانین من شتیکی نوێ پیشانى
تو دەدەم و بەدلت دەبیت، دواى ئەوێ چى؟"

"کە بەدلم بوو، یانى بیکەن."

"ئەى تو پەفییق؟"

”من که ی قسه م هه بووه له بریاری ژنه که مدا.“

”یانی ژنه که ت رازی بیت، توش رازیت؟“

”بۆ نا. ژنه که م خۆی شیعره.“

”بهه بهه ... ده من ئەو شیعره به شیعر رازی ده که م.“

”ده تو ئەو رازی بکه و منیش بار بکه.“

ههرسیکیان دهستیان کرد به پیکه نین.

(٤٢)

تیشووہکە ی بۆنی شیعرى دەدا.

یە واشیک تیشووہکە ی کردەوہ. دەستوو سەکانى خۆى
دەر هینا.

چەند جارێک دەستوو سەکانى ئەمدیوئەودىو کرد.
گەر... گەر... لە کوتاییدا ئەوہى دەیویست، دەر ی هینا.
بۆنیکى تیانوو سەکە ی کرد و کەمیک ئەمدیوئەودىو پى
کرد. بەئەسپایى دایە دەستى سالمى پەنجەشین، ئەویش
لەبەر بووناکیى مانگەشەوہکە پای گرت و لى پاما. بە
خەتیکى قورسى شکستە نووسرابوو. پەشیى خەتەکە لەچاو
زەردى تیانوو سەکە، لەبرىى شیعر، لە نیگارێک دەچوو.
سەرسامانە لە شیوہى نووسینەکە و جوانى پەشییەکە
بەبێدەنگى سەیری دەکرد.

بە دەم سەیرکردنى تیانوو سەکەوہ، لەژێر چاوہوہ
تەماشایەکی میرزای بالدارى کرد. تەماشاکردنەکە ی
نیشانەیک بوو بۆ سەرسامى. ئینجا بە دەم لیوچوو لاندنەوہى
دەستى کرد بە خۆتندنەوہى شیعرەکە. لە سەرەوہ بۆ

خواره وه خویندیه وه. تیری نه خوارد، دیسان له سه ره وه
بۆ خواره وه خویندیه وه. له م بیده نگییه ی ئه و و دهنگی
سیسرکه کانی ناو حه وشه که ژنه که ی بئۆقره کردبوو. خۆی
نه گرت و به نازیکه وه وتی، "ئه ری پیاوه که چی بوو؟ ده
شتیک بلی؟ خۆ من دلم ته قی؟"

تیانوسه که ی گرت به دهسته چه پیه وه و وه لامی ژنه که ی
دایه وه، "چی بلیم ژنه که. له گه نجیه وه تا ئیستا له ناو
کتیبدام، هه زاران دهستنوسم کۆ کردنه وه و به م دهستانه ی
خۆم کردم من به کتیب. هه زاران وشه م ئه مدیوئه و دیو کرد.
بروا ده که یت تا ئه م ته مه نه ش شتیکی وا جوانم نه دیوه. قهت
له و بر وایه دا نه بووم پۆژیک له پۆژان که سیك بیت ئه م
زمانی قسه کردنه ی خۆمان بکات به نووسین، جا ئیستا ئه و
که سه ش په فیقیکی خۆم بیت. ئه ک دهسته کانی خوش، ئه مه
کاره. له بهر دلی تۆ نالیم، به گیانی تۆ ئه م شیعره خه ریکه
هینده ی تۆ جوانه."

میرزا گوینی شل کردبوو. خۆی دلنیا بوو له وه ی کاره که ی
جوانه، زهحمه تیشه. بیرى له وه کرده وه که سیك خۆی ئه هلی
ناو کتیه کان بیت، په کسه ر به نووسینیکی تازه سه رسام
بیت، زۆر جینگای دلخۆشی نییه. ئه وه ی جینگای دلخۆشییه
که سیك سه رسام بیت، وشه ناس نه بیت و به وشه ی تازه
سه رسام بیت.

ژنه که ی داوای کرد بۆی بخوینیته وه. ئه ویش گه رچی
به باشی نه یده زانی ئاوازی وشه تازه کان ده ر بریت، دهستی
کرد به خویندنه وه. له کۆتاییدا وهستا. ژنه چاوه روان بوو
نه وه ستیت. ویستی دهستنوسه که بخاته لاه، ژنه دیسان

داواى لى کرد سەرلەنوى بىخوینىتەو، ئەویش دووبارە
خویندىەو.

هەردووکیان پیکەو سەیریکیان کرد. دلخۆش بوون
میوانیک لە مالهەکاندا، هەگبەکەى هیندە تازەیه، یەك
سەردەم و یەك شەری گەورەى دەوێت تا ئەو هەگبە تازەیه
بچیتە ناو هەموو مالیکی شارەكە.

(وشە، كە تەر و بەهیز بوو، بۆنى تازەیی دەهات.)
تاوێك بێدەنگی... كەسێك قسەى نەدەکرد... جگە لە
شەبایەك و سێسركەكان، دەنگى هیچ نەدەهات.

(۴۳)

دەنگى كەلەشئىزەكە ھەوالى پۇۋىكى نۆى ھىنا.

بەپەلە مىرزاي لە خەو ھەلساند. ئەو ھەندەى ئەو پەلەى
بوو، مىرزا پەلەى نەبوو.

نانوچايەكى سادەيان خوارد. مىرزا خەرىكى كۆپانى
كەرەكەى بوو، رەفئەكەى ھاتە لايەو ۋ داواى لى كرد ئەمرو
كەرەكەى نەھىتت. بە داواكەى رازى نەبوو. راستىيەكەى،
ھىندە پىكەو ۋ زىابوون، بەى يەكتىرى رەوتى پۇشتىيان تىك
دەچوو. كەرە بۆر كۆپانى خرايە سەر ۋ كەمىك گىاي تەپىش
خرايە بەردەمى تا بە سكى خالىيەو ۋ بەناو كۆلانەكانى شاردا
نەيگە پىتت. بەدىارەو ۋ ەستان تا ژەمى بەيانىي خوارد.

رەشووى كەرەكەى گرت بە دەستىەو ۋ كەوتە شوين
رەفئەكەى. راستەو راست بەرەو مزگەوتە گەرەكەى
ناوەرەستى شار پۇشتىن. لەسەر دىوارى مزگەوتەكە، بە
خەتى كوفى، ھەزاران ئايەت ۋ ناوى خەلىفە ۋ پىاوانى ئەو
بىابانە نووسرايوون. لەسەر تاقى مزگەوتەكەش پىر بوو لە
كتىبى رەنگزەردى سەدە كۆنەكان. يەككىك لە كىتبەكانى دەر

ھېنا و بە زمانىكى بېگانە نووسراپوو. دايە دەستى مىرزا و پىي وت، "ئەم كىتپانە دەيىنى، ئەمانە ھىچيان بە زمانى خۇمان نىن. نازانم بۇچى پىشوو تر كەسىك نەھاتوۋە بەم زمانەى خۇمان بنووسىت. خراپىي ئەم زمانە چىيە؟ گوناھى ئەو خەلكەش چىيە لەم كىتپانە تىناگەن و نازانن مەسەلە راستەقىنەكە چىيە؟"

مىرزا بەگومانەۋە لىي رۋانى. دۋاي سەيركىرىنىكى ساردى كىتپەكە، خستىەۋە شوپنى خۇي و دەستى كرد بە قسە كردن، "ھەمىشە دەيىت كەسىك بىت پەردەكە لا بدات، بۇ ئەۋەى خەلكەكە بەباشى بىيىن. من ناليم شتى گەۋرەم كردوۋە، تەنھا لە دەنگى بالندە و گيانلەبەرە كىويىەكانەۋە فېر بووم، پىويستە ھەموو رۇحلەبەرىك بە زمانى خۇي بدويىت. ئەۋانەشى ئەتۋانن بنووسن، ھەر بەۋ زمانە بنووسن. زمانىك لەم سەرزەمىنەدا نىيە لە زمانەكەى تر پىرۋزتر و خۇشەويستر بىت لاي خودا. ئەۋ قسە كۆنانە بەسەر چوون، كە پىشتر لە حوجرەكان دەمانىيىست. زمانەكەى خۇمان زمانى خودايە. مادام زمانى خودايە، بۇچى بە زمانى خودا قسە نەكەين و نەنووسىن؟"

"تۆ راست دەكەى مىرزا. بېۋا دەكەيت ئەمشەۋ خەۋم لى نەكەۋت. باشە بۇچى من لەباتىي تۆ بىرم لەم كارە نەكرەۋە؟"

"جا ھەز دەكەى با بۇ تۆ بىت؟"

"نە، شتى ۋا نايىت، بەخىلىت پى نابەم. ئەۋەى پىم بىرىت دەيكەم. ئەمرو بۇيە ھىنامى بۇ ئىرە، تا بزانى تەنانەت بە زمانى خۇشمان ئايىنەكەمان پى ناگات. خودا بىكات تۆ شتىك

بكهيت و لهه شوينه وه گويم لى بيت بهه زمانهه خومان
باسى خودا بكرىت.

”سه برت هه بيت، سه برت هه بيت، كارىك ناكهه خه لكه كه
پى خوش نه بيت، دوينى لهه مزگه وه ته ناسراوىكى كۆنى
خۆم دى، شهو لايان بووم، ئه مرؤ ديار نيهه.“
”لىگه پى، كاتى ئه وه نيهه.“

تا نيهه پوكهه زور شوين گه ران، يه كىك لهه شوينانه يان
نه دوزيه وه ده ستنوس و كتيبه كانى به زمانى بىگانه كان
نه بيت.

(من كه خۆم زمانم هه بيت، بوچى چاوه رى تو بم قسهه
بو بكهيت.)

(۴۴)

دوو دهنگخوشيان به كړئ گرت.

به رهو دوكانه كه رويشتن. دهرگای دوكانه كهي كرده وه
و فهرمووی له ميرزای بالدار كړد. خویشی رويشت. له وه
زورتری پي چوو كه ده چوو بؤ چاهينان. كاتى گه رايه وه،
دوو كه سى له گهل بوون. دوو كه سه كه سى هينايه ژوره وه و
به ميرزای وت، "نهم دوو نازيزه بريك پاره يان دده مى و
نيشيكمان بؤ ده كهن."

ميرزای پرسى، "چى نيشيك؟" نهویش وتى، "نهمانه
دهنگخوشن. له سهر نهو سه كوى شيعره نهو دستنوسه
بخوینه وه كه دوينى شهو من بينيم."

ميرزا پي ناخوش بوو. به دهموچاوگرثييه وه نارهازى
خوى لهو كار ههر برى. سالمى په نجه شين به پارانه وه وه
هاته به رده مى و تى گهياند، "نهمه بلاوبوونه وه يه. نيمه
رېگای ترمان نيه بؤ بلاوبوونه وه. هيه و نيه تهنه نهمه يه.
نهم كار هس تى نايكه يت، خوم دهيكه م. نيشه كه م لى تيك
مه ده با بيكه م."

به ناپه زاييه وه ليگه را ئيشه كه بكات.
دهستوو سه كه ی دهر هینا و دایه دهست دوو دهنگخوشه كه.
كه خویندیانه وه، به چه په ساوی له بهرده میاندا وهستان.
یه کیکیان وتی، "ئه مه چیه؟"
سالمی په نجه شین جوابی دایه وه، "ئه وه شیعرى نوییه،
به و زمانه ی كه خۆت قسه ی پی ده كه یت."
"دهزانم و لیلی تیده گهم، کیشم ئه وه نییه، کیشه كه ی من
ئه وه یه، ئه مه خه لك گوئی لی ده گریته؟"
"با تاقیی بکهینه وه. ئیوه ئیشی خۆتان بکهن و پاره ی
خۆتان وهر بگرن. دوا یی چی پرووی دا، لیلی گه رین بق ئیمه."
دوو دهنگخوشه كه به ملته کاندنیکه وه دهستوو سه كه یان
برده دهره وه و چوونه سه ر سه كۆكه. ئیشی خۆیان بوو
چۆن خه لك كۆ بکه نه وه. خه لی له دهوریان كۆ بوونه وه و
دهستیان كرد به خویندنه وه ی شیعره كه. میرزا به دوودلی
له ژیر چاوه وه له سووچیکى دهرگا كه وه سه یری ده كردن و
چاوه پئی كاردانه وه ی خه لك بوو. له دهستپیکى شیعره كه وه
تا كۆتاییه كه ی، خه لكه كه كشومات گوئیان گرت. له كۆتایی
شیعره كه دا مقومقویه ك په یدا بوو. پیره پیاوینك دهنگی بهرز
كرده وه، "دهستی ئه وه خۆش بیت ئه مه ی نووسیوه، ئه مه
رینك زمانى ئیمه یه. خۆزگه ئه وانی تریش چاویان لی ده كرد."
له ولای ئه وه وه دهستگنیریک هاته جواب، "وه لا خۆ من
تینگه یشتم، چونكه زمانى خۆم بوو. بهس ئه مه ههركه سیك
نووسیویه تی، چه زی له ئاژاوه یه. دهیه ویت میراسیی
چه ندساله ی شیعره كانمان تیکومه كان بدات."
(زۆریك له تینگه یشتنه گه وره كان، له مرقفه ساده كانه وه

هەلدەقولین.)

دوو دەنگخۆشە که بەردەوام بوون و خەلک لە دەوریان
کۆ دەبوویەو و هەریە که بە پێی عەقڵی خۆی شتیکی دەوت.
میرزاش بە نائارامییەو و سەیری دیمەنەکە ی دەکرد و گویی
دەگرت.

(٤٥)

فرۆشتنى سىن دەستىنوس.

يەككە لە دەنگخوشەكان ھاتە ژوورەو و كړيارىكى
لەگەل بوو.

كړيارەكە پياويكى سەرورپش ماشوبرنجى بوو. دەستىك
جلى پاكوخاوينى لەبەردا بوو. بە شىویدا لە خانەدان دەچوو.
دەستىنوسەكەى خستە سەر مېزى كتيبفرۆشەكە و بە پەنجە
خړ و ئەستورەكانى دەستى خستە سەر و بە دەنگىكى
كەمىك خاوى گرەو وەتى، "ئەمەم بۆ بنوسەو و پارەكەى
چەندە دەیدەم. كورپىكم ھەيە ئەھلى ئەدەب و نووسىنە،
دەمەوئیت پيشانى بدم و فېرى بكەم نووسىن بە زمانى
خوت لای كەسىك عەيبە خۆى لە بەردەم بېگانەكاندا بە
بچووك بزانئیت. من نالیم میراسەكەى رابردوومان زمانەكەى
بېگانەيە، بەشىكى بە زمانى خۆمانە و بەشىكى زۆرىشى بە
زمانى خۆمان نىيە. حەيفە ئەوەى لە مېشكماندايە بە زمانى
خۆمان نەبئیت."

قسەكانى بەتەواوەتى ناشارامىيەكەى ميرزای پەواندەو.

سالمى پەنجەشىن دەستى كرد بە نووسىنەوھى و لە كۆتايىي شىعرەكەدا خالىكى دانا و بە ميرزاي وت، "حەز دەكەي بە چ ناويكەوھ بىت." ئەويش بە شەرمىكەوھ وتى، "بنووسە (نالايى بالدار)."

خەرىكى نووسىنى ناوھكە بوو. پياوھى كړيار، كە ل خانەدان دەچوو، پرووى كرده ميرزا و پرسىي، "ئەمە ئىشى تۆيە؟" "بەلى قوربان."

"دەي باشت كردووه ميرزا گيان، ھەرشتيكى تازەت ھەبوو، ئاگادارم بكنەوھ. مالى من كەوتووھتە پشت كۆشكەكەي ميرەوھ، لەتەنىشت ھەمامە كۆنەكەيە. خۆم لەم بازارە دووسى دوكانى كوتال و وشكەم ھەيە، قافلەچىم. شارانى زۆرم ديوھ، خەلكى زۆرم ديوھ، ھەمىشە خەفەتى ئەوھم خواردووه، بۆچى ئەوان شەرم لە زمانى خويان ناكەن و ئىمە شەرم دەكەين. شوكرم ئەمرو بىنيم ميرزايەكى ھەزار ھاتووھ بە زمانەكەي خومان دەنووسىت. ئەوھى بە من بكرىت، لە خزمەتتەم."

ميرزا زۆر سوپاسى كرد و دەستنووسەكەي لوول كرد و بەرپزەوھ داىە دەستى. ئەويش لەناو توورەكەكەي لاقەدى بړىك پارەي دەر ھىتا و خستىە سەر مېزەكە و خواحافىزىي كرد.

ھەر كە ئەو پۆيشت، دووانى تر ھاتن. لەم نووسىن و فرۆشتنەدا، سالمى پەنجەشىن بەكەيفىكەوھ سەرى لەسەر تيانووسەكان دادەنەواند و دەينووسىنەوھ، ئەتوت عاشقى وشەكان بووھ و دەيەويت پۇحى خۆي بخاتە ناويانەوھ.

ئەو رۆژە تا ئىوارە سى دەستىنوسىيان فرۇشت. پارەى
دوو دەنگۇشەكەيان دا و ئاگادارىيان كىرنەو سبەى، بە
ھەمان شىئە، پاشنىوەرۇكەى بگەرپتەو بۇ ھەمان كار.
ئەوانىش بەخۇشحالپپەو قىبولپان كىرد.

(ھەنگاوى يەكەم سەختىرىن و قورستىرن ھەنگاوە.)

پارەكانى كۆ كىردەو و دىسانەو بەگالتەپىكىرنەو
وتى، "نالىى بالدار، تۇ ھەمىشە وەك بالندەپەك بوووت،
رۇژىك تۇم نەبىنى بەبى فرىن و بەبى بال." نالىى بالدار
دەيزانى دەپەووت سەر بخاتە سەرى، لەبرىى وەلامدانەو،
زەردەخەنەى بۇ دەكىرد.

(٤٦)

دهوری سهکۆکه خه لکی لئ بوو.

یه کێک له دهنگخۆشهکان باریکه له یهکی بالابهرز بوو. دهستهکانی درێژ، پوخساریکی باریکی تهسمه و تۆزیک پێشی هه بوو. قژه لووله که ی له ژیر میزه ره کهیدا خولیان خواردبوو یه وه. دهستنووسه که ی گرتبوو به دهستی وه و به ئاوازی که وه شیعره که ی دهخوینده وه و له گه له خوینده وهیدا دهسته که ی تریشی با ده دا. خه لکی ناو بازاره که ئاواز و شیعره که یان پێ خۆش بوو. دوکاندارهکانی تهمبه ر و تهوبه ری و لای سهکۆکهش، له بهردهم دوکانهکانیان وهستابوون و گوینان دهگرت.

یه کێک له دراوسی دوکانهکان هاته ژوره وه و به نالیی بالدار ی وت، "ئه م دوو پۆژه ئه م ناوه ت ئاوه دان کردووه ته وه. من زۆر شت نازانم و که میک بیخه به رم له نووسین و شیعر. به س خوا هه لئاگریت، ئه م دوو پۆژه ئه م شیعرانه م گوئ لئ بووه، له خۆمه وه چه زم له شیعره. ئه زانی زۆر خۆشه شیعریک به زمانی خۆت نووسرابیت بیخوینیت وه و گوئی

لى بگریت. خۆزگه خوینده واریم هه با.

سالمی پهنجه شین سهیریکی نالیی بالدارى کرد و وتی،
”سهیرکه ره فیک... سهیرکه. ئا ئه مهی هاته ژوره وه و باسی
شیعری کرد، هه رگیز نه گوئی لى گرتووه و نه بۆی گرنه
بووه. دلنیا م ئه مپوش بازارمان ده بیته.“

هه ر واش بوو، چه ند کپاریک هاتن و ده ستوو سیان
کپی. له ناو کپاره کاندای دوکاندار و ده ستگێریشی تیدا بوو.
هه ندیکیش له وانه ی له ده وری سه کۆکه کۆ بوو بوونه وه، هینده
شته که لایان تازه بوو، وه ریان نه ده گرت و نه شیانده زانی
چۆن په دی بکه نه وه.

ئهو پۆژه پۆژیکى هیمن بوو. نالیی الدار پپی ناخۆش
بوو شیعه رکانی بوون به بازار و ده فروشرین. چاریشی
ناچار بوو، ده بیته به گوئی هاوه له که ی بکات. به لام غرووری
پینگه ی پی نه ده دا نه خۆی بچیت بیانخوینیته وه، نه هه زیش
بکات ئهو کپاران هه بزانه کارى ئه وه.

(ئیشی خۆت بکه، هه موو ئیشیکى باش شوینی خۆی
ده گریت.)

شه وه که ی له مالى سالمی پهنجه شین به یه کیک له شه وه
خۆشه کانی هاته به رچاو، ژنه که ی که یفخۆش بوو به وه ی
خه لک شیعه رکانی به ده له. لای ژنه دراوسیکانی شیان باسی
کرد بوون و زوو زووش ناوی نالیی دابوو به گوئیاندا. خۆی
وته نی، ”هه رچی ویستت زوو بگات به خه لک، بیخه ده می
ژنانه وه. هه فته یه کی پی ناچیت، ئه م شار هه ده بیته به باسی
ئهو.“

شتیکیش زۆر دلی خۆش ده کرد، ئه وه بوو دۆسته که ی

بازارنى بۇ پەيدا بووبوو. لەو دەستىنوو سانەشى فرۆشتىبويان،
يەك قەرانى لى وەر نەگرتىبويەو. خەونەكەى ئەو گۆپىنى
زمانىك بوو، نەك گۆپىنى ژيانى خۆى.
(ئەوەى خەونى گەورەى ھەيىت، ژيانى خۆى بىر
دەچىتەو.)

(۴۷)

بازار گەرم بوو.

هەوايەكى خۆش، نە كزەى هەبوو، نە گەرم بوو.
بۆنى سەوزەى تەر و ميوەى تازە كپيارەكانى بۆ
خۆى رادەكىشا. هەردووكان لەناو دوكانى كتيڤرۆشپيەكە
دانىشتبوون. سالمى پەنجەشىن، كە سەرورپىشى سېى
بووبوو، كلاويكى رەنگاورەنگى دەستچنى ژنەكەى خستبوويه
تەوقى سەرى. دەموچاويكى باريكى شيرين، دوو چاوى
رەشى بچكۆلە چووبوون بە قوولپيا. توپلى وردە وردە دەر
پەربوو و تووكەكانى ئەملا و ئەولاي توپلى هەلۆەريبوون و
وردە وردە نيوچاوانى دريژتر دەبوو. قاميشىك بە دەستپەوه،
دەژەند بەناو جامە مەرەكە بەكەدا و بەهتواشى خەرىكى
نووسپنەوەى شيعريكى نوئ بوو. نالىي بالداريش وەك چۆن
دادەنيشت بەوردى سەيرى سروشتي دەکرد، ئاوا سەيرى
پەنجە شينەكانى دۆستەكەى دەکرد. دووراودوور خزم
بوون، بەس ئەوەندەى دۆستايەتپيەكەيان بەلاوہ گرنگ بوو،
خزمايەتپيەكە نە دەبوو هۆى نزيكيان.

دوو دەنگخۆشەكە لەسەر سەكۆكە وەك كەو دەیانخویند.
خەلكىكى زۆر لە دەوریان كۆ بوو بویەو. كۆپەر بوو
بە هەللا، دەنگە دەنگەكەى دەرهو ئارامیی ئەمانى تىك دا.
بە پرتاو چوونە بەردەرگا، بینیان دوو كەس بە شیوەى
زۆر خراپ باسى شیعەرەكان دەكەن و یەك-دوو انىكیش لیان
هاتوونەتە جواب. نە ئەوانە دەناسران كە هاتبوونە جواب، نە
ئەوانەش كە دژی شیعەرەكان بوون. لەو بەینەدا فركان فركان
پەلامارى یەكتریان دەدا و یەخەى یەكتریان گرتبوو، ئەمانیش
نەیان دەزانى چى بكەن.

(زەوى زۆر جوان دەبوو، گەر مەرۆف تورەبوونی خۆى
لەبیر بكردايە.)

هەرچۆنىك بێت، خەلكەكە كەوتنە بەینیان و دوو
دەستەكەیان لەیەك جیا كردنەو. ئەمانیش لەمبەرەو
سەیریان دەكردن. دواى جیاكردنەوێ پەلاماردەران، یەكێك
لە دەنگخۆشەكان هاتە ئەمبەر، پەنگى تىك چووبوو، بە
زمانىكى وشكەو بەسى شەرەكەى كرد، "ئیمە خەرىكى
خویندەو بووین، كاتىكمان زانى دوو كەس كەوتنە گوێنى
قسەى ناشیرین، تینەگەشتین بۆ وا دەكەن. هەولمان
دا ئارامیان بكەینەو، سوودی نەبوو، قوربان دیار بوو
بۆ شەر هاتبوون. ئێتر دوو-سى كەسى تر لیان هاتنە
جواب. قوربان، بە خودا گوناھى ئیمە نەبوو، ئیمە بەباشى
كارەكانمان دەكەین."

سالمى پەنجەشین دەستىكى هینا بە سەرىدا و دلنەوايى
دایەو، "گوێى مەدەنى، خۆتان لە شەر لا بدەن. ئێو كارى
خۆتان بكەن. شتىكیش پرووى دا، بەهیمنى سەكۆكە جى بهێلن

و وەرنەوێ بۆ دوکانەکە.
دەنگخۆشەکە پۆشیستەوێ بۆ لای هاوڕێکەیی و ئەمانیش
بەگومانەوێ سەیریکی یەکتریان کرد.
(سەرەتای هەتاوی بەیانێ، پوناکییەکەیی لە هەموو کات
زیاترە.)

(٤٨)

زمانه نوییه که بوو به حیکایهت.

به چه‌ند رۆژئیکی که‌م، شیعره‌کان و ده‌نگۆی زمانه
نوییه‌که ده‌ماوده‌میان ده‌کرد.

هه‌ندیک که‌س ده‌هاتن بۆ دوکانه‌که و به شانوبالی
شیعره‌کاندا هه‌لیان ده‌دا. هه‌ندیکیش تینه‌ده‌گه‌یشتن و هه‌ر
ئه‌وه‌یان ده‌زانی شاعیریک په‌یدا بووه و به زمانی خه‌لک
ده‌نووسیت و ئیتر خه‌لک ده‌توانیت به‌و زمانه‌ی قسه‌ ده‌کات
بنووسیت. ئه‌وانه‌شی ئه‌هلی کتیب بوون، یه‌کی چه‌کوشیکیان
خستبوویه زمانیان، له‌ناو چایخانه‌کان به سه‌روگویناکی
شیعره‌کاندا ده‌هاتنه‌ خوار. یه‌کیکیان ده‌یگوت، "ئه‌وه سه‌به‌که
فارسییه‌که‌یه. هاتووه به‌و سه‌به‌که فارسییه‌وه شیعر به‌ زمانی
خه‌لک ده‌نووسیت. به‌داخه‌وه سه‌به‌که کوردییه راسته‌قینه‌که‌ی
له‌بیر کردووه، بریا بیتوانیایه به سه‌به‌که کوردییه‌که‌وه
بنووسیت." ئه‌وه‌ی به‌رامبه‌ریشی هه‌لی ده‌دایه و بیره‌حمانه
په‌لاماری زمانه‌که‌شی ده‌دا، "بابه‌ خو زمانه‌که‌ی کوردی
نییه، تا وشه‌یه‌کی کوردی ده‌دۆزیته‌وه، سه‌د وشه‌ی بیگانه

دهدۆزیته وه، خۆم دوو-سی دەستتووسیم دیوه.

هه ندیک هه رچیوپه رچییشیان پاسپاردبوو به بهردهم
دوكانه كه دا تپه پرن و به تانه لیدانه وه بلین، "ئهمه ئهو دوكانه یه،
كه خه ریکى کوێرکردنه وه ی میژوو وه كه مانه." چ نالیى بالدار و
چ سالمى په نجه شین، به باشى گوئیان له قسه كانیان بوو،
ئهما خویان تینه دهگه یاند و ده یانزانى ئهمانه نیردراون و
دیاره ئیشه كه کاریگه ریی خۆی هه بووه.

سالمى په نجه شین خۆی خه لکی شاره كه بوو، خزم
و ناسراوى زۆرى هه بوو، له ناو میرنشینه كه شدا خه لکی
دهناسی. وهك نالیى بالدار نه بوو له غه ربیبیه وه هاتبیت و
غه ربیب بیت به شاره كه. بۆیه ئه ویش هه لسا کۆمه لیک له
خزم و ناسراوانى خۆی پاسپارد، بچن بۆ چایخانه ی شاعیر
و نووسه ره کۆنه كان، دهست بکه ن به گالته پینکردن پشیان و
ئاگاداریان بکه نه وه زۆر قاچ پانه کیشن.

(هه مووکه س به که رهسته ی خۆی مامه له ی له گه ل بکه.)

هه رگیز له و برۆایه دا نه بوون ئاوا به خیرایى زمانه كه بلّاو
ببیته وه. هه ندیک جار نالیى بالدار به هیمنى و خوشحالیه وه
باسی له وه ده کرد، گه ر ئهم زمانه شوینی خۆی بگریت و
ببیته بناغه یهك بۆ بیرکردنه وه، ئیدى ورده ورده خه لک له و
ده رده کۆنانه ی چۆته ناو ژيانیه وه، رزگاریان ده بیت. بیرى
له وه نه کردبوویه وه رۆژگاریک دیت هینده ئازارى ده دن،
له نیوان خه ونه که ی و خۆیدا ده بیت به هه لمیک و ون ده بیت.
خه لکه كه شیعره كانیان پی خوش بوو. زمانه كه شیان قبول
کرد. فروشتنى دهستتووسه كانى به نرخیکى هه رزان، هانى

خەلکی دەدا بیکرن.

(بۇ ئەوہی زووتر بگہی، بیر لە گەیشتنە کە بکەوہ، نەک

شیوازی گەیشتنە کە.)

(٤٩)

هیشتا دهمه و به یان بوو.

له ناو دوکانه که دانیشتبوون، سالمی په نجه شین خه ریکی
نووسین بوو.

له گوشه که ی سهرده وه، نالیی بالدار کتیبیکي له ناو په فقه که
دهر هینابوو و خستبوویه باوده شیوه وه. کتیبه که یه کینک بوو
له و کتیبانه ی له سهر ریژمانی فارسی له ناو حویره کاندای
دهخوینترا. له سهرنجی بو سهر کتیبه که، هات به سهریدا
بیر له هه مان ریگا بکاته وه بو دروستکردنی وانه ی ریژمان
له سهر زمانه کوردییه که. کیشه که ی نه وه بوو، ریژمانه
فارسییه که بزوینی تیا نه بوو، به لام نه مانه کوردییه پر
بوو له بزوین. کاتیشی نه بوو هه لسیت سهرله نوئ نه خشه
بو زمانیک دابنیت، که خوئی هیشتا زمانه که به باشی قبول
نه کراوه و خه ریکه نه یاری بو دروست ده بیت.

بیستبووی پینش خوئی، له یه ک-دوو دیوه خاندای هه مان
زمان له گیرانه وه ی داستانه کونه کاندای به کار هاتووه. به لام
نه بووه به نووسین و بلاو بیته وه. شانازییشی به خویه وه

ده کرد، که ئه م یه که م که س بووه ئاوا به پروونی و به بی ترس دهستی پی کردوه و پشتی له میژوویه کی ههزار ساله کردووه و له سه ره تاوه دهستی پی کردووه ته وه. هیشتا کتیه که له باوه شیدا بوو، له خه یالی نه خشه ی ریزماندا رۆ چوو بوو. دهنگی دوو که س هات. سه ری بهرز کرده وه، دوو پاسه وان بوون. یه کیکیان که ته ی ورگن، ئه وی تریان باریکه له یه کی مباریک. که ته که هاته پیشه وه و دهستی له سه ر میزه که دانا.

ئه مان به چه په ساوویه وه سه یریان ده کرد. چاوه ری بوون پاسه وان که شتیک بلیت. راستیه که ی، چاوه ری شتی خراپ بوون. که چی به پیچه وانه وه. پاسه وان قه له وه که شیوه ی شتیکی تر بوو، زمانی شتیکی تر. که پرسی کامتان نالیی بالدارن، سالمی په نجه شین ویستی هه لسیته وه جوابی بداته وه، نالیی بالدار کتیه که ی داخست و چوویه بهرده می و سه ری بهرز کرده وه و وتی، "منم."

پاسه وان قه له وه که باوه شیکی پیدا کرد و یه ک ماچی نیوچاوانی کرد.

که ئه و ماچه که ی کرد، هه ر چۆن سه رتا پا، ده لپا وکی هاتنی دوو پاسه وان که سه رسامی کرد بوون، ماچه که ش سه رسامی کردن. پاسه وانیه قه له و به زمانیکی فسی شیرینه وه دهستی کرد به قسه کردن، "راستیه که ی، گه وره م منی ناردووه. گه وره م وتی قه رزارم بیت ئه گه ر ماسیکی نه که یت. داواسی کردووه دهستنووسیکی بۆ ببه م. به راستی چه نابت کاری باست کردووه. من ئه رکه که ی خۆم سینه سی کرد. ماسه که م کردیت و دهستنووسه کانيسم بۆ حازر که ن و

نرخه‌که‌ی هه‌رسه‌نیک بوو، له‌خزمه‌تانم.

ئه‌مانیش نه‌یانپرسی گه‌وره‌که‌ت کییه و بوچی وا ده‌کات.
دوو ده‌ست‌نووسی ئاماده له‌وی بوون، دایانه ده‌ستی و
پاره‌که‌یان دانا و رویشتن. سالمی په‌نجه‌شین دایه قاقای
پیکه‌نین و به‌دهم پیکه‌نینه‌وه وتی، "مالی ناوا بیت، کوره‌که
هاتنه ژووره‌وه روحم چوو. وتم خودایه شتی‌کمان نه‌کرد بیت
سه‌رمان بجیت به‌قوردا."

(مروڤه‌کان به‌شیوه‌یاندا ناسرینه‌وه، به‌زمانیاندا
ده‌ناسرینه‌وه.)

(۵۰)

نزیکه‌ی عه‌سر بوو.

خه‌ریکی کار بوون. تازه شیعریکی نوی نووسیوو.
شیعره‌که ستاییشکردنی فریشته‌یه‌ک بوو. فریشته‌یه‌ک نه
مروّف بوو، نه فریشته‌ی راسته‌قینه. له شوینیکی شیعره‌که‌دا
پیا‌ه‌ل‌دانه‌کان و ناوونیشانه‌کان وایان لی ده‌کردیت بلّیت
ئه‌مه مروّفه، له شوینیکی تردا ده‌ی‌گوری و ده‌بوو به فریشته.
مه‌به‌سته‌که‌شی خوی بوو. خوی ناو خه‌ونه‌کانی. له‌ناو
خه‌ونه‌کانیدا خوی دوو به‌ش بوو، به‌شیکی مروّف و به‌شیکی
فریشته. به‌رده‌وامیش بالی هه‌بوو. له شیعره‌که‌شدا هه‌مان
دیمه‌نی به وشه نه‌خشانده‌بوو. خه‌ریکی باسکردنی شیعره‌که
بوون، کومه‌لنک که‌سی چلکن هاتنه ژوره‌وه.

به‌بی سه‌لام و که‌لام به‌ناو کتیب‌خانه‌که‌دا بلاو بوونه‌وه.
یه‌کینکی چلکنی ریشداری سه‌روقه‌براو له‌پیش هه‌موویانه‌وه
بوو. له به‌رده‌م میزه‌که وه‌ستا و نه‌وانیش به‌گالته‌پنکردنه‌وه
سه‌یری نالیی بالداریان ده‌کرد و زه‌رده‌خه‌نیان ده‌کرد. هیچ
خوی تی‌ک نه‌دا و پووی کرده ریشداره‌که‌ی پیش هه‌موویان

و به غرووره وه وتی، "ئه ده بی سه لام فیر نه بوون!"
کابرا بهم قسه یه پهنگی تیک چوو. یه کسه ر چوو وه سه ر
بابه ته که و دهستی پی کرد، به نیگه رانییه وه وه لامی دایه وه،
"ئه ی تو ئه ده بی ویرانکردنی میژووی ئیمه فیر نه بوویت؟"
"من میژووی ئیوهم ویران نه کردووه. هه رچی بوو به
میژوو، له ناو میژوودا ده میتیتیه وه."

"تو ئیمه ده ناسی؟"

"نه خیر، نازانم ئیوهم کین."

"ئیمه شاعیرانی ئهم چه ر خه یین!"

"عه جایب... شاعیران خه می میژوویانه یان خه می ئایینده؟"

"خه می هه رچیمان بیت، ده زانین چی ده که یین!"

"بیگومان ده زانن چی ده که یین. من به ریگای خومدا ده چم،

ئیوهمش به ریگای خوتاندا. له کوتاییدا بزانیان کاممان ده که یینه

مه نزل."

"مه نزل که و ریگا که ی تو بی میژووه، ناگات به هیچ."

"نا، وا نییه. من له سه ر میژووی ئیوهم ده وه ستم، سه یری

ئایینده ده که م. ئه وه ی له ئایینده دا دیاره، منم نه که ئیوهم."

"زور باشه... دیاره زور بروات به خوته. یه کتر ده بینینه وه.

به لام ئهم جواب و غرووره ت بیر نه چیت."

چۆن هاتبوون، ئاواش به بی سه لام و که لام پویشتن.

سالمی په نجه شین به باشی گوئی له قسه کانیاان گرتبوو. پووی

کرده دۆسته که ی و پیی وت، "ئهمه سه ره تای شه ره که یه،

دۆست. به س باش جوابت دانه وه. ئه مانه ی بینیتن، ئه مانه

شاعیره کانی ناو دیوه خان و مه جلیسه کانن. ئه مانه شاعیرانی

ده ربارن، نازانن شیعر چییه. لای ئه مانه تا ئیستاش شیعر

هەست و نەست و ئاخ و ئالین و پیاھەلدانە. لەمە زیاتر هیچ
نازانن.

(چەند خوشە دوژمنەکەت وەک خۆت ژیر بێت.)

(۵۱)

مهجليسه كه گهرم بوو.

میری شاره كه له سهره وه دانیشتبوو. له مبهه و نهوبه ری
هۆده كه شه وه پیاوان به ریز دانیشتبوون. نه مانیش بانگهیشتی
ناو مه جلیسه كه كرابوون. میره قیانه سپیه كانی له مه چه كه
گهره كانی ئالاندبوو، مشكیه کی گهرهش به سه سه ری وه.
پیاوماقولا و بازرگانان و شاعیره كانی له ته نیشته یه ك،
سینییه ك میوه له ناوه راستی هۆده كه بوو، كه سه دهستی بۆ
نه ده برد. له ناو هۆده كه دا جگه له قرچه قرچی ته زیحه كانی
دهستی میر، دهنگی هیچ نه ده بیسترا.

كتوپر یه كێك له شاعیره كانی ده ربار له خواره وه، نزیك
دهرگا كه، درزی خسته ناو بیتهنگیه كه و دهستی كرد به
شیرخویندنه وه به شانوبالی میر و میرنشینه كه دا هه لی
دا. میریش بسكه ی سمیله كانی ده هات و له ژیر چاویشه وه
سهیریکی نالی بالداری ده كرد و نه و پۆژه ی بیر ده كه وته وه،
كه به زهرینی كه ره كه ی خهوی لی تێك چووبوو. شاعیره كه
له پیاوه لدان بوویه وه و به جارێك هه موویان دهستیان كرد

بە ئافەرىنکردنى. ئەو ھى ئافەرىنى لە شاعىرەكە نەكرد، تەنھا
نالىي بالدار و سالمى پەنجەشىن بوو.

مىر سەرنجى چوو سەريان و بەخۇبادانىكەو پەرسىي،
”ھا... بەدلتان نەبوو؟“

”نەخىر قوربان، بەدلم نەبوو. ئەو نە شاعىرە و نە ئىشى
شىعەرىشە لە شوئىنى وادا بوترىت.“

”بۇ شاعىر نىيە و بۇ ئىشى شىعەرىشە؟ ئەمە نەرىتىكە و
ھەزاران سالا ھەيە. ديارە تۆ ئاگات لى نىيە.“

”با قوربان، ئاگام لىيە. ھەر ئەم نەرىتە كۆنەيە وای
کردوو ئەم خەلكە تا دىت بەستەزمانتر بن.“

مىر تەنگەتاو بوو بە قسەكانى. چرپەچرپىك لەناو
مەجلىسەكە دروست بوو. كەسيان تا ئىستا نەيوئرابوو بەم
شئوھە قسەى لەگەل بكات. دەيوست خۆى بگريت و وا
خۆى پيشان بدات قسەكان كاريان تى نەكردوو، بەلام
نەخىر، باش كاريان تى كردبوو. بۆيە زۆر بە شئوھەكى
ناخۆش وەلامى دايەو، ”تۆ مىرزايەكى ئەو دەورو بەرەى،
ھاتوويت بۇ شارەكەى ئىمە فىرى شتمان بكەيت؟“

”نا قوربان، نەھاتووم فىرى شتمان بكەم. ھاتووم پىتان
بلىم زمانەكەى خۆتان عەيبى چىيە، بۇ بە زمانى خۆتان
نانووسن؟“

”ئەمە نەرىتە و زمانى ديوەخان و مەجلىسى پياوان
جياوازه. ھەر دەبىت جياواز بىت، خۆ قابىلە ناچىن بە زمانى
ئەو رەشوروتە شاعىرەكانمان فىر بكەين بنووسن.“

نالىي بالدار زانىي مىريان لىي پىر كردوو. يەكەم جاريشى
بوو بىيىنىت. نەيوست زۆر ئازارى بدات و بىشكىتىتەو،

بۆيە زۆر بەھىمنىيەۋە وتى، "خودا زمانى بە ھەموو مرقۇڭىك داۋە، ھەر دەستە و تاقمىك زمانى خۇيان ھەيە، بۆيە زمانى خۇيانى پى داۋن تا بەۋ زمانە بنووسن و بىر بىكەنەۋە و لە يەكتىرى تىيگەن. بىويستايە ھەموومان بە يەك زمان قسە بىكەين، ئەم ھەموو زمانەى دروست نەدەکرد."

مىر ھىمىن بوويەۋە. قسەكەى ئەۋ يەككىك بوۋ لە ئايەتەكانى ناۋ قورئان. نەيدەويست پەدى بىكاتەۋە. جوابى نەدايەۋە و بىدەنگى ھۆدەكەى داپۇشى.
(تەننەت جوانىيىش دوژمنى ھەيە.)

نیوه پوکە ی داووت کران.

جیگری میر گفتوگوکە ی بیستبوو، ناردبووی بە شویتیاندا.
 لەناو دیوہ خانە کہ دانیشتبوون. دیوہ خانیک ی گەورە بوو.
 جیگری میر خۆ ی لەمبەرەوہ و ئەوانیش ھەردووکیان
 لەو بەرەوہ. لەناو سینییەکی مسینی نەخشینراودا نانی
 نیوہ پۆیان بۆ ھات و ھەرسینکیان دەوری سینییەکیان دا.
 جیگرەکی میر پیاویکی دونیادیدە و خویندەوار بوو، ھەمیشە
 سەرکۆنە ی شاعیرەکانی دەرباری کۆشکی دەکرد، بەوہ ی
 واز لە پیاھەلدان بەین و ئەدەب ھیی ئەوہ نییە لە پیتاوی
 بە دەستھێنانی ناندا بەکاری بەیتیت.

دوو تال تەرەپیاز و قاژیک توور و لەتە شفتە یەکی خستە
 ناو نانە کہ و بردی بۆ دەمی، ھیشتا بە باشی نە یجویبوو، کەوتە
 قسەکردن، "ئێوہ دوو دوستی ئازیزن، من تازە نالیی بالدار
 دەناسم و ئەزانم ھەندیک خزمی تۆیە، سالمی پەنجەشین.
 تۆ یەکیکی لەو کەسانە ی لەم شارەدا خانەوادە یەکی بەرپزت
 ھەیە، سەرت بۆ کەس شۆر نە کردووہ و خەریکی ئیشی

خۆتى. ئەمەى ئىۋە دەيكەن، رېڭايەكى ئاسان نىيە. ئىۋە نازانن چ حەشەراتىك لە دەوروبەرى مير و كۆشكەكەيەتى. ئەم نانخورانە ھەر وا دەست ھەلناگرن و رېڭا نادەن ئىۋە نانەكەيان بېرن. زۆرى دەۋىت تا بتوانن بەم شىۋەيە بنووسن. نانەكەشيان لەسەر ئەو شىۋازە زمان و نووسىنەيە، كە كردوويانە بە پىشە بۆ پەيداگردنى نان. جا نامەۋىت بتانترسىنم و ناشمەۋىت ئامۆزگاريتان بكەم، بەلام ھەۋلى خۆم دەدەم بۆچوونى مىرى گەورە بگۆرم و نەھىلم بەو شىۋەيە بىت كە نانخورەكان دەيانەۋىت. واى دانىن ئىۋە دوو كەس نىن و بوون بە سى كەس.

سالمى پەنجەشىن، زۆر سوپاسى كرد و خۆى وتەنى، "ھەر چاۋەرىنى ئەۋەم لى دەگردىت. پىشوووترىش دوو-سى جار وىستم بىين بۆ لات، ئەم دۆستەى من تۆزىك دوورنشىنە، حەز ناكات زۆر تىكەل بىت. چوونىشمان بۆ مەجلىسەكە، راستىيەكەى، چوونىك نەبوو بەدلى خۆمان بىت، بانگ كرابووین. خوا كردى زۆر بەخرابى جىمان نەھىشت. خۆشمان بەباشى بۆنى ئەو شەپەمان كردوۋە، ئەركەكەى من قورس نىيە، ھەر دەنووسمەۋە، ئەركى نالىى دۆستم قورسە. ئەو ئاگرەكەى داگىرساندوۋە و بەنيازش نىيە بەيلىت بكوژىتەۋە."

جىگرەكەى مير دلىايى پى دان لەپشتيانە. ھىندە بىزار بووبوو لەو سەبەكە شىعر و زمانەى پىشوو، دەيوست بەتەۋاۋەتى بىتە ناو شەپەكەۋە. ھىنانىۋە بىرى، كە دوو پاسەۋانەكە ئەو ناردبوونى بۆ كرىنى دەستتووسەكان. نىۋەپۇيەكى خۆش و پىر لە ئومىدىيان برە سەر. لە رېڭەى

گەرانهوۋە باسى ئۈۋەيان كرد، كە خەلكىك ھەن ھەمىشە
پشتوپەنان. ئىستا پشتوپەنايان پەيدا كردوۋە و دەتوانن بە
باشتر و گەرمتر دەست بدەنە كارەكە. نالىي بالدار دەستى
خستبوۋىە سەر مىلى كەرەكەي و لەبەر خۆيەۋە دەيوت،
”ئەي پياۋ، لەگەل كەرىك ھاتى بۇ ئەم شارە، چونكە خەۋنى
گەۋرەت پى بوو، ئىستا بوۋىت بە جىي مەترسى بۇ خەۋنە
بچوۋكەكان.“

(تەنھا عەشق ھىندەي خەۋن گەۋرەيە.)

(۵۳)

له ده رگا درا.

که ده رگا که ی کرده وه، دوو پاسه وانه که بوون.
نامه یه کیان دایه دهستی و پویشتن. نامه که ی هینا و له
به ردهم نالیی بالداردا دای نا. ئه ویش نامه که ی کرده وه.
جیگری میر تیتدا نووسیوو، "ئه مرؤ کومه لیک شاعیری
کون و شاعیری ده ربار و کوئخاکان هاتبوونه لای میر بو
شکاتت. شتی زور ناجوریان ده گوت له باره ته وه. یه کیک
به بیگانه په رست و یه کیک به سووتینه ری میژوو و یه کیک
به ئاژاوه چی باسیان ده کردی. هه ریه که شتیکی خراپی
له باره ته وه دهوت. دیاره ده یانه ویت بوه ستیت، تو نه وه ستیت."
نامه که نیگه رانی کرد. له و لایه شه وه که جیگری میر
نووسیوو نه وه ستیت، دلی خوش ده کرد. له خوی ده پرسى،
ئاخر بوچی ئه مانه دژمن؟ خو من شتیکی خراپم نه کردو وه،
ته نها ئه وه م کردو وه که پتویست بوو که سیک بیکات. بوچی
ئه مانه هینده ئازان بو شه پرکردن بو بیگانه و بو نایه ن
شه پر بو خویان بکه ن؟ له مه جلیس و دیوه خانه کان شیعرى

عەرەبى و فارسى بخوئىرئىتەوۋە باشتىرە يان كوردى، ئەي
ھاوار، ئەمانە بۇ بەم جۆرە بىر دەكەنەوۋە.

ژنەكەي سالمى پەنجەشىن خۆي كچەشىخ بوو. كاتى خۆي
لە دىوۋەخانەكەي مالى باوكى گوئى لە زۆر شت بووبوو. كە
لە مەبەستى نامەكە گەيشت، زۆر بەروخۇشەوۋە دلنەوايىي
دايەوۋە، "خەمت نەيىت، لە داستانە كۆنەكاندا بىستوومە،
ھەمىشە ئەوانە سەر دەكەون، بەعەشقەوۋە كارەكەي خۆيان
دەكەن و كارەكەي خۆيان خۇش دەوئىت. لە يەكەم پۇژەوۋە
ھاتوويىتە ئەم مالى، ئەو عەشقەم لە چاۋەكانتا دىوۋە. نىگەرانىي
ناوئىت، پۇژىك دىت سەر دەكەوئىت و ھەر ئەوانەي ئەمرو
خەرىكى پلانن بۆت، خۆيان دەكەن بە خاۋەنى كارەكەت و
تۆ بەغەرىبىيەوۋە سەيرىان دەكەيىت."

دوايى بىستىيان كوئىخاكان وتوويانە، "جەنابى مىر، ئەم
مىرزادەيە كاتى خۇشى لەسەر خەونە بالدارەكان ئاژاۋەيەكى
نايەوۋە. ھەر جارىك پروو لەم شارە دەكات، شتىك لەگەل
خۆي دەھىئىت نە بۇ نەرىتى شارەكە باشە، نە بەكەلكى
سەردەمەكە دىت. ئىستا كارىكى كردوۋە خزمەتكارەكانمان
گالتە بە شاعىرەكانمان دەكەن و بەپىلارەوۋە پىيان دەلئىن، بۇ
زمانى خۇتان شكاۋە بە زمانى خۇتان نانووسن! دەيىت
سنوورىك بۇ ئەم كابرايە دابىرئىت و دىوۋەخانەكانمان نەيىتە
شوئىنى گالتە پىكردنى خزمەتكاران.

(دىوۋەخان و ئايىن و خىل، گەورەترىن بكوژى عەقلن.)
ھىشتا تازە پۇژ بووبوۋىيەوۋە كە ئەم ھەوالەيان پى گەيشت.
ھەردووكيان بەنىگەرانىيەوۋە بەرەو بازار پۇيشتىن. بەس
چاكوچۇنى و گەرموگورى خەلكەكە نىگەرانىيەكانيانى لەبىر
بردنەوۋە.

ههجووی سهر دهرگاكه.

سالمی په نجه شین ویستی دهرگای دوكانه كهی بكاته وه.
 بینیی له سهر دهرگاكه تیانووسیک هه لواسراوه،
 تیانووسه كهی لیکرده وه شیعریک ههجووی داشوړینی
 تیا نووسراوو. شیعره كه به شیوه یه کی گالته چارانه ی
 زور توند هیرشی کردبوویه سهر نالیی بالدار. دیار بوو
 ههجوونووسه كه كه سیکه، پیشتر هیچی ئه می نه خویندووه ته وه
 و ته نها بویان باس کردووه. ئه ویش به بی ئاگا كه وتبووه
 سهری و وهك قهله پره شیک دهمه و ئیواران وه سفی کردبوو.
 قهله پره شیک ریگای لی ون ده بیت و وو ده کاته شاریکی
 وووناك. له و شاره وووناكه دا نازانیت چی بکات بو ئه وهی
 خو ی بناسینیت، له سهر دارتيله کان خه ریکی قیره قیر ده بیت،
 تا مندالان تینی بهر ده بن و له شاره كه وه دهری ده نین و
 دهروات.

پیکه وه سهرله نوی پارچه تیانووسه كه یان خوینده وه. تاوینک
 پیکه نین به ههجووه كه و نالیی بالدار وتی، "ئه زانی سالمی

په نجه شين، ئه م هه جو نووسه زور شیرینه، منی کردووه به
 قه له ره ش، نازانیت قه له ره ش ژیرترین بالنده ی سهر زهوییه؟
 ”جا فه قیره بیزانیبایه، شتی وای نه ده کرد. برپوا ناکه م له
 ژیانیدا داستانیکیشی خویند بیته وه، خو سهیری داستانه کانی
 بکردایه دهیزانی قه له ره ش چییه!“

”تو لہوہ گہری، پیدہ چیت ئہ مانہ لہ ہہ موو لایہ کہوہ
دہستیان پی کردیت۔“

منیش وا ههست دهکەم. بەس جیگەهێ ترس نییه. ئەو هێ هێرش دەکات، لە شوێنەکەهێ خۆی دەرستێت لە دەستی بدات، بۆیه هێرش دەکات.

“من خەمم نىيە، خەمى تۆمە!”

”يانی چي خه می منته؟“

”خەمی ئەوەمە شەویەک ئەم کتێبخانەیەت بسووتین و
 رەنجهکەت بەبا بچیت!“

“ئامەترسە، ئەۋەندە بىڭكەس نىم بوئىرن دەست بۆ من
بىەن. تۆخەمى خۆت و كەرە بۆركەت بىت. بىانەۋىت دەست
بۈەشئىن، تۆيان دەست نەكەۋىت، دەست بۆ كەرەكەت
دەەن.”

”جا ئهو به سه زمانه چي يکات!“

”ئىتر مروڤه دهيت چاوه پى هه موو شتىكى لى
بكهيت. ئەمانه له وه تهى هه ن له سه ره ئەمه دهخۆن. تو
سه رنجت نه داوه له و پوژ وهى له سه ره سه كو كه شيعرى تو
دهخوينرته وه، يه ك شاعيريان نه ها تو وه شيعر بخوينرته وه.
بازا په كيان به ره و كزى دهچيت و له ناو خه لكيشدا خه ريكه
بشتيان تى دهكرپت، ده يانه وپت له ريگه ي مير وه خويان

بىسەپىنن، ئىمەش لەو دەۋرۈبەرە پياۋىكى باش دەناسىن.
"ئاخر من نامەۋىت شەرەكە بەۋ جۆرە بىت و ناشمەۋىت
بچمە ناۋ شەرەكەۋە ئەۋان دورىستان كىرىتت."
"شەرەكە ئەۋان دروستىان نەكردۈۋە، تۆ ھەلت
گىرساندۈۋە و ئەۋان بە لاپىيدا دەبەن."
"كە واىە، من دەبىت شەرەكە بگەپىنمەۋە ئەۋ شوپىنە
خۆم دەمەۋىت."
"بىگومان واىە."
(مەچۆرە ناۋ شەرى ئەۋانى ترەۋە، با بەدۇراۋى نەيەپتە
دەرەۋە.)

ئىۋارەيەكى خوش بوو.

كۆمەلىك خەلكى ناو بازارەكە چوونە بەردەم كىتېخانەكە.
 يەككىيان، كە لە ھەموويان بەتەمەنتەر بوو، بەقالىش بوو،
 دەستەسپىكى ئاورىشىمى بەدەستەوہ بوو، دەيھىتا بە ملە
 قەلەوہكەيدا و ورگىكى گەورەي دەر پەراندبوو، بە دەنگىكى
 گپرەوہ لەباتىي ھەمووان دەستى كرد بە قسەكردن، "بەرئز
 جەنابى شاعىر، نە من، نە ئەم خەلكە، زۆر لە شىعر و مىعر
 تىناگەين، ھەر ئەوہندەش شىعرمان لا خوشە، بىتە سەر
 زمانمان و لە گۆرانىيەكدا گويمان لى بىت. درۆى ناوئىت
 قوربان، نامانەوئىت وا خۇمان پىشان بەدەين ئاگادارى شىعەرىن.
 بەس بىستوومانە گەلەكۆمەت لى دەكەن. خوا شاھىدە نە
 ئىشمان بە تۆيە، نە بەم دراوسى بەرئزەمان، كە چەندىن
 سالا دراوسىمانە، ئەركى دراوسىيەتەش جىيەجى ناكەين،
 بەس لەبەرمان گرانە بە بەرچاومانەوہ كەسىكى غەرىبە
 گەلەكۆمەي لى بكرىت و ھەر وا دەستەوہستان دانىشىن. ئا
 ئەمانەي لە دەوروپەرى من دەيانىنىت، ھەر ھەمووى ئەھلى

ئەم بازارە و ئەهلی ئەم شارەن. رێک و راست پێت دەلێن،
تۆ چی ئەمر دەکەیت، لە خزمەتتاین.

نالیی بالدار دەمی تەتەلە ی دەکرد، نەیدەزانی چی بڵێت،
گەر بڵێت فلان و فیسار گەلەکۆمەم لی دەکەن، خۆ ئەمانە
سەریان پێوە نییە و پەلاماریان دەدەن و ئازاریان دەدەن.
زشتە شتی وا بڵێت، گەر بشلێت، هیچ نییە و گوێی مەدەنی،
رەنگە ئەوان خراپتر بکەن. بەم حالەو لە بەردەمیان
وەستابوو، هیچی پێ نەدەوترا.

سالمی پەنجەشین زانیی دۆستەکە ی نازانیت چۆن
بیاندوینیت، خۆی بە هەمان شیوازی خۆیان کەوتە قسەکردن
لەگەڵیان، "بەراستی زۆر مەمنونی ئێوەین، کاریکتان کردوو،
لە بەرچاومان ون نابیت. بێگومان پتوێستمان بە یەکتەری
دەیت. ئەم دۆستە ی من گوناھێکی نەکردوو. ئەو ی خۆتان
دەیبین، ئەو یە بەم زمانە ی کە ئێستا قسە ی پێ دەکەین،
شیعر دەنووسیت، تا قەمیکیش ئەمەیان پێ ناخۆشە و هەر
پۆژی تەشقلە یەکی پێ دەکەن."

کە ئەم قسە یە ی کرد، لەولاو قەسابێکی سەرولقەوی
کێردەکە ی بەدەستەو بوو، هەلی دایە و وتی، "تەلاقم
کەوتبیت، تا ئێمە لەم بازارە داین، جگە لە شیعی ی ئەو،
هەر شاعیریکی دەربار، هەر شاعیریکی تر بیت بەدەوری
ئەو سەکۆیەدا، وەک مەرەکان لە دوکانە کەم گۆشتەکە ی
دەفرۆشم."

سالمی پەنجەشین بە پێکەنینەو پووی تی کرد و جوابی
دایەو، "دراوستی ئازیز، زۆر توند مەبە. بڕوا ناکەم جاری
خۆیان بین بەم ناویدا. ئەو ی گرنگە ئەو یە ئێستا ئەم

دۆستە غەریبەم ھەست بە بیکەسی ناکات.
خەلیک قسەیان کرد و ھەریەکە پۆیشتەو ھەسەر کاروباری
خۆی. دلایان خوش بوو خەلکە سادەکە وردەوردە ھاتووەتە
پشتیان و لە ھەمووشی خوشتر، ئەم زمانە تازەییەیان پێ
خۆشە بکەیت بە زمانی نووسین.
(کە بیرکردنەو ھەیکە تازە ھات، دۆستی بیت باشترە لە
دوژمنی.)

(۵۶)

دهنگی بهقالهکان دههات.

ئەم جارە لەبریی ھاوارکردن بۆ سەوزە، لەبریی ھاوارکردن بۆ میوەی تازە، بەقالهکان لەمسەرەووە بۆ ئەوسەر پێکەووە ھاواریان دەکرد، ئەو شیعەرە تازانەیی نالیی بالدار دەیاننووسیت، لە سەوزەکەیی ئێمە جوانترە. ئەو شیعەرە تازانە سفرەیی دلتان ئاوەدان دەکاتەووە، سەوزەکەیی ئێمەش سفرەیی مالهکانتان. کەریارە بەپێزەکان، هیچی تیناچیت ئیوارەیهک لەبریی کەینی سەوزە، بەیتیک شیعەر بکەن. هیچی تیناچیت ئیوارەیهک لەبریی تێرکردنی سەکتان، پوختان تێر بکەن.

بەم شیوەیه بە دەنگی بەرز لەپشت سەوزەکانیانەووە دانیشتبوون و ھاواریان دەکرد. دەنگەکهیان بازارەکەیی داگیر کردبوو. کەریارەکان لەلایان غەریب بوو، تا ئێستا گوئیان لەوێ نەبووبوو بەقالیک لەبریی ھاواری سەوزە و میوە، ھاوار بۆ شیعەر بکات. بە بۆنەیی ئەوانەووە چەند کەسیک هاتن بۆ دوکانی کتێبخانەکە و داوای دەستنووسیان کرد.

سالامى پەنجەشى، تەواو كەيفخۆش بوو. لەو برۋايەدا نەبوو پۆژىك لە پۆژان خەلكە سادەكەى ناو بازار خەمى ئەدەب زياتر بخۆن لەوانەى خۇيان بە ئەھلى ئەدەب دەزانن. زۆربەى ئەوانەى خۇيان بە ئەھلى ئەدەب دەزانن، ناخيان پىرە لە گرى. گرىكانى ناخيان ھىي خەونەكانى خۇيان نىيە، ھىي ئەو ھىيە كە دەبينن كەسىك لە ڤووى ھوشيارىيەو پىشيان دەكەوئىت و شتى باش و گەورە دەنووسىت، ئىدى ئەو گرىيەى ناخيان دەبىتە بزماریك و پۆژانە دەچەقیتە دليانەو. دوو دوو و سى سى يەك دەگرن و لەناو مەيخانە و چاپخانەكان سەر دەكەن بەناو يەكدا، سەرى زمان و بنى زمانيان باسى ئەو كەسانە دەكەن، كە لەوان باشتەرن. باسى ئەو كەسانە دەكەن لەناو خەلكدا خوشەوئىستن و شتەكانيان دەخوئىرنەو. بەس خەلكە سادەكە ھەرگىز ئەو گرىيەيان نىيە كە ئەدىبەكان ھەيانە.

ھاواری بەقالەكان لە تەواوى شاردا دەنگى دایەو.

ھەندىك لەوانەى گوئيان لى بووبوو، چىيان بىستبوو وەك خۇي بردبوويانەو بۆ دیوہخانەكان و لەوئى لە بەردەم كوئىخا و شاعىرەكانى دەرباردا باسيان كوردبوو. بەم دەنگوباسە زۆر نىگەران بووبوون. يەكىك لە كوئىخاكان پىشنىيازى خستبوو بەردەميان، پارە كۆ بكەنەو و لە ناوبازار بىدەن بە بەقال و دوكاندارەكان، تا لەبرىى ستايىشكردن، نەفرەتى لى بكەن. ھەلسابوون كۆمەلىك پارەيان ھىتابوو بۇيان، ئەوانىش نەيانكردبوو بە نامەردى، دابوويانەو بە ڤووياندا و يەكىك لە قەسابەكانىش وتبووى، "ئىمە وەك شاعىرە دەربارەكان نىين خۆمان بفرۆشین، پىوئىستىشمان بە پارە

نییه و نامه ردیش له گهل غه ریبه یه ک و دراوسیه کدا ناکه ین.
جاریکی تریش بهم شیوه یه بینه وه بازار، به مناله ورتکه
لهم شاره وه دهرتان دهنین.

به ده سته تالی رۆیشتبونه وه. نالی بالدار و شیعره کانی،
تا ده هات، به ناو خه لکدا بالاو ده بوونه وه و ناوبانگی زیاتر
ده بوو.

(که ناوبانگ رۆوی تی کردیت، ته نیاییش رۆوت تیده کات.)

(۵۷)

ئەم جاره مېريان ھان دا.

ھەولەكانيان بۇ كرېنى دوكاندارانى ناو بازار بېسوود
بوو.

ھەلسان دەستەيەكى تۆكمەيان دروست كرد. دەستەكەيان
سەرچەم كوئىخا و خاوەن ديوەخانەكان و شاعيرە كۆن و
دەربارەكان و مەلاكانى تېدا بوو. ئىوارەيەك خۇيان كرد
بە كۆشكى مىردا و مالى مىر پېر بوو لە دەنگەدەنگ. بۇ
نەگبەتى، ئەو ئىوارەيە جيگرى مىر لەوئى نەبوو. ئەوانىش
بە كەيفى خۇيان، چى خراپ بوو، خستيانە سەر نالىي
بالدار. يەككە لە مەلاكان بەيتەشيعرئىكى ھىتابوو بە
عەقلى خۇي بۇ مىرى تەفسىر كردبوو. تەفسىر كردنەكەي
بە جۆرىك كردبوو، گوايە لەو شيعرەدا كوفرى كردووە
و ئەم كابرايە ھەر دژى ئەدەبەكە نىيە، دژى دىنەكەشە و
خەرىكى بۆلۆكردنەوہى كوفرە. يەككە تر لە شاعيرەكان
باسى لەوہ كردبوو، گوايە لەناو شيعرئىكىدا يارەكەي خۇي
كردووە بە خودا و دەپەرستىت. كەسش نازانىت يارەكەي

کټیبه و مه به سته که شی تهنها بۆ ئه وهیه خه لک له خودا دوور
بخاته وه.

ئهم باسانه میری نیگه ران کرد.

به بی گه رانه وه بۆ مه جلیسی شار و بۆ جیگره که ی،
داوای له کۆمه لیک پاسه وان کرد سبه ی رینگه نه دهن دوکانی
کتیبه فروشه که بکریته وه. بۆ سبه ی که دوکانداره کان هاتن
پاسه وانه کانیا ن بینی، زانیان شتیک پووی داوه. داوای پرسین،
تینگه یشتن به بریاری میر دوکانه که ناکریته وه، ئه وانیش
په لاماری پاسه وانه کانیا ن دا و پیکدادان پووی دا. هه تا سالمی
په نجه شین و نالیی بالدار هاتن، بازاره که شیوا. گهر جیگری
میر فریا نه که وتبایه، دوور نه بوو خوین برژیت.

داوای که جیگری میر به باشی بۆ میری پوون کرد بوویه وه
شته کان به و جوړه نین، هاتبوویه وه سه ر خۆی، به لام
وتبووی، ده بیته ئه و دوکاندارانه ی په لاماری پاسه وانه کانیا ن
داوه سزا بدرین. هه رچو نیک بیته، ئه مه شیان پینه کرد و
پوژه که به خیر گوزه شت.

زۆر به خه مباری له دوکانه که پیکه وه دانیشتبوون.
نالیی بالدار وتی، "دۆست، وا پیناچیت کاریکی ئه ده بی
له شاریکی ژه هراویسی وه ک ئهم شاره دا به رینگای خۆیدا
تیپه ریت. ئه مانه تا دیت، نیازیا ن خراپتر ده بیته. باشترین
رینگه بۆ من ئارامگرتنه. نابیت په له بکه م، ده بیته هاوکارم
بیت له ئارامگرتندا. ئیمه زۆر په له مان کرد."

سالمی په نجه شین قسه که ی به راست زانی و بیري
کرده وه له په له کردنه که هیمن بینه وه، ترسیشیان هه بوو ئه و

كۆنەخوۋازانە لە كۆلانىكدا دوو ھەرچىوپەرچىيان بۇ بنىرن و
ئازاريان بدەن.

(لەو ھەترسە شتى ڤوو دەدات، لەو ھەترسە ژيانىك
بژيت ھىچ ڤووداوىكى ترسناكى تيا نەبىت.)

(۵۸)

دهنگی مناره کونه کان.

هه موو مه لاکان به يهک چار له دهه وعه سرانیک، پاش
نويز، دهستيان کرد به خوتبه دان. خوتبه که شيان کتوپر
بوو. تهنه له پوژانی په مه زاندا مه لاکان بویان هه بوو له
دهه وعه سراندا خوتبه بدهن، که چی پرووداوه که یان هینده به
دژی خویان وهر گرتبوو، ریک که وتبوون له سه ر نه وهی له
رېگه ی زمانی ئایینییه وه هیرش بکه نه سه ری و بیکه ن به
نه فره تلنکراوینکی خودا.

هر مه لایه له شوینی خویه وه به یتیک شیعی په یدا
کردبوو و گرتبووی به دهستیه وه. شیعه که ی خوتند بوویه وه
و به زمانه ئایینییه ئاگریینه که ی خویان دهستیان کردبوو
به لیکدانه وهی شیعه که کان. په کیان هاواری کردبوو، به م
شیعه ی به رده ستما نه توانم بیسه لمینم نه و کابرایه پشتی
له دینه پیروزه که مان کردووه و دهیه ویت به شیعی کوفر
شاره که مان له دین دور بخاته وه. کتوپر له و کاته دا جیگری
میری که وره له ناو خه لکه که دا بووبوو، که گوینی له م قسه یه

بووبوو، ههلسابوويهوه و زور بهتوندی بهرسفی مهلاکهی
دابوويهوه. ئیتر که خه لکه کهی دیبووی ئه و به و مقام و
دهسه لاته وه بهرسفی داوه ته وه و قسه کانی رهد کردو وه ته وه.
کردبوویان به هه لالا و له بریی ئه وهی مه جلیسی خوتبه کانی
مه لاکان خه لکه که بگوریت، ئهم هه لالییهی ناو ئه و مزگوته
بوو به حیکایهت و به ناو شاردا بلاو بوويه وه.

خه لکه که تیگه یشتن جیگری میر له پشت شاعیره
تازه که وهیه، به بی ترس لایه نگری خویان بۆ دهر خست و
جاریکی تر هه ولی دهسته کونه که به بهرژه وهندی خویاندا
نه شکایه وه.

دوکانداره نوێژ که رهکان چیرۆکه که یان بیستبوو، یه ک-یه ک
دههاتن بۆ دوکانه که و دهیانگیرایه وه.

نالیی بالدار ئارامیه کهی خوی تیک نه ده دا. ئهم جوولانه
نیگه رانیان ده کرد، بهس له بریی دهرخستنی نیگه رانییه کهی،
به رده وام بیرى ده کرده وه شتیکی نوێ بنووسیت. گوئی
له هه موو لایه ک ده گرت، ئیمانیشی هینده به هیژ بوو،
نهیده و یست دهنگی ئه و ئیمانهی ناخی به شیوهیه کی ناجور
بکاته دهر وه. گه یشته بر وایه ک، شیعر یه که مین ویستگه یه بۆ
دهستکاری کردنی دنیا کونه که بۆ دونیایه کی نوێ و یه که مین
دەرگاشه مرووف ناخه شاراو ه کهی خوی لیوه بخاته دهر وه.
(هه میشه ئازار دهرهکان بیر له ئایینده ناکه نه وه.)

له و کۆپله کۆنانهی له ناو دهستنووسه کهی خوی
پاراستبوونی و له سه رده می ته نیاییدا نووسی بوونی، چهند
دانه یه کیانی دایه دهستی دۆسته کهی تا بیاننووسیته وه.
ئه ویش دهستی کرد به نووسینه وه یان و که ته واو بوو، لیتی

وهر گرت. خۆی به دهستی خۆی دهستووسهکانی بهسهر
دوکاندارهکاندا بهخشییهوه. ئهوانیش گهلیک خوشحال بوون
بینیان بۆ یهکهه جار ه شاعیریک دهستووسهکانی خۆی
بهدیاری دههات پیتیان. زۆربهیان یهکسهر لهناو دوکانهکهیان
ههلیان واسی و بهشانازیپیکردنهوه لای کپیارهکانیان باسی
دیارییهکهیان دهکرد.

(تۆ دلی مرقۆتیک خوش بکه، دلنیا به دلخوشییهک دیتهوه
سهر پینگای خۆت.)

سوخته‌کان شیواندیان.

پاش ئه‌وه‌ی نالی‌ی بالدار به‌دیاری شیعره‌کانی له‌ناو بازاره‌که‌دا بلاو کرده‌وه، چه‌ند دوکاندارینک، که مندا له‌کانیان سوخته بوون له‌ناو حوچره‌کان، شیعره‌کانیان بردبوویه‌وه مال، ئه‌وانیش له‌گه‌ل خویان بردبوویان بق حوچره، نیوه‌رۆکه‌ی، کاتیک له‌ دهرس ته‌واو ده‌بن، له‌قه‌راخ حه‌وزه‌که‌ کۆ ده‌بنه‌وه و یه‌کیکیان هه‌لده‌ستیته‌وه و ده‌یه‌ویت وه‌ک مامۆستاکه‌یان خوتبه‌ بدات. به‌یته‌شیعره‌که‌ دهر ده‌هینیت و ده‌یخوینیته‌وه. شیعره‌که‌ هینده به‌ شیرینی و جوان نووسرابوو، ئه‌وانی تر داوایان کردبوو چه‌ند جارینکی تر بیخوینیته‌وه. داوی خویندنه‌وه‌ی، یه‌کیک له‌ سوخته‌کان ده‌ستی به‌رز کردبووه‌وه داوی کردبوو ئه‌م ده‌نگی خوشه، با به‌ئاوازه‌وه بیخوینیته‌وه و ئه‌وانیش به‌شوینیدا بیخویننه‌وه. پیکه‌وه رازی بووبوون کاره‌که‌ بکه‌ن. ده‌ستیان کردبوو به‌ خویندنه‌وه. هه‌مووان به‌ یه‌ک ده‌نگ به‌شوین سوخته ده‌نگوخشه‌که‌ خویندبوویانه‌وه. تومه‌ز مه‌لای مزگه‌وته‌که‌ له‌ هۆده‌ی فه‌قیکانی پشته‌وه‌یه،

گوښی له دهنگیکه، دهنگه که زیاتر له گورانى دهچیت، نهک
قورئانخویندن. یهکینک له فهقیکان دهنیریت بزانیته ئه و دهنگه
چییه. ئه ویش دهروات، دهگه ریته وه و به مامۆستاکه ی دهلیت،
"قوربان، سوخته کان به یته شیعریکى نالیى بالداریان هیئاوه ته
ناو مزگه وته که، یهکیان دهیخوینیته وه و ئهوانى تریش
به شوینیدا."

که مه لا گوښی له مه ده بیت، چاوی سوور هه لده گه ریت.
دارینک دهگریت به دهستی وه و به ره و لای هه وزه که دهچیت.
هه ر له دووره وه هاوار دهکات به سه ریاندا و به دار بهر
دهبیته گیانیان. ئه و دهنگخۆشه دهگریت، شهش-حهوت توولی
باش دهکشیت به قاچوقولیا. ئینجا دهستنووسه که ی لی وهر
دهگریت و فریى ده داته ناو هه وزی ئاوه که وه. سوخته کانیش
به ئازاری قاچوقولیا نه وه به هه په ساوی سه یری مامۆستاکه یان
و دهستنووسی ناو هه وزه که ده که ن.

دهستنووسه که ورده ورده ته پ ده بیت و مه ره که به که خا و
دهبیته وه وشه کان دهکشین و باوهش ده که ن به یه کتریدا.
وشه کان به شیوه یه ک به ره و یه کتری دهچن و خا و دهبنه وه،
به چه ند ساتیک سه رتا پایان له ناو یه کتریدا ون دهبن و دهبن
به یه ک تۆپه ل.

مامۆستاکه یان به چاوه سووره وه بووه کانیه وه، هه ره شه یان
لی دهکات جاریکى تر دهستنووسی ئه و شاعیره نه هیئنه ناو
مزگه وته وه و پیا ن دهلیت ئیره شوینی ئه و شیعرانه نییه.
سوخته کانیش له ترسا ناویرن هیچ بلین و تیشناگه ن
بوچی مامۆستاکه یان به و شیوه یه په لاماری دان و له و شیعره
تووره بوو. دوا ی رویشتنی مامۆستاکه یان، له یه کتریان

دەپرسی، "بۇچی وای کرد؟" کەسیان وەلامیکی لانه بوو.
بەلام تازە شیعرەکە هیندەیان وتبوویەو، لەبەریان
کردبوو. کاتیک دەرویشتنەو بۆ مال، لە کولانەکاندا پیکەو
دەیانوتەو و ژن و کچانیش بە وتنەوێ شیعرەکە و
ئاوازی دەنگی سوخته‌کان دلخۆش دەبوون و پەنجەرەکانیان
دەکردەو و بەدەم زەردەخنەو گۆییان لێ دەگرتن.

(٦٠)

زوتتر له جاران.

سالمی په نجه شین زوتر له جاران دهچووه دوکان.
ماوهیهک بوو بازارې نه مابوو. له گهل په یدابوونی دوسته
تازه کهای و ههلای زمان و شیعره کهای، بازارې به ره و
کرانه وه دهچوو. به یانیان دواي نویتڅ خوی کو دهکرده وه و
به ره و دوکانه کهای دهرویششت. له و که ینوبه ینه دا بیریشی له وه
کرده وه هوده کهای پشته وهی مالی خویان چول بکات بو
دوسته کهای و چیتتر عه زیه تی نه دات هموو به یانییهک له گهل
خوی بیهینیت، به لام کیشه ی نه وه بوو شوینیک بو که ره کاش
دایین بکات، چونکه که ره که له به رده رگا ده به سترایه وه و
دراوسینکان له بهر خاتری دراوسینیه تی قسه یان نه ده کرد،
نه گینا له بهریان گران بوو. حه زیشی نه ده کرد بیهینیتنه
حه وشه که و دهیشیزانی نالی بالدار به بی که ره کهای له هیچ
شوینیک شه و ناکاته وه. ده بایه هوده که یه کی بچووکی بو
چاک بکات.

جاری وا هه بوو تا دههات دوو مشته ری له چایخانه کهای

دهسته چه پ چاوه پريان ده كرد. نه ميش زور به ته ماح نه بوو. له و دهست نووسانه ي ده ي فروشته، شتيكي كه مي ده ست كه وتايه رازي بوو. هه نديك جاريش ته نها بيړي له وه ده كړده وه ئيشي دوس ته كه ي بلاو ببښته وه و خيري شي تيا نه بښت كښته نښه، هه ر به شي مه ره كه ب و تيانووسه كان و قاميشه كاني ده ست بكه وښت رازي ده بښت.

شاره كه پيشووتر به و شينو هيه نه هلي شيعر و نه ده ب نه بوون. ته نها نه وانه ي خو يان به نه هلي نه ده ب ده زاني، گرنگيان به نه ده ب ددها. كه چي ئيستا زور كه س ده خوښښته وه و ده ست نووس ده كړيت، كه پيشووتر له ژيانيدا بو ي گرنگ نه بوو ده خوښښته وه.

له و هونه ره تينه ده گه يشت بو چي وا به خيرا يي خه لكه ساده كه قبوليان كرد. خو ي له راستييشدا زمانه كه ي وا ئاسان نه بوو هه موو كه س لني تيښكات. شيعري هه بوو خو ي به باشي بووني نه كړدا يه ته وه، كه س لني تينه ده گه يشت، لي ئاوازي وشه كان هينده خوش بوو، به و ليتينه گه يشته شه وه خه لكه كه قبوليان بوو.

بازاركرانه وه كه ي جو شو خرو شنيكي زياتري پي به خشي. زياتر گرنگي به خه ت و به ئيشكردن ددها. واي لي ها تبوو، پوژي وا هه بوو هه شت-نو ده ست نووسي ده فروشته. فرو شتي هه شت-نو ده ست نووس شتيك بوو وهك خه يال.

(كه كاريكي جوانت كرد ده ستت مه گوره، با بازارت نه كه وښت.)

به خه تيكي كوفيي جوان نه م ديړه ي نووسي و له پشت سه ري خو ي هه لي واسي. كه كړياريك ده هات داواي

دهستنوو سێکی دهکرد و ئه و دێره ی دهخویندهوه، سهیری دهکرد بزانیته خۆی کار به قسه که ی پشتی سهری دهکات. که دهیانبینی زۆر بهوردی و بهعه شقه وه بهیته که یان بۆ دهنووسیت، ئهوانیش به دلخۆشییه وه دهیانوت، "دهست و پهنجته خۆش بیت، بهراستی بهعه شقه وه کاره که ی خۆت دهکهیت." ئه ویش سه ریکی بۆ راده و شانده و سوپاسگوزاریان دهبوو.

دهستنوو سه کان ماله و مال بلاو بوونه وه. گه یشتن به دیوه خان و مزگه وته کان و ناو کۆشکی میر و خانه دانه کان. گه یشتنه ناو مالی شاعیره دهرباره کان و شاعیره کۆنه کان. گه یشتن به جووتیار و پیشه گه ران. له ناو بازاره که دا که م دوکان هه بوو پارچه شیعریکی هه لئه واسییته. سه کۆی شاعیره کان چۆل بوو، هه چکه سه نه دههات شیعره ی خۆی بخوینیته وه. باس باسی زمانه نوویه که و شاعیره نوویه که بوو. ئه ویش به خۆی و که ریکه وه به ناو بازار و کولانه کاندای دهگه را و وهک هه وره بروو سه که یه ک هه ر بۆژی دهنگی پارچه شیعریکی له لایه کی شاره که ده دا.

(٦١)

مير به مۆنڤيه وه چاوه پروان بوو.

دوو پاسه وان تالڤى بالدار و كه ره كه يان هينا بۆ حه وشه.
له په نجه ره وه سه يري ده كرد. ميژه ريكي كۆن به
سه ريه وه، ريشيكي سپى و پرچيكي سپى. ره شووى كه ره كه ي
به ده ستيه وه و له ناوه راستى حه وشه كه دا وه ستابوو. كه وا
شينه كه ي هينده خۆر لى دابوو، له زۆر شوينه وه سپى
هه لگه رابوو. ده سماله سه وزه كه ي كه مه ريشى له چهند
شوڤنيكه وه درابوو. تا زياتر لى ورد ده بوويه وه، هه ژاري
جلوبه رگى زياتر ده ده كه وت. له مديوى په نجه ره كه وه به
خۆى ده وت، ”تۆ كڤيت؟ تۆيه ك به م جلوبه رگه شره ته وه، به م
كه ره ي ده سته وه هاتووڤت زمانى كى چهند ساله ت ويران كرد.
تۆ كڤيت به روخسار ئه وه نده هه ژار و به عه قل ئه وه نده
گه وره؟ ئه بڤت چى له ژير ئه و ميژه ره ي سه رتدا بڤت؟ بۆ
ئه وه نده ئارام و سادى ت؟“

له دلى خۆيدا سه رسام بوو پڤى، ئه ما نه يده ويست ئه و
سه رسام بوونه ي ده ر بخات و ده يشيزانى تازه هيچ هيزيك

نییه بتوانیت بیوهستینیت و ئیشی خۆی کردووه. له بهر پریشه
سپییه کهشی نهیده توانی بریار بدات له شار دهري بکات،
دهترسا ده رکردنه کهی بیته هۆی ئه وهی زیاتر بیت به
حیکایهت و خه لکه که زورتر هۆگری ببن. به دهست شکات و
نیگه رانیی کوخا و شاعیر و مه لاکانی شه وه بیتزار بوو.

په نجه ره کهی کرده وه و به دهست بانگی کرد بۆ ژووره وه.
ماوه یه کی زۆر دووبه دوو له ژووره وه بوون.

که هاته ده ره وه هم ئهم پوخساری شیوابوو، هم میر.
که سیش نه یزانی ئه و گفتوگۆیه یان چی بووه و بریاری چیان
داوه. به پوخساری هه ردووکی شاندا دیار نه بوو کامیان سه ر
که وتوو و کامیان سه ر نه که وتوو.

په شووی که ره کهی گرت و به هیمنی له خه وشه که چوو
ده ره وه. هه رچۆن سه ره تا هات له په نجه ره وه سه یری
ده کرد، له کاتی پویشتی نیشدا به هه مان شیوه. له گه ل خۆی
تووشی دوودلی هاتبوو. نه یده زانی ئهم زمانه تازه یه قبول
بکات و خۆی بکات به دوژمنی ئه دییه کۆنه کان، یان ئهم
زمانه بیوو کینیته وه و کۆتایی به کیشه که بهینیت. که سه یری
شیعه ره کانیشی ده کرد به و هه موو جوانی و په وانیه وه
نووسرا بوون، یه کسه ر ده نیشته سه ر دلی.

داوای له خزمه تکاره کهی کرد جامیک ئاوی بۆ بهینیت.
جامه ئاوه کهی خواردووه و به ره و تاقی کتیه کان پویشته.
له ناو تاقه که دا یه کیک له به یته شیعه ره کانی ئه وی ده ر هینا
و چه ندجاریک له سه ر یه ک خویندیه وه. بیری له وه کرده وه
به هیمنی کیشه که یه کلایی بکاته وه، نه هیلیت نه شیش
بسووتیت، نه که باب.

ھەمان خزمەتکاری راسپارد مەجلیسی شارەكە بانگ
بكات ئىوارە لە كۆشك نان بخۆن. مەبەستەكەشى ئەو بوو
لەگەلیان گفتوگۆ بكات و پێگەچارەپەکی باشی بۆ بدۆزنەو.
خەلكی شارەكە بووبوون بە دوو بەشەو، بەشی زمانە
تازەكە و بەشی زمانە كۆنەكە. گەر لایەکی بگرتایە و لاكە
تری بەر بدایە، بۆی باش نەبوو. دەبایە مەجلیس شتێك
بكات. وردەوردە گەیشتە ئەو باوەرپەری خۆی لەناو كێشەكە
بەینیتە دەرەو و بیداتە دەست مەجلیسەكە. ئیدی بەرەو
ھەرلایەك چوو، بۆ ئەم زەرەری نییە. حەقی خۆی بوو، میر
بوو، دەبایە ھەر وا بیر لە میرنشین و دەسلەتەكە بكاتەو.
(دەسلەتپەرستان نە دوژمنیان ھەیە، نە دۆست، لەو
نیوانەدا بەرژووەندییان ھەیە.)

هوجره ی فه قیکان که سیکی تری نه ده گرت.

هه رچی مه لا و کوڅا و خاوه ندیوه خان بوون، هاتبوون.
 خه تیپی گه وره له سه ره وه دانیشتبوو. نالیی بالداریش
 له ته نیشتی. له سه ره شه ره فی خه تیپ دانیشتنه که ږیک خرابوو.
 سه رتاپای مه جلیسه که پیکه نینیک، زه رده خه نه یه کی لیوه ده ر
 نه ده هات. دوا ی قسه کردنی خه تیپ، سه ره ی نالیی بالدار هات
 قسه بکات. ئه ویش به هیمنی دهستی کرد به قسه کردن. له
 قسه کانیدا باسی له وه کرد، خودای گه وره زمانی جیا جیای
 دورست کردووه، پیویسته به و زمانانه قسه بکریت و
 بنووسریت. هاتنی زمانیکی نوئ، له چالنانی زمانه کونه که
 نییه. به لکو گه شه کردنی زمانیکه و سوو دبینه له زمانه
 کونه که. پاشان باسی له وه کرد، ئه م که سیکی ئیمانداره،
 که سیکه پیشتر له م شاره و شوینانی تر ده رسی خویندووه
 و ئه هلی کتیب بووه. راسته خه لکی گوندیکی بچکوله ی ناو
 دهشتاییه کانه، به لام زمانانی تریش ده زانیت و ئاگای له
 ده و روبه ره. سه رسامیی خوشی ده ر خست که بۆچی به و

شيويه دژي دهو ستنه وه و نازاري ددهن. ئيماندارييه كه
خوي پروون كرده وه، كه هه رگيز وهك ئه وه نيه ئه وان لني
ده خوازن.

كه قسه كانى ئه و ته واو بوو، ئيترو وه لامدانه وه و
پرسيار كردن ده ستي پي كرد. هه نديكيان پرسياريان ده كرد
و ده يانويست بيخه نه كونجيكه وه و تهنگه تاوي بكهن، ئه ويش
خوي تيك نه ددها و وه لامى ددهانه وه. هه نديكيشيان راسته وخو
هتريشان ده كرد سهرى و به ئاشووبى ناو شاره كه ناويان
ده برد.

هه رچون كاتى خوي كتبيى خه ونه بالداره كانى نووسى و
نازاريان دا. به هه مان شيوه ئه م جار هه پرووبه رووى ئه و
نازاره بوويه وه. لى چونكه ئه زمونى هه بوو و ده يزاني چى
ده كا، به رگه ي ده گرت و به شيوازه كه ي خوي پرووبه پرويان
بوويه وه. بيه رهميى نازارده ره كان له وه فراوانتر بوو به م
دانيشتنه كو تايبى بيت و ليكه رين به ئاسووده ي كاره كه ي
خوي بكات. به ته واوه تى ترسابوون و دلنيا بوون ئه م
زمانه نوويه شه پوليكه هاتووه و ئه وه ي كونه له گه ل خوي
ده سريته وه.

دانيشتنه كه يان دريژه ي كيشا. پيناچيت له وان ه ي له وى
بوون، چوار كه سيان بر واي گوراييت. گه رچى نموونه ي
زورى بو هينانه وه و هه ولى دا تتيان بگه يه نيت ئه مه بو
ئه وان باشه، نهك خراپه. كه لله ره قى و به رگريكردى ئه وان
به نه ريته كونه كه ي خويان، هه چ گورانكار ييه كى به سه ردا
نه هات.

به ماندوو بوونيكي زوره وه به ره و لاي دۆسته كه ي پويشت.

که له سه‌ر کورسییه بچوکه که دانیشته، داوای قومیک ئاوی کرد. قومه ئاوه‌که‌ی خواردوه و به‌خه‌مباریه‌وه به‌ سالمی په‌نجه‌شینی وت، "ئه‌مانه ده‌ست له ئازاردان هه‌لناگرن. من زۆر نا ئومیدم به‌م خه‌لکه نه‌ریتپاریزه. ته‌نانه‌ت نایانه‌ویت مرو‌ف له‌ ناو خه‌یاله‌کانیشیدا بیر له‌ فرین بکاته‌وه."

که‌میک دلنه‌وایی کرد و مژده‌ی ئه‌وه‌ی پێ دا پو‌ژانه‌ خه‌لک زیاتر پوو له‌ شیعره‌کانی ده‌کهن و هه‌ندیک له‌ خوینده‌واری ناو حوجره‌کانیش داوایان کردوو ده‌ستوووسیان بو بنووسم. ئه‌مه‌ش نیشانه‌ی ئه‌وه‌یه، به‌م کاره‌ی ورده‌ورده ئه‌م شاره له‌ ژه‌هره‌ کۆنه‌که پاک ده‌کاته‌وه و پێویسته دان به‌ خۆیدا بگریت.

(٦٣)

بهقالهكان دهستان كرد به بانگه شه.

سالمی په نچه شین بهقالهکانی ئاگادار کردبوویه وه، سبهی
ئینواره نالیی بالدار خوی له سهر سهکوی شیعرخوینده وه که
هه ندیک قسه بۆ خه لک دهکات و شیعریکیش دهخوینیتیه وه.
ئهم ئاگادارکردنهویه بهقالهکانی هینایه جوش و ههر له
ئینوارهی پیشوووه دهستان کرد به هاوارکردن، که سبهی
رۆژی شاعیره تازه که دیت و با خه لک بین بۆ لای سهکوی
شیعرخوینده وه که.

ئهو هی له مه جلیسه که دا زور ئازاری دا، یهک-دوو کهس
باسی ئه وهیان کرد ئهم زمانه تازه نییه و پیشوووتر له ناو
داستانهکاندا به کار هاتوو. دهیانویست ههوله که ی نه نرخینن
و وای لی بکه ن دهستی لی هه لگریت. به پیچه وانه ی ویستی
ئهو وانه وه، غرووره جوانه که ی زیاتر ده بوو.

دهمه وئینواره بوو، هاته سهر سهکۆکه، خه لکیکی زور
له دهوری سهکۆکه کۆ بوو بوونه وه. بهم شیوه یه دهستی پی
کرد:

(ئەمە خۆ کوردی نییە، خۆکردییە.)

رێک مەبەستی ئەوانە بوو دەیانوسیت لە کارەکە ی کەم
بکەنەو. بە کورتی و پوختی پێی وتن، ئەم زمانە ی دروستم
کردوو، خۆی هیی ئێو نییە، خۆم دروستم کردوو.
ئەو ی دەیهوێت بیکات بە هیی خۆی، با باش بزانی تەنها
من خاوەنیم، ئەو هشی نایهوێت ئەم زمانە قبول بکات، با
بۆخۆی لەناو زمانە بیگانه و کۆنەکاندا بمینیتەو و خەریکی
جیهانەکە ی خۆی بیێت. کە شیعەرەکە ی خویندەو و دەستی
کرد بە لیکدانەو ی شیعەرەکە و باسی گەلەکۆمەکەکان و
ئازاردانەکانی خۆی کرد، خەلکەکە بەتەواوەتی پەڕیشان
بوون. یەکیک لەناو خەلکەکە هاواری کرد، "کێ ئازارت دەدا
با ئێمە ئازاری بدەینەو."

ئەویش بەم قسانە زۆر دلتەنگ دەبوو، چونکە لە
بنەوانەو بۆ ئەو نەهاتبوو ئازاری کەس بدات، بۆ ئەو
هاتبوو دەستکاریی دنیاکەیان بکات.

نزیکی نیوکاتژمێر قسە ی کرد و شیعری خویندەو.
دوای تەواو بوونی، بە جاریک یەک چەپلە ی قایمیان بۆ لێدا.
(دەمیک بوو شیعریکی جوان نەما بوو تا چەپلە ی بۆ لێدریێت.)
بەناو خەلکەکەدا هاتەو بۆ دوکانەکە، گەنج و پیر، ژن
و پیاو، یەک-یەک و دوو-دوو دەهاتنە لای و دەستخۆشیان
لێ دەکرد. ئەم دەستخۆشیانە ی ئەو خەلکە سادە یه جیگای
خۆشەختی بوو بۆی. دەیشزانێ لەپشتەو دەسەلاتدار و
سییەرەکانیان، خاوەنی دیو خان و شایەرەکانیان، خەریکی
نەخشەن بۆ ئازاردانی و ناھیلن بەو ئاسانییە بە رێگاکی
خۆیدا تیپەریێت.

(ئامانجى گەرە، بەبى ئازار نايتە دى.)

لەبەر خۆيەوۈ بېرى لەوۈ دەكردهوۈ. باشە گەر من
نەھاتمايتە ئەم شارە، چى پرووى دەدا؟ يان گەر بەھتما و
وەك ئەوان ھېچم نەكردايە، چى پرووى دەدا؟ ئەم پرسىيار و
بېركردنەوانەى لايەكى ژيانىيان داگىر كىرەبوو. لە ناخىشىدا
پرووناكىيەك ھەبوو، پرووناكىيەكە نەيدەھىشت بۆ ساتىك
ئارام بېت و بەردەوام شتى نۆتى پى دەنووسى.

(٦٤)

شاعيرهكان لهسەر سهكۆكه بوون.

هينده شاعير هاتبوو، لهسەر سهكۆكه جيگايان نهدهبوو.
خهلكيكي زۆريش كۆ ببوووه. لهناو ههمووياندا شتيازي
ناليي بالدار جيا بوو. ئەوان سهروقریان هاتبوو، ئەم قژی
كورت كردبووووه و كه ميک پيشه سپيهكهى ريكوپيک
کردبوو. ئەوان جلهكانيان جۆريکى رهنگاورهنگ بوو، ئەم
جلهكاني، گهرچى كۆن بوون، بهلام تهنها رهنگى شينى كال
و رهنگى سپى تىكهال كردبوو. لهناوياندا نوورانيتر، هيمنتر،
دونياديدهتر دههاته بهرچاو. زۆربهى خهلكهكه بهچرپهوه
لهگهڵ يهكترى قسهيان دهکرد و قهسهكانيان باسى جياوازيى
ئەوى دهکرد لهتهك شاعيرهكاني تر.

يهكيكيان، كه خويان پتيان دهوت شيخي شاعيران،
سهرزليكي ورگزل بوو. وا باسيان دهکرد لهوهتهى ههيه
خزمهتكارى مير و دهسهلاتدارهكان بووه. ديار بوو هينده
چيشتى بهلاشى خواردبوو، غهغهبهى شۆر ببووويهوه. ئەم
شيخهيان دهستی کرد به قسهکردن و بهشى خۆى كه لى

دەزانى، تانەى لە زمانە نوێیەكە دا. نالیى بالدارىش وەلامى دایەو، "زمانى نوێ یانى دونیابینیى نوێ. ئەو زمانەى ئەوان پیتی دەنووسن، بەشى بیرکردنەو ناکات. زمانیکە وەستاو و نە دەتوانن تازەى بکەنەو، نە دەتوانن گۆرانکارییەكى تیدا بکەن. ئەمەى من زمانى نوێ نییە، زمانى خەلكە و بیرى پى دەكەمەو."

شیوێ جوابدانەو ژیرانەكەى نەك خەلكەكە، بەشێك لە شاعیرەكانیشى سەرسام كرد. لەناویاندا یەك-دووانیکیان گەنج بوون، دلیان پێو بوو لایەنداریى بکەن و دەشترسان. بۆیە لەبەینى خۆیاندا بە زەردەخەنە و شادومانییەو جواوەكانیان پى خوش بوو.

شاعیرەكان زۆریان وت و ئەمیش بەكورتى جوابى دانەو. چەندیان كۆشا نەیانتوانى زەرپەیهك لە هەنگاوەكەى خۆى پەشیوانى بکەنەو. لەبرىی هینانەدواو، زیاتر بەرەو پیشیان دەبرد. خۆى لای ڕوون بوو بکەو نە گفتوگۆو، كەسیان لە قەرەى نایەت.

هەتا شاعیرە پیرەكان ماندوو بوون و قاچەكانیان توانای وەستانی نەما و لەسەر چۆك دانیشتن، قسەیان كرد. كۆتاییەكەشى دیسانەو لە بەرژەوهندیى خۆیان نەبوو. بەناچارى لە كۆپى سەر سەكۆكەش بە ویستیكى لاوازەو گەرانەو و سەرکەوتنیان بە دەست نەهینا. شەرمیشیان لە خۆیان نەبوو، دواى ئەو هەموو تانە و تۆمەتە، هاتبوون بە گفتوگۆ لە بەرچاوى خەلك پەشیوانى بکەنەو.

(پایەى بیرکردنەوكانى خۆت ناسى، ئاییندەى نەخشەكانیشت دەبینى.)

میرنشینی خاک و خۆل

ماندووێان کرد. ههولی زۆریان دا له کاتی قسهکاندا به
قسهی پووچهوه خهريکی بکهن، نهيهيشت بچيته ئه و بابهي
ئهوان دهيانويسه. خۆی چیی مه بهست بوو، هه ر ئه وهی
وت.

(٦٥)

خه ونى بينى.

له خه ونيدا ژنيكى شوخ هاته خه ونى.

ژنه شوخه كه كلاوزه پيكي به سهره وه، مليكى بهرز،
لووتنيكى باريكى پيک و دوو چاوى رهشى گه وره و بالايه كي
به رزي باريكه. ژنه كه له بهردهم په نجه ريه كدا دانيشتبوو،
چرايه ك له بهردهمى و تيانووسيك و قاميش و مهره كه ب،
پووناكيى چراكه دهيدا له پوخسارى و هيندهى كه نوور
له پوخسارى دهبارى. كه ميک له كراسه كهى بهرز ببوويه وه
و پاوانه له قاچيدا. قولاپه كانى قاچى پر ببوونه وه و سپى
دهياننواند. له خه ونه كهيدا به تامه زروبييه وه سهيرى ژنه كهى
ده كرد، كتوپر ژنه كه لايه كي بو كرده وه، به لاکردنه وهى
راچله كي.

له بهردهم هه يوانه كهى مالى سالمى په نجه شيندا خه وتبوو.
چاوى كرده وه، ئاسماننيكى پر له نه ستيره به سهر سهر يه وه،
كرهيه كي خوش دههات و خوى ده كرد به ژير سووچى ليفه
لوولكراوه كهى سهريدا. چهند سيسر كيك پيکه وه دهنگيان

دهات. قیرپه‌ی بۆقیکیش له دووره‌وه بیده‌نگی شه‌وه‌که‌ی قاز
ده‌کرد. لیفه‌که‌ی لا دا و هه‌لسا تیانووسه‌کانی هینا و ده‌ستی
کرد به نووسینه‌وه‌ی چامه‌یه‌ک بۆ ژنه‌ی ناو خه‌ونه‌که‌ی.
(هاته‌ خه‌وم، به‌ چ ناز و عیتابی.)

به‌م شیوه‌یه‌ ده‌ستی کرد به وه‌سفکردنی ژنه. بۆ به‌یانی،
ده‌ستنووسی چامه‌که‌ی له‌ رینگه‌ی دوکانی دۆسته‌که‌یه‌وه‌ بلاو
بوویه‌وه. هه‌رکه‌سیک ده‌یخوینده‌وه، له‌ به‌رده‌م چامه‌که‌دا دۆش
داده‌ما. پیاوان به‌خیلیان به‌و زمانه‌ ده‌برد ئاوا به‌ جوانی و
ناسکی و پاراوی هاتووه‌ته‌ گۆ بۆ ده‌رخستنی جوانی ژنیک.
ژنانیش به‌خیلیان به‌و ژنه‌ ده‌برد چووه‌ته‌ خه‌ونی.

چامه‌ی ژنی ناو خه‌ونه‌که‌ هه‌ل‌لایه‌کی له‌گه‌ل خۆی هینا،
نه‌ریتپاریزه‌کان و مه‌لا پینه‌چییه‌کانی نه‌ریت چاویان چووه
ته‌وقی سه‌ریان. چامه‌که‌یان به‌ بینه‌یایی چوواند و پێیان
قورس بوو میرزایه‌ک تا دوینی سوخته و فه‌قیی ناو
خانه‌قاکان بووه، ئه‌مرۆ یاخی بووه و له‌پشت ئیمان‌که‌یه‌وه
خهریکی پیاوه‌لدانه به‌ له‌شولاری ژناندا. ئه‌وانه‌شی بۆ جوانی
ده‌گه‌ران، تیریان له‌ خویندنه‌وه‌ی چامه‌که‌ نه‌ده‌خوارد.

سالمی په‌نجه‌شین، که‌ تا ئه‌و ساته‌ش هه‌چ شتیکی
نه‌نووسیوو و هه‌ر خهریکی بنووسی بوو، ئه‌م چامه‌یه‌ گری
تی به‌ر دا. به‌ جۆریک شه‌ژا و جۆشوخرۆشی تی که‌وت،
خۆی وته‌نی، "بانگی راستی به‌ئاشکرا خوشه." هه‌زی ده‌کرد
ده‌ست بکات به‌ نووسین و ببیته‌ سیبه‌ری دۆسته‌ بالداره‌که‌ی.
ئێواران، یان به‌یانییان، کاتی نالیی بالدار به‌ کۆلانه‌کاندا
تیده‌په‌ری، ژن و کچانی شوخ په‌نجه‌ره‌ شینه‌کانی ماله‌کانیان
ده‌کرده‌وه و په‌نجه‌یان بۆ راده‌کیشا و ده‌یانگوت، "ئه‌وه‌ ئه‌و

شاعیرەیه که جوانیی ژن دەناسییت.
تەنانت میری گەورە میرنشینە، که چامەکە
خویندبوویە، بەبی ئەوێ شەرم بکات لە بەردەم شاعیر و
کوێخا و دیو خاننشینەکاندا وتبووی، "تەح... لە ژیانمدا شتی
وا جوانم نەخویندوووە. ئەم مالخراپە هەر بە نیشاناندانی
جوانییەکان، هەموومان فریو دەدات."

(٦٦)

برينه كونه كه كولايه وه.

به گه نجی، یانی سه رده می فیه تی، له گونده که ی
خویان مه یلی به کچیکه وه بووبوو. نه و کچه ره شتاله یه کی
ناوقه دباریک، قژیک ی رهش و دوو چاوی ته پری رهش، یه کیک
له چاوه کانی تۆزیک تیل بوو، نه ما نه تیل بوونه بووبوو به
نه خشیک به سهر پوخساریه وه. ددانه سپیه کانی له ژیر لینه
نه ستوره کانی وه به ریز وه ستابوون، له ته زیحی سپی سهر
ملی مه رقه ده که ی عارفه گه وره که ده چوون. کاتی فیه تی بوو،
بو ئیجازه ده گه رایه وه مال، نه و ماوه یه ی له گوند ده بوو،
هه موو گیانی ده بوو به چاو بو سه یرکردنی کچه ی نه سهر.
باوکی کچه جوو تیار بوو، خانوو قوره که شیان که وتبووه
خوار گونده که وه، که میک نزیک له کانی ژنان. مالی نالی
بالداریش له سهر ته پۆلکه که بوو، له به رده م هه یوانه که وه
ده یروانییه سهر کانییه که. هه ر به رۆیشتنی کچه دا له دوره وه
ده یزانی که نه وه. کاتیک نه و ده چوو بو سهر کانییه که،
نه میش وه ک چۆله که یه کی تینوو ده فپی و له نزیک کانییه که وه

دەنیشتەو.

هەتا فەقیهەتی تەواو کرد، چوونەووەکانی بۆ مال لەم
حالەدا بوو. کە کتییی خەونە *بالدارەکانی* نووسی و ئازاریان
دا و گۆشەگیریی هەلبژارد، ماوەیەکی زۆر هەوڵی دا کچەیی
لەبیر بچیتەو.

(یەكەمین خۆشەویست، یەكەمین برینە، تا مردن لە
سینەدا دەمینیتەو.)

هەولەکانی سوودی نەبوو. جارجارە تارماییهەکی
دەهاتەو خەیاڵی. دواى خەونی بە ژنە نازدارەكەو و
نووسینی چامەكە بۆی، ئەم جارە برینە كۆنەكە بەتەواوەتی
سەری هەلداوە. هەر ئەو وینە كۆنانەیی لە خەیاڵیدا
مابوونەو، دەیکردن بە وشە و سەرلەنوێ وینەیی لى
دروست دەکردنەو و بلاو دەبوونەو. برینی خۆشەویستییە
كۆنەكەیی كردی بە چرایەك بۆ كۆرپان و كچانی شار. ئەو
چیی دەنووسی لەو بارەییو، ئەوانیش لەبەریان دەکرد و لە
جیژوانەكانیاندا بە یەكتریان دەوتەو.

كەسانیک پێشتر كچەیان دیبوو، تانەیان لە شیعەرەكانی
دابوو، بەو گۆنەباریان كردبوو، ئاستی شاعیرەكە بۆ
بینینی جوانی لاوازه و دەیهویت كەسێكى زشت جوان بكات.
ئەم تانەلێدانەیی بەشێك بوو لەو شەرەیی لەگەڵیان هەلیان
گیرساندبوو. هەموو ئەو قسە ناخۆشانەیی دەیانداوە پالی و
خەنجەریان لى دەدا وەك ئەم قسەییەیان ئازاری پێ نەدەگەياند،
چونكە ئەوان دەستیان بۆ شوێنێكى بردبوو، شوێنەكە خۆی
برین بوو. بۆیە كە قسەكەیی بیست، شەوێكەیی خەوی لى
نەكەوت، تا شیعەرێكى نووسی. لە شیعەرەكەدا باسی جوانیی

تیلی چاوی کچه ئەسمەرەکهی کردبوو، باسی لەوەش کردبوو ئەوە چاوی خەلکە جوانی نابینیت، ئەوە چاوی ئەوانەیه ناتوانن جوانی وەک خۆی ببین، نەک تیلی چاوی کچه ئەسمەرەکه.

شیعرەکهی تەرخان کردبوو، بۆ دۆزینەوێ زشتی لە چاوی نەیارەکانی و پیشاندانی چاوی کچه ئەسمەرەکه وەک خۆی. دیسانەوێ ئەم شیعرەشی بوو بە باسوخواستی ناو خەلک و دیوێخانەکان، تەنانەت میری گەرە لە مەجلیسێکدا بە شاعیرەکانی وتبوو، "قورتان بە سەر، ئەو خێل و خێچیک دەکا بە خۆری لۆقا و چاوی ئێوێ خێل و خێچ دەکا، جا ئێوێ بەم کلۆلییە خۆتانەوێ چۆن دەرەقەتی دین. دەی فەرموون بە شیعر جوابی بدەنەوێ، بزانی چیی لێ دەکەن."

(خێل و قیچە... یان تەرازوی نازی نەختیک سەر دەکا.)

(٦٧)

برینه‌کانی گوره ده‌بوون.

له لایه‌ک برینی کچه نه‌سمه‌ره‌که، له لایه‌ک برینی دووری
له دایک و باوکی، له لایه‌ک برینی قسه‌ی خراپ و تۆمه‌ته‌کانی
نه‌یاره‌کانی. له لایه‌ک برینی بیشوینی و سه‌رباربوونی به‌سه‌ر
دۆسته‌که‌یه‌وه، له لایه‌ک خه‌مه‌گه‌وره‌که‌ی، خه‌می زمان و
دونیا و ڕووبه‌ڕووبوونه‌وه له‌گه‌ل شاعیره‌ گه‌وره‌کانی
میرنیشیه‌کانی دیکه. نه‌مانه‌ هه‌مووی بووبوون به‌ که‌وایه‌کی
شینی کال و به‌سه‌ر شانیه‌وه بوون.

خه‌وی که‌م بووبوویه‌وه، فێریش بووبوو جارجاره
سیفاری ده‌کیشا. خه‌یال و بیرکردنه‌وه‌کانی نه‌یاند هه‌شت
ئارام بگریت. هه‌تا زیاتر شتی ده‌بینی، زیاتر خه‌یال و
بیرکردنه‌وه‌ی ته‌نگیان پێ هه‌لده‌چنی. هه‌تا زیاتر ئازاریان
ده‌دا، زیاتر ئیشی له‌ جوانیدا ده‌کرد. که‌س وه‌ک ئه‌و مرقۆشی
سه‌رده‌مه‌که‌ی خۆی و ئایینده‌ نه‌بوو، له‌ناو ئه‌و هه‌موو
ناشیرینییه‌دا، له‌ناو ئه‌و هه‌موو تیره‌دا که‌ تێیان ده‌گرت،
به‌شوین جوانیدا ده‌گه‌را. که‌م بوون که‌سانیک به‌و شیوازه

سەیری ژیان بکەن.

(ئەوێ لەناو ناشیرنیه کاندای بۆ جوانی بگەریت، دەتوانیت بفریت.)

ئێستا کە لەناو شاردا یە، زیاتر لەو کاتە ی لە کێوێکان بوو هەستی بە تەنیا ی و بیکەسی دەکرد. تەنیا ییە ک دوور بیت لە مەرۆف، تەنیا یی نییە. تەنیا یی راستەقینە کاتیک دەست پێ دەکات، کە نزیک بیت لە مەرۆف و هەست بە تەنیا بوونی خۆت بکەیت. لەوێش قورستر، هەستی بیکەسییە. تەنیا یی چەند سەخت بیت، هەرگیز هێندە ی هەستکردن بە بیکەسی سەخت نییە. ئەم هەستی بە بیکەسی، هەستیک نەبوو ماندوو بوون و چاکە ی سالمی پەنجەشین و کچە شیخەکە ی ژنی لەبیر بکات. هەستیک بوو لەو پۆژەوێ بۆی دروست بوو، دەبویست ژیان بە جوانتر پەنگ بکات، کەچی زۆر کەس ئەم جوانییە ی ژیا نیان نە دەوێست.

شەوێک دەرەنگ خەبەری بوویەو، سەیریکی دەورووبەری خۆی کرد، کەسی لە دەور نەبوو. دۆستەکە ی و کچە شیخەکە ی ژنی لە هۆدەکە ی خۆیان خەوتبوون. سەیریکی دەرگای خەوشەکە ی کرد کرابوو یەو، کەرەکە ی قیت و قنچ بە پێوێ وەستابوو، لە دەرگا کەوێ سەیری ئەمێ دەکرد. چوو بۆ لای و دەستیکی هینا بە لامیدا و گوێکانی پراوێشاندا و بەخەمبارییەو قسە ی بۆ دەکرد. گەر یەکیک بەو ناوێدا تیپەری یایە، دەیگوت ئەم پیاوێ شیتە.

ئەوێندە هەستی بە تەنیا ی و بیکەسبوون دەکرد، تەنانەت نەیدەتوانی سینه ی بۆ دۆستەکەشی بکاتەو و باسی ئەو هەستکردنە بکات. ناچار شتیکی دەچرپان بە گوێی کەرە

بۆره کهیدا و هه می شه ش دووپاتی ده کرده وه، تو هاوسه فه ری
منی تا کاتی مردنم.

بۆ چاره سه رکردنی ده ردی هه سته کردنه که، هه لسا ئه و
هه سته ی کرد به شیعر و چامه و به یت و یهک له دوا ی
یهک به ناو شارد ا بلاوی کردنه وه و له ریگای فه قی و
سوخته کانیشه وه شیعره کانی گه یشتنه خانه قا و مزگه وت و
سه کوی شاعیرانی میرنشینه کانی تر و زمانه نوییه که ی بو وه
جیگای قسه له سه رکردن لای میرنشینه کانی دیکه ش.

کتورپ خه ونه کونه که ی بینیه وه.

له خه ونیدا له ناو هه مان دارستاندا بوو، نیوه ی دارستانه که سووتابوو. مرقه هکان شه پریان ده کرد و خوین پڑابوو. دیسانه وه دوو دهنکه که ی ناخی بانگیان ده کرده وه. دهنگیان بانگی ده کرد بۆ ناو به شی سه وزایی دارستانه که و دهنگی تریشیان بانگی ده کرد بۆ ناو دارستانه سووتاوه که. له و بهینه دا دهنگی دارستانه سه وزه که، به گله بییه وه پتی وت، "تۆش... تۆش هه ی بالدار، تۆ له ئیمه بوویت، تۆ بالت هه بوو بۆ فرین، تۆ دهنگت له دهنگی بالنده کان ده چیت، پوخت له پوخی ئاسکه کتویییه کان، چاوت له چاوی بازه کان. بۆچی پشتت له ئیمه کرد. تۆش... تۆش ئه ی بالدار، بۆچی له ناو ئهم هه موو جوانییه دا بارگه وبنه ی خوت پینچایه وه و به ره و به شه سووتاوه که رویشتی."

هینشتا ئه و دهنکه ته واو نه بوو بوو، دهنکه که ی تر هاواری کرد به سه ریدا. باشت کرد، تۆ نه بالت هه یه، نه ده فریت، تۆ مرقه ییت و ده بییت له ناو مرقه دا بیت. ئه زانم ئازاری نزیک

لە مرقۇقەكان لە ھەموو ئازاریك بەسووترە، بەلام ژیان بەبی
ئەو ئازارە تامی نییە. باشت کرد هاتیت بۆ ناو ئیمە. تۆ چی
دەکەیت لەناو ئەو بیزمانانەدا، ئیشی تۆ ئەوێە نزیك بیت
لە ئیمە. دەبایە زووتر بییت و زووتر دەست لەو خەيالانە
هەلگریت.

ئازاریك لە سینەیهو بەرز بوویەو. ئازاریك، کە ئازاری
خۆی بوو، ئازاریك بوو لەنیوان ھەردوو دەنگەکەدا دەھاتە
دەرەو. ھێندە ئازارەکە ی بەتین بوو، لە خەوێکە ی راپلەکی.
بەو فینکییە چینیک ئارەقە ی کردبوو. ئارەقەکە ی سڤی و لە
گۆزەکە ی تەنیشتی قومیک ئاوی خواردەو. تیگەیشتی بەشی
دارستانە سووتاوێکە ی ناو خەونە کۆنەکە ی، ئەم شارە
بوو کە ھاتوو بۆ ناوی. ئەو بەشەشی کە سەوز و جوان
بوو، ئەو ژیانە ی خۆی بوو کە تێیدا ژیاو.

پەشیمان نەبوو. پەشیماننەبوونەکەشی یەک ھۆکاری
ھەبوو، لە بیرکردنەوێ خۆیدا وا لیک ی دابووێو، گەر
نەتوانیت ئەو بەشە سووتاوێ دارستانەکە چاک بکاتەو،
لانی کەم لە رێگە ی زمانیهو دەتوانیت بەو بەشە سووتاو
بلیت، "سەیری ئەوبەر بکەن چەند سەوز و جوانە."

دوای ماوێکە ی زۆر بۆی پوون بوویەو خەونە کۆنەکە ی
چ مانایەکی ھەیه. بیریشی لەو کردەو خەونەکە ی تری
لەوانەیه لە شوینیک دیکە ببینیت و مانای ئەویشی بۆ پوون
ببیتەو.

پالی دابووێو بە سەرینەکەیهو و چووبووێ خەيالەو.
کچە ی شیخی ژنی دۆستەکە ی ھاتە دەرەو و بینیی
بەخەبەرە، ھات بۆ لای.

پښکې وه باسې زور شتيان کرد. کچه شينخ چيرؤکی
خوشه ويستی خوی و سالمې په نجه شينې بؤ گيرايه وه، که
چون سالم کورې يه کيک له خانه دان و داراکان بووه و به ناو
کولانه که ياندا هاتووه و ئەميش په نجه ره شينه که ي مالياني
کردووه ته وه و سه يري يه کتريان کردووه. چون موریده کانی
باوکی به چاوه وه بوون که کچه شينخه که دلداري ده کات
و ئەسته غفرو لالا يان کردووه و ئەميش به پښکې نينه وه گوئی
نه دا ونه تی. به شينکی زوری چيرؤکه که ي خوياني بؤ باس
کرد، تا ئەستیره ي به يانی دهر هات و که له شیر خویندی.
ئيتړ ده ستیان کرد به ئاگر کردنه وه و چالينان، تا سالمې
په نجه شينيش له خه وه لسا.

(ئو شه وانهی دوو کهس چيرؤکی خوشه ويستی
ده گيرنه وه، زه وی ئارام تره.)

(٦٩)

دەنگى ھەوالەكە گریاندى.

بیتاقەت بوو. بەیانىيەكەى ئىجازەى خواست لىنگەرین
بەتەنیا بیت.

لەشار چوویە دەرەو. توولەپئیەکی گرت و خوئی
و کەرەکەى بە توولەپئیەکەدا، بەناو کىلگەکاندا کەوتتە
پئی. پۆیشتن پۆیشتن، تا گەیشتنە لای کوخىک. کوخەکە
دووکەلنکی لى بەرز دەبوویەو. لە کوخە نزیک بوونەو،
پیاویک لە بەردەم دەرگاکی دانیشتبوو. سالاوی لە پیاو
کرد و ئەویش ھەلسا و بەخیرھاتنى کرد. پرسىاری لى کرد
لەم شىونە چۆلەوانییەدا چى دەکات؟ پیاو بەخەمگینیەو
دەستى پاكىشا بۆ بنارەکەى ئەوبەر. لەوبەرەو بنارىک دیار
بوو، لە ناوەرەستى بنارەکەدا پئیگایەکیش. پاشان پیاو وتى،
"پۆژگارێک من ئا لەوێو تێدەپەریم، سەر قافلە بووم. ئەو
پئیگایە پئیگای ئاوریشمە، لەوێو دەچیت بۆ میرنشینهکان
و شارە گەرەکانى تر. لەم شارەى کە تۆ لى هاتى،
من یەکیک بووم لە خانەدان و خاوەن برۆاکانى شار. لە

قافله يه كدا كه هه موو سه روه ت و سامانه كه م پى بوو، تووشى چه ته بووين. چه ته كان پرووتيان كردمه وه و به دهستى به تال گه رامه وه. كاتيك خه لكى شاره كه زانييان گيرفانه كانم به تال بوونه ته وه، ئيتتر به و چاوه سه يريان نه كردم كه جاران سه يريان ده كردم.

(خه لكى نه م سه رده مه به گيرفانه كاندا مروقه كان ده پيون.)
هه ولى زورم دا خوم به ينمه وه مايه، هه وله كانم ئامانجيان نه بوو. خه لكى شاره كهش به جورىك پشتيان تى كردم، پشتتيكرده كهى ئه وان ئازارى زياتر بوو له رويشتنى سه روه ت و سامانه كه م. ئه و كاته سه رم داي له به رده كه و تيگه يشتم ئه وانهى دوينى وام ده زانى دوستمن، دوستى من نه بوون، دوستى گيرفانه كانم بوون.

گوينى له پياوه گرت و هيچى نه وت. له دلى خويدا ده ستخوشي لى كرد بريارى داوه له و شاره نه ژيت و دوور بكه ويته وه. نزىكهى عه سر بوو گه رايه وه بو شار. خوى كرد به دوكانه كه دا و بينى دوسته كهى به پرووخوشي يه كه وه چاوه پروانى ده كات. هه ر كه بينى، هه لسايه سه ر پى و پى وت، "ئه مرؤ شتيكى زور جوانت پيشان ده دم." ئه ميش خوى خه مگين بوو، گوينى نه دايه و چيرؤكى پياوه كه ئازارى دابوو. له ناكاو كتيبيك خرايه به رده ستى. كه ورد بوويه وه له كتيبه كه، له سه رى سه ره وه نووسرابوو (ديوانى) له ناوه راستى كتيبه كه شدا نووسرابوو (ناللى بالدار) له خواريشه وه نووسرابوو، به قه له مى (سالمى په نجه شين). كه ئه مهى بينى، يه كسه ر فرميسك له چاويه وه هاته خواره وه و دهستى كرده مى سالمى په نجه شين.

تومەس لە و پۆژەوهی شیعری پی دەدات بیاننووسیتەوه،
دانهیهکی تایبەتی نووسیوه و شاردووێهتیهوه و بهبێ ئهوهی
ئهم بزانیته، لهسهه یهک دای ناوێ و کردوونی به دیوانیکی
خنجیلانهی جوان. له تیانووسی یهکهمیشدا به خهتیکی کوفیی
گهوره نووسرابوو:
(ئیتەر من ساحیبی دیوانم.)

(۷۰)

چەند دانەيەکی لى نووسرايه وه.

سالمی په‌نجه‌شین شه‌و و پوژی خسته سەر یه‌ک و
خهریکی نووسینه‌وه‌ی دیوانه‌که بوو. کهس وه‌ک شه‌و سهرسام
نه‌بوو پیی. ته‌نانه‌ت بووبوو به‌ سیبهری دیوانه‌که و به‌ئاگا و
به‌بی ئاگا له‌به‌ر خۆیه‌وه‌ شیعره‌کانی ده‌وت و جاربه‌جاره‌ش
به‌بی شه‌وه‌ی کهس بزانی‌ت، خۆیشی به‌یتیکی ده‌نووسی و
شه‌رمی له‌ خۆی ده‌کرد پیشانی بدات یان بلاویان بکاته‌وه،
خۆی دلیا بوو له‌وه‌ی ئیحای به‌یته‌کانی ئیحای هه‌مان
شیعره‌کانی ناو دیوانه‌که‌ی شه‌ون.

دانه‌یه‌کی نارد بۆ میری گه‌وره، دانه‌یه‌کیش بۆ جیگره‌که‌ی
و چەند دانه‌یه‌کی تریشی فروشت به‌و خانه‌دانانه‌ی هه‌ر
له‌ سه‌ره‌تاوه‌ شه‌یدای شیعره‌کانی بوون. له‌ناو بازاردا
سویندی خواردبوو، هه‌ر چۆن له‌ناو تاقی هه‌موو مالیکی
فارسه‌کاندا دیوانیکی حافز هه‌یه، ده‌بی‌ت له‌ناو تاقی هه‌موو
ماله‌ کوردیکیشدا دیوانیکی نالیی بالدار هه‌بی‌ت.
ئهم قسه‌یه‌ی په‌نجه‌شین ده‌ماودهم پویش‌ت و گه‌یشته

ناو دیوہخانہکان. کۆمەلێک لە کوێخا و مەلاکان و تېوویان،
 "ئەگەر کورپی یەکیک لە بنەمالە گەورەکانی شار نەبووایە،
 حەقی ئەوەی هەبوو لەسەر ئەو قسەیە لەم شارە وەدەر
 بنریت."

دوای بڵاوبوونەوەی دیوانەکە، دیوہخاننشینەکان هیندە
 تر شیت بوون. زۆر بێزەحمانە دەستیان دایە قسەپێوتنی. لە
 هەموو شوێنێک قسەیان پێ دەوت، گالتەیان بە زمانەکە،
 بە شیعەرەکانی دەکرد. بەچرپی کاریان دەکرد بۆ ئەوەی
 دیوانەکە لە بەرچاوی خەلک بخەن. ئاخەر لەو کاتەدا
 قورس بوو شاعیرێک هەر وا بەئاسانی بێتە خاوەنی دیوان.
 ئەم جارە شکاتیان نەبردە لای میری گەورە، ئەم جارە
 خۆیان لە شوێنە قەرەبالغەکان باسیان دەکرد و بێشەرمانە
 زمانیان بەر دابووێە گیانی ئەو بالدارە. بە کۆمەلێک
 ھەرچیوپەرچی ناو شارەکەشیان و تېوو، گەر دیوانەکان
 بدزن و بیسووتینن، پارەیان دەدەن. ئەوانیش شەویک
 چووبوونە سەر مالی یەکیک لە خانەدانەکان و دیوانیکیان
 دزیوو. لە کاتی دزینەکەیدا گیران و دانیان نا بەوەدا کە
 پێیان کراوە. خانەدانەکەش چیرۆکەکە بۆ میری گەورە
 گێڕابووێە، میریش ئەمە پێ ناخۆش بوو کە لەژێر
 دەسەلاتەکە ئەودا کەسانێک بێن بەم شێوەیە تۆلە
 خۆیان بکەنەو. پێناخۆشبوونەکە هی ئەو نەبوو حەزی
 لە زمانە نوێیەکە و شیعەرەکان بووبیت، هی ئەو بوو بە
 سنووربەزاندنی دەزانی بۆ سەر دەسەلاتەکانی خۆی. بۆ
 تەمیکردنیان، بانگی کردبوون و لەناو دیوہخاندا شت و
 شۆری بردبوون. ئەوانیش سەری خۆیان نەوی کردبوو، لە

ترسی توو پهبوونی میر، بق ماوه یه ک به باشی نه یانده ویرا
باسی بکه ن و خه میان بوو دلی میریان لی هه لکه نریت و
به ته واوه تی رسوا بین.

(که فیری نانخواردنی مالان بوویت، هه رگیز نابیته
خاوه نی سفره ی خۆت.)

(۷۱)

بیزار بوو له شاره‌که.

ټه‌وه‌نده ټازاریان دا، ړوژانه له بیزاریدا ده‌ړویشټ بڼ لای
پیاوی ناو کوڅه‌که.

پیاوهی ناو کوڅه‌که به و گزوگیایانه ده‌ژیا، که کوی
ده‌کردنه‌وه و له‌ناو مه‌نجه‌لنکی مسدا لینی ده‌نان. ټه‌وه‌نده
سه‌فه‌ری کردېوو بڼ شاران و میرنشینه‌کان، ته‌وای گیاکانی
ده‌ناسییه‌وه، ده‌یزانی چونیان لیښیت، چوڼ تیکه‌لیان بکات،
کامیان ده‌وایه و کامیان ژه‌هره. به‌رده‌وامیش سه‌یری ټه‌و
ړیگه‌یهی ده‌کرد، که هیی قافله‌کان بوو. به‌دهم سه‌یرکردنه‌وه
ده‌که‌وته باسی خوی، "که سه‌روهت و سامانم هه‌بوو،
شاره‌که له‌ژیر چنگما بوو. شه‌وان مه‌جلیسه‌کانم پر بوون له
پیاوان، شه‌رابیان ده‌خواردنه‌وه و گوشتیان ده‌برژاند و قسه‌ی
خوش و به‌سه‌ره‌اتیان ده‌گیرایه‌وه، ته‌نانه‌ت هیچ مه‌لایه‌کیش
به‌خرابه باسی نه‌ده‌کردم، باسنه‌کردنه‌که‌یان له‌به‌ر خاتری
گیرفانم بوو.

"ناخر مه‌لاکان عاده‌تیانه، بڼ مه‌ستیکی هه‌ژاری به‌دېخت

دهیکه ن به هه لالا، به س پوژیک له پوژان باسی شهوانی
خواییداوینک ناکه ن. ئه ترسن خواپیداوه که نیگه ران بییت و
دهست نه کات به گیرفانیدا و شتیکیان بداتی. "له و کاتانه ی
باسی مه لاکانی ده کرد، دهیدایه قاقای پیکه نین و به دهم
پیکه نینه وه ده یگوت، "ئه زانی میرزای به ریز، گهر پیت
ناخوش نه بییت، له وه ته ی مه لا هیه، له سه ر خه لک ده ژیت.
پوژیک نابینی مه لایه ک ئیش بکات. هه ر دوو قسه ی کون
له بهر ده که ن و به هاتوهاوار ده یلین و ئیتر ئه م هاتوهاواره
ده بییت به نان و ئاویان."

نالیی بالدار سه یری پیاوه به دبخته که ی ده کرد و بیری
له خوی ده کرده وه. نه یده ویست جاریکی تر بداته وه له
کینه کان. نه شیده ویست وه ک ئه م پیاوه دوور له شاره که له
گوشه یه کدا به خه یالی هاتنی قافله ی ژیا نه وه بژیت. بیزاریش
بووبوو له و هه موو زمان خراپه یه ی ناو شاره که.

(ئه م شاره شاری هه یچ که س نییه.)

به دهم بیزار بوونه وه ئیواره به ره و شاره که ده هاته وه.
ده چوویه دوکانی دۆسته که ی و چایه کی ده خواره وه،
گهر به یتیکی تازه ی بنووسیبا یه، دهیدایه و گهر نه ینووسیبا یه،
به هیواشی ئیواره که ی ده گه رایه وه مال. تا ئه و ساته ش باسی
فرۆشتنی شیعر و دیوانه کانی نه ده کرد، نه یده زانی چه ندی
فرۆشتوو و چه ندی ده ست که وتوو. به لام دۆسته که ی
زووزوو دهیدا به گویندا، که دۆخی بازاره که ی زور باشه
و هه رکات پتویستی به پاره بییت، باسی بکات، چونکه ئه و
پارانه ی لایه تی به شی خۆیه تی. به س ئه م گوئی پی نه ده دا و
ئه وه ی به لایه وه گرنگ بوو، کردی.

ھىندەش دلفراوان بوو لەناو چايخانە و كۆلانەكان، كتوپر
چاوى بە يەكئىك لەوانە دەكەوت لەپشتەو خراپيان پى
دەوت، پىزىكى زۆرى دەگرت و چاكوچۆنىيەكى گەرمى لەگەل
دەكرد. ئەوانىش دەچوونەو ئەم چاكوچۆنىيەيان بەو جۆرە
لىك دەدايەو، گوايە دەيەويت خۆى لىيان نىزىك بكاتەو
و حالى نووسىنەكانى لەناو خەلكدا خراپە، بۆيە ھەولى
خۆنىكبوونەو دەدات.
(مىرقى گومانى ژيان ژەھراوى دەكات.)

(۷۲)

له سەر جیگه کە ی دانیشتبوو.

سیفاری ده کیشا و سهیری ئاسمانی ده کرد.

سالمی په نجه شین خه بهری بوویه وه. گری سیفاره کە ی ده بیانی له ناو شه وه که دا ده بریسکایه وه، هه زی کیشانی دانه یه ک دای له سهری و هاته ده ره وه. له ته نیشتیه وه دانیشته و دهستی برد بو تووره که تووتنه که و په ره سیفاریکی ده ره هینا و تووتنی تی کرد و زمانیکی پیا هینا و مودنه کە ی له سهر قه راغی په نجه ره ی به رده م هه یوانه که هینا و دانه یه کی داگیرساند. هه ردووکیان پیکه وه سیفاریان ده کیشا و به بیندەنگی سهیری ئاسمانیان ده کرد.

سالمی په نجه شین ئەم ماوه یه بووبوو به گری له دلیدا بوچی دۆسته کە ی نیگه رانه و هه ز به ناو شار ناکات. خه می بوو له م نیگه ران بووبیت. ئەمە ی به فرسه ت زانی و لینی پرسى، "بالدارى دۆست... ده توانی پیم بلیت بو نیگه رانی؟" "له م خه لکه خراپه نیگه رانم."

"سه ره تا پیم وتی، لیڤه سه رخوراندنی خوشت ئاسان

نېيە. خۆت لە سەرەتاوە ئەمەت دەزانی، جاری پێشوو
هەراسانیان کردی و ئەم جارەش لە بەرچاوت بوو بە
هەمان شیوە دەبیئت.

"جاری پێشوو جیا بوو، ئەم جارەش جیا. ئەم جارە
من ویستم بێنە خاوەنی خۆیان. ئەمانە تەنانەت نایانەویت
خاوەنی خوشیان بن."

"بێگومان هیچ شتیکیان ناویت هێی خۆیان نەبیئت."
"کە وایە بۆ نیگەرەن نەبم. نەک نیگەرەن، بەلکو بێزاریشم.
لەنیوان مانەو و پۆیشتن، گەرمانەو و چوون بۆ شوێنیکی
تر دۆش دامام!"

"ئەمە چ قسەیهکە. یانی چی ئەم قسەیه. چۆن دەبیئت تۆ
وا بیر بکەیتەو."

"وا بیر دەکەمەو و پیاوی ژیر بە پێی پەتی لەناو درکا
ناگەرێت."

"باشە با وای دانین ئەمانە هەمووی درکن، خۆ لەناو ئەو
درکانهشدا گۆلی زۆری لێیه."

"من گۆلەکانیش دەبینم و درکەکانیش دەبینم. بەس نیگەرەن
مەبە، تۆ کوڕی ئەم شارەیت، بەس من غەریبەم بەم شارە.
مادام غەریبەم، غەریبە لە هەرشوێنیک بیئت، غەریبەیه. کە
وایە بۆ لە شوێنیک نەبم ئازاری ئەو غەریبوونەم نەدەن."
"لە هەستەکەت تێدەگەم، بەس دەبیئت بیرت نەچێت لەم
شارەدا دەیان دۆستی وەک منت هەیه."

دەستیکی خستە سەر شانی و زۆر بەسۆزەو پێی وت،
"خزم!" ئەمە یەكەم جاری بوو بە خزم ناوی بهێنیت. "من
و تۆ بەراستی دۆستین. گەر تا ئێستاش مابمەو، لەبەر

دوو دۆستی وهک قۆیه. به لام بۆ لیت بشارمه وه، به ته واوه تی
گه یشتوومه ته ئه و برۆایه ی ئه م شارهی ئیتر شوینی من
نییه. نارۆم تا خه ونه که م به ته واوه تی بیته دی.
”ئه ی ئه وه نییه هاتووه ته دی؟“

”نا، هیشتا قوناغیکی ماوه. که ئه و قوناغەشی تیپه پاند
و هاته دی، ئه و کاته غه ریییه که م ده گوازمه وه بۆ شوینیکی
تر.“

(۷۳)

هۆدەيەكى نۆى.

كچەى شىخ، فەرشىكى كاشان و دوو جاجم و جىنوينىك
و دوو-سى پىشتى و سىنىيەكى مىسى پىر لە ميوەى لە
هۆدەكە دانابوو. بەجوانى پاكى كردبووئەو و كەلوپەلەكان
بەريكوپىكى لە شويىنى خويان دانابوون. ديوانىكى خوى و
كۆمەلىك دەستىنووس و مەرەكەب و تيانووس و قاميشى
پىكەو و لەسەر تاقى پەنجەرەى هۆدەكە دانابوون.
ئىوارە گەرانهو، لەسەر نانخواردن بە نالىى بالدارى و ت،
"هۆدەكە ت حازرە!"

ئەويش بەسەر سوورمانەو پرسى، "هۆدەى چى؟"
كچەى شىخ باسنىكى هۆدەكەى بۇ كرد و باسى ئەوەشى
كرد پىشوو تر بىريان لەو كردبووئەو، كە هۆدەيەكى بۇ
چاك بكەن، بۇ ئەوەى ئەم زستانەى لە بەردەمياندایە لەوئ
بۇ خوى بژىت، وتيان ھەركاتىك پىت خوش بوو بچىتە
دەرەو و بچىت و ھەركاتىكىش ھەزت لە مال بوو، ئىتر
هۆدەى خوت ھەيىت.

له دلهوه پێی خوش بوو. چهزی دهکرد شوینیکی هه بیته، به پێی کات و ساتی خۆی لهو شوینه دا بکهوێت و بیر بکاتهوه و بنووسیت. به زهرده خه نهوه هه لسا چوو سهیریکی هۆده که ی خۆی کرد. هاتهوه و به دهه پێکه نینهوه وتی، "راستی، ئه مه دیوه خانه و هۆده نییه. بۆ چه ندین سال ده چیت شتیکی وام به خۆمه وه نه دیوه. گهر ئیوه ش پیتان خوش نه بیته، جهز ده کهم سبه ی بچم له یه کییک له مه یخانه کانی ئه م شاره گۆزه کهم پر بکه مه وه له شه راب و شه وان جار به جار قومیک شه رابیش نۆش بکه م."

سالمی په نجه شین هه لی دایه و وتی، "جا بۆ خۆت؟ سبه ی من ده چم بۆت پر ده کهم و تا تو له م شاره بیته، نا هیلم گۆزه شه رابه که ت خالی بیته وه." ده ستیکی خسته سه ر شانی و دۆستانه پێی وت، "تو که سێکی زۆر باشی."

(هیچ گه وه ره یک به بی کر یار نابیت به گه وه ره.)

چرا که ی داده گیرساند و شه وان تا ده مه و به یان یان ده یخوینده وه، یان ده ی نووسی. گۆزه شه رابه که شی له ته نیشتی داده نا و هه ر که ماندوو بووایه، جامیک شه رابی تیده کرد و ده یخوارد. ئیستا مابوو یه وه سه ر ئه وه ی له گۆشه ی خواره وه ی هه وشه که هۆده یه کی بچکۆله ش بۆ که ره بۆره که دروست بکه ن و شوینی ئه ویش به رده رگای ماله که نه بیته. له و ماوه یه دا له هۆده که ی خۆی بوو، به سه ر زۆر به ی شیعه رکاندا چوو یه وه. چه ندین شیعه ر و به یتی تازه ی نووسی. ئه وانیشی کرد به ده سته یه ک ده ست نووسی نوێ و له رینگه ی دۆسته که یه وه گه یشتنه ناو ده سته ی خه لک و گه نجان ی ناو

خانه قاکان و ناو کۆلان و بازار په کان شیعره کانیان له بهر
ده کرد و دهیانوته وه. زمانه تازه که ی بالی کیشا به سهر
شاره که دا و بوویه زمانیکی ئاشنا و هه ندیک له گه نجه کانیش
لاسایییان ده کرده وه و دهیانویست وهک ئه و بنووسن.
(سهره تای نووسین وهک مندالییه، به لاساییکردنه وه
دهست پی دهکات.)

(۷۴)

گه ږان به شوین دهنووسی عارفه که.

به یانییه کی زوو، هیشتا خور له کهل نه هاتبوویه دهر،
خوی کرد به خانه قاکه دا.

یه ک-دوو فقهی له ناو خانه قاکه بوون، که نیمیان بینی،
حه په سان. نیمیش نه سلاوی کرد و نه سه یریشی کردن،
به ره و تاقی دهنووسه کان پویششت. به باوهش هه مووی
هینانه خواره وه و دهستی کرد به گه ږان به ناویاندا. خه ریکی
گه ږان بوو به ناو دهنووسه کاندا، یه کیک له فقهیکان لینی
نزیک بوویه وه و به شهرمه وه لینی پرسی، "میرزای بالدار،
بچی ده گه ږییت؟"

"بو دهنووسه کانی عارفی گه وره."

"ئاخر قوربان، نه و دهنووسانه له وی نین. له هوده ی
ماموستان. ئیجازهم بدهیت دهچم بوت دهینم."
"دهی زور باشه، چاوه پروان دهیم بیانیه نه بوم."
فه قیکه پویششت و زوری پی نه چوو به دهستی به تال
گه ږایه وه. لینی پرسی، "چی بوو؟"

ئەویش لە وەلامدا بەشەرمەو وەتە، "مامۆستا پێگە
نەدام بیانەینم بۆت!"

"بۆچی؟ یانی بۆ کەس نییە بیانینیت؟"

"نا... بۆ ھەموو کەس ھەبە بیانینیت. بەس وەتە مامام بۆ
ئەو، مەیانە."

"ئەھا... تێگەیشتم."

بە باوەش دەستوووسەکانی خستەو و سەر تاقەکە و بەرەو
ھۆدە مامۆستاکە پۆشت. لەوێ بەپێو وەستابوو. سلاوی
لێ نەکرد و بەرەو دەستوووسەکان پۆشت و دەستوووسی
عارفەکە دۆزییەو. خستییە ژێر چاکەتەکە و ویستی
بەرەو دەرەو و برۆت، مەلاکە مەچەکی گرت و پێی وەت، "بۆ
کۆی دەبە."

ئەمیش زۆر بەرەقی جوابی دایەو، "دەیبەم بۆ ئەو
شونە، بۆ لای ئەو کەسە سوودی لێ ببینیت، ھەبە
ئەم دەستوووسانە لای تۆ بن."

مەلاکە نەرانیدی بەسەریدا، "ئەم دەستوووسانە موڵکی
ئەم خانەقاھەن." دەستی مەلاکە بە مەچەکیەو پاتەکاند و
پۆشت. بەدەم پێو ھەر بۆنی دەستوووسەکانی دەرکرد و
ئەمدیو و ئەمدیو پێ دەرکردن. تا گەشتەو ھۆدەکە خۆی،
تەنانت ئاگای لێ نەبوو چۆن پۆشت و چۆن ھاتەو و بە
کام کۆلاند پۆشت.

سێ شەو و سێ پۆژ نەھاتە دەرەو. بەردەوام لەسەر
دەستوووسەکان بوو. مەلاکەش پۆشتبوو شکاتی کردبوو،
جیگری میری گەرە دانیایی دابوو بە مەلاکە، کە
نایانفەوتینیت و دەیانگەپینیتەو. مەلاش داوای لێ کردبوو

پاسەوان بىئىرىتە سەرى و لىتى وەر بگرىتەو، ئەوئىش قىبولى
نەكرىبوو. ئىتر مەلا ناچار لە خوتبەى رۆژى ھەينىدا باسى
كرىبوو، وەك ھىرشكەرىك بۆسەر پىرۆزىيەكانى ناو خانەقاكە
ناوى ھىنابوو. چەند گەنجىكىش لە خوتبەكە ھەلسابوونەو و
لە داخى ئەو قسانەى مەلاكە، جىيان ھىشتىبوو.

پاشا خويندەو، دەستووسەكان، يەك شىعرى لە
ستايىشى عارفە گەرەكە نووسى و ئىنجا چۆن رۆيشتىبوو
بۆ ھىنانى دەستووسەكان، ئاواش گەراندنىو شوىنى خۆى.
(تۆكە لە من تىئاگەيت، بۆ لەبارەمەو قسە دەكەيت.)

(۷۵)

ته‌نیایی گه‌مارۆی دابوو.

شه‌وان تا دره‌نگانی له‌گه‌ل خویندنه‌وه و نووسین ده‌ژیا،
به‌ پۆژ که‌میک دره‌نگ له‌ خه‌و هه‌لده‌ستا، نزیکه‌ی
نیوه‌پۆیان خه‌به‌ری ده‌بوویه‌وه، شتیکی سووکی ده‌خوارد
و شتیکیشی ده‌دا به‌ که‌ره‌که و ئاماده‌ی ده‌کرد و پیکه‌وه
ده‌چوونه‌ ده‌ره‌وه. به‌ناو کۆلانه‌ باریکه‌کاندا بۆنی خسته
سووره‌کان تیکه‌ل بووبوو به‌ گه‌لا تازه‌ چروکردوو‌ه‌کان.
مندالانی هاروهاجیش خه‌ریکی یاری ده‌بوون. برۆکانی
ده‌هینانه‌وه یه‌ک و سه‌یری ئه‌و دیمه‌نانه‌ی ده‌کرد به‌ده‌م پێوه
ده‌هاتنه‌ به‌رچاوی. هه‌رچه‌نده‌ وای لی هاتبوو زۆربه‌ی خه‌لکی
شاره‌که‌ ده‌یانناسی، ئه‌ما خه‌زی له‌وه بوو هه‌میشه‌ به‌ته‌نیا له
شوینیک دانیشیت و تاقه‌تی قسه‌کردنی نه‌بوو.

ئه‌وانه‌ی له‌ نزیکه‌وه‌ ده‌یانناسی، ده‌یانزانی له‌ چ دونیا‌یه‌کدا
ده‌ژی و به‌و هه‌لسوکه‌وتانه‌ی نیگه‌ران نه‌ده‌بوون. ئه‌وانه‌شی
نه‌یانده‌ناسی، وا هه‌ستیان ده‌کرد هه‌لسوکه‌وته‌کانی هیی
ئه‌وه‌یه‌ خۆی به‌ شت ده‌زانیت، که‌چی تاقه‌ شتیکی بیر

لئى نه کردبوو یه وه، ئه و گومانه خراپه بوو خه لکى نه ناس
هه بانبوو له سه رى. ته نیا یییه که ی له و ته نیا یییه نه بوو درزى
تى بکه ویت.

(ته نیا یییه ک له ناخدا مالى خۆى دروست کرد، به ژيانى
ده ره وه تىک ناچیت.)

که له چایخانه کان داده نیشته، که سانیک هه بوون چه زیان
لئى بوو لئى نزیک ببنه وه و بیدوینن. بهس ئه و به جۆریکی
ساردوسر جوابی ده دانه وه، یه کسه ر ئه و که سانه پاشه کشییان
ده کرد و دوور ده که و تنه وه و له پاشه مله زه میشیان ده کرد.
هه سترک دهنه که ی به ته نیا یی هیى ئه وه نه بوو زۆربه ی ته مه نی
گۆشه گیر بووه، هیى ئه وه بوو هینده مروشه کان ئازاریان
دابوو، به نزیک بوونه وه له مروڤ، هه سته به دوور که و تنه وه
ده کرد له خۆى.

(هیچ خه نه ریک هینده ی زمانى مروڤ تیز نییه.)

واى لئى هات له هۆده که ی خۆى بۆ ده ره وه ی شار و
له ده ره وه ی شار و بۆ هۆده که ی خۆى. شه وانیش هینده
شه رابى ده نووشى، خه ریک بوو قاچه کانى ئازاریان زیاد بیت.
که یفیشى به وه نه ده هات بچیته تاقه مه یخانه که ی شار و
ده ترسا به ده سته بیت و که سانیک بناسیت بۆ مه سته بوون
شه راب بنۆشن، نه ک بۆ کوژانه وه ی برینه کان و داگیرسانى
روناکییه که ی ناخ.

سالمى په نه شین له ئازاره که ی تیده گه یشت.
هه رگیزاوه هه رگیز نه یده ویست حه ق به خۆى بدات پێى بلێت،
ئه مه بکه و ئه وه مه که، وا برۆ و وا مه رۆ. پیاویک نه بوو
نیتر بتوانى ئاموژگارىی بکه یته. رینگاکانى ژيانى خۆى ئه و

پىڭايانە بوون، كە ھۆش و بىرى تىدا بوون و پىويستى
بە پىپىشانىدەر نەبوو. تازە گەشتبوويە شوينىكى ژيان،
بىزار بووبوو لە شارەكە، لە خەلكەكە، لە خۇي. لە ھەموو
ئەو شتانەي نزيك بوون لىيەو و كەلكى ئەوئە نەمابوو
كەس پىي بلت بۆ وا. دەبايە لىگەپىت وەك بەلەمىكى ناو
دەريا با بۆ كوتى دەبات، بىبات و لە ھەرشوئىكەو گەشتە
كەنارايىك، بگات.

(۷۶)

شەوى نىگەرانییە زۆرەكە.

شەوەكەى شەرابىكى زۆرى خواردەو.

هەستەكەى ناخى بەهتواشى لە چاوەكانیەو هاتە دەر
و بوو بە فرمىسك و نەرم نەرم فرمىسكەكانى دەكەوتنە
كۆشیەو. پووناكىی چراكە دەیدا لە فرمىسكەكان و بەسەر
پوخسارە ئەسمەرەكەیهو دەهاتنە خوار و وەك دلوپەى
مالىكى قورپىن لە گۆناكانیەو بە خىراپىیەكى زۆر بەر
دەبوونەو. ئاگای لى نەبوو سالى پەنجەشین بەخەبەرە
و هاتووئە پشت دەرگاكة و سەیری دەكات. لە گەرمەى
بوونى تەنیاى و ئازارەكانى بە فرمىسك، دەرگاكةى كردەو
و لەتەنىشتى دانىشت.

“هەست ناكەیت زۆر خراپ خۆت ئازار دەدەیت؟”

“نا دۆست، وا نىيە. مرقوف بەرد نىيە، مرقوف وەك توىكى
سىو، يەك جار برىندارى بكە، ئىتر تا بەربوونەوئەى لە
ژيان ئەو برىنەى چاك نابیتەو. من جارێك نا، هەزار جار
برىندار كرام. بەتەماى چیت؟”

“هەموومان بریندار کراوین. ئەوەی ویستی لەگەڵ مرقۇدا
بژیت، دەبێت چاوەڕێی برینداربوونیش بکات.”

“من نەزان نیم، چاوەڕوان بووم، بەس بەم جۆرە
ئێستا نا. هێشتا لەوە تێناگەم ئەمانە بۆچی چیژ دەبینن لە
ئازاردانی من. من چیم کرد، هاتم دونیا رەشوسپییەکم لە
بەرچاویان گۆڕی و کردم بەو دونیا رەنگاوپرەنگە، کە
ئەوان نەیان دەزانی رەنگاوپرەنگە.”

“قەسەکانت راستن. بەس ئەم هەموو ئازار و تەنیاوی و
هەستەیی لە تۆدا کۆ بوو تەو، لەکۆتاییدا دەتکوژیت.”

“نامکوژیت، دابەشم دەکات. دابەشم دەکات بەسەر ئێرە
و شوێنێکی تردا. دابەشم دەکات بەسەر مردن و ژياندا.
ئێستا ئەو دابەشبوونەیی خۆم دەبینم. من نە خەیاڵم، نە
بیرکردنەو، نە هۆشم لێرە نییە. ئەوەی دەبینیت میرزایەکی
و کەرەکەیت، بەلام ئەم میرزا و کەرەکی لێرە نین و کەچی
لێرەن.”

“مەبەستت چییە؟”

“مەبەستم ئەوەیە، پێشەکانم داوای رۆیشتم لێ دەکەن.
رۆحم، هۆشم، هەموو شتێکم داوای رۆیشتم لێ دەکات.”
(مرقۇف کە خەونی گەورەیی هەبوو، ئیتر شوێنی نابێت.)

ئەو زۆری پرسى و ئەم جوابی دایەو. ئەو زۆری وت و
هیچی لە ناخی ئەم نەگۆڕی. دیمەنێکی دروست کرد، ئاسایی
بیت سبەینانێک لە خەو هەلسن و ئەو لە مال نەبیت. ئەم
هەوالەیی سالمی پەنجەشینى نیگەرەن کرد. دەیشزانی ئیدی
گەڕیدەیهکی وەک ئەو، نە شوێنی هەیه و نە وابەستەیه بە
شوێنەو. ئەوەی ئەو بەشوێنیدا دەگەڕیت، خەونەکانیەتی،
نەک شار و مالەکان، نەک ژیان.

(۷۷)

ناچار بوونی میری گه وره.

زمانه که بالی کیشا به سهر شوینه کاندا.

له دیوه خانه کان بوویه شوینی قسه و باسی سهره کی.
یه کیک له میره کانی بۆتان نامه یه کی به زمانی کرمانجی بۆ
میری ئەم شاره ناردبوو. ئەمیش که بینبووی ئەو به زمانی
کرمانجی نامه ی بۆ ناردوو، بهم زمانه تازه یه ی نالی بالدار
دروستی کرد، وهلامی دایه وه. وهلامه که ی میر بهم زمانه
تازه یه له باتیی زمانه فارسی و عهره بییه که ی جارن، بوو به
باسی مه جلیسی شار و هه ندیکیان شانازیان پیوه ده کرد
و هه ندیک که س ده ترسان له به کاره یانی و وایان ده زانی
به کاری به یتن، ئیدی دراوسی میرنشینه کان نیگه ران ده بن.
کاتیک میری بۆتان نامه که ی میری بینبوو بهم زمانه، زۆر
که یفخۆش بوو بوو، بهو بۆنه یه وه کۆمه لیک دیاریی بۆ میر
ناردبوو، پیشی راگه یاندبوو، که ئەم دیارییانه هی به رسقی
نامه که یه تی که بهو زمانه شیرینه ی کورد نووسیویه تی. ئەم
هاندانه ی میری بۆتان، میری وای کرد مه جلیس ئاگادار

بكاتەوۈ بېرىرىك بدەن.

جىگرى مىر خۇي ھەر لە سەرەتاوۈ لەگەل زمانە
نويىيەكە بوو. بۇيە بە زۆرىنەي دەنگ بېرىريان دا ئەم زمانە
شېرىنە نويىيە بىكرىتە زمانى مىرنىشىنەكە. ھەولېش بىرېت
زىاتر گەشەي پى بىرېت و زمانزانان كۆ بىكرىنەوۈ بۇ
ئەوۈي زمانەكە والى بىكەن لە بەردەم زمانى مىرنىشىنەكانى
دراوسىدا ھەست بە لاوازىي خۇي نەكات.

بېرىرەكەي مەجلىس و مىرى گەورە شاعىر و نووسەرە
كۆنەكان و دەربارى نىگەرەن كرد. زۆر كەسى تىرىشى
دېلخۇش كرد. لەناو ئەوانەدا كە زۆر دېلخۇشىيان پىئوۈ دىار
بوو، سالىمى پەنجەشىن بوو. ئەما نالىي بالدار دېلخۇشىيەكەي
ناخى خۇي دەر نەخست و لەناو خۇيدا ھىشتىيەوۈ. ھەقى
خۇشى بوو، ئەويك لە ھەموو لايەكەوۈ ئازارىيان دەدا و
ھەموو گىانيان كىردە برىن لەسەر ئەم زمانە تازەيە، ئىتر بۇ
دېلخۇش بىت؟ ئەم شارە لەوۈ بىرەھمىترە ھەست بىكەيت تۇ
غەرىب نىت لەناويدا. شارىكە نايەوېت ناسنامەت پى بدات تا
دەبىتە ئەستىرە، كە بووېتە ئەستىرە، دەيەوېت بىكات بە ھىي
خۇي، ئەوۈشى بىناسىت، نايەوېت لە كاتى ئەستىرەبوونىدا
بىت بە ھىي ئەم شارە.

زۆربەي خەلكى ئەم شارە ھەموو ھونەرەكەيان ئەوۈيە،
خۇيان بە ئەسلى شارەكە دەرزانن. ئاخىر ھونەر كەي لەوۈدایە
تۇ خەلكى كام شوئىنى، ھونەر لەوۈدایە تۇ چى دەكەيت لەم
دونىايەدا و دەتەوېت چى بىكەيت، نەك سەر بە كام شوئىنى
و كام شوئىن زادگەي تۇيە.

بەم بۇنەيەوۈ مەجلىسى شارەكە شايى و لۇغانىكى رېك

خست، ئەوەی نەچوو بۆ شایى و لۆغانەكە، نالیى بالدار بوو. كەچى ھەر ئەوانەى تا دوینی تانەیان لى دەدا و ئازاریان دەدا، لەناو شایى و لۆغانەكەدا سەرچۆپیان گرتبوو و بەریان نەدەدا و ھاواریان دەکرد، "بووین بە خاوەنى زمانى خۆمان!"

سالمى پەنجەشین کاتیک ئەو دیمەنانەى بینبوو، سەرى سوور مابوو. لە جیى خۆیەو بە جیگری میرى وتبوو، "ئەوەى نالیى بالدار لەسەر ئەم خەلكەى دەلیت، زۆربەى راستە و گەشتووومەتە ئەو برۆایە، مرقۆى ئەم سەردەمە دیوى نییە."

(ئەم خەلكە پارچە پارچەت دەكەن و پاشان پیت دەلین، بۆ خۆت كۆ ناكەیتەو.)

(۷۸)

کەوتتى بازارى كىتپە كۈنەكان.

دواى شايى و لۇغانەكە دىوانەكە بالى گرت.
شەوۋەكەى تا درەنگانىك لەگەل كچەى شىخى ژنى لە
شايىيەكە بوون. شەو پۇيشتەنەو، لە پەنجەرەو سەيرى
كرد، بىنىي دۇستەكەى چراكەى كز كردوۋە و خەوتوۋە.
هيندە بەخۇشى بەپشتا خەوتبوو، وەك بلىيت ئەم ھەللايەى
لەم شارە روو دەدات، پەيوەندىي بەوۋە نىيە. بۇ بەيانى
كە ھەلسا، بىنىي لە ھۆدەكەى خۇي نىيە، سەيرى ھۆدەى
خەوشەكەى كرد، كەرە بۇرىشى لى نەبوو، دلى داخوريا
نەكا پۇيشتىت! ناننى نەخوارد و پۇيشت بۇ دوكان. لە
دوورەوۋە بىنىي كۆمەلىك پاسەوان و خەلك پىكەوۋە لە بەردەم
دوكانەكەى وەستاون.

سلاويكى لى كردن و ھەريەك لە پاسەوانەكان لەلايەن
كوپخايەكەو، يان ئەندامىكى مەجلىسەوۋە ھاتبوو بۇ ئەوۋەى
دىوانىكى نالىي بالدارى بۇ بنووسىتەوۋە و بىيەن. ھەموو
ئەوانەى ھاتبوون داواى كىتپە كۈنەكانيان نەدەكرد. ئەويش

ناوی یه کبه یه کیانی نووسی و داوای لی کردن به ریز و به پنی ریز به ندییه که دیوانیان ده داتی. ئەو چەند دیوانه‌ی نووسی بوونیه وه، پنی فروشتن و پاشان پنی وتن، "به‌م نزیکانه ئەوانه‌ی تریش ته‌واو ده‌که‌م و وهرن بیانبه‌ن."

که ک‌ریاره‌کانی به‌ری کرد، سه‌یریکی ناو کتیب‌خانه‌که‌ی کرد و به‌ناهه‌ل‌ک‌ت‌شان‌ه‌وه، که پر بوو له خوشی و پریش بوو له خه‌م‌گینی بۆ ماندوو بوونی خۆی له‌سه‌ر دروست‌کردنی کتیب‌ه‌کان، وتی، "ئه‌ی دادا! ک‌ی ده‌یزانی میرزایه‌کی ناو گوندیکی ئەو ده‌شت‌وده‌ره دیت، وه‌ک ره‌شه‌با هه‌موو شتی‌ک له‌گه‌ل خۆیدا بیات. ئیوه ئە‌ی کتیب‌ه‌ کۆنه‌کان، ئە‌ی نووسه‌رانی خه‌وتووی ناو کتیب‌ه‌ کۆنه‌کان، من به‌ جۆری‌ک ئیوه‌م نووسیوه، بۆژیک بیت بخوینرینه‌وه و منیش سوودی‌کتان لئوه‌ ببینم. سه‌یر بکه‌ن، ئیستا چی رووی داوه‌! که‌س به‌لای ئیوه‌دا نایه‌ت. ئیشی گه‌وره‌ په‌یوه‌ندی به‌ قه‌باره‌ی کتیب‌ه‌کانه‌وه نییه‌. با ئیوه‌ هه‌ر قه‌باره‌تان گه‌وره‌ بیت، ئە‌وه‌تا ئە‌م‌رۆ تۆزتان له‌سه‌ر نیشته‌وه‌ و دیوانیک هه‌مووتانی خسته‌ ناو ره‌فه‌ی کتیب‌خانه‌کانه‌وه تا بۆخۆتان بخه‌ون."

له‌به‌ر خۆیه‌وه به‌م جۆره‌ قسه‌ی بۆ کتیب‌ه‌کان ده‌کرد. ک‌ت‌وپ‌ر نالیی بالدار خۆی کرد به‌ ژووردا. له‌ جاران پیرتر و له‌ جاران خه‌م‌گینتر ده‌ینواند. که‌ چاوی پنی که‌وت، ئاه‌یک هاته‌وه به‌ به‌ریدا و باوه‌شینکی پیا کرد، "ترسام پۆشت‌بیت!" پ‌نکه‌وه چایه‌کیان خوارد. سالمی په‌نجه‌شین یه‌ک تووره‌که‌ پاره‌ی دهر هینا و له‌سه‌ر میزه‌که‌ دای نا.

"ئه‌مه‌ چییه‌؟"

"ئه‌وه‌ حه‌قی تویه‌."

“من بۇ ھەق دىوانم نەداۋە بە تۇ!”
“ئەزانم، بەس ئەۋە ھەقى تۆيە و من دوو ئەۋەندەم بۇ
خۇم بردوۋە.”
“ھەركات پىئويستم پى بوو، پىت دەلیم.”
“بە گىيانى دۆستايە تىمان ئەۋە ناچىتەۋە گىرفانى من.”
بەزۇر پارەكەى كرد بەناو گىرفانى كەۋاكەيدا و بىتدەنگىيەك
كتىبخانەكەى داپۇشى.

نېواره کې کله پهلې ده کړې.

چېند دهسکه که وهر و که رهوزیکې هه لگرت و به قاله که
پاره ی لی وهر نه گرت.

رؤیشته نه ولاوه میوه ی کړې، کابرای دوکاندار سه
ته لاقی خست پاره وهر ناگریت. له مسهره وه تا نه و سهر
هر چیی هه لگرت، که س پاره ی لی نه سه ند. دهیه ویست له و
کیسه پاره یه ی پښه تی، شتیک خهرج بکات، که چی نه یانه یشت
کیسه پاره که بکاته وه. له لای مه یخانه که لای دا گوزه یه ک
شهرابی هه لگرت، کابرای مه ی فروش پیاوینکی گاوری کامل
بوو. که زانیی نه وه، گوزه یه کی بچو وکتریشی خسته سهر
گوزه که ی خوی و سویندی به خاچه که ی مه سیح خوارد پاره
وهر نه گرت. سهری سووړ نه ما له م لوتفه ی خه لکه ساده که،
چونکه نه وان ههر له سهره تا وه له گه لی باش بوون و ریزیان
ده گرت.

له رینگای مال، کتوپر چاوی به و مه لایه که وت که له سهر
ده سترو و سه که ی عارفه گه وره که په لاماری دا و شکاتی لی

کرد. مەلا ھەر لە دوورەووە بە قوربان قوربان بەرەورپووی
ھات. ئەمیش زۆر بەساردی جوابی دایەووە. مەلا ویستی بە
خاکی حیجاز سویتد بخوات ئەبیت بچنەووە بۆ مائی خوئی،
ئەمیش داوای لیئوردنی کرد و وتی، "مەلا گیان، من شەرەبم
کریووە، شەرەب لەگەڵ خەیاڵی جوانا دەخوریتەووە، نەک
لەگەڵ مەلایەکدا."

مەلا قسەکە ی پێ سەخت بوو، ئەما نەبیتنا بەسەر خۆیدا
و دیسانەووە لوتفی کردەووە، ھەرچۆنیک بیت، بەخوینساردی
جێ ھیش و کاتی دوو ھەنگاو لەیەک دوور کەوتتەووە، لایەکی
بۆ کردەووە و بە کەرەکە ی وت، "بیت؟ خۆ بەباشی بیت؟
تا ئەو رۆژە ی میری گەورە منی بە دوژمن دەزانی، ئەمانە
دوژمنم بوون، ئیستا میری گەورە ناچار بوووە زمانەکە ی
من بکاتە زمانی میرنشینەکە ی، بیت چۆن گۆرابوو، خەریک
بوو بچەمیتەووە. تۆ خۆت بروات بەمانە ھەیە؟ من نە بروام
بە چەمینەووەکە یانە، نە بەستاییشکردنەکە یان، لە ھەرشوینیک
پایەکت ھەلکەویت، ھەمووان پیکەووە پالت پتووە دەنین بۆ
ئەو ھە ی بکەویت و ھەلنەسیتەووە. خۆ بیت."

(لە کە لە شوینیک ھەلکەنرا، کەس ناتوانیت ببیتیتەووە
ئەو شوینە.)

گەیشتەووە مال و کچە ی شیخی ژنی سالمی پەنجەشین
کەلوپەلەکانی بینی بە دەستیووە، تەواو خەجالەت بوو. بە دەم
خەجالەتیووە لە دەستی وەر گرت و پێی وت. "دەتەویت
کیسەجیایی بکەیت. لەبەر خاتری ماندوو بوونت نەبووایە،
ھەر وا دەمدان بە دراوسێکان."

ئەمیش زەردەخەنە یەکی بۆ کرد و بە دەم زەردەخەنەووە

جوابی دایه وه، "نا شتی وا نه کهیت، شه رابه کهم له دهست دهر دهچیت. کیسه یهک پارهم پئی بوو ویستم هه ندیکی خه رج بکه م، دونیا که ی من وا گۆراوه، که سیش پارهم لی وهر ناگریت، تۆ بلیی ئه وهش فه رمانی میر نه بییت."

هه ردووکیان دایانه قاقای پیکه نین و ده ستیان کرد به شوشته وه ی میوه کان و پاککردنی سه وزه کان، تا سالمی په نجه شین گه رایه وه مال، ناننکی خوشیان حازر کرد و سیقۆلی وهک هه میشه له سه ر سفره به ده م قسه کردنه وه ئیواره یه کی خوشیان به ری کرد.

(۸۰)

خەونى ترسناك...

ئىۋارەكەي زۆرى خوارد و تا كاتى خەۋىش دەستى لە
شەراب ھەلنەگرت.

ھەر كە سەرى خستە سەر بالىفەكە، خەونى بىنى.
خەۋنەكەي زۆر لە خەۋنەكەي جاران ترسناكتر بوو. درەختە
سووتاۋەكانى ناو بەشى دارستانەكە قسەيان دەكرد. مرقۇئە
شەپكەرەكان لە شوئىنى خۇيان رەق بووبوون. كەس
نەدەجوولا، لەبرىي مرقۇئەكان، درەختەكان نىشتىبۈونە سەر
يەك. بە وشكى و سووتاۋى لقوپۇپى يەكتريان دەشكاندەۋە.
پەر بە دەميان ھاۋاريان دەكرد، "ئىتر تۇ نايىت بىتتە ناومان.
ئىتر تۇ لە ئىمە نىت. تۇ ھاتىت سووتاۋىيەكەي ئىمە چاك
بەيتەۋە، خۇشت پەر بوويت لە برىن و سووتاۋى. تۇ
سەيرى خۇت بەكە." سەيرى خۇى كىرد، پەرچەكانى رەش
ھەلگەراۋن، تويكلى پىستى سەر دەستەكانى وشك بوۋەتەۋە
و ھەلدەۋەرىت. لووتى لە ناۋەپاستى دەموچاۋىدا لەتىكى
پىۋە نەماۋە و پەنجەكانى قاچى نىۋەيان بوون بە كۆتەرە

و نیوه‌شیان گۆشته‌که‌یان به‌ده‌ره‌وه‌یه. به‌سه‌یرکردنی خۆی،
خهریک بوو زیږه بکات.

ده‌نگه‌کانی ناخی کپ بوو بوونه‌وه. نه‌ده‌نگی به‌شه
سه‌وزه‌که‌ی دارستانه‌که‌ده‌هات، نه‌ده‌نگی مرقه‌که‌ی ناخی.
له‌بری ئه‌وه، وه‌ک کۆته‌ره‌یه‌ک له‌و نیوانه‌دا وه‌ستابوو.
دره‌خته‌شه‌پکه‌ره‌سووتاو‌ه‌کان هاواریان ده‌کرد به‌سه‌ریدا.
ده‌یو‌یست ده‌سته‌کانی، قاچه‌کانی، بجوولیتیت، به‌لام
نه‌یده‌توانی. هیزی ده‌دایه‌به‌ر خۆی و هیچی پی نه‌ده‌کرا.
ئاسمان هه‌وریک‌ی ره‌شی هینا، بارانیک‌ی به‌خوږ دای کرد.
دلۆپه‌بارانه‌کان هینده‌گه‌وره‌بوون، که‌ده‌یانکیشا به‌لقیک‌ی
دره‌خته‌سووتاو‌ه‌کاندا، ده‌یشکاندن. ده‌یانکیشا به‌هه‌ر مرقه‌ی
شه‌پکه‌ری به‌بتبووی ناو به‌شه‌سووتاو‌ه‌که‌ی دارستانه‌که‌دا،
ده‌یکرد به‌هه‌زار پارچه‌وه. چاوی بریوووه‌پارچه‌پارچه‌کردنی
دره‌خت و مرقه‌کان به‌ده‌ست بارانه‌وه. گرمه‌یه‌کی گه‌وره
هات.

که‌سه‌یری به‌رده‌می خۆی کرد، له‌وسه‌ره‌وه‌یه‌ک شه‌پۆلی
ئاو به‌ره‌و پووی ده‌هات. هه‌رچه‌ندی کرد نه‌یتوانی خۆی
لا بدات. قاچه‌کانی نه‌ده‌جوولان. له‌و ساته‌ی خهریک بوو
ئاوه‌که‌بدا به‌سه‌ریا، دوو بالی گه‌وره‌ی لی ده‌ر هاتن و هه‌ر
ئوه‌نده‌پای وه‌شاندن، به‌ره‌و ئاسمان فری. به‌ئاسمانه‌وه
سه‌یری دارستانه‌که‌ی ده‌کرد. له‌لایه‌ک وێران و له‌لایه‌ک
په‌ر له‌ژیان.

حه‌زی نه‌ده‌کرد بنیشیته‌وه.

وه‌ک بالنده‌یه‌ک به‌و ئاسمانه‌وه‌ده‌فری. له‌وه‌ختی
فرینه‌که‌دا تووشی بوو به‌تووشی پۆلیک مه‌له‌وه. له‌زمانی

مەلەكان تېدەگەيشت. گويى لى بوو سەرقافلەي مەلەكان
ئامۇڭگارىيى مەلەكانى دەکرد.

(خۆتان لە مەرۇف لا بدەن، با ژياننتان پارىزراو بىت.)
تىكەل بە قافلەي مەلەكان بوو. كەسيان لىي نەترسان،
كەسيان نەيگوت تۆ مەرۇقى. خۆي لى بوو بە مەل و بە
خەيالى مەلبوونەو گويى لە ئامۇڭگارىيى سەرقافلەكە دەگرت.
دەنگىك راي چلەكاند، ديسانەو كەرە بۆر بە زەپىن راي
چلەكاند و لە خەوەكەي كرد.

بۆ لىكدانەوئەي خەونەكە نەگەرا. واي دانا ئىوارە زۆرى
خواردووه و فشارى خۇراكەكە ئەم خەوئەي هيتاوتە ناو
خەونەكانىەو.

تاریک و پوون بوو.

بهئه سپایی چراکه ی خاموش کرد.

دوو گۆزه شه رابه که ی پیچایه وه، جاجمه به ده ستچنراوه که ی خوی، لیفه و سهرینه به ده ستچنراوه که ی خوی کو کرده وه و به واشیک دهرگا که ی داخست. چیی پیویست بوو، خستیه ناو تویشو و که یه وه. گۆزه یه که له تهنیشت هه وزی ئاوی هه وشه که بوو، به خه تیکی درشت له سهر گۆزه که نووسی، "خزم من پویشتم، ئیتر بارگرانی نابم بۆ که س، تهنانهت بۆ زیانیشت بارگرانی نابم."

کور تانه که ی خسته سهر شانی که ره وه و له دهرگای هه وشه و دهر که وتن. به کۆلانه باریک و تاریکه کاندای پویشتن. که یشتنه ناو بازاره چۆله که، بازار بۆنی میوه و سه وزه ی که نیوی ده دا. که یشتنه سهر سه کۆی شاعیره کان، له به رده م سه کۆکه دا وه ستا و تاویک به چۆلی لینی پوانی. "ئه ی بازار ی شاعیران، پوژگاریک دیت تیده گهن ئه وه ی ئیوه فروشتان، خۆتان بوون، نه ک وشه. ئیوه وشه تان کرد به کالا، وشه تان

کرد بە قووتی نان. ئیوھ هیچ شتیکتان نەهیشتەوھ بەجوانی.
خۆتان بەرگیک دەپۆشن و ناختان بەرگیک تر، ھەرکەسیک
فریوی ئیوھ بخوات، تا مردن ئاسوودە نابیت.

لە دەروازە ی شارەکە بەرەو کوخی پیاوھ گۆشەگیرەکە
پۆیشت. لەو ئای نەدا، بەرەو ئەو پینگە یە پۆیشت، کە
پیاوھکە پیشانی دابوو، پینگە ی ئاوریشمەکە. گەیشتە سەر
پینگاکە، دوو بەش بوو، بەشیکی بەرەو پۆژئاوا و بەشیکی
بەرەو پۆژھەلات. پینگای پۆژئاوای گرتە بەر. تا خۆر
دەر هات، شارەکە لە بەرچاوی ون بوو. ھەتا زیاتر دوور
دەکەوتەوھ لە شارەکە، زیاتر ھەستی بە ئاسوودەیی دەکرد.
شارەکە قورسایییەکی خستبوو یە سەر سینە ی، تەنھا بە
دوورکەوتنەوھ لێی، ئەو قورسایییە ی کال دەبووھوھ.

نیوھ پۆکە ی گەیشتنە نزیک شاریکی گەورە، نەچووھ ناو
شارەکەوھ و بە ھەمان پینگە دا دەستی کرد بە پۆیشتن.
لە نزیکی شارەکە چاوی بە پێبواریک کەوت. پێبوارەکە
لەسەر ئەسپیکی سوور، سنگی خۆی دەر پەڕاندبوو. ھەوالی
پینگاکە ی لێ پرسى. پێبوارەکە پێی وت، "بەبێ ترس ھەر بەم
پینگایە دا بڕۆ، دەگەیت بە قافلە یەک بەرەو پۆژئاوا دەچن.
ئەوان باریان قورسە، تۆزیک پێ ھەلگريت دەگەیت بەوان.
دەمەوھەسران لەقەرەاغ پووباریک لای دا و نانیکى خوارد،
کەرەکەش لەقەرەاغ پووبارەکە دەستی کرد بە لەوھەر. ئێوارە
داھات.

ویستی لەو چۆلاییە دا بەتەنیا نەمێنیتەوھ، پێی ھەلگرت،
دوو-سێ گردیان بڕی، گوینی لە زەنگۆلە ی ملی حوشتریک
بوو، بەرەو پووی زەنگۆلەکە چوو، نزیکى قافلەکە بوویەوھ.

له نزیكبوونه وهیدا ئەسپسوارێك هاته بهردهمی و تاوی
به دهووریدا سوورپایه وه، وای زانی پیاوخرابه. كه بینیی
میرزایه کی به ته مه نی هه ژاره، داوای لی کرد بێته ناو
قافله كه وه. ئەو ئەسپسواره یه کێك بوو له پاسه وانه کانی
قافله كه.

قافله یه کی گه وره ی قوماش و فهرش بوو له کاشانه وه
هاتبوون به ره و شام بچن. خاوه نی قافله كه خۆی له ناو
عه ره بانه یه کی به په رۆ ده وره دراو پال كه وتبوو، پاسه وانه کانیش
به خۆیان و ئەسپه کانیانه وه له ده وری قافله كه پیشو پاشیان
ده کرد.

له ته ک قافله كه دا به ره و غه ری بییه کی گه وره تر كه وته ری.
(مادام غه ری بین به م نیش تیمانه، ئیتر له هه رشو ئینک بین،
جیاوازی نییه.)

(۸۲)

شهووی سه‌ماکه‌ره‌کان.

ئه‌ستیره‌ ده‌ر که‌وتن و قافله‌که‌ لای دا.

ده‌ست کرا به‌ ئاماده‌کردنی خۆراک و شه‌وچه‌ره‌. خاوه‌نی
قافله‌که‌ له‌ سه‌ره‌وه‌ دانیشتبوو، خزمه‌تکاره‌کانیش شتیان
ئاماده‌ ده‌کرد. یه‌کیک له‌ پاسه‌وانه‌کان هه‌والی میرزای
دابوو یه‌ خاوه‌نی قافله‌که‌، ئه‌ویش بانگی کرده‌ لای خۆیه‌وه‌.
کابرای خاوه‌نقافله‌ یه‌کیک بوو له‌ بازرگانه‌ گه‌وره‌کانی شاری
شیراز. به‌ فارسی قسه‌ی ده‌کرد، نالیی بالداریش فارسییه‌کی
پوختی ده‌زانی. پێکه‌وه‌ که‌وتنه‌ باسوخواسی دونیا. هاتن...
هاتن، تا گه‌یشته‌ سه‌ر ئه‌ده‌ب. کابرای خاوه‌نقافله‌ ئه‌هلی
شیعر بوو. ده‌ستی کرد به‌ باسکردنی عه‌تاری نه‌یشاپووری
و بایه‌زیدی باستامی و حافزی شیرازی. هه‌ریه‌ک له‌مانه‌
له‌لایه‌ن نالیی بالداره‌وه‌ خه‌تم کرابوون. کابرای خاوه‌نقافله‌
بیستبووی له‌و میرنشینه‌ی سه‌ره‌وه‌ شاعیریکی هاتوو له‌ زمانه‌
فارسی و عه‌ره‌بییه‌که‌ی تیک شکاندوو و زمانی کورده‌کانی
کردوو به‌ زمانی نووسین. لێی پرسی، "ئه‌هری شتیکی وا

پرووی داوه؟

”بڼگومان وایه، پرووی داوه.“

”بهه... بهه... ئهوه چ پیاوینکه. راسته من فارسم و زمانه که ی خوم خوش دهویت، بهس حافزی گه وره ده لیت: گوزه بو ئه وهیه ئاو و شه رابی تی که یت. ئی راست ده کات، گوزه ی خالی به که لکی چی دیت.“

”مه به ست چیه؟“

مه به سته که م پروونه میرزای به ریز. ئه و پیاوه گوزه یه کی خالی نه بووه، گوزه یه کی پر بووه. مادام گوزه که ی پر، من خوشم دهویت.

دوو جار ویستی بلیت ئه و پیاوه منم، په شیمان بووه وه، نه کا کابرا به گالته پیکردن به خوی تیښگات. له م قسانه دا بوون ده ست کرا به شه رابخواردنه وه، که شه رابه که ی لی وهر گرت، کابرای فارس سه ری سوور نه ما. به دهم توشینه وه وتی، ”میرزا، خوینده واره کانی ئیمه ش هه مووی ئه هلی شه رابن.“

سه ماکه ره کان ده ستیان کرد به سه ماکردن. گه نجانی ناو قافله که یان جوش دا و ئه وانیش هه لسانه وه سه مایان کرد. ناگری ناوه راستی سه ماکه ره کان و خۆبادانی سه ماکه ره کان بېشکه وپېشکه ی به چاوی ده کرد. راستیه که ی، دوا ی ئه و هه موو ساله، یه که م جاری بوو ببینیت ژنانیک به کراسی سووری ته کی ناسکه وه له به رده میدا سه ما بکه ن و پرووناکی ناگره که دهیدا له کراسه کانیان و رانه شله کانیان دهر ده که وتن.

شه ویکی پر له رهنگ و هه یاهویان به سه ر برد. کابرای خاوه نقافله داوا ی لی کرد هه تا ئه و شوینه ی له گه لیان ده بیت،

با لەنزیکیەوێ بەیت و دەستیش نەکات بە گیرفانەکانیدا،
چی دەخوات و چی دەنۆشێت، لەسەر حسابی ئەو دەبێت.
توورەکە پارەکە هێشتا دەمی نەکرا بوویەوێ و چۆنی وەر
گرتبوو، هەر وا بەبێ کەمبوونی دەرھەمێک ما بوویەوێ.
زۆر درەنگ خەوتن. دەبایە بۆ بەیاننێی کەشی زوو ھەلسن.
ئەم کێشە نەبوو، پێشووتر راھاتبوو، تەنھا تۆزێک خەمی
لەوێ بوو پێگاکە دوور بەیت و قاچە باریک و پیرەکانی
یارمەتی نەدەن بپروات. هەر واش بوو، پێگاکە زۆر دوور
بوو.

(۸۳)

پاش چەند پوژیک شاریک دەر کەوت.

شارەکه لەناو چالاییه کدا بوو، خانوو بەرزەکانی لە
دورەو دیار بوون.

پینگاکە لە بەرزاییه کەو بەرەو خوارەو دەکش،
شارەکەش لەناو تەختاییه کدا شاخ دەورە دابوو. لەنزیك
عەرەبانەى خاوەنقافلە کە بوو کە شارەکە دەر کەوت، کابرای
خاوەنقافلە پەردەکەى لا دا و سەرى دەر هینا وتی، "میرزا...
ئەو شارە دەبینی، ئەو شامە. شام جوانترین شاری ئەم
دونیایە. شاریکە هەموو شتیکی تیایە. ئەو شام نەیینیت،
پوژەلاتی نەبینیو. لە خوشیی ئەم شارە، حەز دەکەم
دایمەى خودا ژیانم لە قافلەدا بیت."

شارەکه لە مەنجه‌ئىكى سپی دەچوو. خانووکانی
بە بەردی سپی گەورە گەورە دروست کرابوون. پینگا
سەرەکیه کەى شارەکه بە ناوهراستدا تێدەپەری و شارەکەى
دەکرد بە دوو لەتەو. لەمبەر و ئەوبەرى پینگاکەو هەزاران
خانوی گەورەى سپی دروست کرابوون. بەردی نەقارپی

سپى، پەنجەرەى گەورە گەورەى سپىكراو، دەرگای
خۆلەمیشى، منارە سپىيەکانى مزگەوتەکان لەناو خانووەکاندا
سەریان دەر ھىتابوو، لە قوللەى پاسەوانەکان دەچوون کە
پاسەوانى بکەن بەسەر مالهەکانەو.

بازارێكى شلوق، نەك كەلوپەل، ھەزاران جۆر مرقى
تيا بوو. گەيشتنە لای کاروانسەرایەك و لەوێ لایان دا.
دیسانەو ھەستى غەریبى پووى تى كرد. لە خۆى پرسى
باشە ئەم پارانە بە منن، كى دەلێت بەكەلك دین. چوویە لای
خاوەنقافلەكە و ھەمان پرسىارى لەو كرد. ئەویش تورەكە
پارەكەى لى وەر گرت و سەیرىكى كردن. راستەكەى میرزا،
ئەم پارانە بۆ ئەم شارە نابن. خەمت نەبێت، من پارەى
ئەم شارەت پى دەدەم و ئەمانە ھەلدەگرم بۆ خۆم. كە
پۆشتمەو، لەوێ دەیانكەمەو بە پارەى لای خۆمان.

پارەكانى بۆ گۆپیەو و لە کاروانسەرایەك ھۆدەىكى
بەكرى گرت و لەناو مەیدانى کاروانسەراكەشدا كەرەكەى
بەستەو و توورەكەىك كای بۆ كرى و گەپایەو بۆ
ھۆدەكەى.

پەنجەرەكەى دەپروانى بەسەر شارەكەدا.

لە بەردەم پەنجەرەكەدا دانیشت. خەيالى گەراندىەو بۆ
ئەو ئیوارانەى پێكەو لەگەل سالمى پەنجەشین لە بازار
شتیان دەكرى و دەگەرانەو مال. پوخسارە نوورانى
و میھرەبانەكەى كچەى شیخی ژنى سالمى پەنجەشینى
دەھاتەو بیر. بۆنى چیشتنە خۆشەكانى و چاخواردنەو
بەردەم ھەیانەكە و سەیرکردنى شەوانى ئەستێرەكانى سەر
نیشتمان.

دلى پر بوو له گريان. "من بۆچى له م دونيايه دا شوينىكى
ئارامم دهست ناكه ويت. تو بليت له م غهريبيه شدا كه سينك
ههيت ئازارى پيره پياوئىكى وهك من بدات، ههه چون له
نيشتمانكهى خۆم ئازاريان دام." يه كه م پوژى له غهريبيدا،
غهريبي نيشتمانى ده كرد.

(كه به ئازاره وه پويشتى، تا مردن هيج شوينىك نابيت به
نيشتمان).

تا درهنگانىكى شهو بهردهم په نجه ره كهى بهر نه دا. تاريكى
كرد، چراى سهه ريگاكان داگيرسان. چراكان قه تارهيان
بهستبوو به شوين يه كتردا، له ته زيبى حيكى زهردى شارى
نه يشاپوور دهچوون، بهردهمى خويان پووناك ده كرده وه.
ئهو شهو ئازارى دوورى له نيشتمان نه يهيشت خه
بچيته چاوه كانى. بيريشى له گه پانه وه نه ده كرده، چونكه
به ته واوه تى دلى شكابوو.

جیہیشتی شارہکە.

شەوہکەى نەخەوت. بەیانییەکەى لە کاروانسەرەکە نانیکى
 خوارد و وەستا تا کابرای قافلەچى لە خەو رابیت. دواى
 دوعاوسەلام جیى هیشت و بە ئاراستەى پوژئاواى شارەکە
 کەوتە رى. دەیویست بەرەو حىجاز بچیت. بە پرسورا
 رینگاکەیان پیشان دا. هەتا زیاتر دەرویشت، خۆر تینى زیاتر
 دەبوو. ناچار کەواکەى داکنەند و ئەویشى دا بەسەر کۆلى
 کەرەکەدا. تینى بۆ هات، میزەرەکەشى لەسەر سەرى لا دا و
 بەس کلاوەکەى هیشتەو. بەردەمى بیابانیکى وشكى گەرم
 بوو، کەسیشى لێو ديار نەبوو. جار بە جار قومقۆمەیک
 دەهاتە بەردەمى و دوو سەرى پادەوێشانەند و بەناو خاک و
 خۆلى بیاباندا دەرویشت. تا نزیکەى نیوەرۆ بەبى وەستان
 رێیان کرد. لە دوورەوێ تارمایییەکی رەش رەش ديار بوون.
 سەرەتا وای دەزانى ئاوەدانییە، دواى وردەوردە بۆى دەر
 کەوت ئاوەدانى نییە، گەرمايە سەرەب دروست دەکات لە
 بەرچاوى.

باش بوو له دهمه ونيوه پړيان دهواريك دهر كهوت.
 بهر هو دهواره كه ههنگاوى نا، خيزانيكي دهوارنشيني لى
 برو خوشتريان به خيو ده كرد. به پريزه وه پيشوازيان لى
 كرد. خاوه نمال ديسداشه يه كي بوري له بهر بوو، تا نيوه
 هلى كردبوو، ناوگه لى به دهره وه، پياويكي به ته مه ن بوو.
 نه ميس كيشه ي زمانى عهره يي نه بوو، هر له سه رده مى
 سوخته ييه وه تا فه قنيه تى و تا وهرگرنتى ئيجازه، هر زمانى
 عهره يى و فارسى و توركيى خويندبوو.

دوو جام ئاويان بو هينا، ئاوه كه فيتك بوو، ئاوه كه ي
 خوارد وه، پرسى، "ئه مه چون له م بيابانه ئاوى فيتك هه يه؟"
 خاوه نماله كه زيندانى كي پيشان دا، زه وييه كه يان هه لكه ندبوو،
 سه رى زه وييه كه يان داپوشى بوو، ئاويان تى كردبوو بو ئه وه ي
 خور گهرمى نه كات. له حه وزى خوشتره كانيش كه ره كه ي
 ئاوى خوارد وه. گوزه يه ك ئاويان پى دا و ريگا كه يان پيشان
 دا. خاوه نماله كه دلنباى كرده وه ئه م بيابانه يمه ترسيه، ته نها
 ون نه بيت، ئه توانى بگه يت به قافله كان. ئه مه ريگاي قافله كانه
 و به رده وام خه لك هاتوچوى ليوه ده كه ن.

(ونبوو كه سيكه خوى ون كرد بيت، نه ك ريگا.)

له هيج لايه ك لاي نه دا. به دهم ريوه نانى ده خوارد.
 پويشته كه ي خيرا نه بوو. ئاره قه به هه موو گيانيدا ده هاته
 خواره وه. ئاره قه به ناو تاله سپيه كانى قاچيدا جوگه له يان
 به ستبوو. له وه ته ي هه يه، هينده ي ئه م پوژه گهرماي نه بوو.
 به ناخى كي گهرمى شكاه وه به ره وپيرى گهرمايه ك ده چوو.
 نه دهرختى ك، نه سيبه ري كيش نه بوو لا بدات. ته نها هه نديك
 جار چاوى به كومه ليك خوشتر ده كه وت شوانه كه يان

دەموچاوی بە پەرۆ ھەلپنچابوو. دوو-سی جار ئەمەى
بینى، ئیتر ئەویش میژەرەكەى پینچا بە دەموچاویەو. دوایی
شەوەكەى بۆى دەر كەوت دەموچاوی دەكزیتەو، گەر
میژەرەكەى نەپنچایە بە دەموچاویەو، پوخسارى دەسووتا.
تازە تاریكى كردبوو، پووناکییهك كەوتە بەرچاوی. لە دلی
خویدا وتی، ئەو ئەو دانییە و ئەمشە و لەوئ پوژ دەكەمەو.
(كە تاریكى ھەلى كرد، ترووسكایی پووناکییهكت لی
دەبیتە ژیان.)

قافلەى دووھەم.

پووناككیه كه ئاوه دانی نه بوو، قافلەیهك بوو.
 پاسه وانه كان لیتیان خورپی. دهستی خوی بهرز کرده وه
 و به زمانی خویان پیی وتن، ریگر نییه و ریپواره، ئاگریک
 به دهستیانه وه بوو و به ره و پرووی هاتن. لیتی ورد بوونه وه،
 ریپواریکی پیری ماندووه. دلیان سووتا پیی. پییان وت،
 "به تاقی ته نیا چی دهکهی له م بیابانه؟ بوچی له گهل قافلە
 نه هاتووی؟ هر باشه ون نه بوویت."

ئەویش به حالیکه وه که دهنگی پر بوو له ماندوو بوون،
 جوابی دانه وه، "غەریبه یه و دهیه ویت به ره و حیجاز بچیت."
 بردیانه لای سه ر قافلە که و ئەویش جاجمیکی راخستبوو،
 خەریکی کیشانی نیرگه له بوو. لای خویه وه داینیشاند و
 فرمووی لی کرد نیرگه له بکیشیت. رەدی کرده وه. پیشووتر
 نیرگه له ی له دیوه خانی خانه دانه کان بنیوو. یهک-دوو
 جاریش گوئی لی بوو بوو وهک شه راب هه رام کراوه. بهس
 نهیده کیشا، نهک له بهر هه رامییه که ی، له بهر ئەوه ی هه زی

لینی نەبوو.

سەر قافلەچی ئازەری بوو. قافلەکەى بەرەو حىجاز نەدەچوو، بەرەو قوستەنتینە دەچوو. بۆیە بە میرزای وت، ئەگەر بۆ حىجاز دەچیت، دەتوانیت تا دوورپێئانەکە بیبات. ئەو دوورپێئانەى ئەو باسى دەکرد، دوو پوژى تر دەیگەیشتن. ئەمیش پازى بوو تا ئەوئ لەگەلیان بچیت، گەر پینگای خۆى گۆپى، ئەوا لەگەل ئەوان دەچیت و نەیشیگۆپى، لەوئ لێیان جیا دەبیتەو.

شەوئەکەى لە کەناریکەوئ جینگای داخست و هەندیک کای پەیدا کرد بۆ کەرەکە و گۆزەیهک ئاویش بۆ هەردووکیان. ئاوئەکەى دا بە کەرەکە و خۆیشى نانوشەرابیکی خوارد و لەناو تیشووەکەى دیوانەکەى خۆى دەر هێنا. لە بەردەم ئەستێرەکانى ئەو بیابانەدا سەیری دیوانەکەى خۆى دەکرد. دەبیت ئیستا لە میرنشینەکە چۆن باسم بکەن، دەبیت چەند ئاسوودە بن شاعیرەکان و دیوئەخاننشینەکان کە شارەکەیانم جئ هیشت. دەبیت ئیستا سالمى پەنجەشین چیم پئ بلیت. دەبیت میر و دەستە و تاقمەکەى هەست بە چى بکەن؟

بەدەم ئەم پرسىارانەوئ چاوى قورس بوو. سەرى خستە سەر سەرىنەکە و لە پرووناکیى ئەو ئاگرانەى دەروانى، کە قافلەچیەکان کردبوویانەوئ. لە لایەک گۆرانى دەوترا و لە لایەک یارى دەکرا و لە لایەک تریکەى ژنان دەهات و لە لایەکى تر خەویکی قورس پیلووی پێبوارەکانى داگیر کردبوو. لای ئەمیش برینیک لە ناخیدا کولابوویەوئ، ئازارى برینەکە بۆنى نیشتمانى دەدا.

بۆ بەیانیهکەى لەگەل قافلەکە پویشت.

رینگایه کی گهرم و تاقه تپروکین، گهنجانی ناو قافله که ته قه ی
سهریان ده هات. خزمه تکاره کان له خزمه تکردنی رییواره کان
ماندوو نه ده بوون. پاسه وانه کانی قافله جر توفرتیان بوو،
له مسهره وه بۆ ئه وسهر. حيله ی ئه سپه کان له ناو گهرمای
بیاباندا ون ده بوو. بۆ په ی حوشتره باره ه لگرتوو ه کان تیکه ل
به سه رابه که ی به رده میان ده بوو.

دوو رۆژ به ریوه بوون تا گه یشتنه دوو رییانه که. له وی
کاروانسه رای قافله کان بوو. لایان دا و هه زاران حوشترو
ئسپ و باری لی بوو. شوینیکی خوش بوو له چاو رینگاکه ی
بیابان. شه ویک له وی مانه وه و له و شه وه دا بریاری دا به ره و
کوئ بچیت. پشتی له حیجاز کرد و به ره و قوسته ننتینه
که وته ری.

(مروقه گه وره کان له سات و کاتی خۆیدا بریار ده ده ن.)

(۸۶)

قافله‌که دوا کهوت.

له کاروانسه‌راکه خه‌لکی زۆری لی بوو.
به‌ناو بازاری کاروانسه‌راکه‌دا ده‌گه‌را، له دووره‌وه پیاویکی
بینی. به هه‌مان شیوه می‌زه‌ریک به‌سه‌ریه‌وه، که‌وايه‌ک
له‌به‌ریدا، که‌ریکیش له‌ته‌نیشتی. له پیاوه‌نزیک بوویه‌وه و
سلاویکی لی کرد. ئه‌ویش به‌پیزه‌وه جوابی دایه‌وه. پیاوه به
نیوه‌ئازهری و نیوه‌تورکی قسه‌ی ده‌کرد. ئیجازه‌ی خواست
له‌گه‌لی دانیشیت.

“قوربان، تۆش وه‌ک من غه‌ریبی؟”

“نا من غه‌ریب نیم، خه‌لکی ئه‌م سه‌رزه‌مینهم.”

جوابه‌که‌ی تاساندی. ئه‌و، هه‌ستکردن به‌ غه‌ریبییه‌ی له
خۆیدا بوو، له‌چاو جوابه‌که‌ی ئه‌و هه‌ستیکێ گه‌وره‌نه‌بوو.
به‌وردی سه‌یری پوخساری پیاوه‌که‌ی کرد. چاوه‌قووله‌کانی
و لووته‌باریک و درێژه‌که‌ی، چه‌ناگه‌باریکه‌کانی له‌ژیر
پیشه‌ته‌نکه‌که‌ی، په‌نجه‌قۆقه‌کانی ده‌ستی له‌ژیر چه‌ناگه‌ی،
شتیکیان ده‌وت. دیسانه‌وه پرسکاری لی کرده‌وه، “یانی چۆن

غەریب نیت؟

پیاوہ بہ لاچاوی سہیری کرد، "پیاوی باش، تۆ لہ دنیا دیدہ دەچیت. مرقۇف لہم سہرزہمینہ لہ ہەر شویتیک بیت، ئەو شوینہ مولکی خۆیہ تی. من بۆ ئەستیرہیہ کی تر نارۆم تا ھەست بہ غەریبی بکہم. تەنھا شتیک وام لی بکات ھەست بہ غەریبی بکہم، رۆیشتمہ لہم ئەستیرہیہ!"

نەخیر، دُنیا بوو ھوہ ئەم پیاوہ کەسیکی ئاسایی نییہ. بۆیہ یەکسەر پرسیی، "لہ کام خانەقا دەخوینیت؟"

پیاوہ زەردەخەنەکی کرد و وتی، "من ھەموو خانەقاکان ھیی خۆمن. لہ نەیشاپور ھوہ ھاتووم. چووم بۆ حیجان، ئیستا دەگەریم ھوہ دەچم بۆ بەغداد و لەویش ھوہ بۆ شام. مالبەمالی خودا دەگەریم تا زیاتر فێر بم. خوداپەرست نیم، خوداناسم. خودا کەسانیکی خۆش دەوین بیناسن، نەک کەسانیک نەیناسن و بیپەرستن."

نالیی بالدار ھەک بلێت شەنبایەک ناخی فیتک کرد بیتەوہ، بەم قسانە ناخی فیتک بوویەوہ. لەسەر چۆک بوو، پوخت و پاک، چوارمشقی دانیشت و پیاوہی ریتیواری پرسیار پێژ کرد. باسی دین و دنیا، باسی خەون و راستی، باسی مەرگ و ژیان، باسی بوون و نەبوون، باسی جوانی و ناشیرینی، باسی خەیاڵ و فرین، ھەرچی لہ بیرکردنەوہی خۆیدا بوو، کردی بہ پرسیار و ھەلامی سەیرسەیری ھەر گرتەوہ. تا نزیکەیی خۆرئاوا بوون دەستی لہ قسەکردن ھەلنەگرت. لہ خۆرئاوا بووندا جارچی ناو قافلەکان جارێ دا قافلەیی قورستەنتینییہ لەبەر خۆلادان لہ گەرماي پێگە، بەم ئیوارە یە دەکەوتە پێ. نالیی بالدار ھەلسایەوہ، بۆ یەکەم جار و

به بی پرس، دهستی پیاوهی ریواری ماچ کرد. له خه یالی
خویدا دای نا ئه وه یه کی که له عاریفه گه وره کان و ئاماده
نه بوو ناوی خوی بلیت. سوپاسگوزار بوو بو زانیارییه کانی.
پیاوهی ریواریش به زه رده خه نه یه کی کاله وه سه ریکی بو
پاوه شاند و مالتا وایی لی کرد.

لە پىگا بوون.

خەيالى بىردىيەو بۇ سەردەمى گەنجى.

پۇژى ھەينى بوو، مامۇستاكەيان بىريارى دابوو
 سەفەرلىك بىكاتەو بۇ گوندەكەي خۇيان، ئەمانىش بە بۇنەي
 سەفەرەكەي ئەوئەو، ماوئەيەك دەرس نەخوئىن و ئىسراحت
 بن. ئەمەي بە ھەل زانى و تىشووئەكەي خۇي پىچايەو و
 بەرەو گوندەكەي خۇيان كەوتە پى. تازە مووى دەر ھاتبوو.
 جامانەيەكى پەشى قوت بەسەر سەريەو، دەستىكى جلى
 كوردىي قاوئەي و پىشتىنىكى پەشى بەستبوو. بەناو تووتن
 و تەماتە و بىستانە كالەكەكاندا بە خۇشىي گەيشتەوئەي بە
 دىدارى كچە ئەسمەرە بارىكەلەكە، ھەنگاويكى دەكرد بە دوو
 ھەنگاو. كە گەيشتەو گوندەكەيان، ھىشتا خۇر ئاوا نەبووبوو،
 لەبرىي ئەوئەي بەرەو مالى خۇيان بچىت، بەرەو ئەو گەردە
 چوو كە كانىي ژنانى لىئو دىار بوو. دانىشت و سەرنجى
 كچ و ژنەكانى دەدا. بىنىي كچەي ئەسمەر بە كراسىكى شىن
 و كەوايەكى پەش لەبەرىدا و گۆزەيەك بە دەستىئەو، ھىواش

هینواش به ره و کانیه که هات. حهزی ده کرد نه وهنده هیزی
تیا بیت، ئیستا بچیت به رده می و سینه ی خوی بۆ بکاته وه.
بهس نه و هیزه نه بوو، ناچار له دوره وه سهیری ده کرد و
به و سهیر کردنهش دلی ئاسووده ده بوو.

تا کچه گوزه که ی پر کرد و گه پرایه وه مال، خه ریک بوو
تاریک دابیت. به تاریکی گه یشته وه مال. دایکی له به رده م
هه یوانه که خه ریکی ئاگردانه که بوو، شیوی لیده نا. که نه می
بینی، به رزه پا هه آسایه سه ر پی، "وهی به م دره نگه خته
له کوئ بوویت." دهستی دایکی ماچ کرد و نه ویش باوه شیکی
پیا کرد و بۆنی میخه که کانی ملی هات به سه ریدا.

ئێواره هه مووان له سه ر سفره جه م بوون. باوکی
شانازی پیوه ده کرد و له ناو گوندا به رده وام باسی ده کرد،
که سبه ی کورده که ی ده بیته مه لا و ده گه پیته وه بۆ گونده که
و ده بیته مه لای گونده که. ئیتیر نه م گونده هه و جه ی به مه لای
غه ریه نابیت. باوکی بیتاگا له وهی هه رگیز کورده که ی نابیت
نه و مه لایه ی له ناو مزگه وته کاندای ئامۆژگاریی خه لک بکات و
له بریی ئامۆژگارییه کانی به یانیان مه نه جه له ماستی بۆ به ن
و هاوینان زه کاتی بۆ کۆ بکه نه وه. نه م ده بیته مه لایه ک له
هیچکام له مه لاکانی سه رده می خوی و پاش خوی ناچیت.
مه لایه ک، له بریی نه وهی دۆستی ئامۆژگاری بیت، دۆستی
خه ونی بالدار و زمانی بالدار و شه رابی هوشیار بوونه وهیه.
دووسێ جار ویستی باسی ئاگره که ی ناخی بکات،
شه رمی له خوی کرد. لای خوی دای نابوو که فه قیه تی
ته واو کرد و ئیجازه ی وه ر گرت، یه که م ئیشی نه وه
ده بیت بگه پیته وه بۆ گونده که یان و داوای کچه نه سمه ر و

باریکه له که ی ناو خهون و خه یاله کانی بکات. ئه وه ی ئه و
پیری لی ده کرده وه، ئاشیک بوو، ئه وه شی هاته به رده می،
ئاشه وانیک بوو.

له و ریکای غه ری بییه دا خه یالی هه لی پتچابوو بو
سه رده میک، که سه رده مه که تیپه ری بوو. گه ر یه کیک له
خزمه تکاره کانی قافله که رای نه چله کاندایه، هه ر به خه یال
هه موو ئه و نه خشانه ی بو ژیا نی خۆی دای نابوو، ریکی
ده کردنه وه و ده گه یشتن به کچه ئه سمه ره که ی ناو خه ونه کانی.
(بیناییم کویره هه لنایه به رووی که س.)

قافله که لای دا.

له دوورمه دهنگی که له شیرى ئاواييیه ک دههات.
 خزمه تکارانى قافله که رېبواره کانيان ئاگادار کرده وه،
 "له م دهمه و به يانه فيتکه دا، که شه وه که ی به رېتوه بووین
 و ماندوو بووین. تا پیتان ده کریت له م چهند کاتر ميره دا
 بخه ون و سبه ی پيش خوره له اتن خه به رتان ده که ينه وه و
 ده که وينه رې. نالی بالدار زور ماندوو بوو. پيشووتر ئه و
 جوړه رېگای دوورده ی نه برېبوو. رېگای دووريشی برېبيت
 پيشووتر، ئه وسا ته مه نی وه ک ئیستا به ره و کزی نه ده چوو،
 تا ئه وهنده ههست به هیلای بکات. له گهل جیگه که ی داخست
 و چووه سهر جیگه که ی، خه وی لی که وت.

کچه ی ئه سمهر و ژنه ی کلاوزیر پیکه وه هاتنه خه وی.
 هه ردووکیان له سهر کانییه که ی به رده م گونده که ی خویان
 بوون. به دهست بانگیان کرده لای خویانه وه. ژنه ی کلاوزیر،
 که پيشووتر هاتبوویه خه وی، پرووی تی کرد و به ناز و
 عیشوویه که وه پنی وت، "ئه وه ی له خه ونه کانتدا ده بیینی، هه ر

ئەو ھەبە پېشوو تر بىرت لى کردوو ھەتەو. لەو شەو ھەى تۆ
خەوت بە منەو ھە بىنى، منىش خەوم بە تۆو ھە بىنى. من ئەزانم
چەرگت سووتاو ھە بۆ ئەم کچە ئەسمەرە نازدارە، ئەشزانم
ھەوای ئەم کچە وات لى دەکات خەون بە کلاوزىرېكى ھەک
منەو ھە بىنىت.

لەتاو قسەى کلاوزىرې، لە خەو ھەکەدا لە بەردەم کچەى
ئەسمەردا ھەک چۆلەکەى بەر باران ھەلدەلەرزى. تاوئى لە
چاوە تىلەکانى کچەى ئەسمەرى دەروانى و تاوئى لە لاملە
زەردەکەى کلاوزىرې. کچەى ئەسمەر ھىچى نەوت، تەنانەت
بەک وشەش چىيە نەيوت. تەنھا بىستبووى فەقنەک باسى
کردوو ھە و لە دوورەو ھە خوئى دەوئىت. ئىتر نە پۆژىک ئەو
فەقنە قسەيەکى لەگەل کرد، نە پۆژىک ژوانىکى لەگەل بەست.
ژيان ھات و چوو، فەقنە بوو بە ئەستىرەيەکى گەرە. ئەو
ئەستىرە گەرەيە برىنەکەى گەنجى خۆى پووناک کردەو ھە
و کچەى ئەسمەرى کرد بە ئەستىرەى ناو ئەستىرەکان.

لە خەونەکەيدا کلاوزىرې، نالىى بالداری بە کچەى ئەسمەر
دەناساند. کە چۆن بوو بە ساحىبى ديوان و چۆن بەرگرى
لەجوانىيەکەى ئەو کردوو ھە و چۆن ئاگرەکەى ناخى خۆى
کردوو ھە بە ھەيت و بەناو کوپان و کچانى مىرنشینەکەدا بلالو
بوونەتەو ھە. کچەى ئەسمەرىش بەجوانى گوئى بۆ کلاوزىرې
شل کردبوو، لە خوئىدا چک چک پىکەنىن لە لىو ھەکانى ھە
دەچۆرايە خوارەو ھە.

نالىى بالدار لە بەردەمياندا دۆش دامابوو، نەيدەزانى چى
بلىت و چۆن بەيانى خۆى بکات بۆ ھەردووکیان. خەونەکەى
ھىندە خوئى بوو، بەراستىش ئەو دىمەنەى بدىبايە، ھەر

هېندەي ئەو خەونە خوشىيى بە گيانى دەگەياند، لەو ساتەوہى
ويستى ھەلسىتە سەر پى شتىك بە كچەي ئەسمەر بلىت،
دەستى يەككە لە خزمەتكارەكانى قافلەكە راي وەشاند و
خەبەرى كردهوہ بۆ رۆيشتن.

لە راستيدا دەيويست پى بلىت:
(شەقى كە، غەيرى حوبىي تۆي تيدا بى
بە دەستى خۆت، دلم دەربىنە قوربان.)

(۸۹)

گه پشته قوسته نتيښه.

شاريکي گه وره، پووباريک شارهکي به ش کړدبوو.
کولانه کاني به به ردي ورد چنرابوون، مزگه وته کاني له
مزگه وته کاني شوينه کاني تر نه ده چوون، چه ندين مناره
و گومه زيان له سهر بوو. کوتره کان باشتريڼ ماليان سهر
مناره و گومه زه کان بوو، پشيله کان حه وشه ي مزگه وته کانيان
کړدبوو به شويني حه وانه وه يان. ئاوازي بانگدهره کان
ئاوازيکي خه مگين، دريژ، ئاوازيک، پيوار و غه ريبه کاني
ناچار ده کړد يان بوه ستن گوښي لي بگرن، يان به ره و
دهرگاي مزگه وته که بچنه ژوره وه. خوي کړد به يه کيک
له مزگه وته کاندا. ناوه وه ي مزگه وته که پر بوو له فهرشي
ئاوريشمي کاشاني. ديواره کاني مزگه وته که به هه زاران
تابلوي جوان پازينرابوونه وه. له ناو مزگه وته که دا سهر سامانه
سهيږي هه رچوار لاي ده کړد.

مه لايه ک هات و قولی گرت، زاني غه ريبه. به تورکيه کي
پوخت که وته قسه له گه لي. باسي سه فهره کي خوي و

دووری نیشتمانی بۇ کرد.

(نیشتمان برینکی سارپژنەبوو لای کەسی غەریبە.)

مەلای مزگەوتە کە بردیە ھۆدە کە خۆی و نانوچایەکی
پێ دا. ئەویش خەمی کەرەکە بوو. مەلای دانیایی پێ دا
شوینی ئەویش خۆش دەبیست و خەمی نەخوات، داواشی
لی کرد ھەتا لەم شارە، بێتە ئەم مزگەوتە و بە مالی
خۆی بزانیست. داوئە کە مەلای پێ خۆش بوو. بە شوین
خانە قایە کدا دەگەر، کە پیشووتر لەم شارە دروست کرابوو.
مەلای خانەقا کە پێشان دا، کە لەوبەری ئاوە و ھەوێ لە بەشی
پۆژھەلاتی شارە کە. بۆ پۆژی دوا یی چوو بۆ خانەقا کە و
لەوێ شاد بوو بە کۆمەڵیک مەلای، کە پیشووتر لە سەردەمی
فەقیھ تیدا، لە پۆژھەلاتی و لاتی تووران پیکە وە خویندبوویان.
لای ئەوان مایە وە و لە ھۆدەکانی خۆیان شوینیکیان بۆ
تەرخان کرد. ئەوانیش بیستبوویان بوو بە شاعیریکی گەرە
و زمانە کە خۆی کردوو بە بناغە یە ک بۆ میرنشینیک. ئیتر
ھەریە کە لای خۆیە وە پرسیار ی لی دەکرد تا بزانی چۆن ئەم
کارە ی کردوو. ئەویش بەم برینە زۆرانە وە باسی کارە کە ی
دەکرد و ھەرگیزا و ھەرگیزیش پۆژیک لە پۆژان باسی ئەو ی
نەکرد لە دەست ئەو خەلکە ھەلھاتوو، کە زمانە کە یانی بۆ
کردوون بە زمانی نووسین و میرنشینە کە.

قاچەکانی ئیشیان دەکرد، نیوان پەنجە ی قاچەکانی
بووبوون بە برین. بەو حالە شە وە بە پۆژدا بەناو شارە کە دا
دەگەر و ئیوارانیش سەریکی لە کەنارە ئاویبە کە دەدا و سەیری
ئاو بوونی خۆری دەکرد. کە تاریکییش دەھات، دەگەراییە وە
بۆ خانەقا کە بۆ لای ھاوڕیکانی و شەوانیش خەریکی نووسین

و خويندنه وه بوو. لهو ماوهيه دا نوێژي نه كرد و كه سيشيان
نه يانپرسی بۆ نوێژ ناكات. تهريقه ته كه يان وا فيري كرد بوون
نه چنه ناو ژيانى تايبه تى هچكه سه وه و خويان بكه ن به
پاسه وانى ژيان. ئه وه هه ستي غه ريبى و ئازاره ي له ناخيدا
بوو، پۆژبه پۆژ گه وره تر ده بوو. بۆ ساپيژبوونه وه ي
ده ينووسى. نووسين بووه ده رمانى برينه كانى.

(نه مردم من ئه گه ر ئه م جاره بى تو)

نه چم شه رت بى هه تا ئه م خواره بى تو.)

(۹۰)

وینەى شارەكە لە خەيالى دەر نە دەچوو.

بە پۆژدا كەمىك سەرقال دەبوو، لە شەودا حالى باشتر بوو.

شەوان نىشتمان خەيال و ھۆشى داگىر دەکرد. شەو
شارەى زۆرترين ئازاريان دا، لە غەريبيدا بىرى دەکرد.
بىرى ھەمووشتىكى دەکرد، تەنانت بىرى ئەو شاعير و مەلا
و كويخايانەى گەلەكۆمەيان لى دەکرد و نەفرەتيان دەکرد.
ئىستا لە يەكىك لە كۆلانەكانى قوستەنتينيە ئەو مەلایەى
بديبايە لەسەر دەستووسى عارفەكە قۆلى ڤاگيشا و شكاتى
لى كرد، باوەشى پىندا دەکرد و دەيهينايەو بۆ لای خۆى.
بىرى سالمى پەنجەشىنى دەکرد، لە خۆى دەپرسى،
دەبيت ئىستا چى بكات. چەند بە دۆستىكى بىرەحمم بزانت
ئاوا بى چرپە، بى خواحافىزى جىم ھىشت. ئەبيت ئىستا
كرپارى ھەبيت يان نا. نيوەپۆيان لەناو كتيبخانەكەيدا چۆن
باسم بكات و كاتىك شيعرىكم دەنووسىتەو، پوخسارى من
بىتەو خەيالى.

بیری ئەو ساتانەى دەکردەووە کە پێکەووە لە گۆشەى
دەرگاکیوە سەیری ئەو دوو دەنگخۆشەیان دەکرد کە
شیعرەکانیان دەخویندەووە و دەستی خۆیان ڕادەوێشان و بە
ئاواز وشەکانیان خۆش دەکرد بۆ گوێگرتن.

بیری ئەو ئیوارانەى دەکرد، کە بەقالەکان بە خۆیان و
ورگە زلەکانیانەووە دەسپێ ئاوریشمەکانیان تەپ دەکرد و
دەیانکێشا بە پشتەملى پیاوێ تەپەکاندا و شەقەى هەلەدەستدا
و بۆنیکى تەپى بەو ناویدا بلالو دەکردەووە.

هەموو ئەو شتانەى لەو ماوەیدا بینیبوونى، بیری
دەهاتنەووە. کوخەکەى و چەندین سال دوورى لە مەزۆف،
گەنجیتى و ئیوارانى مالى خۆیان، هەوالى هاتنى مەرگى
باوکى و گریانە زۆرەکەى ئەو شەوێ، هەوالى هاتنى
مەرگى دایکى و وشکبوونى لێوێکانى و نائۆمیتدبوونى لەو
قسانەى دایکى، کە دەیکوت، "یەك زەماوەندت بۆ دەکەم،
هەموو خەلکى گوند تێیدا هەلپەرن."

(لە غەریبیدا بیری شتانیک دەکەیت، کە هەرگیز بپروا
ناکەیت بیرىان بکەیت.)

سالمى پەنجەشین بە خۆى و پوخسارە باریکەکەىوە لە
بەرچاوى لانه دەچوو. ئەمەى کردە بیانوویەك و نامەىەكى
بۆ نارد، لەناو نامەکەدا بە چامەىەكى درێژ هەوالى خۆى
و هەموو ئەو شوێنانەى پرسىبوو، کە کاتى خۆى پێکەووە
لەناو شارەکەدا بینیبوو. نامەکەى برد بۆ بازارى قافلەى
میرنشینه کوردەکان و لە ڕێگەى کەسێکەووە بۆى ناردەووە.
لەناو چامەکەدا بەوردی باسى میرنشینهکە و شارەکەى
کردبوو. بەوردی هەوالى دانه بەدانهى شوێنەکانى پرسىبوو.

دوای گەیشتنی نامەکە، چامەکە ی بوویە هەللاێک و بە
سەر سەر جەم میرنشینه کە دا بلاو بوو وە. چامە کەشی بەم
شیوێە دەستی پێ کردبوو.
(قوربانی تۆزی رینگەتم... وە ی پەیکی شارەزا...)

(۹۱)

په يکه که گيشت.

له ناو دوکانه که کومه لیک بهرگی په قی دروست کړد بوو.
بهرگه کان شین شین بوون. ده یو یست سهرله نوی
دیوانه که بنووسیته وه و له چوارچیوهی بهرگیکی شیندا، که
گولینگه یه کی سوور و زهنگیک به گولینگه که وه نیگار کرابوون،
بلاو بکاته وه. خویشی ماوه یه کی زور به جوانی نووسیوویه وه،
هه ندیک ورده کاری مابوو، ده با ورده کاریه کان چاک بکات
و بهم بهرگه نوییه وه ده ست بکاته وه به بلاو کړدنه وهی.
ده زویه که به ده ستیه وه بوو، خه ریکی کونکړدنی به شی
خواره وهی بهرگه گان بوو. که سیکی غه ریب خوی کړد به
دوکانه که یدا. به روخساری که سه که دا دیار بوو خه لکی
شاره که نییه. دواي سلاو و چونی و چاکی، که سه غه ریه که
بو دلیا بوون سه یریکی ناو دوکانه که ی کړد. نه میس وای
زانی به شوین کتیبیک یان ده ستنووسینکدا ده گه ریت، پتی وت،
"فهرموو چیت ده ویت، با له خزمه تتدا بم."
که سه که سوپاسگوزاری خوی پیشان دا و پاشان لینی

پرسی، "تۆ سالمی پەنجەشینى؟"

ئەویش دەستەكانى بەرز كرده‌وه، پېر بوون لە مەرەكەبى شىن، بەپىكەننە‌وه وتى، "بەلى ئەوم، نابىنى پەنجەكانم شىن شىن. ئىشەكەى من ژيانە لەناو مەرەكەب و نووسىندا. ئەم مەرەكەب و نووسىنە وایان لى كردم خەلك بەو ناو‌وه بانگم بكەن. ئەمر بكە با لە خزمەتتدا بم."

پېتوارەكە توورەكەيەكى بەجامدرد دوستكراو لە ملیدا بوو. دەستی برد لەناو توورەكەكە نامەيەكى دەر هینا و خستیه بەردەمى. "ئەم نامەيەم لای دۆستىكى خۆتە‌وه بۆ هیناوى. دۆستەكەت حالى باشە و ئەم ناوونیشانهى دا بە من. پى و تم بە ئامانەت بېگەيەنمە دەستت و سلاو و پىزىكى زۆرىشى هەبوو بۆت."

نامەكەى لى وەر گرت و خولقى كرد دانیشیت چایەك بخۆن. پېتوارەكە درەنگى بوو و دەبایە بىروات. ئەو پىشت و ئەمیش نامەكەى كرده‌وه.

واى خودایە، خۆ ئە‌وه نامەى نالىی بالدارە. نامەكە دوو بەش بوو، بەشێك هەوالپرسینی خۆی و كچەى شىخی ژنى و بەشێكىشى چامەيەكى دوورودریژ بوو. بە خۆیندە‌وهى چامەكە لە شوینی خۆی سېر بوو. دەستی لە بەرگەكان هەلگرت و تا دەمە‌وئێوارە چەندین جار خۆیندیە‌وه. بیری لە‌وه كرده‌وه بۆ سبەى بە زووترین كات بینووسیتە‌وه و بلاوى بكاتە‌وه. بیری لە چى كرده‌وه، واى كرد. سبەى بازار بوو بە بازارى چامە نوێیەكە. چامەكە چەند دەنگى دایە‌وه، هیندەش ناوى سالمی پەنجەشین لەگەلیدا دەنگى دایە‌وه. ئێوارە بە دەم گۆرانىوتنە‌وه خۆی كرد بە مالدا. لە

دوورەوۋە بە ژنەكەى وت، بۇنخۇش گيان، ئەوۋە نامەى نالىى
بالدارە، دانىشە با بۆت بخوئىنمەوۋە. تا نيوەشەويك نامە
و چامەكەى يەك لەسەر يەك دەخوئىندەوۋە. بە يانبيەكەشى
كەوتە ئىشكردن و بلاوكردنەوۋەى.

كەسش نەبوو بىروات بۇ ئەو شارەى ئەوى لىيە، بۆيە
بە حەسرەتى وەلامدانەوۋەى گوئوقولاغى قافلەيەك بوو.
(دووركەوتنەوۋەى دۇستىكى ئازىز، دووركەوتنەوۋەى
بەشيك لە خۆتە.)

(۹۲)

دەبايە ھونەرى خۇى دەر بخت.

چەندىن سالە لەناو وشە و مەرەكەدا دەرژىت.

لە دوورەوہ بۇنى وشە و مەرەكەبى دەدا. ئەم ھەموو
كتىبەى بە پەنجە درىژەكانى خۇى نووسىيوويەوہ. لە
چامەكەشدا ناوى ھاتبوو، خەيالى دەرخستى ھونەرى
خۇى دای لە سەرى. ئەو بەيانىيەى دۆستەكەى بەيىدەنگى
رۆيشتبوو، لەسەر گۆزەيەك دوو رستەى جى ھىشتبوو، لەو
بەيانىيەوہ دەرگای ھۆدەكەى داخستبوو، نەيھىشتبوو دەست
لە ھىچ شتىك بدرىت. بەردەوام چاوەروانى دەکرد رۆژىك
بىت بگەرپىتەوہ. رۆيشتە ھۆدەكە، لەسەر جىگەكەى ئەو
دانىشت و چراكەى داگىرساند و پالى دايەوہ بە بالىفەكەوہ.
قامىش و تيانووسەكان لە شوينى خويان دانرابوون. قامىش
و تيانووسەكانى ئەوى پاكىشاىە بەردەمى خۇى و دەستى
کرد بە بىرکردنەوہى و وەلامدانەوہى چامەكە. سى رۆژ و
سى شەو لە ھۆدەكە نەھاتە دەرەوہ.

وەلامىكى پوختى بۇ نووسى. ھەركەسىك وەلامەكەى

بديبایه، راسته وخۆ دهیزانی له ژیر سییه ری چامه که دا نووسراوه. یه کهم کهس وه لامه که ی بۆ خويندنه وه، ژنه که ی خۆی بوو. که تهواوی کرد، هاواری لی کرد بیه ژوور. ئه ویش هات و خۆی ئاسا وتی، "بۆنخۆش گیان، باش گوئ بگره، بزانه هونه ری پیاوه که ت چۆنه. وه لامي چامه کهم داوه ته وه." که بۆی خويندنه وه، ژنه که ی هه لسا یه واشیک په نجه شینه مه ره که باوییه کانی ماچ کرد و به دلنیا بوونه وه پیی وتم، "ئیتیر کاتی تویه، کاتی تویه نه هیلی ریگای دۆسته که ت ون بیت. دلنیا م گهر بزانی ت ئه مه ت کردوه، خۆشحال ده بیت."

داخی بوو هیچ کهس نییه تا وه لامي په یکه که ی بۆ بنیتریه وه. شه و هاته خه وی، نالیی بالدار به دوو بالی سپیی گه وره وه له سه ر دارتووی خه وشه که نیشتبوو یه وه. چوه ژیر دارتووه که و وه لامه کانی دایه دهستی. خویتدی وه و زه رده خه نه یه کی بۆ کرد و دای له شه قه ی بال و پویششت. هه ر ئه و شه وه ی ئه م لیتره خه ونی پیوه دیبوو، ئه ویش له وی خه ونی به مه وه دیبوو، تهواوی وه لامه که ی خویتدبوویه وه. دوو دۆست بوون، دووری نهیده توانی له یه کیان بکات. سنووره کان و میرنشینه کان هه رچه ند دوور بوونایه، ئه مان خه ون به یه کی ده گه یانندن.

چۆن چامه که ی بلّاو کرده وه، به شوینیشیدا وه لامه که ی بلّاو کرده وه. خه لکیکی زۆر له دیوه خاننشینه کان و مه جلیسی شار ستاییشی وه لامدانه وه که یان کرد. ئه ویش ئه مه ی به هه ل زانی و له پال کاره که ی خۆیدا، دهستی کرد به نووسین. ناوی وه ک شاعیریکی دوا ی نالیی بالدار بلّاو بوویه وه. که سانیک هه بوون ده یانگوت، "بالداریک هات هیلانه که ی

دورست کرد و دواى خوى ئه و هيلانه يه بوو به شويى
چهندين بالدارى تر و يهک له دواى يهک به رده واميين به
هيشتنه وه و گه وره کردنى هيلانه که دا.
(گيانم فيدات... له هه موو راهى پر خه ته ر...)

(۹۳)

مەجلیس گەرم بوو.

میری گەورە و جیگرەکە ی بەیتدەنگی لە سەرەو
دانیشتبوون.

لەناکاویەکیک لەو شاعیرە کۆنانە ی ناو دیووخانەکان،
کە کاتی خۆی سەرپەرشتیی هەلمەتی ئازاردانەکە ی دەکرد،
بیتدەنگیەکە ی شکاند و کەوتە سەرزەرنشتکردنی خۆی و
دەوروبەرەکە ی. لای کەسیان ئەو سەرزەرنشتکردنە جیگای
سەرسووڕمان نەبوو. ئەوان تا پێیان کرا، شەری خۆیان
کرد. تا پێیان کرا، بەرگرییان لە نەریتە کۆنەکە ی خۆیان
کرد. کە سەرکەوتنیان بە دەست نەهێنا و میریش ناچار بوو
زمانەکە ی بگۆڕیت، لێرەولەوێ سەرزەرنشتی خۆیان دەکرد،
کە بۆچی نەیان توانی پێگری بکەن. بەس ئەمە یە کەم جار بوو
لەناو کۆشکی میردا بکەونە سەرزەرنشتی خۆیان. شاعیرە ی
سەرزلی غەبغە بە لەمل، بەراشکاوی پەشیمانبوونەوێ خۆی
دەر خست.

کاتیک ئەو دەستی کرد بە پەشیمانبوونەو، بەدوای

خۇيدا يەك لەدوای يەك پەشيمان دەبوونەو. سالمى
 پەنجەشېنىش لە گۆشەيەكەو دانىشتبوو و گۆنى دەگرت.
 كە ئەوان پەشيمان بوونەو لەو كردهوانەى نواندبوويان.
 لىيان ھاتە دەنگ و پىي وتن، "ئەى بۆچى پىكەو نامەيەك
 بۆ نالىي بالدار نانوسن بگەرپتەو ھەشارەكەى خۆى؟ گەر
 ترستان لەو ھەيت لەناو ديوەخانەكاندا شوپتقان بگريت، ئەو
 ئەھلى ديوەخان نىيە." قسەكەشى راست بوو. ئەما كەسيان
 نەچووە ژىر بارى ئەو ھەى نامەى گەرانەو ھەى بۆ بنوسن،
 تەنھا پەشيمان بوون لەو ھەى نەدەبا ھەو جۆرە ئازارى بدەن.
 سەرلەنوئ ديوانەكەى ھە بەرگىكى شىنەو ھەى بۆ كرايەو
 و چامەكەشى تىدا دانابوو. لەپال ئەودا، ھەيتە شىعرييەكانى
 سالمى پەنجەشېنىش بۆلەو دەرمانەو. بوو ھە نەريت و
 گەنجان و ھەقەكان چاويان لى كردن و دەستيان كرد ھە
 نووسين ھەو زمانە تازەيە. كتيبە كۆنەكانى ناو كتيبخانەكەى
 تۆزيان لەسەر نىشتبوو. زۆر گرنگى پى نەدەدان و زياتر
 لە خەيال و بىرکردنەو ھەى ئەودا بوو خۆشى بىتە
 خاوەنى ديوان. لەناو ميرنشىنەكەشدا شوپتەكى باشيان
 پى دابوو، كەمتر لە جارەن خەرىكى بنوسى بوو. پەنجە
 شىنەكانى شىنەيەكەيان تۆزىك كال بووبوويەو. پۆزانە
 چەند كاتژمىرىك دەھاتە دوكانەكەى. ئەو ھەى زۆر خوشحالى
 دەكرد، بووبووە كۆلەكەى دوو ھەى خەونى دۆستەكەى. ئەو
 لە غەريبيدا كەس نەيدەزانى ھە چىيەو ھەرىكە و كەسش
 نەبوو ھەوالى ھەيت. تا دواساتەكانىش، نەزانرا ئەو ماو ھە
 لە غەريبيدا چىي كردووە.

(دەستكارىي دونياكە بکە و چاوەروانى ھىچ مەكە.)

(۹۴)

میری گورہی گریانند.

جیگری میر گنرابوویہو، بہ چاوی خوی گریانہکھی
دیوہ.

ئو رۋژہی چامہکھی بلاو کرابوویہو، جیگری میر
دستووسنکی بو بردبوو، ئویش لہسەر کورسییہ تہختہ
بہ دارگوینز دروستکراوہکھی پالی دابوویہو و بہچرپہ
دستی کردبوو بہ خویندنہوہی. هیشتا نیوہی چامہکھی
تہواو نہکردبوو، چاوہکانی تہر بووبوون. کاتی گہیشتبوویہ
سەر باسی شوینہکانی شارہک، خوی نہگرتبوو و فرمیسک
هون هون هاتبوونہ خوارہوہ.

دوای تہواوکردنی چامہک و وہستانی فرمیسکہکانی
چاوی، داوای لہ جیگرہکھی کردبوو ئہم چامہیہ بہدیاری بداتہ
ئو، تا لہسەر پیستی ئاسک بینووسیتہوہ و لہ دیوہخانی
گورہی کۆشک هالی بواسیت. ئویش بہخوچہماندنہوہ
داواکھی قبول کردبوو.

بووی کردبووہ جیگرہکھی و پیتی وتبوو، "تو لہ من

باشتر دەتئاسى، من ئازارى زۆرم دا. لە سەرەتادا نەمدەزانى
ئەم بالئە غەرىبە كە ھاتووہ بۆ ئەم شارە دەيەوئت چى
بكات. ئىستا دواى ئەوہى پۆيشت، تىگەيشتە دەيويست چى
بكات. لە ھەموو ھالەتەدا ميريكى باش نەبووم. ميريكى باش
بوومايە، نەمدەھيشت زىڤىك لە شارەكە بىروات و وردەبەرد
لە شوئنى ئەو دانیشن. ئەم شاعيرانەى دەربار زمانىكى
فریودەريان ھەيە. شاعیرەكان بۆيە ترسناكن، چونكە زمانىك
شك دەبەن، ئەو زمانە ھەموو كەس ناتوانئت ھەيئەت. بەس
تازە پەشيمانى دادى كەس نادات.

جىگرەكەى دلنەوايى كەردبوو و پىي و تىبوو، "ئىستاش
دەتوانى پىزى بگريت. تۆ لەو پۆژەوہى بىريارت دا زمانەكەى
ئەو بگەيتە زمانى ميرنشينەكە، خۆى پىزگرتن بوو لە ئەو.
بەس ئەو چونكە پياويكى گەپىدەيە و ھىچ شوئنىك ناتوانئت
پەروبالى بكات، پىزگرتنەكەى تۆ پاي نەگرت و پۆيشت.
كاتى خۆيشى زۆرم وت بەو جۆرە مەبە لەگەلى، ئىستاش
دەلئىم گەنگى بە كارەكانى بدە. كى خودا دەيداتى كەسنىك
بىتە ميرنشينەكەى و دونيايەكى بۆ بگۆرئت بۆ دونيايەكى
تر؟ ئەمە شانسى تۆيە."

مير سەرى پەزنامەندى پراوہشاندىبوو.

پاش پۆيشتنى، خۆى بەو ھەموو ئازارەوہ كەوتنە
ستاييشكەردنى و پەشيمانبوونەوہ. ھەتا لىرە بوو، لە سەد
لاوہ تىريان تى دەگرت. خەلكى ئەم سەردەمە زۆر سەيرن،
تا نزيكتر بىت لىيان، زياتر خەنجەرت لى دەدەن. كە دوور
كەوتيتەوہ، ئەوسا پووناكييەكەت دەبينن و پەشيمان دەبنەوہ.
گرپانەكەى مير جىگرەكەى بۆ كۆمەلىك نووسەر و

شاعیری دیوه خاننشینی گیرابوویه وه، ئه وانیش له ناو خه لکدا
باسیان کردبوو و ده ماو ده م گه یشتبوویه ته واوی شاره که.
ژنان ئیواران له بهردهرگا داده نیشان و باسی فرمیسکه
قورسه کانی میریان ده کرد که چۆن له بهر قورسیان
به هیواشی له چاوانیی وه بهر بوونه ته خواره وه.

شاره‌که زۆر گه‌وره بوو.

هه‌رچوار ده‌وری ئاو بوو. له‌ ناوه‌راستیشدا پووباریک
کردبووی به‌ دوو به‌شه‌وه.

ماسیگره‌کان به‌ خۆیان و قولایه‌کانیانه‌وه له‌سه‌ر به‌ردیک
داده‌نیشتن و ماسییان ده‌گرد. هه‌ندیکیشیان پیر بوون،
پیره‌کان ئیواران ده‌پۆیشتن بۆ ماسیگرتن و گۆزه‌یه‌ک
شه‌رابیشیان له‌گه‌ل خۆیان ده‌برد. نالیی بالدار ئیواره‌یه‌ک
پیش خۆرنشین، به‌که‌نار پووباره‌که‌دا پیاسه‌ی ده‌کرد. دوو
پیر دانیشتبوون ئاگریان کردبوویه‌وه و ده‌ستیان راوه‌شاند
و بانگیان کرد بۆ لای خۆیان. پۆیشته‌ لایانه‌وه ماسییان
خستبوویه‌سه‌ر سگله‌که‌ و ورده‌ورده‌ شه‌رابیان ده‌خواردوه‌وه
و که‌ ماسییه‌ک ده‌برژا، له‌گه‌ل شه‌رابه‌که‌ ده‌یانخوارد.

دانیشت له‌گه‌لیان و ده‌ستی کرد به‌ شه‌راب و ماسی
خواردن. پیره‌کان زۆر قشت و قسه‌خۆش بوون. باسی
سه‌رسه‌ریتی گه‌نجیتی خۆیان ده‌کرد، که‌ له‌م شاره‌ چییان
کردوه. دوو که‌س بوون له‌و که‌سانه‌ له‌ گه‌نجیدا هه‌رچی

چېژفروشی ئهم شاره ههيه تاقیيان کردبوويهوه. حهزيان کردبوو به ژياننکي ئازادانه بژين. يه کيکيشيان تا ئهو تهمه نه ژني نه هيتابوو، برّوای به هاوسه رگيري نه بوو. زوو زوو به دهم شه را بخواردنه وه وه دهیگوت، "ئازيز، ژن دهبيت هاوړيت بيت، نهک ژنت بيت."

نالبي بالداريش دلي بو خوی دهمايه وه که هيچ لهو شتانه ي نه ديپوو که ئهوان باسيان دهکرد. له هه موو ژيانيشيدا دوو جار له نزیکه وه ژني ديپوو، ئه ویش له خه ونيدا. ئه ما وهک ئهوان بيرى نه ده کرده وه و به ئاواته وه بوو بو ساتينکيش بيت کچه ئه سمه ره باريکه له که ببيت هه ي خوی.

خه ریک بوو سه ري گهرم دايت، سه رگه رميه که ي په يوه نديى به ساته خۆشه که و که ناري ده ریا که وه بوو. له که نار ده ریا، مه ستى مه ستترت ده کات. هينده ي دانيشتنه که ي پى خوش بوو، تا ئه وان هه لئه سان به لاره لار برّونه وه به ره و مال، ئه ميش شوينه که ي جى نه هيشت. دواى ئه وه فير بوو ميژه ره که ي فرى بدا و که واکه ش له گه لى. به جلى شارنشينه کانه وه ئنواران گۆزه يه ک شه راب و قولاييک ماسى به ده ستيه وه به ره و که ناري ئاوه که ده رويشت. به م بۆنه يه وه چه ندين پير و چه ندين چيرۆکى نوپى ناسى و گوپى له به سه ره اتى سه ير سه ير ده بوو. شه وانيش درهنگيک به سه ريکى پر له ئاژاوه و سینه يه کى پر له برينه وه ده گه رايه وه بۆ لای دۆسته کانى و خه ريکى نووسين و خويندنه وه ده بوو. يه کيک له باشيه کانى ئه وه بوو، ئه وه نده شه رابى نه ده نووشى که حالى تيک بچيت. عاده ته کۆنه که ي خوی له بير

نه کرد و برینه گه وره کانیشی نه یانتوانی وای لی بکه ن بیته
پیاوئیکی مه ست.

(ژیان خوی مه یخانه یه کی گه وره یه.)

تورەكەكەى گۆرى.

بەناو بازارەكەدا پۇيشت، ئىدى شەرابى نەما بوو.
 تورەكە پارەكەى بىردە لای باجگرىك و داواى لى كرد
 بىكات بە پارەى ئەم شارە. ئەويش كەمىك باجى لى
 ھەلگرت و پارەكەى بۇ گۆرىيەو. بىرى لەو دەكردەو
 ئىشيك بدۇزىتەو و شوئىنىك بگرىت بۇ خۆى. ئەو پۇژە
 تا درەنگانىك بەشوئىن ئىشدا گەرا، نائومىد بوو، ئىشى
 دەست نەكەوت و لە بەردەم دوكانىكى گولفرۇشدا دانىشت،
 تا ماندوويتىى بحەويتەو. خاوەنى دوكانەكە پىرەمىردىكى
 باخەوان بوو، ھاتە لایەو و لى پىرسى، "غەرىبەيت؟" ئەمىش
 بە ملتەكاندىكەو وەلامى دایەو. خاوەندوكانەكە سەرىكى
 سەروسىماى كرد و پىنى وت، "حەز دەكەى لای من ئىش
 بكەيت." بەم پىرسىارە ماندوويتىى نەما و لە خۆشیا ھەلسایە
 سەرىپى و بە دەست و دەم و قاچ بەلنى بۇ كرد.
 بىردىە ژورەو. پۇژانەكەى زۆر نەبوو. ھۆدەيەك ھەبوو
 لە پىشتەو ھى دوكانەكە، ھۆدەكەى پىشان دا و نىرخ و

شيوه‌ی گوله‌کانی پی ناساند. به‌گالت‌شه‌وه وتی، "گول‌فروش
وهک هه‌نگ و شاعیر وایه، هه‌میشه به‌شوین جوانیه‌کاندا
ده‌گه‌ریت." نه‌یده‌زانی نه‌وه‌ی کردوویه‌تی به به‌رده‌ستی
خوی، چ هه‌نگیکی شاعیره.

که‌ره‌که‌ی هینا و بارگه‌وبنه‌ی خوی پی‌چایه‌وه و له
شاره گه‌وره‌که بوو به گول‌فروش. به‌یانیه‌کان که‌ره‌که‌ی
ده‌برد بو نه‌وه‌دپاله‌ی چهند گردیک له گول‌فروشییه‌که‌وه
دوور بوو، تا ده‌مه‌وئیواره خۆشی وهک هه‌نگیک به‌ده‌وری
گوله‌کاندا ده‌سوورپایه‌وه و خزمه‌تی ده‌کردن و به ک‌ریاره‌کانی
ده‌فروشتن. ئیوارانیش به‌گۆزه شه‌رابه‌که‌یه‌وه به‌ره‌و که‌ناری
ئاوه‌که ده‌پۆشت و شه‌وانیش به‌دیار قوتیله‌ی چراکه‌وه
خهریکی نووسین ده‌بوو.

نه‌وه بره‌پاره‌یه‌ی په‌یدای ده‌کرد، له خۆیدا خهرجی
ده‌کرده‌وه. نالیی بالدار بوو به هه‌نگی ناو گوله‌کان. گوله
سووره‌کانی له پیشی پیتشه‌وه‌ی دوکانه‌که داده‌نا. ده‌یگوت،
"گولی سوور چاوی مرووف پنی ناویریت." خاوه‌نی
دوکانه‌که‌ش که‌یفخۆش بوو گول‌فروشیکی به‌سه‌لیقه‌ی ده‌ست
که‌وتوو.

ژیانی بالنده‌که له غه‌ریبیدا له ژیا‌نی هه‌نگیک ده‌چوو
له‌ناو شاریکی پر له گولدا. ئازاره‌که‌ی سینه‌ی و خه‌مباریی
نیشتمان بوو بووه سیبه‌ری و لینی نه‌ده‌بوویه‌وه. نه‌وه ماوه‌یه
هه‌رچی نووسی، له‌ناو نووسینه‌کانیدا باسی له‌و ئازار و
غه‌ریبیه‌ ده‌کرد. چهن‌دیکیش چاوی گن‌را یه‌کینک بدۆزیته‌وه
به‌ره‌و نیشتمان بگه‌ریته‌وه، که‌سی نه‌بینی. چه‌زی ده‌کرد نه‌وه
کۆمه‌له نووسینه نوویه‌ی به په‌یکیدا بنیتریته‌وه بو نیشتمان

و سالمی په نجه شین به دهست و په نجه نازداره کانی خوی
بوی بنووسیتته وه و به ناو میرنشینه که دا بوی بلاو بکاته وه.
له م ناخرییه وه خه می گه وره ی ته نها ئه و دهستوو سانه
بوون و ده ترسا شتیکی لی بقه ومیت بفه وتین و ئه و له ته ی
ژیانی له م غه رییبیه وه ون بیت.

(من له خۆم ناترسم ون بم، له وه ده ترسم خه ونه کانم
ون بن.)

(۹۷)

نەیتوانی لە شوینی خۆی هەلسیتەوه.

خاوەندوکانەکه هات بینی، دوکانەکهی نەکراوەتەوه!
دەرگای دوکانەکهی کردەوه و بانگی کرد، نالیی بالدار...
نالیی بالدار...

ئەو بە نوزەیهک لە هۆدەکهی خۆی جوابی دایەوه.
دەنگی دەر نەدەهات و خاوەندوکانەکهی گۆیی لی نەبوو.
دەستی برد بۆ سندوقی دوکانەکه، بینی پارەکان لە شوینی
خۆیاندا. گومانی لەوه نەما که نەپۆشتوو و دەرترسا
پۆشتییت و پارەکانی بردییت. که پەردەى هۆدەکهی لا دا،
بینی لە شوینهکهی خۆی کەوتوو. پەنگی زەرد هەلگەپاوه،
ئارەقە تەواوی گیانی خوساندوه. بەپەله جامیک ئاوی بۆ
هینا و دەست و دەموچاوی تەپ کرد و سەری بەرز کردەوه
و تۆزیک ئاوی پی دا. لێی پرسى چیتە؟ بە نوزەیهک، که
باش نەدەبیسترا، باسی ئازاری خۆی کرد. دەستی برد بۆ
سینهی و وتی، "ئێرەم ئازاری هەیه. ئازاریک، که گەورەترە
لە نیشتمانەکهم."

خاوه‌ندوكانه‌كه‌ی ده‌ستی له‌ گوله‌كان نه‌دا و پوښت
بۆ لای ئه‌و چه‌كیمه‌ی مالیان چه‌ند گه‌ره‌كێك له‌ودیه‌و
گولفرۆشییه‌كه‌وه‌ بوو. ئازاره‌كه‌ی پێ وت و ئه‌ویش له‌
په‌چه‌ته‌یه‌كدا ده‌رمانه‌كانی بۆ نووسی. په‌چه‌ته‌كه‌ی پێ دا و
ئاره‌قه‌كه‌ی وشك بوویه‌وه‌. په‌نگه‌ زه‌رده‌كه‌ له‌ شوینی خۆی
مایه‌وه‌ و وای زانی خۆراکی نه‌خواردوو به‌ پێه‌ په‌نگی زه‌رد
بووه‌. خواردمه‌نیی بۆ ئاماده‌ کرد و كه‌ ده‌ستی كرد به‌
خواردن، چی خواردبوو، هه‌مووی هه‌له‌یتایه‌وه‌.

خاوه‌ندوكانه‌كه‌ ده‌ركی به‌ نه‌خۆشییه‌کی خراپ كرد.
چه‌ند جارێك لێی پرسى له‌م ده‌وروبه‌ره‌ شتی خراپت
نه‌خواردوو، ئه‌ویش به‌ په‌نگی زه‌رد و بیهێزییه‌وه‌ ملی بۆ
پاوه‌شاند، كه‌ هه‌چی نه‌خواردوو، له‌ شوینه‌كه‌ی خۆی پالێ
خست و به‌نیاز بوو بچیت به‌شوین چه‌كیمه‌كه‌دا، كۆمه‌لێك
ده‌ستوووسی بینی. سه‌یرێکی ده‌ستوووسه‌كانی كرد به‌ پیتی
عه‌ره‌بی نووسرا‌بوون، سه‌ری سوور ما. تا ئه‌و ساته‌ی
ده‌ستوووسه‌كانی نه‌بینی، نه‌یزانی ئه‌وه‌ی لای ئه‌و كار ده‌كات،
یه‌كێكه‌ له‌ شاعیره‌ باشه‌كانی میرنشینیك.

ده‌ستوووسه‌كانی به‌ده‌سته‌وه‌ بوو. به‌ ده‌سته‌كه‌ی تری
سه‌ری به‌رز كرده‌وه‌ و پێشانی دان و پێی وت، "ئه‌مانه‌ هه‌ی
خۆتن؟" به‌لام ئه‌و هه‌نده‌ لاواز بووبوو، نه‌ك سه‌ری، ته‌نانه‌ت
نه‌یده‌توانی لێویشی بجوولێت. هه‌یزی دایه‌ به‌ر خۆی دوو
جار له‌سه‌ر یه‌ك چاوه‌كانی كرده‌وه‌ و دای خست، تا پێی
بلی به‌لێ هه‌ی منن.

خاوه‌نی دوكانه‌كه‌ به‌ده‌م قسه‌كردنه‌وه‌ هۆده‌كه‌ی جی
هه‌شت. سه‌ركۆنه‌ی خۆی ده‌كرد كه‌سێکی خۆنده‌وار له‌

بندەستیدا بوو و پئی نەزانیو و گومانی لئ کرد دەستی
بۆ سندوقی پارەکە بردییت، هیندە بەتوندی سەرکۆنە
خۆی کرد، بە دەنگی بەرز دەیگوت، "لە خۆم نابورم، نا، لە
خۆم نابورم. چون دەبییت من گومانی وا بکەم." بەپرتاو لە
دوکانەکە چوو دەرهو دەرهو و بەرهو مالی حەکیمەکە هەنگاوی
خیرای دەنا.

(کە مەرگ نزیک بوویەو، ژیان فریا ناکەوێت خۆی کۆ
بکاتەو.)

(۹۸)

له تاقى هۆدهكهوه پرووناكى هاتبوويه ژوور.

پهنگى له بريى نه وهى پهش هه لگه پريت، سپى سپى
هه لگه رابوو. به جوړيک پهنگى سپى هه لگه رابوو، له گهل
نه و كه مه پرووناكويهى له تاقى بنميچه كه وه ده هاته ژور،
ژوره كهى پرووناك كړد بوويه وه. كه هه كيمه كه هاته ژوره وه
و بينى، له شوينى خوى چاوى زهق كړده وه و به خاوهنى
دوكانى گولفروشه كهى وت، "نهمه چييه؟ نهمه تويه له به فره
يان مروف." خاوهنى دوكانى گولفروشه كه بينى به و
خيراييه پهنگى سپى سپى هه لگه راوه و سپيتييه كهى ناوى
چاو ده بات و ژووره كهى پرووناك كړد ووه ته وه، ترسيك دلى
داخوړپاند.

دهماره كانى له ژير پسته كه يه وه ديار بوون خوښيان پيدا
ده بات. توو كه سپييه كان له سپيتي پسته د وون بوو بوون.
هه كيمه كه نه يده ويرا ده ستى لى بدا، ده ترسا هه لوه ريت. هه تا
دل هه زى ده كړد جوان بوو. له په يكه ريكي به فرينى ده ستى
خودا ده چوو.

هه رچونیک بیت، هه کیمه که په نجه یه کی دا له پیستی.
 پیستی هه لنه وه ری، به س شل و نهرم و گهرم بوو. یه واشیک
 هه ناسه ی دها. به دوو په نجه لیوی کرده وه، ناوده میشی سپی
 بوبوو، زمانی نه مابوو. سهره تا هه کیمه که وای زانی چاوی
 ریشکه و پیشکه دهکات، که ورد بوو وه، هه به راستی زمان
 له ده میدا نه مابوو. خاوه نی دوکانی گولفروشه که ی بانگ کرد،
 "وهره کابرا سهیر بکه، ئه م مروقه هه زمانی نییه." پیکه وه
 سهیری ده میان کرد و به به په سانه وه له یه کتریان ده روانی.
 سویندی خوارد پیش ئه وه ی بیت به شوین تودا، زمانی به
 چاوی خوی بینوه، خیر بوو ئه م مروقه به چهند چرکه یه ک
 شتهکانی گوران، خوا بکات توزیکی تر نه بیته گولیکی سپی.
 یان فریشته یه کی ئاسمانی و له ژووره که بدا له شقه ی بال.
 هه کیمه که ناومید بوو، دهیزانی ته و او بووه. جوانییه که شی
 وای لی کرد بوو دلی نه ده هات جیی بهیلت. ته نها بق دلدانه وه ی
 خاوه نی دوکانی گولفروشه که ره چه ته یه کی نووسی و پیی
 وت، "من ده پوم، ئه مه ی بده ری. گهر شتیکی نوی پرووی دا،
 بانگم بکه."

هه کیمه که پویشست و ئه ویش ماده دکانی ناو ره چه ته که ی
 دروست ده کرد، کتوپر پرووناکیی ژوره که زیاتر بوو، له ناو
 پروناکییه که دا نالیی بالدار به سپیتی هه لسا یه سهر پی. دوو
 بالی گهره ی پیوه بوو. به زهرده خنه وه سهیری خاوه نی
 دوکانی گولفروشه که ی ده کرد و ده رگا که ی کرده وه و له
 ده رگا که وه چوویه ده ر و له به رده م گوله کاندای له شقه ی
 بال و تیکه ل به پرووناکیی تیشکی هه تا وه که بوو. کابرای
 خاوه ندوکان له شوینی خوی وشک بوو بوو.

که ږووناکييه که نيشته وه، سه يری جیگه که ی کرد،
لاشه يه کی وشکه وه بوو، تهرميکی وشکه وه بوو له سهر
جیگا که جی مابوو. نه يده زانی خهون ده بينيت يان راستيه.
ئوه ږوچه که ی بوو دای له شقه ی بال. به خه مباری
دهستی له ږه چه ته که هه لگرت و يه واشيک ليفه جاجمه
به ده ستدروس تکر او ه که ی خوی دا به سهر تهرمه که دا و
دهرگا که ی له شوينی خوی داخست و ږوشت بو مزگه وت.
که سی نه بيني بوو دوستی بیت و بيناسيت. له مزگه وت که
داوای يارمه تیی کرد بين ئه و تهرمه بشون و له سهر
گورستانه که ی سهر که نار که بينيژن، بو ئه وه ی وهک هه موو
مردو وه کانی تر ئيواران سه يری ده ریا بکات.

(۹۹)

تەرمىكى تەنيا.

دوو فەقى و دوو خىرخواز ھاتن لەگەلى.
دارەمەيتىكىيان پى بوو. تەرمەكەيان خستە ناو دارەمەيتەكە
و خستيانە سەر شانيان و بەناو گولى ناو دوكانەكەدا
ھىنايانە دەرەوہ.

ئەو بۆژە كەس نەبوو كەرەكەى ببات بۇ سەر تەپۆلكەكان،
لە پشتەوہ بەسترا بوويەوہ و دەنگى لىوہ نەدەھات.

تەرمەكەيان بىرد بۇ مزگەوتەكە و مردوشۆرىك ھات
بەجوانى شوشتيان. تەرمىكى لاوازی بىگۆشت. تووكى سىپى
و سەرسىنەى كەمىك شىن بوو بوويەوہ. تەرمشۆرەكە ورد
بوويەوہ لەسەر سىنەى، تا بزانتىت شوپنى لىدانە يان شوپنى
كەوتن، چەندىك لىنى ورد دەبوويەوہ، بۆى پروون نەدەبوويەوہ
شىنبوونەوہكەى سىنەى ھىي چىيە. نەيدەزانى ئەوہ شوپنى
برىنى نىشتمانە.

دواى شوشتن و كفنكردى، بەرەو گۆرستانەكە برديان.
خاوەنى گولفرۇشىيەكە گۆرىكى ئامادەى بۇ كرى و خستيانە

ناو گۆرپهكهوه.

دواى رويشتنى خهلكهكه، گهرايهوه بۆ دوكانهكهى و
چووه هۆدهكهى پشتهوه، كهركهكهى بهر دا و كهركهكهى كسهر
بهروه گۆرستانهكان دايه غار.

ئهو دهستوووسانهشى لى جى مابوون، هيچ له
زمانهكهيان تينهدهگهشت.

ئهو پياوهى بالهكانى گهورهتر بوون له قاچهكانى، ئهو
پياوهى زمانى ميرنشينىكى گۆرى، خوى كاتى مردنى زمانى
ون بوو. ئهو پياوهى ههتا سهفهري نهكرد و نيشتمانى جى
نههشت، كهس نهيزانى چى كردوو و چى جى هيشوو.
له غهرييدا له پشت دوكانىكى گولفرۆشهوه، له هۆدهيهكدا كه
تهنها تاقىكى ههبوو بۆ هاتنهژورهوهى رووناكى، مرد.

كابراى گولفرۆش رووى نهبوو لای كهس باسى بكات،
به چاوى خوى بينويهتى شاگردى گولفرۆشهكهى بالى پهيدا
كردوو و زمان له دهميا نهماوه و له بهردهم دوكانهكهدا
شهقهى بالى هاتوو و پهريك له بالهكانى لىبووتهوه و
كهوتوو بهسهر گوله سوورهكاندا و ئىستا ئهو پهري لهنيوان
دهستووسهكان داناوه، هى خاوهنى ئهو دهستووسانهيه.
دهترسا ئهم چيروكه باس بكات و خهلك بيدهنه بهر گالته و
به درۆزن و خهلهفاو باسى بکهن. بهس بهو چاوانهى خوى
ههموو ئهو شتانهى بينبوو. پهپه جىماوهكesh پهريكى سپى
گهوره بوو. لهسهر گوله سوورهكان پال كهوتبوو.

دهستووسهكانى پيشانى دووسى كپيارى گول دا.
يهكيان كهميك له پيتهكانى دهناسين و فارسيزمانيك بوو،
دهيتوانى بيخوينيتهوه، بهس نهيدەزانی مانای چيه. خاوهنى

دوكانى گولفرۆشهكه لىي پىرسى بۇ ناوهكهى بگه پى. ئەويش
گه پى، ناوهكهى دۆزىيه وه و وتى ئەم شاعيره ناوى، "نالىي
بالداره."

(۱۰۰)

گولە سوورەکان شەونمیان لەسەر نیشتبوو.

دوو سندوق گۆلی سووری نایە سەر یەک و بەرەو
گۆرستانەکە ڕۆیشت.

لەسەر گۆرەکە ی دەستی کرد بە گولناشتن. گولەکان
لەو جۆرە گولانە بوون، کە کەس بۆ سەر گۆرستان
بەکاری نەدەهێنان، گۆلی گرانبەهای بەردەم پەنجەرە ی مالی
خانەدانەکان بوون. لە هەرچوار دەوری گۆرەکە ی و سەر
سنگی پڕ کرد لە گۆل.

گولەکان وردەوردە گەشاندەو و ڕیشکەکانی خۆیان ئالاند
لە دەست و پەنجە ی تەرمەکە ی ژێرەو. ئەوانە ی سەرسنگی
خۆیان ئالاند لە ئازارەکانی و ئازاری سەرسنگی هێندە بەهێز
بوو، دوا ی دوو ڕۆژ گولەکانی سەرسنگی وشک هەلھاتن.

بۆ هەفتە ی دابی گولفرۆشەکە بە خۆی پەقرەجیک ئاوەو
هات تا ئاوی گولەکان بدات. کە نزیک کەوتەو چیی بینی؟
سەرتاپای گۆرستانەکە بووبوو بەو گولە سوورانە. تەنانەت
هێندە بەچری نیشتبوونە سەر یەک، نەیتوانی گۆرەکە ی

بدوزیتەو، خۆیشی بۆیە ئەو گولانەى لەسەر ناشتبوون، تا خزم و کەس و کارى پەيدا ببن و بەو گولانەدا گۆرەكەیان پیشان بدات و دەستنووس و پەرى بالەكەى، كە بەئەمانەت لای خۆى هەلى گرتبوون، بیاندا تەو.

بەلام گۆرستانەكە بە جۆرىك تەنرابوو لە گۆلى سوور، تازە كەس گۆرى ئازیزەكەى خۆى نەدەناسییهو، ئیدی بئۆمىد بوو، وىستى بگەریتەو، بینى كەرەكەى بەنەرمى بەرەو گۆرىك دەچیت و لەسەر گۆرىك پاوەستا. بە كەرەكەدا زانیى ئەو گۆرەكەى نالیى بالدارە، چونكە هیچ كەس وەك ئەو كەرە خزمەتى ئەوى نەكرد و هاوسەفەرى نەبوو.

گولفرۆشەكە بە بینىى ئەم پەرچووانە لەم پیاوهدا، خەرىك بوو میشكى تىك بچیت.

كە هاتەو بۆ دوكان بۆ ئەوێ چیتى بیری لى نەكاتەو و وەك ئەوانى تر لەبیری بكات، دەستنووسەكانى بردن لە یەكێك لە مزگەوتەكان لەسەر تاقىك دای نان و رۆیشت.

دواى ئەو كى دەستنووسەكانى بردووە؟ نازانم. پاشان كى هەوالى داوێتەو بە میرنشینهكە كە نالیى بالدار فریو؟ كەس نازانىت بەرەو كوێ فریو؟ ئەوێش نازانم. سالمى پەنجەشین لە هەوالى فرینهكەى ئەودا چى كرد و چى نەكرد؟ ئەوێش نازانم.

بەس ئەزانم ئەو پیاوێ هەمیشە لە فریندا بوو، لە نیشتمانەكەى خۆیدا شوینی نەبوو وە لە غەریبیدا مرد. هەرچەندە خۆى دەیگوت،

(شەرت بى نەچم، تا ئەم خوارە بى تۆ...)

بەس ئەم جارە بەتەنیا چوو.

۵۰۰۰ دینار